

www.iqra-ahlamontada.com

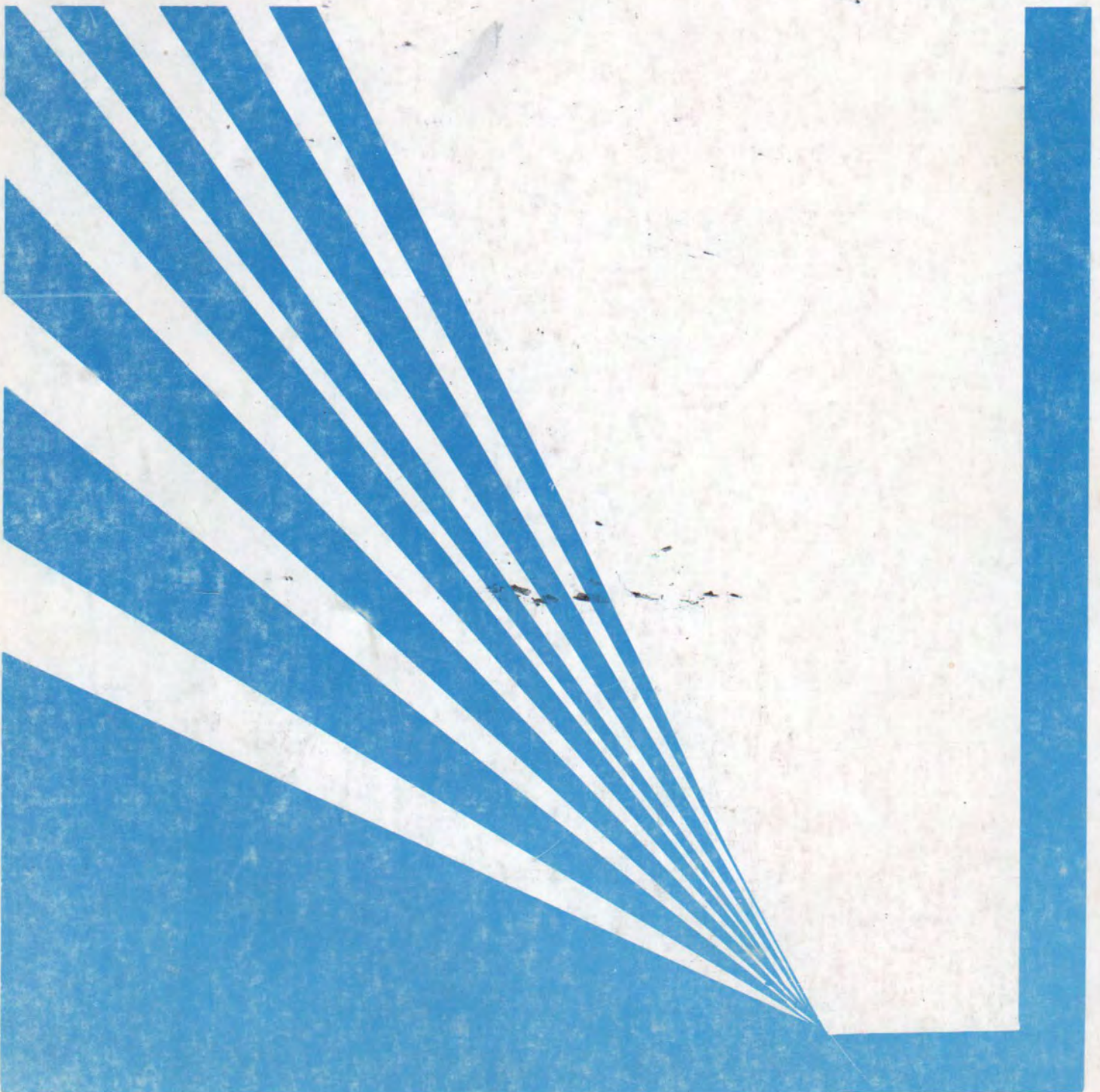
منتدی إقرأ الثقافی

کاروان

گوڤاری ئەمینداریتی گشتی ی روشنبیری و لاوانه

13

تشرینی یه‌که‌م 1983

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مُختلف مراجعه: (منتدى اِقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

کاروان

کوفاریکی روشنییری ماکتبه
لهمینداریتی گشتی روشنییری و لاوان
بزمانی کودیو عربی دهری دهکا

ژماره 13 تشرینی یه که می / 1983

لهم ژماره یه دا

2	د . ابراهیم عزیز ابراهیم ، عبدالستار کاظم ، یائیز عمر احمد ..	* زمانه وانی
24	نومید ناشنا ، وصفی حسن ردینی ، صدیق شرومزوری ، ابراهیم احمد شوان .	* لیکولینه وه
37	عبدالله طاهر عمر ، لهتیف هه لهت ، ملا مسعود (بی بهش) ، نجم الدین ملا ، حه مه ی حاجی عه بدوللا ، روسته م باجه لان ، کاکه ی فه للاح ، قهره بدون عه بدول به رزنجی	* دیوانی کاروان
44	عه بدوللا سه راج ، خالد صالح حسن ، صلاح الدین صالح مجید ، زایه ر عبدالله ، غریب پشده ری ، د . هیوا عمر احمد .	* جیهانی چیروک
66	عبدالله محمد عبدالله ، دلاوهر قهرداخی ..	* شانۆ
74	وریا ئه حمه د ..	* هونه ر
76	محمد عبدالله ، حبیب سعید محمد ، کمال احمد دولپه مووی ، نزار محمد سعید .	* فولکلور
85	جلال خلف ژاله یی ، بنیامین یوخنا دانیاال .	* پهروه رده و منداال
90	جلال حمد امین ، سامان عبدالقادر دزه یی ، نه وزاد عه لی ، عمر فارس محمد ، قه هار گهردی ، رفعت عمر پیرپال ، مدیحه صابر صوفی ..	* به ره مه می لاوان
94	مه جید ئاسنگه ر .	* شانۆگه ری ژماره
104	شوان ، ئاسوس ، مه تین .	* کاروانی روشنییری

سهرنوسهر
محمد امین محمد احمد

●
جیگری سهرنوسهر
حسین عارف

●
دهسته ی نووسهران
حسین رهشوانی
دکتور شکره رسول
زیر بلال اسماعیل
جلال مدحت خوشناو
ناصر یوسف
فیصل مصطفی

●
سکرتری نووسین
سهردار حمید میران

●
دهرمیتانی هونه ری
محمد زاده

●
سهره رشتی چاپ
جعفر بهرزنجی

هه‌ندی بابەت له سینتاکسی زمانی کوردیدا

نووسینی

دکتور ئیبراهیم عەزیز ئیبراهیم
کولێجی ئەدەبیات - زانکۆی سەلاحەدین

پێشه‌کی

کوردی دا ئەرکی تاقە کەس نی‌یه . بە‌لکو دە‌بێ پە‌سپۆری
تایبە‌تی هە‌بێ یان ئە‌وانە‌ی پێ‌زمانی کوردی دە‌نووسن
بایە‌خێکی با‌شتر بە‌م بابە‌تە‌ دە‌ن ، چونکە سینتاکس گێانی
زمان و پێ‌زمانە . تا ئە‌م گێانە‌ زیندوو بێ زمان و پێ‌زمان هە‌ر
زیندوو دە‌بێت و بە‌ زیندوو بێ دە‌مینێتە‌وه . بۆ ئە‌وه‌ من بە‌ش بە‌
حالی خۆم هە‌ندی هە‌ول و تە‌قە‌ لام داوه‌ بۆ نووسینی شت لە‌سەر
سینتیکسی کوردی . وا لێ‌ره‌شدا هە‌ندی بابە‌ت لە‌ سینتاکسی

سینتاکسی مە‌یدانی فرە‌وانە‌ لە‌ پێ‌زمان و زمانی کوردی دا
هە‌روا دە‌وریکی گرنکی هە‌یه . ئە‌م بابە‌تە‌ لە‌ زمانی کوردیدا
زۆر کە‌م با‌س کراوه‌ . با‌سکردنە‌ کە‌ش بە‌ شیوه‌یه‌کی تایبە‌تی
نە‌کراوه‌ . بە‌ لێ‌کۆ‌له‌ ناو‌قه‌ واره‌ی کتییێ تیک‌رای پێ‌زمانی کوردی
کراوه‌ . زۆر پێ‌ویستە‌ سینتاکسی کوردی بێ‌تە‌ با‌سیکی
سەر‌به‌خۆ و وتار و کتییێ لە‌ سەر‌ بنووسرێن .
بێ‌گومان نووسینی ئە‌م با‌س و وتار و کتییانە‌ لە‌ سینتاکسی

گوردی پیشکەش بە خویندەوارانی کوردی دەکەم و لە گۆفاری تەریزی کارواندا بڵاوی دەکەمەو . ئەم وتارەم ئەم بابەتە پێشکەش دەکات و باس دەکات :

١- پستە

٢- پستە یەک بناغەیی

٣- پستە ی دوو بناغەیی

٤- ناوەرۆکی پستە یان بەشەکانی پستە

٥- بکەر

٦- فرمان - گوزارە

٧- بەرکار

٨- دیارخەر

٩- ئاوەلکار

١٠- بینای بەرکار

١١- جیلاواری نیوان بینای بکەر و بینای بەرکار .

پستە

پستە : کۆمەڵە ووشەیەکە کە پێکەو بەستراوەتەو لە قەوارەییکی تاییەتی و واتایەکی دەبەخشی .

مەرج نییە هەموو پستەیک ، ئەم بەشەکانی خوارەوێ تیا بێ زۆر جار یەکیگانی تیا نییە ١- تەواو کەر ٢- دیارخەر ٣- فرمان ٤- بکەر .

دەتوانین ئەم پێناسەیە بەسەر پستەیکەکی سادەیی کوردی بسەپنین تا بۆمان دەرکەوێ بۆ نمونە : -

(نازاد چوو بۆ بازار)

ئەم پستە سادەییە لە چوار ووشە پێک هاتوو هەموویان لە قەوارەیی پستەیکەو بەستراوەتەو هەرۆک دیارە ووشەیی (نازاد) بە ووشەیی (چوو) بەستراوەتەو ووشەیی (چوو) بە نامرازی (بۆ) بەستراوەتەو نامرازی (بۆ) بە ووشەیی (بازار) بەستراوەتەو ئەم پێکەو بەستەوێ ووشەکانی

پستە پێکەو بەستەوێکی (لفظیە) چونکە لە نیوانیاندا نامرازی تاییەتی نییە . پستە بە پێی ئەم پێناسەی سەرەو پێک هاتوو لە پێنج بەش :

١- بکەر .

٢- فرمان .

٣- بەرکار .

٤- دیارخەر

٥- ئاوەلکار .

لە پڕۆی ناوەرۆکەو پستە ئەکری بە دوو بەشەو :

١- پستە یەک بناغەیی .

٢- پستە ی دوو بناغەیی .

١- لە زمانی کوردیدا پستە یەک بناغەیی شتیکی زۆر ئاشکرایە و بەشی زۆری ئەم جوهر پستەییە لە گوزارە یان فرمان پێک دێت بۆ نمونە : -

(ئاشکرایە) لێرەدا ئەم دەربرینە (ئاشکرایە) پستەیکە دەلالەتی وەلام دانەو پێشان دەدات یان دەلالەتی هەوێ گوتنی نیشان دەدات ئەم پستەییە لە دوو ووشە پێک هاتوو (هەرا + ه) و هەرۆکەو نمونە یەکی تریشی هەوێ (دیارە) ئەویش پێک هاتوو لە (دیار + ه) بە پێی ئەمە دەتوانین جوهرەو پستە یەک بناغەیی دروست کەین . لە سەرەویدا بۆمان دەرکەوێ کە دەستووری پستە یەک بناغەیی بەم شیوەیی خوارەوێ :

ناو + ه ئاوەلناو + ه

دیار + ه خوش + ه

(دیارە) بە ئاوەلناویش دێ .

(خوشە - پاکە - جوانە) پستە ی وەلام دانەوێ .

(هەرایە) (ایە) (دیفتۆنگ) .

دیفتۆنگ : پێک هاتوو لە دوو پیتی بزۆین یان زیاتر بەدوای یەکا لە ووشە یەکا .

٢- پستە ی دوو بناغەیی :

۱ - هاتوجۆ کردن

قه ده غه یه .

گوزاره

نیهاد

ده نویسی

ب - نازاد

فرمان

بکەر

پسته ی دوو بناغهی : نه وه یه که پیک هاتوو له دووبه ش یان زیاتر بۆ نمونه : -

۱ - نازاد ده نویسی .

ب - نازاد چاپوکه .

لیره دا دیاره که وشه ی نازاد ... له پسته ی یه که م دا (بکەر) چونکه به ئیشی نووسین هه لساوه یان ئیشی نووسین ده کات . له پسته ی دووه م دا وشه ی (نازاد) که ناویکی تاییه تی یه بوه به نیهاد چونکه وشه ی زیره که ، نازادی پوون کردو ته وه .

به شه کانی پسته :

۱- بکەر : وشه یه که که به ئیشیکی تاییه تی هه لده ستی وه ره واله تی ئیشه که ی تیدا دیاره بۆ نمونه : پزگار نامه ده خوینیته وه .

کاوه کار ده کات .

له پسته کانی سه ره وه دا (پزگار ، کاوه) نه مانه ناوی تاییه تین له ئاستی خو ی دا بکەر له ناو پسته دا . وه نه بی له زمانی کوردی دا هه ر ته نها ناوی تاییه تی بی به بکەر به لکو جو ره ها وشه ناویان هه ر شتیکی تر ده توانی بی به بکەر :

۱ - قوتابی سه ر نه که و ی .

ب - گه ل خه بات ده کات .

ح - سه ر بازه کلن ده جه نکلن .

د - جوتیار زه و ی ده کیلی .

له پسته کانی سه ره وه دا دیاره ناوی گشتی بووه به بکەر له پسته دا ، هه روا رانلویش به هه موو جو ره کانیه وه ده توانی بی به بکەر .

۱ - تو چیرۆک ده خوینیته وه .

ب - نه وه نه فسانه ی چپای ناگیرن ده خوینیته وه .

ح - ئیمه له زانستگا ده خوینین .

بکەر ده توانی راناوی نیشان دان بیت وه (نه وه بۆ دوو - نه مه بۆ نزیک - نه وانه - نه مانه) نه وه کورده . نه وه قوتابییه . له م نمونانه ی سه ره وه دا دیاره که (نه وه) نیهاده ، گوزاره که ی وشه ی (کورده) که له دووبه ش پیک هاتوو (کورد + ه) له زمانی کوردی دا نه م جو ره پسته یه زۆر به رچاو ده که ویت وه :

(نه وه هات)

بکەر چونکه به وشه ی (هات) ده ست نیشان کراوه .

(نه وه نازاده نووستوه)

(دوو گوزاره ی هه یه (نووستوه) فرمانه .

له زمانی کوردیدا نه م جو ره فۆر مه زۆر به رچاو ده که و ی :

نه وه پویی

نه وه لواسرا

نه وه بی ده که نی

بکەر له زمانی کوردیدا ده توانی راناوی نیشان دان

(نه وانه بیت) بۆ نمونه :

نه وانه هاتن

بکەر

فرمان (ن) - کو

نه وه

قوتابییه

نیهاد

گوزاره - بو تاک

نه وه

هات

بکەر

فرمان - تاک

بکەر ده توانی راناوی نیشان دانی بۆ نزیک وه کو (نه مه)

بۆ نمونه :

ته مه خویندکاره

ن .

گ .

نەمە
دەخوینی
ف

لە پستەکانی سەرەوهدا (پستە ی دووهم بکەرە) بەلام
پستە ی یەکەم نیهاده راناوی نیشان دان (نەمە) توانیویستە
ببی بە نیهاد یا بکەر لە پستەدا . هەروا راناوی نیشان دان
(نەمانە) ئەویش دەتوانی ببی بە نیهاد یان بکەر بۆ نمونە :

ئەمانە شوێنێکی بێ . ئەمانە خەبات دەکەن .

بکەر لە زمانی کوردی دا دەتوانی خۆی لە گەل فرمان
پێک بخت لە پووی تاک و کو بۆ نمونە : - ئەوه چوو .
لێرهدا (ئەوه) راناوی نیشان دانی تاکە خۆی لە گەل
فرمان (چوو) پێک خستوهو هەردوکیان تاکن هەروەها
لە پووی کوویش دەتوانن خۆی لە گەل یەک بگونجین بۆ
نمونە :

(ئەوانە چوون) بکەر و فرمان دەلالەت لە سەر کو ئەکەن .
وەنەبی هەر بکەر و فرمان لە گەل یەک بگونجین ، بەلکو
نیهادو گوزارەش دەتوانن خویان لە گەل یەک بگونجین بۆ
نمونە :

ئەوه زیرەکه
ئەوانە زیرەکن [تاک - کو

بکەر دەبی لە دوو ووشە یان زیاتر پێک هاتبی لێرهدا
بکەرەکه بە یارمەتی ئامرازی (و) ی پەيوەستدار هەردوو
ووشەکان پێک دەبەستێتەوه بۆ نمونە : ئازادو نەوزاد
هاتنە لێره .

لێرهدا ووشە ی (ئازاد) بە ووشە ی (نەوزاد)
بەستراوەتەوه بە یارمەتی ئامرازی (و) بە یەکەوه
بەستراوەتەوه هەردوکیان بکەرن .

ئازادو نەوزاد هاتنە لێره

بکەرن فرمان (ن) کوتایی کەسیه بۆ کو .

(5) مقابل (بۆ) ئامرازیکی پێچەکی بکەر پیشان دەدا .
لێره : ئاوهلکاره .

تێبینی : راناوی نیشان دانی دوور یان نزیک (ئەمە ئەمانە -
ئەوه - ئەوانە) دەتوانن بین بە بکەر ئەگەر هاتوو بوونە بکەر لە
پستەدا خویان لە گەل کوتایی کەسی فرمان لە پووی تاک و کوو
دەگونجین ئەگەر بکەر کە راناوی نیشان دانه تاک بوو کوتایی
کەسی فرمانیش هەر بە تاک دیتە پێش وه ئەگەر کو بوو کوتایی
کەسی فرمان هەروا کو دەبی هەروەک لە خوارەوهدا دیاره .
(ئەمە هات) (ئەوه هات)

لە هەردوو پستەکانی سەرەوهدا راناوی نیشان دان
(ئەمە ، ئەوه) بۆ تاکە لە بەر ئەوه فرمانی پستەکه (هات)
هەروا بە تاکی هاتوه . دەتوانن نمونەش بۆ کو بهێنینه وه وهک
(ئەمانە هاتن ، ئەوانە هاتن) لە پستە ی سەرەوهدا (ئەمانە ،
ئەوانە) بۆ کۆن لە بەر ئەوه فرمانی (هات) کوتایی (ن) وەر
ئەگر بۆ کو یه بۆیه دەلین (هاتن) .

بکەر لە زمانی کوردی دا دەتوانی دیارخەر وەر بگری و بە
یارمەتی (ی) اضافە پێکەوه بیهستێتەوه هەروەک لەم
پستە یه ی خوارەوهدا دیاره : -
ئازادی زیرەك هات

لە پستە ی سەرەوهدا (بکەر) لە (ئازادی زیرەك)
پێک هاتوه (ئازاد) بە ووشە ی زیرەك دیارخراوه لە بەر ئەوه
پێی دەوتری (دیارخراوه) . بە ووشە ی (زیرەك)
ئەوتری (دیارخەر) هەردوکیان بە یارمەتی (ی) اضافە
پێکەوه بەستراوەتەوه لە زمانی کوردی دا ئەم حالەتە زۆر
باش دیاره .

بکەر دەتوانی راناوی کەس بی ت لێرهدا (راناوی
کەس) دەبن بە دوو بەش : -

1- راناوی کەسی جودا .

2- راناوی کەسی لکاو .

راناوی کەسی جودا بریتی یه لە (من - تو - ئەو - ئێمه -
ئێوه - ئەوان) . راناوی سەرەوه دەتوانن بین بە بکەر بۆ
نمونە : -

من هاتم

بکەر فرمان

راناوی لکاو دەتوانی ببی بە بکەر لە پستەدا لێرهدا
راناوی لکاو لە گەل فرمانی تێپەر لە کاتی رابووردو

دهردهكهوى بۆنموونه :

کردن - کردت - کردم

کردمان - کردتان - کردیان

له پستهكانى سه ره وهدا پاناوه لكاوهكان (م - ت - ی -

مان - تان - یان) بکەرن له پستهدا .

پاناوى لكاو به بهرکار دهلكى له پستهدا نه گهر هاتو

بهرکار هه بوو بۆنموونه :

نامه نووسی .

نامهت نووسی .

نامهى نووسی .

له بهر نه وهى له پستهكانى سه ره وهدا بهرکار هه يه

(نامه) پاناوه لكاوهكان به بهرکار لكاوه ووشهى (نامهيه) نه گهر

فرمانى پستهكانى پابووردوو بهردهوام بوو پاناوى - لكاوى

بکەر به ئامرازى (ده) دهلكيت بۆنموونه :

دهم نووسی .

دهى نووسی .

دهت نووسی .

دهمان نووسی .

تیببىنى : له پستهى كوردیدا دوو فورم هه يه :

1- نیهاد .

2- بکەر .

1- نیهاد : له پستهى ناوى به دیار دهكهوى وهك له خواره وهدا

دیاره :

(من) خویندكارم .

پاناوى جودا (من) لیڤه دا (نیهاده) چونكه پستهكه

پستهيهكى ناوى به هه روا پاناوى (من) له پستهى (من

دهخوینم) بکەر چونكه له پستهدا فرمانىكى ئاشكرا هه يه وهك

(من دهخوینم) جیباوازی (منى يه كه م و منى دووهم)

دهگه ریته وه سه رپستهكه خوى :

1- (قوتابيه كه) هات ناسراوه (بکەر و نیهاد)

2- (قوتابيهك) هات / نه ناسراوه / (بکەر و نیهاد)

له زمانى كوردیدا (بکەر یا نیهاد) دهتوانن ناوى

(وجودى) بن (خویندكار هات) .

2- گوزاره

گوزاره له زمانى كوردیدا دهكریت به دوو بهش :

1- گوزاره فرمانه .

2- گوزاره له دوو بهش پيڤهاتوه .

1- گوزاره فرمانه : لیڤه دا گوزارهى پسته فرمانىكه بۆنموونه

(كۆپهكه هات) ، (چراكه داگیرسا) ، (نه زاد پویشت)

له پستهكانى سه ره وهدا دیاره كه گوزاره له فرمانى

(هات) (پویشت) (داگیرسا) پيڤهاتوه . وهنه بى لیڤه دا هه ر

فورمىكى فرمان به كاربیت ، بهلكو فرمان دهتوانیت تیبه ربى یان

تینه په ربى كاتى پابووردوو بى یان كاتى نیستا .

2- گوزاره له دوو بهش پيڤهاتوه : لیڤه دا گوزارهى پسته له

ناویك و فرمانى یارمه تى ده ربوون دروست ده بى بۆنموونه

(باببه تاهیر كورده) لیڤه دا گوزاره ده ربپىنى (كورده) ئه م

ده ربپینه له (كورد) پيڤهاتوه (كورد) ناویكه به لام كاتى نیستا

فرمانى یارمه تى ده رى (بوون) ه . له بهر نه وه نه توانین هه مان

پسته له كاتى پابووردوو دا پیشان بدهین وهك (باببه تاهیر

كوردبوو) (كوردبوو) له (كورد + بوو) به بى ئه مه (كورده)

(كوردبوو) ئه مانه گوزارهى پستهى نیهادى پستهكه له حاله تى

پابووردوو نیستادا ووشه ی (باببه تاهیره) .

وهنه بى گوزاره له ناوو بهشى فرمان پيڤهاتبى به ته نها

بهلكو (ئاوهلناو) یش دهتوانى پۆلىكى سینتاكسى بگيرى وهك له

نموونهى خواره وهدا دیاره :

نه سیرین جوانه

گوزاره پيڤهاتوه له (جوان + ه) پستهى دووهم

(نه سیرین جوان بوو) گوزاره پيڤهاتوه له (جوان + بوو)

له هه ردوو پستهكانى سه ره وهدا ووشه ی (جوان)

بهكارهاتوه كه ئاوهلناویكه له زمانى كوردیدا . زور جار

واده بى كه بهشى ناوى گوزاره له ئاستى خویدا له

(دیارخه رو دیارخراو) پيڤهاتوه ، كه به یارمه تى اضافه

پيڤه وه به ستراونه ته وه بۆنموونه :

دیلان شاعیرىكى كورده .

(شاعیرىكى كورده) ئه مه بهشى ناوى گوزاره يه

پيڤهاتوه له (شاعیرىك + ی + كورد) ، (شاعیرىك) لیڤه دا

(دیارخه ره) (ی) اضافه يه (كورده) دیارخراوه .

3- بهرکار : بهرکار زاراوه يه كه جىگای (مفعول) دهگریته وه له

زمانی عه ره بیدا زاراوهی بهرکار ده میکه له ریزمانی کوردیدا به کار دیت بهرکار له پرووی واتاوه : نه ووشه یه که پودانی کاری تیدا دیاره بو نمونه : (نازاد نامه ده نووسی) له ناو نه م رسته ساده یه دا پودانی کارکه نووسینه له ناو ووشه ی (نامه) دا دیاره له بهر نه ووشه ی نامه (بهرکاره) له رسته دا . بهرکار وه لام له سهر پرسیاری (چی) ؟ ده داته وه بو نمونه (تو چی ده خوینیته وه ؟) (من نامه ده خوینمه وه) لیره دا (نامه) وه لامی پرسیاری (چی ؟) یه . له ناو رسته دا نیی کاریک به کسه له ناو ووشه یه کی رسته دا دیاره له بهر نه وه به م جوړه ووشه یه نه وتری بهرکاری به کسه وهک له خواره وه دا دیاره : -

سیر وان کتیب ده خوینیته وه .

له م رسته یه دا ووشه ی (کتیب) به کسه کاری خویندنه وه ی تیدا دیاره له بهر نه ووشه ی (ی) (کتیب) بهرکاری به کسه ره .

له زمانی کوردیدا جوړه بهرکاریه کی تر هه یه که کاری رسته ی به هوه تیدا دیاره بو نمونه : (من به توم ووت) ، (من به قه له م نامه ده نووسم) . له م رسته ساده یه دا ووشه ی (تو) کاری ووتنی به هوی نامرازی (به) تیدا دیاره له بهر نه وه ووشه ی توکه راناویکه بهرکاری نایه کسه ره له رسته دا . به یی باسی سهر وه بهرکار له زمانی کوردیدا دوو جوړه :

1- بهرکاری به کسه ره .

2- بهرکاری نا به کسه ره .

1- بهرکاری به کسه ره : بهرکاری به کسه ره ده توانی ناویکی تاییه تی بی بو نمونه : من (پزگارم) دیت ، هره وه ما کار ده توانی ناویکی کویت بو نمونه : (من خویندگار انم دیتن) . بهرکاری به کسه ره ناوی تاک و کوپه بو نمونه : من نووسره ده بینم

بهرکاری به کسه ره تیپه ره

بهرکار ناوی ناسراو بو نمونه : (من کوپه که ده نیږم ، بهرکار پاناوی نیشان دانه :

(من نه مه راده سپږم) ... تاک (من نه مانه راده سپږم) ... کو

بهرکار ناوی نه ناسراوه (شاسوار چیروکیک

ده نووسیت) . بهرکار پاناوی نیشان دانه (تو نه وه راده سپږی) تاکه . (تو نه وانه راده سپږی) کوپه . بهرکار پاناوی که سی یه (که سی جودا) من (توم) ته رخان کرد . نیمه (نومان) هینسته وه . بهرکار پاناوی که سی لکاوه : سبه ی نازاد ده (م) بینن / تاک ، سبه ی ده (مان) بینن / کو

بینای بهرکار : له زمانی کوردیدا بینای بهرکار هه یه ، بینای بهرکار به کسانن نیوان بهرکارو کوتایی فرمان له پرووی تاک و کوپه وه که سوه پیشان ده دات بو نمونه : من کوپیکم دیت لیره دا به کسانن له نیوان (کوپیک) که بهرکاره له گه ل (دیت) که فرمانه هه یه نه م به کسانن بینای بهرکاری بهی ده وتری لیره دا ووشه ی کوپیک تاکه هروا فرمانه که شی له رسته دا تاک پیشان ده دات له زمانی کوردیدا نمونه بو نه م حاله ته زوره :

نازاد چیروکیکی نووسی - تاکه ،

سیروان نامه یه کی نووسی - تاکه ،

من دوو نامه نووسین - کوپه ،

بینای بهرکار به کسانن له کوپه دا پیشان ده دات قیپینی : (نه وان ده نووسن) (ن) کوتایی که سی یه بو (نه وان) که بکهره وه کاتی نیستایه فرمانه که . (دوو نامه نووسین) (ن) بو کاتی رابوردووه نه چیت سهر بهرکار .

لیره دا (پیتی ن) که که وتوته دواي فرمانی (نوس) که فرمانیکی تیپه ره له کاتی رابوردوودا ده که ریته وه سهر (دوونامه) که بهر کاری رسته که یه ده توانن به م حاله ته بلین به کسانن (بکهره فرمان) له پرووی کوپه نیشانن نه مه ش پیتی (ن) که به کوتایی فرمانی رابوردووی تیپه ره ده لکی نمونه ش بو نه وه وهک خواره وه یه : -

(تو دوو نامه نووسین)

(تاک - کو)

بینای بهرکار له زمانی کوردیدا درست ده بیت به مه رجی فرمانی رسته که فرمانیکی تیپه ری بی له کاتی رابوردوودا - بو نمونه : - (من توم نارد)

(من نیوهم ناردن)

(زۆرم دیتن) .

له هه رسی پسته کانی سه ره وه دا فرمانه کانی (نارد) (دیت)
فرمانی تینه په پین له کاتی پابوردوودا

جیلاوازی نیوان بینای به رکارو بینای بکه

1- بینای به رکار فرمانه که ی تینه ره له کاتی پابوردوودا وه کو
لیره دا دیاره

(من زۆرم دیت) . تینه ره له کاتی پابوردوودا . به لام
بینای بکه فرمانه که ی تینه ره له کاتی نیستا (من توده نیرم)
تینه ره - کاتی نیستا

2- بینای به رکار هر له گه ل فرمانی تینه ره ده بی به لام بینای
بکه له گه ل فرمانی تینه په ریش پیک ده که وی بو نمونه :

بینای بکه فرمان

من ده بینم تینه ره .
نیمه ده بینم تینه ره .
من هاتم تینه په ره .

2- به رکاری نایه کسه : به رکاری نایه کسه به رکاری
دوه می پسته ی کوردی به نه م جوړه رکاره ووشه یه که له ناو
پسته دا کاری فرمانی پسته ی به نیانی (غیر مباشر) تیا دیاره
له ر نه وه ناوی به به رکاری نایه کسه براوه .
بو دروست بوونی به رکاری نایه کسه نه بی نامرازی تیایی .
بو نمونه (دوینی من له توده که پام) .
(له - به - له گه ل - بی - بو) نامرازن به رکاری نایه کسه
دروست نه که ن .

له پسته ی سه ره وه دا ووشه ی (تو) به رکاری نایه کسه ره
چونکه :

1- کاری فرمانی (ده که پام) ی به نیان تیدا هه یه هه روا ،
2- نامرازی (له) ی که وتوته پیش .

1- من له زنجیروته ناف وداو باکم نیه) . به رکاری نایه کسه ره

2- من له گه ل براده ران ده چمه سهیران .

3- من بو دیتنی تو هاتم .

4- من به چاویله که ده خوینمه وه .

5- بی ی مه لین .

به رکاری نایه کسه له گه ل فرمانی (تینه رو تینه په پ) دین بو
نمونه :

(من بو نازادی خوین ده ریژم)
نایه کسه یه کسه تینه ره .
(سیروان له گه ل شاخه وان هات) .
نایه کسه تینه په ر

به رکاری نایه کسه له م زمانه دا له زور پوه وه ده رده که وی وه
له خواره وه دا دیاره : 1- به رکاری نایه کسه ناوی گشتی به
بو نمونه : - (من بو گه ل تی ده کوشم) .

2- به رکاری نایه کسه ناویکی تاییه تی به بو نمونه : -
(من به نازاد ده لیم) .

3- به رکاری نایه کسه ناویکی تاکه (کرینکار له گه ل جوتیار
خه بات ده کات) .

4- به رکاری نایه کسه ناویکی کوپه (من بو خویندکاران
لیکولینه وه ده نووسم) .

5- به رکاری نایه کسه ناویکی (مجرده) (نیمه بو سه ره بستی
هه ول ده دهین)

(هه موومان بو مرقایه تی خه بات ده که یین) .

6- به رکاری نایه کسه ناویکی (مه عنایه) (من به هه ست له تو
ده گم) .

(شاهو به هوش له نیمه که یشت) .

7- به رکاری نایه کسه ناویکی نه ناسراوه (به کوپیک ده لیم)

8- به رکاری نایه کسه ناویکی ناسراوه (ووتاره که به که چه که
پاده سپیرم) .

9- به رکاری نایه کسه ناوی بکه ره (له نووسه ره ده پرسم) .

10- به رکاری نایه کسه چاوکه (سبه ی له نووسین ته واو
ده بیم) .

11- به رکاری نایه کسه دیار خراوه (په ری زاد له گه ل شاگردی
قوتابخانه هات) .

12- به رکاری نایه کسه راناوی که سی جودایه (زیان به نیوه

خوش دهبی) .

٣- بهرکاری نایه کسه ر پاناوی لکاوه (بهیانی تو له گه لم وهره) .

(سبهی پیت دهلیم) . (نیستا ئیوه له ئیمه مه پرسن) .
(جاری بویان مه هینن) .

٤- بهرکاری نایه کسه ر پاناوی نیشان دانه (به ئه مه مه ئی) .
(بو ئه مانه مه گری) .

تی بینی : ئه گه ئامرازی (به) (له) چوو سه ر پاناوی
یشان دان ئامرازی ه ده که وی ده مینیت وه (مه ، مانه ، وه ،
ونه) .

سوی ئوه ئه م فۆرمانه دروست ده بن (به مه ، به مانه ، به وه ،
به وانه ، له مه ، له مانه) (له وه ، له وانه) .

٥- بهرکاری نایه کسه ر پاناوی نادیاره بوشت (به چ بنازم)
(له چ به رسم) .

٦- بهرکاری نایه کسه ر پاناوی نادیاره بو که س (قسه که به
کامه بلیم)

٧- بهرکاری نایه کسه ر پاناوی نادیاره بو ژماره (بهرسیاره که
له هه مووان ده پرسم) .

« ئاوه لکار »

ئه و وشه یه له ناو پسته دا که ده گه پیت وه سه ر فرمانی
پسته کانی فرمانه که پیشان بدا ههروه که له نمونه کانی
خواره ودا دیاره بو نمونه : -

- 1- دوینی هه واکه سازگار بو .
- 2- ئیمرو سه ر له بهیانی کابرام دیت .
- 3- هه موو سال سه ر له خالوم ددهم .
- 4- پیری براکه م گه پایه وه .
- 5- سال به سال براده ره که م ده بینم .

له رسته کانی سه ره ودا وشه کانی (دوینی - ئه مپرو
سه ر له بهیانی ، هه موو سال ، پیری - سال به سال) ئه مانه
هه موویان ده گه پیت وه سه ر فرمانی پسته کان (بو - دیت -
ددهم - گه پایه وه - ده بینم) وشه کان توانیویانه کاتی پودانی

کاره کان دیار پخن وه که ده لی (که ی ئاوه که سازگار بو ؟)
له وه لامدا ده لین (دوینی - پیری - ئه مپرو - هتد ئاوه لکاری کات
له زمانی کوردیدا وه لام له سه ر بهرسیاری (که ی) ؟ ده داته وه بو
نمونه ده لی : (براکه م گه پایه وه) له بهرسیاردا ده لی
(که ی براکه ت گه پایه وه) لیره دا له شوینی که ی که بهرسیاره
ئاوه لکاری کات دانه نین که ناویکه کاتی گه رانه وه ی (براکه م)
پیشان دده دا له بهر ئه وه ده لین (پیری براکه م گه پایه وه)
(دوینی - ئه مپرو - هه فته ی رابووردو) .

ئاوه لکاری کات له ناو پسته ی کوردیدا چه ند فۆرمیکی له پوی
دروست بوونه وه هه یه چونکه ئاوه لکاری کات هه یه وشه یه کی
ساده یه وه که (دوینی - پیری - ئه مپرو) ههروه ها ئاوه لکاری
کات ده توانی له کو مه له وشه یه کیش پیک هاتنی وه که (ئه مپرو
سه ر له بهیانی) ئه م کو مه له وشه یه پیک هاتوه له (ئه مپرو +
سه ر + بهیانی) ئاوه لکاری کات له پوی بیناوه ده توانی له
(دیارخه رو دیارخراو) پیک هاتنی وه که (هه موو سال) لیره دا
هه موو دیارخه ره (سال) دیارخراوه هه ردووکیان به سه رییه که وه
ئاوه لکاری کاتن ئاوه لکاری کاتی سه ره وه (هه موو سال)
ههروه که دیاره به بی نیشانه پیک وه به ستراونه ته وه به واتای له
نیوان وشه ی (هه موو سال) هیچ نیشانیکی په یوه ندی
نییه . هه روا ئاوه لکاری دیارخه رو دیارخراو ده توانی
به یارمه تی نیشانه کانی اضافت پیک وه به ستیریت وه وه که
(هه فته ی جاریک) لیره دا (هه فته) دیارخه ره جاریک دیارخراوه
نیشانه ی اضافت توانیویه تی وشه کانی (هه فته) (جاریک)
پیک وه به ستیریت وه ئاوه لکاری کات ئه توانی له نیوان وشه ی
یه که م دوو هه ماوه پیشان بدات ههروه که (ئه مپرو تا ئیواره)
لیره دا ماوه یه که له نیوان ئه مپرو و ئیواره پیشان دراوه یه به
یارمه تی ئامرازی (تا) هه روا ئاوه لکاری کات ده توانی بکه ویت
ناوقه واره ی ئامرازی لیکدراو (له وه) لیره دا فۆرمی له
دوینی وه ، له پیری وه ، له ئه مپرو وه دروست ده بی لیره دا ئه م
فۆرمانه وه لامی بهرسیاری (له که یه وه) (له + که ی +
وه) هه .

تی بینی :

له زمانی کوردیدا هه بوونی ئاوه لکاری کات پیشانی

دهدات که فرمانی پرسته که له کاتی داهاتو دایه بو نمونه :
(سبهی دهست به نووسینی چیرۆکه که دهکم) .

ئاوه لکاری کات ده توانی بگه پرته وه سه ره فرمانی پرسته ، فرمانه که چ تپه ربی یان تینه په چ کاتی رابوردو بی چ کاتی نیستا .

ئاوه لکاری کات ده توانی به شیک بی له کاتیکی تر بو نمونه : -

ئه مړه سهر له به یانی له ماله وه ده رچوو

2- ئاوه لکاری شوین :

ئاوه لکاری شوین ، شوینی پوودانی فرمانی پرسته که پیشان دهدات بو نمونه : -

(دوینی له کتیب خانه دا چیرۆکیکم خوینده وه)

له پرسته یه دا (کتیب خانه) شوینی پوودانی فرمانی خوینده وه پیشان دهدا له بهر نه وه بهی دهوتری ئاوه لکاری شوین ئاوه لکاری شوین ده توانی له کومه له وشه یه ک پیک هاتی که به یارمه تی اضافه ت پیکه وه به سترابنه وه بو نمونه : -

(دوینی له کتیب خانه ی زانکودا باسیکم نووسی) .

له پرسته ی سه ره وه دا ئاوه لکاری شوین پیکهاتوه له لیکدانی سینتاکس (قوتابخانه ی زانکو) دیارخراوه (زانکو) دیارخه ره هه ردوکیان به ئیزافه ت (ی) پیکه وه به سترابنه ته وه ئاوه لکاری شوین ده که وینه نیوان هه ردو به ش ئامرازی وه ک ئامرازی (له دا) بو نمونه : -

(ئازاد له قوتابخانه دا به یه کم ده رچوو) .

له پرسته ی سه ره وه دا ئاوه لکاری شوین (قوتابخانه) که وتوته ناو قه واره ی ئامرازی (له دا) نه گه ر هات و ئاوه لکاری شوین دیارخه ریک یان چه ند دیارخه ریکی به دوا داهاتبوو به شی دووه می ئامراز که له فۆرمی (دا) پیکهاتوو ده که وینه پاش دیارخه ری کو تایی بو نمونه : - (ئازاد له قوتابخانه ی ناوه ندی دا به یه کم ده رچوو) . له پرسته یه دا به شی دووه می ئامرازی (دا) به وشه ی (ناوه ندی) لکاوه که دیارخه ری ئاوه لکاری که یه ئاوه لکاری شوین وه لام له سه ر په رسیاری (کویی) دهداته وه .

(ئاسۆ له به شی کوردی زانکوی سلیمانی داده خوینی) .

له پرسته یه دا (به شی کوردی زانکوی سلیمانی) وه لامی په رسیاری کوئی به ، چونکه ده توانین له شوین نه و په رسیاری کوئی دانین (ئاسۆ له کوئی دا ده خوینی) له وه لامدا ده ووتری

(به شی کوردی زانکوی سلیمانی) .

ئاوه لکاری شوین له پرسته یه دا دیاره که فرمانه که ی

جوولانه وه ی تیا نی به هه روه که له رسته ی سه ره وه دا دیاره

(دوینی له کتیب خانه ی زانکودا باسیکم نووسی) .

له پرسته ی سه ره وه دا (فرمانی نووسین) جوولانه وه ی تیا نی به .

سه رچاوه کلان

1- سعید صدقی کباب مختصر صرف و نحوی کوردی جزئی 1- به غدا - سالی 1928 .

2- نوری علی نه مین ریزمانی کوردی - سلیمانی ، 1960 .

3- مسعود محمد سوپینکی خامه به دهوری راناودا .

گۆلاری گۆری زانیاری کوردی 2 به شی 2 به غدا ، 1974

4- مسعود محمد چه ند هشارگه یه کی ریزمانی کوردی - به غدا ، 1976 .

5- محمەد ئەمین هه ورامانی سه ره تاییک له فیلولوژی زمانی کوردی ، به غدا ، 1974

6- نه حمەد حسن نه حمەد ریزمانی کوردی - به غدا ، 1978

7- د . نه وره همانی حاجی مارف وشه ی پۆنان له زمانی کوردی دا به غدا - 1977

8- ریزمانی ناخواتنی کوردی به بهی لیژنه ی زمان و زانسته کانی - 1976

9- د . کوردی یف ک . ک . زمانی کوردی - ریزمان (به پیتی لاتینی) په ریلان - 1970

10- جگه ر خوین ئاوا نو ده ستورا زمانی کوردی - به غدا ، 1981

11- مصطفی خرم دل صرف دستور زبان کوردی - سوژانی ، تیریز 1347 کۆچی (به فالیی)

12- د . ئیبراهیم عه زیز ئیبراهیم: هه ندی ئامرازی سینتاکسی له زمانی نه ده می نه مۆی کوردیدا ، به غدا 1980 .

13- د . ئیبراهیم عه زیز ئیبراهیم: پرسته ی لیکه راوی شوینکه وتووخواز له گه ل پرسته ی شوینکه وتوو دیارخه ری له دیالیکته ناوه ندی په کانی زمانی کوردیدا ، به غدا سالی 1980 .

14- د . کوردستان موکریان: ناو له پرسته ی کوردیدا به رگ 7 - ژماره 1 - زانکو ، سلیمانی ، 1981 .

15- د . مه دی المخزومی: ل النحو العربی (نقد وتوجیه) الطبعة الأولى - بیروت ، 1984 ، 1984 (به عه ره بی)

16- عباس حسن : النحو الوال - الجزء الأول - الطبعة الخامسة دار المعارف بمصر (به عه ره بی)

17- توفیق وه بی: قواعد اللغة الكردية الجزء الأول - الباب الأول ، به غدا ، 1968 (به عه ره بی)

18- د . شوالی ضیف: المدارس النحویة - الطبعة الثانية - القاهرة 1972

19- نه ریندس ئا . ک . کورته ییکی سینتاکسی زمانی نه ده می نه مۆی فارسی . م - ل ، 1941 (به بوسی)

20- به کایف چ - خ - زمانی کورده کانی په کیه تی سۆلیه ت ، مۆسکو - 1973 (به بوسی)

21- کوردی یف ک . ک . ک . ریزمانی به راوردکاری زمانی کوردی - مۆسکو 1978 (به بوسی)

22- ک . ر . نه بویی . س . ئا . سمیرنوله دیالیکتی کوردی موکری لینینگراد ، 1988 (به بوسی)

کتیبی

» هندی نامرازی سینتاکسی و

چند تیبینیہک

لقی یہ کہم

_____ : (ل / 23) ہم لقاہا باسی زاراوی (نامراز) دہکاو
دہلی : د ثیمہ ہم کارہا ہر نامرازی سینتاکسی باس دہکین
بہ مہستی نہو جوہ نامرازانہ ، کہ دوہ رستہ ہیکہ وہ
دہہستہ وہ یان رستہ یہ کہ دہگہینتہ رستہ یہ کی تر . ، واتہ
لیہرہا مہستی خوی دہرہہہری و ہر تہنہا باسی نہو
نامرازانہ دہکا کہ نامرازی سینتاکسین و دوہ رستہ بہ یہ کہ وہ
دہہستن یا دہگہینن .

بہ لام بہ داخہ وہ ، باسی نہوہی نہ کردوہ کہ نایا زاراوی
» نامرازہ راستہ یان نہ وہ چ واتاہک دہہہخشی ، یا چون دروست
بوہوہ میژووی نہم زاراوی چی یہ و نایا تازہ یہ یا ہر لہ کوئہ وہ
بہ کار ہاتوہ بہ پای من دہہوایہ نہم ہموو خالانہی باس
بکرہایہ چونکہ باس باسی زاراوہ کہ یہ نہک ہر بہ کار ہینانی و
بہ س ...

بہ ہی ی بوچوونی خوم ، وشہی (نامراز) یاخود زاراوی نامراز
بو (اداء) ی عارہبی ناشی چونکہ (نامراز) لہ دوہ بہش
ہیکہاتوہ ، بہشی یہ کہم (نام = ہام = ہم = ہاو) واتہ
(بہرانبہر ، وک یہک) = (صاحب ، مساوی ، مقابل ،
مثل) ی عارہبی .

بہشی دوہہمیشی (راز) کہ بہرانبہر بہ (سر) ی عارہبی
دہوہستی ، تیکرای وشہکہ (بہشداری یہک راز) یاخود
رازیان وک یہ کہ .

جالیرہا نہگہر بہ واتای (اداء) بہکار ہاتبی دیارہ بہکار

ہیشہکی : لہ لایہن نہمانہتی پوشنبیری و لاوانہ وہ ، کتیبیکی
دکتور ٹیبراہیم عہزیز ٹیبراہیم لہ ژیر ناویشانی : د لی کوئینہ وہ
لہ سینتاکسی زمانی کوردیدا ، ہندی نامرازی سینتاکسی لہ
زمانی نہدہبی ٹیمپوی کوردیدا ، لہ سالی 1980 دا لہ چاپ دراو
بلاوکرایہ وہ .

قہوارہی نہم کتیبہ (98) لاہہہی مام ناوہندی یہ ، دکتور بہ
ہیشہکی کی دوہ لاہہہی کتیبہکی ہیشکہش دہکا
بہ خوینہ ران و لہ کوتابی نہم ہیشہکی یہ دا دہلی :
» سہرچاوشم لہ بارہی ریزمانی کوردی یہ وہ بہ کوردی و
عارہبی و پووسی و ٹینگیزی بینیوہ چی لہ بارہی نامرازہ وہ بہ
وردی خویندوہ تہوہ سووہم لی و ہرگرتوون . ،

ہرہہا نمونہ کانی لہ چیروکہ کانی د . مارف خہزنہ دارود
کاوس قہفتان و حوسین عارف و پندی کوردی ، کہریم شارہزا
ہہ لہبزاردوہو لہ بہشی یہ کہ می کتیبہ کہ وک خوی دہلی لہ
میژووی نامرازہ کانی سینتاکسی کوئیوہ تہوہ ، بہ لام لہ راستی دا
نہم بہشہ ہر تہنہا میژووی نامرازہ کان نی یہ بہ لگوہندی
بہخنہشی تیا ہاتوہ ، بوہ نہم بہشہ بہجی دیلہم نہو سی
بہشہکی کتیبہ کہ نہخہمہ ژیر (وردبینہ وہ) و نہجامہکی
ہیشکہش بہ خوینہ رانی بہریز دہکہم .

بہشی دوہہمی کتیبہ کہ نامرازہ کانی سینتاکسی نہم بہشہ (7)
لاہہہی ہرکردوہ تہوہ واتہ لاہہہہ (23) تا لاہہہہ (29) و بہسہر
سی لقاہا دابہش کراوہ :

هينانه كه ي مه جازي بي چونكه پيشه دارو پيشه ساز دارو ده زگاكي نامرازيه تي و هاوړي په تي .
باشترين نه وه بوو وشه ي (نامري) ي به كار بيهينا په چونكه پر به پيستي وشه ي (اډا) ي عاره بي په .

لقي دووهم : ل / 24

له لم لقه دا پيناس ديني بو نامرازي سينتاكسي و ده لي :
نامرازي سينتاكسي نه جوړه نامرازانه ، كه دوو پرسته ي ساده به په كه وه ده به ستنه وه يان پرسته په كي شوين كه وتوو ده گه يخته پرسته ي سهره كي له نيو پرسته ي ليكدارو اي شوين كه وتوو خوازا .

ئينجا نه و نامرازانه ي كه قسه يان له سهره كا تومار ده كا . لقي سي يه م : ل / 24-25 ، له لم لقه دا نامرازه كان ده كاته دوو به شه وه له لايه ن دروست بوونيان واته : به شي (ساده) كه نامانن (نيستا ، وه ، به لام ، ئينجا ، ش ، و ، كه ، تا ، بويه ، يا ، نه گينا) و به شي (ليكدارو) كه نه مانن :

د نه وسا ، به لكو ، وه كو ، بو نه وه ي ، كه چي ، چونكه ، نه گهر . ، جا له سهر نامرازه ليكدارو ه كان په كه په كه ده دوي .
نه وسا : دهرباره ي نه م نامرازه ده لي :

د نامرازيكي ليكدارو ه ، چونكه له دوو به ش پيكتاتوو ه . له (نه و) و (سا) .

له سهر ي دېرو او ده لي :

د جا ليړه دا (نه و) راناوي نيشاندهره بو دوو رو له ه مان كاتيشدا راناوي جوداي كه سي سنيه مي تاكه . ل / 26 ،

ليړه دا ماموستا بريار ده دا كه وشه ي (نه و) له نامرازي (نه وسا) دوو نه ركي ه په له لايه كه وه راناوي نيشاندهره له لايه كي تره وه راناوي جوداي كه سي سنيه مي تاكه بويه ناچار بوو نه م برياره بدا بو دهرباز بوون له م ته گه ريه نه گهر ماموستا باسي وشه ي (نه و) ي بكر دايه به بي نه وه ي بلن (جا ليړه دا گومانيك په پيدا ده بوو كه مه به ستي نه وه نه بوو به لام كه ووتي (جاليره دا) نه وه به راست وړه وان مه به سته كي دهر ده خا كه مه به ست (نه وسا) په . (نه و) وه كه وشه په كه له قسه ي ناسايي دا راناوي جوداي كه سي سنيه مي تاكه ، هه روه ها (نه و) راناوي نيشاندهره بو دوو به مه رجي نيشاندهره كه له قسه دا ناديار بي (نه وه پياوه) ، به لام نه گهر نيشاندهره كه ديار بوو ، نه وسا وشه ي (نه و) ده بيته دوو كه رته وه ، په كم

(نه و) و دووهم (ه) په و نيشاندهره كه . ده كه ويته نيواني هه ردوو كه رته كي وهك (نه و كوپه - زيره كه) جا ليړه دا برسپاريك دپته پيشه وه ، نايا (نه و) ي وشه ي (نه وسا) راناوي نيشاندهره يا راناوي جوداي كه سي سنيه مي تاكه يان هه ردووكيانه وهك ماموستا ده لي ؟ ...

له شپوه ي به كار هيناني وشه كه دا دهره ده كي كه نه م به شه ي وشه كه واته وشه ي (نه وسا) راناوي نيشاندهري دوو ره و به س ، به لام بو واي لپه ات ؟ به شپوه ي تر بوچي به شه كي ديكي نه ماوه كه (ه) په ؟ . نه گه ر خوينه ري به ريز ليمان ببوري توژي وه لامي نه م برسپاره دوا ده خه ين تاكو له مواناقه شه ي قسه كاني ماموستا ته و او ده بين :

ماموستا ده لي [(سا) له ساته وه هاتوزه ، كه واتاي (كات) دهادت به شي (سا) هه روا له (سات) ه وه كورتركاوه ته وه : نيتر (نه و) و (سا) به هه ردووكيان (نه وسا) يان پيكتيانه .]

تاراده يه ك لاريم له وقسه يه ني په به مه رجي كه (سات) له وشه ي (سه عات) هوه هاتنييت . واته وشه ي (سات) وشه په كي بيگانه يه و واتاي كات ده دا به ده سته وه : نه گه روايي ده بي بلين وشه ي (سات) كه له بنه رته دا (سه عات) بووه و فونيمي (ع) سواوه ته وه بووه به (سات) ئينجا فونيمي (ت) يش سواوه واته وشه ي (نه وسا) له پيشه وه (نه و سه عات) بووه كه بووه (نه و ساته) ، بوو به (نه و ساه) دواي كه وتني (ع) و (ت) په ك به دواي په ك ، ئينجا ليړه دا دوو بزوين ريز دهن له په ك وشه داو دوو بزوين له كورديدا ناگونجين له گه ل په كديدا بويه (ه) كه لابرا .

خوينه ري به ريز وا ليړه دا بوټ بوون بوو كه بوچي (نه و ... ه) بوو به (نه و) به بي (ه) . نه وه وه لامي برسپاره كه ليړه دا درايه وه ...

وتم من تا راده يه ك له گه ل ماموستا دام له وپايه ي كه ده لي (سا) له ساته وه هاتوو به و مه رجه ي ساتيش له سه عاتي عاره بي هاتني ...

به لام با ته ماشاي لاهه رپه (42) بگين و بزاني ماموستا دهرباره ي هه مان وشه واته (نه وسا) چي ده لي : له م لاهه رپه ي دا ده لي :

د گه لي جاري واش هه يه ، له بريتي نامرازي (نه وسا) (نه و جا) دروست ده بي و به كار ده هينريت . ، له سهر ي دېرو او ده لي :

د ليړه دا (نه و جا) له بريتي نامرازي (نه وسا) به كار هاتوو و دوو

رسته ی به یه که وه به ستونه ته وه . (نه و جا) له (نه و) و (چار) پیکهاتووه ، وشه ی جار یانی (کات - سات) ، به لام لیږده دا پیتی (ر) که وتووه ، هرچون پیتی (ت) له (سات) هوه که وتبوو له ونشدا ماوه ته وه (جا) به واتای (جار) و (نه و جا) دروست بووه .

ده لیم (جار) له کوردیدا واتای (کات) نادا ، واتای (تاو ، هاوار ، بانگ ، گل) یان (دفعه ، نویه ، کزه ، مرة ، صرخه ، نداء) ی عاره بی ددها .

جا نه گره وایی واته (سا) له (سات) هوه وهرنه گیراوه چونکه (جار) جیگای ده گری و بگه پین له چی یه وه وهرگیراوه ؟ به بوچوونی خوم (سا) یا له (سان) ی کوردی وهرگیراوه یان له (ساره وه) . سانش واتای (به رد) پارچه ، بهش ، ده ستور وینه (ی هه یه واته به رانه به به (قاعده ، طرز ، حصه ، قطعه ، حجر) ی عاره بی ده وهستی ته وه . جا به رای من له (سان) به واتای به رد وهرگیراوه چونکه نه و وشه یه وشه یه کی میژوویی یه و ده گه پیته وه بو (دهوری حه چیری مروفایه تی) که ژماردن به به ردودان وشت ده کرا .

(سار) یش واتای (لا ، سو) ددها بویه ده توانین بلین (سا) واتای (جا) ددها به دهسته وه و هر دوو وشه که واتای کات هرگیز ناده ، به لام هرچون بی نه گره له (سات) یا (سان) یا (سار) هاتبیت هروه های به سهر دیت واته :

له بنه پرتدا وشه که (نه و ساته ، یا نه و سانه ، یا نه و ساره) بووه و دوی که وتی (ت) ی (سات) یا (ن) ی (سان) یا (ر) ی (سار) وشه که بووه به (نه و ساه) ولیردها دوو بزوین پیزده بن نه ویش ناگونجی و ده بی یه کیک له و دوو بزوینه لابرری جا وشه که بووه به (نه و سا) ...

به لکو : ل / 24 ، دربارهی نه و نامرازه ده لی :

۱ - (کو) به شیکه له دروست کردنی نامرازی لیکدراوی (به لکو) کوله عاستی خویدا نامرازیکی گه یه نه ره له دیالیکتی کرمانجی خواروودا .

ب - به شه که ی تری نامرازی مه به ست (به ل) ه ، که به شیکی نادیاره و بی واتایه . هه بوونی به س بو دروست کردنی نامرازی ناوبراوه . (؟)

به وردبوونه وه له م به شه ده رده که ویت له (به لام) یان (به لان) هوه هاتبیت هاش که وتی (ام) ، (ان) له یه که م و دووه مدا ،

نه مهش به لگه ی قه ناعه تی راستی ناگه یه نی ... ، ده لیم : (؟) له وانه یه (کو) له بنه پرتدا له (که) و (نو) پیکهاتی و به هوی سووک کردنه وه بووه به (کوو) . (سوو) له دیالیکتی لوپری و زمانی فارسی واتای (نه و) ددها واته راناوی جودای که سی سینه می تاکه ، (که) یش نامرازی (گه یه نه ر) ه (هرچه نه ده من له گه ل زاراهوی (گه یه نه ر) نیم) . به لام باوایی تاکو جیگای خوی دیت . (که) بو زورشت به کار دیت وه «مرج ، شی کردنه وه ، راناوی (الذی) ی عاره بی وه هندی واتای تریش ، هروه ها وه ک ناوه لکاریش دیت (ظرف زمان) . له وانه شه له بنه پرتدا واوه که ی (م) بی و گوراه و کراوه به (و) . (و) یش له کوردیدا ده بیته (م) و به پیچه وانه ش : بو چه سپاندنی نه م رایه ی دوایم نه م دیره شیعه ی وه لی دیوانه دینم :

« به لکم نه و قبیله م چه را گوزاری

راش گنو ، وه سهر گلکوی من جاری ،

واتا به دووری نازانم ک (م) ی (به لکم) بووه به (و) وشه که له پیشه وه (به لکم) بووه و نیستا بووه به (به لکوو) (ب) وشه ی (به ل) واته به شی دووه می نامرازه که وشه یه کی عاره بی یه هاتووه ته نیو زمانه که مان و له بنه پرتدا (بل) = (به ل) بووه و کردوومانه به (به ل) ... نه و وشه یه نادیارنی یه و بی واتایش نیه

نه و وشه یه له عاره بی نامیریکی عه تفه ، که و ابو هه بوونی (به ل) له م وشه یه دا هر بو دروست کردنی نامرازه که نی یه وشه ی (به لکو) له کوردیدا چهند واتایه که ده به خشی و به رانه به به (عسی ، لعل ، ربما ، علاوة علی ذلك) ی عاره بی رادوهستی ...

« ج » ماموستا به ناقه ناعه ته وه ده لی :

له وانه یه (به ل) له به لام یان (به لان) هوه هاتبیت به لام به لان به رای من له عاره بی یه وه وهرگیراوه وشه ره سه نی یه که ی (ولکن) بووه ، شیوه ی زمانه که مان وای لی کردووه ، خوهر نه و وشه یه تاکه وشه یه کی نی یه وای لی بیت . شایانی باسه نه و نامرازه واته (به لکو) له میژوه به کار هاتووه به چهند شیوه یه ک (کو) ده گری ، بو نمونه مه وله وی جاریکیان به لکو جاریک (به ل) به ته نها به کار دینی ، وه لی دیوانه به (به لکم) و (به لکو) به کاری دینی . به لام له فارسی دا (به لکه) به (که سره

موخته له سه) به کار دیت . هه روه ها شیوه کوردیه که ی
که پراوته وه بو زمانی عاره بی عامیانه و بووه ته : (به لکم ،
به لجه ت ، به لچی ، به لکی ، به لکن)

وه کو : ل / 26

۱ - به پای ماموستا نامرازی (وه کو) له دوو بهش پیکهاتووه ، له
به شی (وه) و به شی (کو) به لام له راستی دا ئەم نامرازه راسته
نامرازیکی لیکدراوه و له دوو بهش پیکهاتووه ، به لام نه ک وه ک
ماموستا ده لی به لکو له (وه ک) که نامرازی تشبیه و (نو) که
پاناوی جودای که سی سییه می تاکه و له نه نجامی سووک کردندا
هه مزه که ی سوواوه و هه ر واوه که ی ماوه ته وه و وشه که بووه به
(وه کو) ... یان له نامرازی (وه ک) و (و) یکی زیاده که واتای
تاکید و دلنیاکردن ده که یه نی پیکهاتووه . به لگه ییش بو ئەم پایه
ئه وه یه که له تواندا هه یه هه ر (وه ک) به کار بینین و واتای وشه که
هیچی لی نه یه ت ... شایانی باسه ماموستا خوی له زور جیگای
ئه م کتیه دا (وه ک) ی به کار هیناوه .

ب - وه ک = وه کو = واتای (مثل ، شبه ، کافی تشبیه) ی
عاره بی ده که یه نی و له هه مان کاتدا به واتای (کائما ، کان) ه ی
عاره بی دیت ئەمانه ش هه ر بو تشبیه ن . به لام (نه وه کو) نه فی
وه کو نی یه وه ک له جیگای تره وه باسی ده که یین ...

بو ئەوه ی : ل / 27

بوچوونه که ی ماموستا زور زور راسته و له جی ی خویه تی
، به لام ئەویش ده بی بوتری که زور جاریش هه یه (که) یه که
ده که پیته وه جیگای خوی ، واته زور جار ده وتری (بو ئەوه ی
که) و که پانه وه ی (که) هیچ له واتای پرسته که ناگرپی ...

چونکه : ل / 27

ماموستا ده لی : ئەمه یان له (چون) و نامرازی که یه نه ر (که)
پیکهاتووه ، به وردبوونه وه له به شی یه که می (چون)
ده رده که ویت ، که له (چون) هوه هاتووه ، که نامرازیکی
پرسیاره ، له هاشدا پیتی (و) ی بووه به (و) و (چون) دروست
بووه ...

ماموستا ده لی (چون) له (چون) هوه هاتووه ، نازانم به لگه بو
ئه م قسه یه چی یه ؟ بو (چون) له (چون) نه بی و هه روه ها
(چون) له (چون) ؟ چوونیش بلاتوترو باوتره له دیالیکتی جوراو
جوری کوردیدا ، ئەویش له بیر نه که یین که (چون) و (چون) و
(چون) هه ر بو پرسیار نی یه به لکو بو چوونیه تی واته

(ته شبیه) ییش به کار دیت ...

ئه ویش ده بی بلین که وشه ی (چونکه) واتای (لان) ی
عاره بییش ده دا .

هه روه ها به م شیوه یه ش له فارسی دا به کار دیت و بو
هه مان مه به ست ..

که چی : ل / 27

ده رباره ی ئەم وشه یه ده لی :

« ئەم نامرازه له نامرازی که یه نه ر (که) و پاناوی نادیار شت
(چی) پیکهاتووه ... (چی) راناویکه نادیاره . هه روا ده شتوانی
نی به نامرازی پرسیار و رسته ی پرسیار ی دروست بکات ... ،
ده لیم : «که چی» وشه یه کی تازه یه و له ناوچه ی سوران به
چالاکی خوی نواندوه و وه ک بزائم یه که مین که سیش ماموستا
نوری عه لی ئەمین بوو که بایه خی دایه ئەم وشه یه و لی دواوه .
له ئەده بی کوندا ئەم زاراوه یه نه بووه و له دیالیکتی جوراو
جوری کوردیدا جگه له دیالیکتی سوران وه ده ست ناکه وی ...
به لام به شیوه یه کی تر به کار ده هینریت بو نمونه :

له دیالیکتی کوردی خواروودا - لوپی یه هه موو شیوه کانی -
ده لین : که چیت : « پرتقال له بازار فه ره سه (که چیت) نرخ ی
فه ره گرانه ی به بپوای من (چی) لیره دا پاناوی نادیار شت
نی یه ، به لکو فرمان بی چونکه (چی) واتای (پوشت = چوو)
له م دیالیکتانه ده که یه نی ته صریفی فرمانی (چی) ییش وایه :

من = چیم = چووم ئیمه = چین = چوین

تو = چیت = چویت ئیوه = چین = چوون

ئه و = چی = چوو ئەوان = چن = چوون

که وابوو (که چی) پرسته یه که بریتی یه له (که) ی ناوه لکرداری
کاتی که واتای (عندما) ی عاره بی ده که یه نی و (چی) واتای
پوشت یان (چوو) و تیکرای هه ردوو واتای (عندما تذهب) ی
عاره بی ده که یه نی و له دیالیکتی ئەده بی ئەمروماندا هه ر ئەم
واتایه ده که یه نی به لام وای لی هاتووه که بیی به نامراز (نامیر) بو
ئه م مه به ست ...

ئه که ر : ل / 28

پوخته ی بوچوونه که ی ماموستا :

۱ - وشه یه کی لیکدراوه و له دوو بهش پیکهاتووه واته : له (نه) و

که -

2- به لگه ی ماموستا نه وه په که (که ر) یشی به تنها به کار دیت و حری واش هه په (مه) ی نه فی وهرده گریت و (مه که ر) دروست حکمت .

3- پته قالبی (نه) ش هه روه که دیته پش چاوی ماموستا بو حوهای به کار دیت و هیزی نه مامرازه زیاتر ده کات .

4- نه هه ندی گوډه رانی زمانی کوردیدا (مه که ر) یش هه په نه واده که په نی که (نه) جیگای (هه) ی گرتوته وه .

5- (هه) شی له (هه ر) هوه هاتووه وه که چون (هه رکه) هه په . له م لیره دا پیتی (ر) که وتووه و (هه) ماوه ته وه .

6- هه ر به م پته ش (نه) له (نه ر) هوه هاتووه پاش که وتی پیتی .

7- هه ندی جار (نه ر) له بریتی (نه که ر) به کار دیت نه وه له نیلینکی کرمانجی خواروودا . هه روه ها له دیالینکی کرمانجی سه روودا (نه ر) .

به لام من ده لیم :

8- (نه) ی نه که ر پارچه په که له وشه که و لابرندی بیان مانی تبیت هوی نه وه ی که بلین نه م وشه په لیکدراوه بیان به هوی مانی به هیزتر ده بی ، چونکه لابرندی نه م پارچه په هه ر بو سووک کردنه و به س هه روه ها چون (که) ی (که ر) لاهه بری نه میش لا مبری .

جاری واش هه په (ر) ی نه که ریش لاهه بری ، نه م هه موو لابرند له دیالینکی جوړاو جوړی کوردیدا ، له بو سووک کردن نه بی هیچ مه به سستی تر ناگه په نی ، چونکه نه م سووک کردن له واتای وشه که که م ناگاو نه شی زیاد ده کا ... واته :
(نه که ر ، نه ر ، که ر ، نه که) به هه ر چوار شیوه په که واتایان هه په به بی که م و زیاد .

9- (مه که ر) نامرازیکی سهر به خویه و هیچ په یوه ندینکی نی په له که ل (نه که ر) دا چونکه (نه که ر) نامرازیکی مه رجی په و به رانیه به (اذا) ی عاره بی ده وه سستی ، به لام (مه که ر) نامرازیکی (استثناء) به رانیه به الا ، إلا ، ربما ، ی عاره بی ده وه سستی ، واته (مه که ر) نه فی ی (نه که ر) نی په . نه مه له لایه که و نه لایه کی تره وه (به) له کوردیدا نامرازی (نه فی) نی په به لگو (نه هی) بی و له که ل فرمانی داخوازی دیت (مه چو ، مه که ،

مه به ، هتد ...)

3- هه مزه له کوردیدا جیگای (هه) ده گری و به پیچه وانه ش راسته ، بو نمونه هه ور = نه ور ، نه لگرت = هه لگرت نه نجیر = هه نجیر ، هامراز = نامراز ... واته فونیمی (هه) ه ده بیته وینه بو فونیمی (هه) هوه فونیمی (هه) هوه ده بیته وینه بو فونیمی (هه) ه

4- (هه) له (هه ر) هوه نه هاتووه چونکه (هه ر) وشه په کی سهر به خویه و به رانیه به (کل ، ای) ی عاره بی ده وه سستی هه روه ها (نه) له (نه ر) هوه نه هاتووه چونکه نه که ر (ر) ی (نه ر) بکه وی واتاکه ی نامینی .

به شی سی په می کتیه که :

ماموستا نه م به شه نه کا به سی لق :

1- لقی په که م : زاراهوی (په یوه سستار) ل / 34
پوخته ی باسه که ی :

1- دواي دهر برینی ناره زایی خوی دهر باره ی نه و زاروا نه ی که له هه ندی کتیه ریزمانی په کانی کوردی به کار هاتون ده فی :
د نیمه له م کاره دا به باشی ده زانین . که زاراهوی (په یوه سستار) به کار به نین ، چونکه نه م نامرازانه په یوه سستی له نیوان دوو رسته دا پیدا ده کن ، به مه وه توانای په یوه سستیان هه په ، له به ر نه وه ناویان ده به بین به نامرازی په یوه سستار .

ب - وشه ی په یوه سستار له دوو به ش پیکهاتووه له به شی (په یوه سست) و به شی (دار) . په یوه سست به واتای په یوه ندی به کار ده هیزیت .

به شی (دار) نامرازیکه بو دروست کردنی ناوی داریژراو به کار ده هیزیت هه روه که (سهر دار ، عیلمدار ، زامدار ، خه زنه دار .
ح - نه م نامرازه (دار) واتای هه بوون ده که په نی ، که (دارد) ی فارسی ده گریت وه .

د - واتای تیکرای نامرازه که د نامرازی په یوه سست هه بی ،

1- به رای من نه که ر نه م نامرازانه وه ماموستا ده فی په یوه سستی له نیوان دوو رسته دا پیدا ده کن نه بوایه ناویان به نامرازی (په یوه سستدر) ببردایه نه که (په یوه سستدار) چونکه رسته لیکدراوه که (په یوه سستدره) و نامرازه که په یوه سستدره .

واته پرسته که نامرازی په یوه سندهری هه یه بویه په یوه سته دار ده بی ... نه ویش ده بی بوتری که ماموستا خوی له زور جیگا (پرسته ی لیکدراوی په یوه سته دار) ی به کارهیناوه که چی به نامرازه که یش ده لی نامرازی په یوه سته دار .

ب - ده لی (دار) نامرازی که بو دروست کردنی ناوی داپیژراو به کار ده هیتریت وهک (سهردار) نه م رایه ی ماموستا راست نی په چونکه (دار) ناوی داپیژراو دروست ناکا به لکو ناوه ل ناوی داپیژراو دروست دهکات .

چونکه (سهردار ، عیلمدار ، زامدار ...) ناوه ل ناوون واته (اسم فاعل) ی عاره بی ده که یه نن نیتز چون ناوی داپیژراو دروست ده که ن ؟!

ج - (دار) واتای هه بوون ناگه یه نن چونکه (هه بوون) چاووگو و چاووگی (دار) (داشتن) ه ، هه روه ها نه (دار) ونه (هه بوون) واتای (دارد) ی فارسی ناگریته وه چونکه (دارد) به رانبه ر به (هه یه تی) ده وه سته ی ، نه ویش له بیر نه که ین که (دار) چاووگی (داشتن) هو واتای (خاوهن) ده داو له عاره بی به رانبه ر به (صاحب ، مالک) ه

د - نیتز که و ابو ده بی واتای تیکرای نامرازه که نامرازیکی توانای (په یوه سته) هه بی

2- لقی دوو : له م لقه دا باسی جوړه کانی نامرازی سینتاکسی (په یوه سته دار) ده کاو ده یانکاته چوار به شه وه جا باسی به شه کان په که په که ده کا .

منیش چند سرنجیکم هه یه ده رباره ی بو چوونه که ی ماموستا و لیرده دا باسیان ده که م ...

۱ - که باسی نامرازی پیکه وه به سته وه ی (و) ده کا نه م نمونه یه ی خواره وه دینی :

د توه ته تیغی ده بان و من هه مه تیغی زبان ، نینجا ده لی :

د له م پرسته لیکدراوه په یوه سته دارده دا دوو فاعیل هه یه له گه ل دوو فاعیل ، یانی بو هر پرسته ساده یه ک فاعیل و فاعیل خوی هه یه .

تا نیره قسه که ی راسته و هیچ په خنه یه کم نی په . به لام که له سر قسه که ی خوی ده پروا ده لی : د دهش بی بو هه ردو پرسته که یه ک فاعیل هه بی و دوو فاعیل . بو نمونه : نافرته تیکی

سهره دلی له رزی و پهنکی زهرده هه لگه را . (ل / 35) . وا ده ر ده که وی که ماموستا فریزی (نافره تیکی سهره به فاعیل هه ردو و فاعله که ده زانی ، نه که روانه بی نالی :

یه ک فاعیل و دوو فاعیل ، وادیاره که ماموستا وشه ی (دل) به فاعیل فرمانی (له رزی) دانانی . هه روه ها وشه ی (په رنگ)

به فاعیل فرمانی (زهرده هه لگه را) نازمیری !... (ب) له لاپه ره (36-38) دا باسی نامرازی پیکه وه به سته ی (ش) ده کا . به لام له هه موو نمونه کانی هه ر باسی (یش) ده کاو نالی نه و (ی) یه چی یه و نه رکی له گه ل نه م نامرازه دا چی یه ؟ ...

نه که ر نامرازه که ته نها (ش) بی نه ی بو نمونه ی بو نه هیناوه و نه که ر (یش) بی نه ی بو نمونه بو (ش) نه هیناوه ؟ ...

به پای من : نامرازه که له دیالیکتی نیمرومان دا (ش) ه به لام نه و (ی) یه نه رکی نه وه یه که نه گونجان نه هیل له نیوانی فونیمی کونسونانتي وشه که و (ش) ی نامراز . بویه ده بینین که نه که ر کوتایی وشه که بزوین بوو (ی) که نامینی واته لاده بردری :

د نه وهش نه مهش ، ، واته (ی) که بو (وقایه) یه ... له هه ندی دیالیکتی کوردی دا (یش) نامرازه که یه بویه ده بینین (ی) که لانابردری و ده لین : (نه ویش ، نه مهش) ، که و ابو ده توانین نه م نامرازه به دوو شیوه دابنین ...

(ج) له لاپه ره (37) دا که باسی فاعیل و پرسته کان ده کا نه م نمونه ی خواره وه دینی :

نه ویان به کولینگ نه رزی نه کولی ، منیش به خاکه ناز خوله که م ده ر نه دا . ده لی :

د له م پرسته لیکدراوه په یوه سته دارده دا بو هر پرسته یه فاعیل تاییه تی هه یه ، پرسته ی یه که م وشه ی د نه ویان ، که راناوی جودای که سی سی یه می تاکه فاعیل پرسته که یه . له می دوو مه دا وشه ی (من) که راناوی جودای که سی یه که می تاکه فاعیل پرسته که یه . ، نه و ده لی (نه ویان) راناوی جودای که سی سی یه می تاکه !! به لام من ده پرسم نایا (نه ویان) یه ک راناوه یا دوو راناو ؟ . هه له که واپوونه پیویستی به لی دوان ناکا .

نه مه له لایه ک و له لایه کی تره وه ده لی : فاعیل پرسته ی دوو هم (من) ه نایا نه مه راسته ؟ . نه که ر راست بی نه ی نه رکی (م) ی (خوله که م ده ر نه دا) چی یه ؟ . له هه مان کاتدا نه رکی (ی) ی

لکوی له (نرزی نه کوئی) چی په ۱۹. نایا ده بی له م دوو پسته دا جوار فاعیل بو دوو فاعیل ه بی ۱۹!

• له لاپهړه (۲۸) دا دهر باره ی نامرازی (عطف) ده ئی :
د لیره دا هر نامرازی د به لام، هیه ، که ده توانی پوئی
عطف) بگه یه نی ، نه م جوړه بو زور نامراز ناوبراوه که هه موو
نمرازه کانی په یوه ستدار ده گرځته وه .

هه موو ده زانین که وشه ی (عطف) عاره بی یه و له وی وهرمان
گرتووه ، عه تفیش وه ک نه وان ته عریفی ده کن نه مه یه :
پوشه یه ک یا فریزیک یان پسته یه ک به هو ی نامرازیکی عطف
به شوین نه وه ی پښه وه ی ده که وی ، چ وشه بی ، یا فریز ، یان
پسته ..

که واپو نه و به پیزانه ی که زوړ به ی نه و نامرازان به نامرازی
عه تفیان داناو له سهر پیگای راسته وه پوشتون ، به لام دکتور
لیره دا هر (به لام) به نامرازی عطف ده ژمیری و نالی مه به ست
له (عطف) چی یه و چونی لیکه داته وه !!

هـ - له لاپهړه (۳۹) دا ده ئی :

د پسته ی لیکدراوی په پوه ستدار به یارمه تی نامرازی
په یوه ستدار ی عطف (به لام) ده بی له دوو موپته دا یان فاعیل
پنکها تبی ، نه مه ش به زوری به رچاو ده که ویت ، بو نمونه :
دهم هه ل هینایه وه وهرام بده مه وه به لام .

ته په ته بی ی و ستاو و ستا ژنم دهم کوتی کردم . له م پسته
لیکدراوه په یوه ستداره دا فاعیل پسته ی یه که م (م) .

که پاناوی لکوی که سی یه که می تاکه ، فاعیل پسته ی دوو م
کومه له فاعیل د ته په ته بی ی و ستاو و ستا ژنم .

له م قسه ی ماموستا دهر ده که وی که هیچ جیاوازی یه کی نه و تو
نی یه له نیوانی (فاعیل) و (موپته دا) دا ، نایا نه مه هه له نی یه ؟

نه مه له لایه کو له لایه کی تره وه ده ئی : فاعیل پسته ی یه که م
(م) ه به لام نه که سهری پسته ی یه که م بگین ده بینین نه م

پسته یه بریتی یه له دوو پسته ی ساده واته : (دهم هه ل
هینایه وه) و ، (وهرام بده مه وه) . جا نازانم مه به ستی

ماموستا کام (م) ه نایا میمی (دهم) یان (م) ی (بده مه وه) .
نه که ر یه که م بی نه ی نه کی دوو م چی یه و نه که ر دوو م بی

نه ی فاعیل فاعیل (هینا) کامه یه خو هه رگیز میمی (دهم) نی یه
، تو بلی مه به ستی ماموستا میمی (دهم) بی که نه که ریته وه

بو قسه که واته مادام قسه که ر یه کی که هه ر خو ی فاعیل و

موپته دایه با هه زار فاعیل جوړاو جوړ له قسه که ی دا بی ۱۹؟
هه روه ها نه که ر کومه له فاعیل د ته په ته بی ی و ستاو
و ستا ژنم ، فاعیل پسته ی دوو م بی نه ی نه کی (و) ی
په یوه ستده ری نیوانی (و ستا) و (و ستا ژنم) چی یه و
نه کی پاناوی (ی) ی (دهم کوتی کردم) چی یه ۱۹....

و - نامرازی په یوه ستدار ی هامبه ری (ل / ۴۱ - ۴۲) لیره دا
ماموستا باسی (نه و سا) ده کاو من به فراوانی باسی نه م نامرازه م
کرد به لام نه وه ی سهرنج پاکښه ربی . له م باسه دا نه وه یه که
ده ئی :

د له م پسته یه دا - مه به ست پسته ی (پشو یه کم دا ، نه و سا
پوانیمه ده ورو پوشتم) - نامرازی نه و سا ، توانیویه تی . که
هه ر دوو پسته کانی (پشو یه کم دا) ، (پوانیمه ده ورو پوشتم)
به یه که وه به ستیته وه نه م پستانه یه که موپته دایان هیه و دوو
خه به ر که فرمانه کانیان له کاتی پابردون .

نه که ر باسه که باسی پیزمانی عاره بی بی خو نه وه له م پیزمانه دا
موپته داو خه به ر دوو زاراوه ی ریزمانین و هریه که یاساو
سنووری خو ی هیه هه روه ها له م پیزمانه دا هه ر موپته دایه که
یه که خه به ری هیه و هه رگیز موپته دا نابیته فاعیل و فاعیلش
نابیته (موپته دا) ښتر چو ن یه که موپته داو دوو خه به ر ؟

نه که ر باس باسی پیزمانی کوردی بی خو م له م پیزمانه دا
موپته داو خه به ری عاره بی ناگونچي له گه ل پیزمانه که چونکه
هه موو پسته یه که وه ک زانایان ده لین ده بی فرمانی هه بی واته
زاراوه ی (جملة اسمیه) ی عاره بی له کوردیدا نی یه تاکو
موپته داو خه به ر هه بی !!!.

چا ده که پیمه وه سهر قسه که ی پښووم و ده لیم دیاره ماموستا
موپته دا له فاعیل جودا ناکاته وه ، هه روه ها فرمان له خه به ر
جودا ناکاته وه ، وا دهر ده که وی که نه که ر پینچ فرمانان هه بی و
هه ر پینچی یه که شیوه پاناوی لکوی یان له گه ل دابی نه وه هه ر
پینچ فرمانه که خه به ر و یه که موپته دایان یاخود یه که فاعیلیان
هیه واته نه که ر وتمان :

د خواردم ، نووستم ، هاتم ، بردم ، که پامه وه ، نه م پینچ
پسته یه پینچ خه به ر و یه که (موپته دا) یان فاعیلیان هیه
نه ویش (م) ه که یه ۱۹!! نایا نه مه له چ ریزمانیک هیه و پووی
داوه ۱۹!

هـ - له خالی دوو م به شی سی یه می کتیه که ی دا ، ماموستا

نامرازه‌کانی سینتاکسی په یوه‌ستدار له زمانی نه‌ده‌بی کوردیدا ده‌کاته چوار به‌شه‌وه : د پیکه‌وه به‌ستنه‌وه ، عه‌تف ، لیک جیاکه‌ره‌وه ، هامبه‌ری‌یه‌ک ،

(براونه‌ل / ۲۴) جا ده‌که‌وینه باس کردنی به‌شه‌ناوېراوه‌کان ، له به‌شی‌یه‌که‌م باسی (و ، ش) وله به‌شی دووهم باسی (به‌لام) و سئ‌یه‌م (یا) و چواره‌م (نه‌وسا) ده‌کات . ئینجا ده‌لی د هندی نامرازی تری سینتاکسی په یوه‌ستدار هه‌ن ناچنه پال نه‌و به‌شانه‌ی سهره‌وه ، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نامرازی سینتاکسی په یوه‌ستدارن ،

نه‌مانه‌ی ناچنه پال نه‌و چوار به‌شه‌وه (نو) نامرازن : (یا ... یا ، به‌لکو ، وه‌کو ، نه‌وه‌کو ، ئینجا ، نه‌گینا ، وه ، ئیستا ، فارزه) . شایانی باسه (یا ... یا) و (فارزه) له لیسته‌ی نامرازه سینتاکسیه‌کانی لاپه‌ره (۲۵) دا تومار نه‌کراون .

تالی‌ره‌دا پرسپاریک دینه‌کایه‌وه . نایا نه‌م نو نامرازه که ناچنه ژیر نه‌و دابه‌ش کردنه‌وه‌ی نامرازه سینتاکسیه‌کان واته نه‌و (به‌ستنه‌وه) و نه‌و (عه‌تف) و نه‌و (لیک جیاکه‌ره‌وه) و نه‌و (هامبه‌ری‌یه‌ک) ن نه‌ی گواپا چین ، مه‌که‌ر ماموستا خو‌ی نالی ، هه‌ریه‌که له نه‌مانه دوو‌رسته به یه‌که‌وه ده‌به‌ستنه‌وه ، ئیتر بوچی له‌گه‌ل به‌شی یه‌که‌مدا باسیانی نه‌کرد ؟! ... جا بابزانین ده‌رباره‌ی نه‌م نو نامرازه چی ده‌لی :

1- (یا ... یا) : ل / 43

ماموستا ده‌لی : د نه‌م نامرازه یه‌کیکه له نامرازه‌کانی سینتاکسی په یوه‌ستدار ، که دوو‌رسته به یه‌که‌وه ده‌به‌ستنه‌وه واته‌ای هه‌لیژاردن (اختیار) ده‌که‌یه‌نی ، هه‌ندی جاری تر واته‌ای ئیمتخان ده‌که‌یه‌نی ، جا نه‌م (یا ... یا) یه‌چ جیاوازی‌یه‌کی هه‌یه له‌گه‌ل نه‌و (یا) یه‌ی که له لاپه‌ره (41) دا باس‌کرا له‌ژیر ناوینشانی ، نامرازی په یوه‌ستداری جیاکه‌ره‌وه ؟ .

به‌ش به‌حالی خوم هیچ جیاوازی یه‌ک نابینم له نیوانی نه‌م و نه‌و ته‌نھا نه‌وه نه‌بی نه‌میان دوو‌پاتی نه‌وه دوو‌پات کردن یا سئ و چوار جار دوو‌پاره کردنی نامرازیک نابینه‌هوی نه‌وه‌ی بلین دوو نامرازی جیاوازن ، هه‌روه‌ها نه‌که‌ر (یا) واته‌ای جیاکردن ده‌که‌یه‌نی له هه‌مان کاتیش‌دا ده‌توانی ده‌وری (اختیار) واته هه‌لیژاردنه‌وه‌ش بیینی بو نمونه د کامیان هه‌ز لی ده‌که‌ی بییه نه‌مه یا نه‌وه .

- « ناره‌زووی خوته بیخوره‌وه یا مه‌خوره‌وه . هتد ...

نه‌مه لی‌ره‌دا هه‌لیژاردن نی‌یه

2- به‌لکو : ل / 43-44

له‌مه‌وپیش باسی نه‌م نامرازه به‌فراوانی کرا ، به‌لام نه‌وه‌ی سرنج پراکیشه‌ریی نه‌وه‌یه که ماموستا نه‌م نمونه‌ی خواره‌وه دینی :

(من قوتابخانه‌ی شاره‌که‌مانم ته‌واو کرد ، له زانستگای به‌غداش ده‌رچووم ، به‌وه‌ش نه‌وه‌ستام ، به‌لکو کوتاییم به زانستگایه‌کی ته‌وپو‌پاش هینا .)

ئینجا ده‌لی :

د له‌م رسته لیکدراوه په یوه‌ستداره‌دا ، که به یارمه‌تی نامرازی (به‌لکو) ، به یه‌که‌وه به‌ستراونه‌ته‌وه یه‌ک موپته‌دا - فاعیل - هه‌یه ، جا نازانم نه‌و یه‌ک موپته‌دا یان فاعیله کامه‌یه (من) ه یا (م) ی (قوتابخانه‌ی شاره‌که‌مانم ته‌واو کرد یان (م) ی (ده‌رچووم) ، یا (م) ی (نه‌وه‌ستام) یاخود (م) ی (کوتاییم هینا) .

3- (وه‌کو) : ل / 45-46

له لاپه‌ره‌کانی پېشودا باسی نه‌م نامرازه به‌فراوانی کردوله نه‌نجام‌دا وتم نه‌م نامرازه بریتی‌یه له (وه‌ک) + (نو) به‌لام له باسه‌که ماموستادا شتیکی تازه‌هه‌یه ، نه‌وه‌یه که ده‌لی :

د نامرازی (وه‌کو) جاری‌وا هه‌یه که نامرازی نه‌فی (نه‌و) ورده‌گریټ بو نمونه : شاره‌که‌ی ئیمه‌ش خو‌ی ناماده نه‌کرد (نه‌وه‌کو) پوژنی له پوژان جه‌نگ بکه‌وینه لای ئیمه‌شه‌وه . ، نه‌که‌ر (وه‌کو) فرمان بی نه‌وه بومان هه‌یه بلین نامرازی نه‌فی ورده‌گریټ چونکه هه‌ر فرمانی نه‌فی ده‌کری ، نه‌ویش ده‌بی نه‌که‌ر (وه‌کو) ئاولناو بی بلین چونکه ئاولناو به‌هوی پېشگری (نه‌و) بوو به‌ئاولناویکی تر هه‌روه‌ک نه‌خوش ، نه‌مر ، نه‌خوینه‌وار ، نه‌زان هتد ...

به‌لام نه‌م وشه‌یه واته (وه‌کو) نه‌فرمانه‌و نه‌ئاولناو به‌لکو نامرازیکه بو تشبیهو تاکید به‌کار ده‌هینریت و به‌رانبه‌ر به (مثل) ی عاره‌بی . نه‌ویش ده‌بی (نه‌و) که بکه‌وینه پېشه‌وه‌ی به‌لام به‌واتای (لیس مثل) ی عاره‌بی به‌کار به‌هینریت وه‌ک نه‌م نمونه‌ی خواره‌وه : توده‌بی چالاک بیت نه‌وه‌کو نازاد ...

تالی‌ره‌دا (نه‌و) که نه‌فی فرمانی لاپراوده‌کات که (بیت) ه واته نه‌فی (وه‌کو) ناکات ...

له لیستی ئامرازه کاندای که له لاپه ره (20) دا تومار کراوه
 ئه ئامرازه به ئامرازیکی (ساده) له قه له م دراوه .
 له راستی دا ئه مه ئامرازیکی لیکدراوه له دوو پارچه پیکهاتوو
 یه که مین (ئین) هودوو مین (جا) یه ، ئین پاناویکی نیشاندهره
 له کونه وه به کار هاتوو جار جاریش کورت دهگری و ده بیته
 (ئی) و ههروه ها جار جاریش (ن) ه که ی ده بیته (م) واته
 وشه که ده بیته ئیم وهک (ئیمرو ، ئیمجا ، ئیجا ، ئیسه هتد ...)
 (جا) کورت کراوه ی (جار) ه جاریش واتای (هوار ، بانگ ،
 تاو ، گل) و به رانه به (صرخه ، نوبه ، کره ، دفعه ، تاره ، ی
 عاره بی دهو هستی ، تیکرای وشه لیکدراوه که واتای (ئه م جار)
 ده که یه نی یاخود (هذه المره) ی عاره بی .
 له دیالیکتی جوارو جوری کوردی به م شیوه ی خواره وه به کار
 ده هینریت : ئیجار ، ئیجا ، ئینجا ، ئیمجار ، ئیمجا ،

5 - نه گینال / 47-48

ئه م ئامرازه ییش له لایه نی ماموستادا به ئامرازیکی ساده
 دانراوه .

(بپوانه لاپه ره 25)

له راستی دا ئه م ئامرازه له دوو به ش پیکهاتوو ، له (نه که ی) و
 (نا) واته : ئه م ئامرازه لیکدراوه ساده نی په (نه که ی) له
 گومانی خوم له بنه پرتدا (نه که ر) بووه هه له ی زمانی وای
 لی کردوو زور جار هه یه هه له ی زمانی ده بیته هوی فراوان
 کردنی زمان نه که هه ر له کوردیدا به لکو له زور به ی زمانه کانی
 جیهان دا . (نا) ییش هاشگریکه واتای (په چه وانه) ده داو تیکرای
 وشه که واتای (وان لا ، اذا لا) ی عاره بی ده که یه نی

6 - ئیستا : ل / 49

ماموستا ئه م ئامرازه ییش ساده داده نی و له راستی دا ئه مه ییش
 لیکدراوه له دوو به ش پیکهاتوو یه که م (ئین) که پاناویکی
 نیشاندهر بو نزدیک و دووهم : (ستا) یه که ده ستکاری کراوی
 وشه (سه عات) ه واتای کات ده داو تیکرای وشه که وان
 (الآن) ی عاره بی ده که یه نی ...

7 - فارزه / ل / 49-50

ده رباره ی (فارزه) هوه ده لی

نخیش له یاد نه که یین که (وه کو) له (وهک + و) پیکهاتوو ...
 نه که ر بینه سهر (نه وه کو) ده بینین واتای (لیس ، مثل) نادا
 حکو واتای (له ترسی ئه وه) ده داو واته : ئه م زاراوه واتای
 حنرا ، خوفاً) عاره بی ده که یه نی واته بو ناگدار کردن و وریا
 کرنه له پووداو یکه دا که له پیشه وه پووی داوه یان له داهاتوودا
 بوودهدا . که وابوو ده بی بگه ریین تاکو بزانی چو ئه م زاراوه
 یخود ئه م ئامرازه دروست بووه ؟! به رای من ئه م ئامرازه له سی
 هس پیکهاتوو : (نه + وه + کو) ، (نه) ئامرازیکه بو نه فی
 ه کردیت ئه وه گومانی تیدا نی یه ، (کو) ییش له (که) وه هاتوو
 . نی (وه) له چی یه وه هاتوه ؟ . بو ولام ذانی ئه م پرسیاره
 حبی که شتیک بکه یه نیوانی دیالیکتی جوارو جوری کوردی
 چونکه زمانی ئه ده بی ئیمرومان نه په چراوه له دیالیکتی جوارو
 جوده کان و بویه ده لیم : له دیالیکتی لوری و ههروه ها له دیالیکتی
 هوارامی وشه (نه وا) هه یه که بو هه مان مه به س به کار
 سیت ههروه ها له زمانی فارسی (مه بادا) هه یه به هه مان واتا .
 (نه با) له دوو به ش پیکهاتوو (نه وا) ییش ههروه ها به لام
 (ب) ی (نه با) پوو به (و) له وشه ی (نه وا) . (با) و (باد) وهک
 فارسه کان ده لین له (باشد ، بوودن ، هاتوو واته (بوون) هوه
 هاتوو . که وا بوو (با = وا = باد) په کی فرمانن بویه نه فی
 ده مکرین .

تیکرای وشه که واتای (کی لایکون) ی عاره بی ده که یه نی وات
 (بو نه وه ی که نه بی) یا له ترسی ئه وه ی که ()
 واته : (نه وه کو) کورت کراوه ی (نه باکو = نه واکو) یه و له
 هه مان کاتدا واتای (نه واکه) ده دا یاخود (نه باکه) .
 وهک ده رده که وی که ئه م وشه یه زور دووره له وشه ی (وه کو)
 هه رچه نده له لایه نی نووسینه که ی پارچه یه کی له (وه کو) دا
 ده چی :

نمونه ی لوری :

به و تا بنیمن دوو دهس له که رده ن

(نه وا) له نکام پهیدا بوو مه رده ن

هولکلور ،

نمونه ی هوارامی :

(نه وا) بو چی نه وازا مه ن دوورم

(دیوانه) م به نده ی مه ولای (په نجور) م

(وه لی دیوانه)

« پسته ی لیکدراوی په یوه سستدار ، جاری وا هه یه دروست ده بی به بی هه بوونی نامرازی په یوه سستدار ، لیره دا ته نه ا به (کوما) = (فارزه) ، به یه که وه ده به سرینه وه . »
له راستی دا فارزه نیشانه ی ته واو بوونی رسته یه و ده بیته هو ی نه وه ی مروف توژی راوه سستی له کاتی قسه کردند او هه رگیز دوو پسته به یه که نابه سستی . باشتر و ابو (:) دوو خالی بگردایه به نامرازی په یوه سستده (په یوه سستدار) چونکه نه م دوو خاله ده بیته هو ی به یه که وه به سستی پسته ی دوو م ته واو که ری قسه ی یه که مه وه که له م نمونه یه ده رده که وی :
« ماموستا وتی : سبه ی نی به شی دوو همتان بی ده لیم ، به شی چواره م نامرازی سینتا کسی گه یه نه ر ل / 51-75 نه م به شه کراوه به دوو لقه وه ، لقی یه که م باسی زار او ه ی گه یه نه ر ده کاو لقی دوو م باسی نامرازه کانی گه یه نه ر ده کا .
من له م به شه دا چه ند خالیکم هه یه ، :

1- له لقی یه که م دا ماموستا ده لی : نه م زار او ه له لایه نی پیزمان نووسانی کورده وه به کار نه هاتوو به لام ته نها له لای ماموستا هه سه ن نه حمه ده وه به کار هاتوو له راستی دا نه م زار او ه بو یه که مین جار له لایه ن ماموستا نوری عه لی نه مین به کار هاتوو له سالی - 1980 و مه به سستی له وه (اسم الموصول) ی عاره بی بوو هه رچه نده (گه یه نه ر) واتای (اسم الموصول) ی عاره بی نادا

2- له لاپه ره (72) دا که باسی (نه گه ر ده کا ده لی : « نامرازی گه یه نه ر (نه گه ر) له زمانی کوریدیدا پواله تی تریشی هه یه ، وه (گه ر ، مه گه ر ، نه گه رچی) هه رسی حاله ته که له بریتی نه گه ر به کار هاتوو . هه روه ها نه م سی نمونه یه ی هیناوه :

* ژنی به د ژهنکی ژیانه - (گه ر) خوئی لیده ی مالت ویرانه

* پړوی به فیل ناوه سستی - مه گه ر ته له بی به سستی .
* باشیش نیه نه م قسانه نه که م (نه گه رچی) له دی خوشما بیت . ،

(نه گه ر به دوو شیوه ی تر ده وتری نه وانه ش (گه ر) (نه ر) نو هه ردوو شیوه بریتین له کورت کراوه ی (نه گه ر) بویه (نه ر) و

(گه ر) له بریتی (نه گه ر) به کار دین . به لام (مه گه ر) هه رگیز له بریتی (نه گه ر) به کار نه هاتوو و ناهینریت چونکه (مه گه ر) واتای گومان و پروا به ده ست ده داو به رانبر به (ربما ، لعل ، الا اذا) ی عاره بی ده وه سستی له کاتیکدا (نه گه ر) واتای نامرازیکی مه رچی یه و نه گه ر هاتوو (مه گه ر) مان خسته جیکای (نه گه ر) واتای پسته که ده گوپردی وه که له م دوو نمونه ی خواره وه دا دیاره :

« پړوی به فیل ناوه سستی (مه گه ر) ته له بی به سستی ،
« پړوی به فیل ناوه سستی (نه گه ر) ته له بی به سستی ،

وه که ده بینین واتای پسته ی دوو م زور جیاوازه له واتای پسته ی یه که مه وه ، واته واتای پسته ی دوو م به پیچه وانه ی پسته ی یه که مه ...

هه روه ها (نه گه رچی) جیکای (نه گه ر) ناگری و مه به سته که ی نادا چونکه نامرازی (نه گه رچی) واتای بی گومان ، هه رچه نده (به ده ست ده دا واته به رانبر به (ولو ان ، مع ان ، لاشک) هی عاره بی ده گه یه نی ... له کاتیکدا (نه گه ر) وه که وتمان هه ر بو مه رچه ...

3- بویه ل / 74

ماموستا نه م نامرازه به نامرازیکی ساده ی داناوه (ل / 25) له راستی دا نه م نامرازه نامرازیکی لیکدراوه و له دوو به ش پیکهاتوو به شی یه که م (بو) یه و اتاکه پوونه پیویست به شی کردنه وه ناکا .

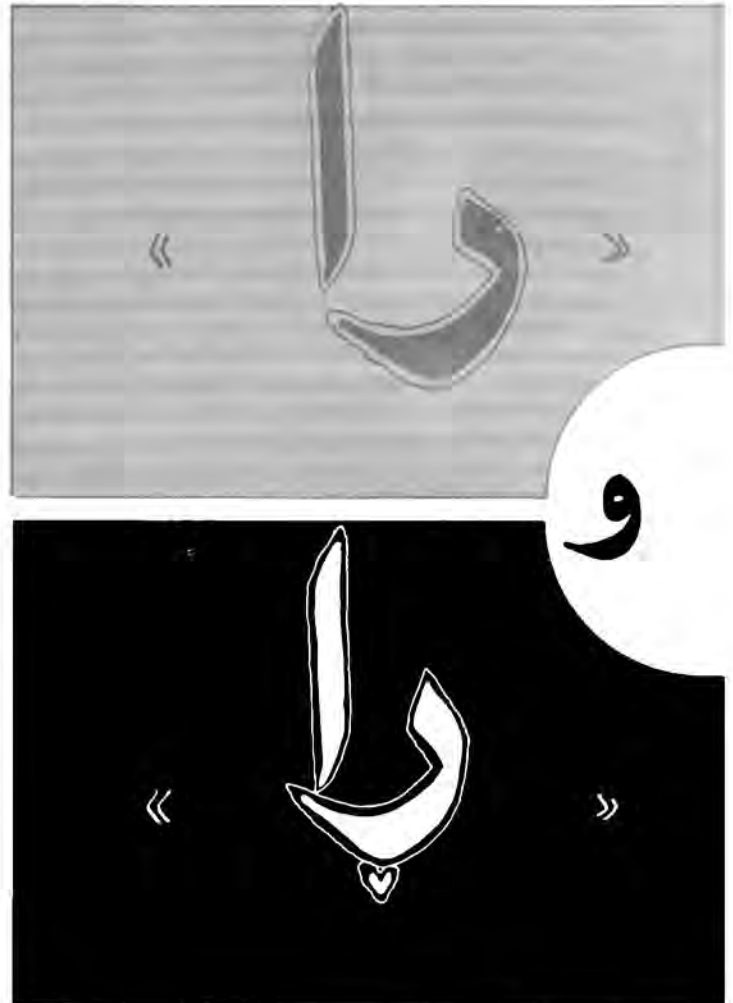
به شی دوو م (یه) یه نه میش راناویکی نیشاندهره بو نزدیک واتای (نه مه) ده گه یه نی و تیکرای وشه که (بو نه مه) به رانبر به (لهذا) ی عاره بی ... وه بو ناگاداری (به) له لوپی وله هه ورامی زور باوو بلاوه بو نمونه :

(یه) کرده ی کی بی کرده ی نه گری کوو
نه گری له بلوش وینه ی رووله ی نوو
« لوپی - فولکلور ،

به دوو دمنه دنیا گرت نه وهر
به سوژ دمنه سوژان دهشت و دهر
« وه لی دیوانه ، ،

بردن - بردرا - بررا
 خويندن - خويندرا - خوينرا
 ج - له چاوگي (ئەلفى و يايى - وه ههروهه ها ئه و
 چاوگانه ي كه به «اندن» كوتايى دين) ته نيا ده چيته
 سه رهگي ئيستا . وهكو :-
 بيوان - بيورا
 كيلان - كيلرا
 گوشين - گوشرا
 بينين - بينرا
 خنكاندن - خنكينرا
 شكاندن - شكينرا
 وه ههروهه ها له چاوگي داريزرا ووليكدرا وى تيه پيش ئه م
 جوړه فرمانه دروست ده كرى .
 به لام له كرمانجى ژورودا ده بيته :-
 ئەز هاتمه ديتن . (ئەز هاتم ديتن .)
 ئەز هاتمە خاندن . (ئەز هاتم خاندن .)
 به م جوړه :- 1 - بهركار .
 ب - هات + كوتايى كه سى بو بهركار به پيى
 كه س و ژماره + [ه] .
 ج - چاوگي فرمانه كه .

ئەمه بو رابوردوو ، بو ئيستا و داهاتوو ده بيته :-
 ئەز د هيمه ديتن . (ئەز د هيم ديتن .)
 ئەز دى هيمه ديتن . (ئەز دى هيم ديتن .)
 به م جوړه :- 1 - بهركار .
 ب - نيشانه ي كاتى ئيستا «د» ياداهاتوو «دى» .
 ج - رهگي ئيستاى (هاتن) كه (هئ) يه +
 كوتايى كه سى بو بهركار به پيى كه س و ژماره +
 [ه] .
 د - چاوگي فرمانه كه .
 له هه ندى ناوچه ي ئەم دايالكته دا ، رهگي ئيستاى
 (هاتن) كه (هئ) يه فونيمى (ه) ده گوڤي به دهنگى (ك) .
 وهك :- ئەز د ئيمه ديتن . (ئەز د ئيم ديتن .)
 وه هه ندى جار ئه و فونيمه (ه) فرى ده درى له كاتى
 ئيستا دا نهك داهاتوو ، كه ئەمه واى لى دهكا نيشانه ي كاتى

- «را» له زمانى كوردى دا وهكو نيشانه ي كاتى رابوردوى
 فرمانى بكهري شارواه (پاسيف - مبنى للمجهول) ديت ،
 كه ته نيا ده چيته سه ره چاوگي تيه پ . به م جوړه :-
 1 - نيشانه كه له چاوگي (واوى) دا ته نيا ده چيته سه ره
 رهگي رابوردوو . وهكو :- دروون - دروورا .
 گروون - گروورا .
 ب - له چاوگي [دالى و «i» و تايى و «i»] دا ده چيته سه ره
 رهگي رابوردوو وه نديجار رهگي ئيستا . وهكو :-
 بيستن - بيسترا - بيسرا
 ديتن - ديترا - x
 گوتن (ووتن) - گوترا (ووترا) - x

نیستا (د) ، به هوی فونیمی (ی) ی (هاتن) ، بگوړی به (ت) .
 وهك :- نه ز تيمه دیتن . (نه ز تيم دیتن .)

2 - «پا» دوو پوړی ده بېنی له زمانې کوردی دا :

۱ - وهكو پېشگر (پریفکس) .

نهمه له هه ردوو دایالیکتی کرمانجی (ژوروو و
 خواروو) دا وهك یه كه هه یه . بونمونه :-
 رامالین ، راگردن ، راگرتن ، راخستن ، راكرن ،
 رادان ، رازان ، رابوون ، هتد .

ب - وهكو ته واوکه ری (پاشبه ند) نامرازی په یوه ندی .
 نه وهی راستی بی نهم «پا» یه زور به ناشکرا له
 کرمانجی (ژوروو و خواروو) دا هه یه ، ته نیا
 ناوچه ی (سلیمانی) نه بی که زور جار (هوه)
 جینگای دهگری .
 نهم «پا» یه به م جوړه به کار دیت :-

کرمانجی ژوروو

ده بیته ته واوکه ری (پاشبه ند) نهم نامرازه په یوه ندیانه :

ا. ژ پا

وهك :- ژناف زاری چاخی خوه پا به رب چه عفو .

ژمن پا گونه یه ته پا خه به رد م .

به پپی فونته تیک له هه ندی ناوچه دا «ژ» ده بیته «ش» .

ب. ب پا

وهك :- توتی ب مریا پا خه به ردن .

فی دنیا بوچه فالادا نکاربونه ب هه فربابن و

هه فربازی نه بونه .

به لام نه گه ر فونیمی (ی) . به دواى نامرازه که دا هات

ده بی به (پ) . وهك :- پیسرا شابو .

ج. ل پا

وهك :- وی چاخی ته یل سه ر گوند پا دفبری .

د. ف ... پا

ف بولبولرا شه ف وروژى

ه. د .. پا

وهك :- دزو مالخوی بین نیک گا د بخیلیپرا ده ریخستن .
 به لام هه رکه فونیمی (ی) به دواى نامرازه که دا هات
 ده بی به (ت) . وهك :- ئاپو وهره نهم پری چیکن و تیرا
 ده رباز بین . له هه ندی ناوچه دا «کوردی سوریا و به شیک
 له کوردی روسیا و تورکیا وه هه روه ها له شیوه ی لوړی و
 گورانیشتدا» ده بی به (په) . وهك :- د فربه وهره .

هه رسی مروف ب هه ف په وهرن .

ژفی داباشی په نفشتهك گه ره که .

به لام له هه ندی ناوچه ی تردا نامرازی په یوه ندی
 لاده بری وه هه ر «پا» به ته نیا ده مینی .
 وهك :- ● «چرا ؟» که له «ژ چرا ؟» هاتوو .

● (دایی نه وانا ته را راست نه گوته .) که له (دایی
 نه وانا ب ته را راست نه گوته .) هاتوو .

نهمه له کرمانجی خوارووشتدا به ر چاو ده که وی . له به ر
 نه وه پیویسته زور ناگاداری نه مه بین و تیکه لی (را) ی
 فارسی نه که یین .

کرمانجی خواروو

وهك ته واوکه ریك (پاشبه ند) بو نهم نامرازه په یوه ندیانه

دیت

ا. له پا

وهك :- نه وکه سه ی دهستی له نه وکی به رد پا .

ب. و پا

وهك :- ویکرا که لانی جیهانی ده یلی به گیان و زمانی .

ج. ت پا

وهك :- تیکرا ده ته قن .

به پای من نهم «ت» ه له «ده ی کرمانجی ژوروو هاتوو

که فونیمی (ی) ی دواى دهنگی گوپیوه .

د. به پا

وهك :- په یامی من به گو ی نهم دل به ره نازداره پا ناگا .

به لام که فاولی به هیز (به تاییه تی «ی» . به دواى

شامرازه که دا هات ، دهنگی له گه ل دهنگی قاوولی (ه)
 تیکه ل ده بئ و دهنگی به هیزه که یان به سه ر ده که ویت ،
 وه له بهر نه وهی ته م قاوله به هیزه : فونیمی (ب)
 ده گورپی بو (پ) .
 وهك :- پيسرا گه یشتن .

له هه ر دوو دایالیکه کانداهندی دهر برین هه ن ،
 وهك :-
 ڤیکرا ، ڤیکرا ، ویکرا هتد .
 ڤیرا ، ڤیرا ، ڤیرا ، ڤیرا ، ڤیرا ... هتد .

زمان ناسانی کورد دهر باره ی ته م دهر برینانه رای
 حیوازیان هه یه [وهکو : پیشگری ساده ، لیکدراو ، به شیک له
 جوکی داییزاو ، کومه له ی یه که م به راناوی نادیار (ضمیر
 سبهم) ، هتد] .

به رای من کومه له ی یه که م هه میشه له پرووی واتاوه
 نه دڤیربلی چونه تین وه له پرووی پیکهاتنه وه به م جوړه پیک
 ڤین :- ڤیکرا / ف - ڤیک - ڤا
 ڤیکرا / ت - ڤیک - ڤا هتد .

که (ف) ڤا ، ت ڤا ، هتد) شامرازی
 به یوه ندین ، وه (ڤک) له (ڤیک) یا (ڤیک) ه وه هاتووه [دوای
 فریدانی فونیمی یه که میان] که واتای ژماره (یهک) ده به خشن .

به لام کومه له ی دووهم له پرووی واتاوه نه دڤیربلی
 نادیارن ، چونکه له پرووی پیکهاتنه وه به م جوړه پیک دین :-
 ڤیرا / پ - ڤی - ڤا ڤیرا / ت - ڤی - ڤا ڤیرا / ژ - ڤی - ڤا
 هتد .

که (پ) ... ڤا ، ت ڤا ، ژ ڤا ، هتد ،
 نامرازی به یوه ندین ، وه (ڤی) جیگری نادیار ی نه دڤیربلی ، جا
 چ نه دڤیربلی شوین بئ یا چونه تی یا تد . بو نمونه :-

جیگری نه دڤیربلی شوین :-

د ئافیرا دهر باز بو .

تیرا دهر باز بو .

جیگری نه دڤیربلی چونه تی :-
 من نان ب وی را خار .
 من نان ڤیرا خار .

وه به م جوړه ده توانین ته وانی تریش ده ست نیشان
 بکهین .

ته نیا (را) ی پیشگر نه بئ که له فارسیشدا هه مان شت
 هه یه [هه رچه نده (ر) ی فارسی کراوه یه و (ر) ی کوردی
 ته له وه] ، نه گینا ته م (را) یانه ی که باسما ن کردن فارسی نین ،
 چونکه (را) له فارسی دا به شیوه ییکی تر به کار دیت ، که
 ڤیویست ناگا لیږده له سه و ی بدوین ، چونکه سه رچاوه له
 سه ری زوډن .

سه رچاوه کلن :

- 1 - محمود زامدار حه مزاتوف و داغستان نووسه ری کورد ژماره «ه» به غدا / تشرینی
 (2) ی 1980 .
- 2 - رؤوف احمد ئالانی کیشه یه ک له ریزمانی کوردی به غدا 1981 .
- 3 - د. نه ویره حماني حاجی مارف ریزمانی کوردی به غدا 1979 .
- 4 - گوڤاری کورپی زانیاری عیراق (دهسته ی کورد) به رگی نوهم به غدا 1982 .
- 5 - جه مال نه به ز / زمان ی یه کورتوی کوردی بامییرگ 1976 .
- 6 - سیاهه ندوف سه مه ند سیاهه ندو خه جئ به غدا 1980 .
- 7 - جه گهر خوین آواو ده ستورا زمان ی کوردی به غدا 1981 .
- 8 - مه لا مه حمودی دیرشه وی مشتاخاچیا ژ گوئین پشیا به غدا 1980 .
- 9 - جه گهر خوین فه ره نگا کوردی هه ژمار (1) به غدا 1982 .
- 10 - هینن ناله ی جودایی چاپی دووهم .
- 11 - نه حمه دی خانی مه موزین چاپی سی یه مین هه ولیر 1968 .
- 12 - هه ژار بو کوردستان چاپی سیههم .
- 13 - نووسینه کانی د. وریا عمر امین له روژنامه و گوڤاره کانداه
 موحازه رکانی د. فاروق عمرو د. ابراهیم عزیز .
- 15 - هینن تاریک و روون 1974 .
- 16 - محمدی مه لا کریم کومه لیک لاک و حه یران به غدا 1968 .
- 17 - کوڤری زانیاری کورد ریزمانی ئاخاوتنی کوردی به غدا 1976 .
- 18 - صادق بهاء الدین ئامیدی دیوانا مه لای جزیری چاپیه کئ به غدا 1977 .
- 19 - د. السباعی محمد السباعی فی اللغة الفارسیة وأدابها الطبعة الثالثة / قاهرة .
- 20 - د. عبد النعمیم محمد حسنین / قواعد اللغة الفارسیة / مكتبة الانجلو
 المصریة / 1975 .
- 21 - د. نور الدین آل علی / دروس فی اللغة والادب الفارسی / الشركة التونسية
 للتوزیع / 1972 .
- 22 - د. محمد وصفی ابومغلی / البسیط فی قواعد اللغة الفارسیة / البصرة / 1980 .
- 23 - د. محمد تقی الزهتابی و د. حسین علی محفوظ / قواعد الفارسیة / النجف
 الاشرف / 1973 .

په خشانه کانی گوران

کوټایي سی یه کان ، واته سهرده می گورو تینی شاعیریه تی و
دنیا ی هونه ر بو هونه ری شاعیر .
هر له بهر نه مه شه که زور لایه نی لیک چوون هه یه له
به راورد کردنی ماناو ته عبیر لی کردن له په خشانه کان و گه لی له
شیعیره کانیشدا . نه مه ش ده گه ریته وه بو نه وه ی نووسین و
شیعری گوران یاخود مه به ست و خواستی نه و یه کان گیر و
هاوبه ش یاخود یه که مه به ست ده گرنه وه له گه لی
له شیعرو په خشانه کانیدا . نیمه لیره دا به شیوه یه کی تاییه تی
نامانه وی نه ده بیکی به راوردکاری دروست بکه یین له نیوان
شیعرو په خشانه کانی شاعیردا یاخود له نیوان شیعرو
په خشانه کانی نه م و شاعیریکی هه نده ران دا . به لام مه به ستی
نیمه نه وه یه که بزاین گوران له و په خشانانه دا ده یه وی چی بلی
؟ ! . چون مانای خوشه ویستی و مروف و ته نهایی و فرمیسک و
بیرو تیکوشان و ساته ناسکه کانی مروف لیک ده داته وه و نه مانه
چون بو وه به چ شیوه یه که بوی چوه ؟؟ .

هر له و په خشانانه شدا باسی گوره یی شیعرو دنیا
فراوانه که ی شیعری کردوه ، له په خشانانی نه نجامی هه لبه ست و
نامه ی گوران بو پیره میردا ته و او چوته ناو ناخی هه ست و
نه ست و نه و ساتانه ی شیعری جوانی تیدا له دایک ده بی .
« کاتیک من و تو نه مرین هه ی داخ ، نه عیشوه و جوانی تو نه
شاعیریه ت و عشقی من ، له پروی زه ویدا شوینیان نه مینی ،
نه و مه له و نه م بولبوله ده نوک ده کاته وه به ناو نه وه ی پاشه
پوژدا به ناو خوارو و ژووری کوردستان دا سرگوزشته ی
عشقی من و تو ده ماو دم نه گیرې ! . وه که به سهرهاتی
شیرین و قهره اد ، وه که به سهرهاتی له یلاو مه جنون » . یاخود

په خشانه کانی گوران به نگدانه وه ی سهرده میکی
تاییه تی ژبانی گوران خویه تی . نه م په خشانه هونه ریانه
نه وه نده ی شیعره کانی له بره ودا نه بوون و ده نگیان نه داوه ته وه
و وه که نه وان سهرنجی خوینه رو په خنه گری به لای خویدا
رانه کیشاوه . گوران خویشی به رده وام نه بووه له سهری و له
راستیدا نه و گرنگیه ی به شیعره کانی داوه و هه ولی
تازه کردنه وه ی تیدا داوه به و شیوه یه له په خشانه کاندا کاری
نه کردوه ، دوا مه به ست و یه که م مه به ستی نه بووه . نه م
په خشانانه لای نیمه زیاتر له پوه جوان ناسی و پوماننیکه که یه وه
وهر گیراوه و گرنگی دراوه تی . له نیو پرسته کانیا نندا
مه به ست کانی بوون و نه بوون ، ناسکی خه یالی پومانسی و تر په ی
دلی مروف تیکه ل به ناوومیدی و گوشه گیری و په ش بینی ده بینیت
له په نا نه مانه شدا مانای که ش و له بار بولیک داته وه و چوینه تی
ژیان ده دوزیته وه .

په خشانه کانی گوران زیاتر به لای مه سه له کانی نافرته و
کاری گری جوانیه کاندا ده چیت ، زیاتر سوزو هه لچوون و
فرمیسکه . باس له به چی هینشتن و دور که و تنه وه ده کات ،
چیر و کیکه جوانی و پوناکی پوژانی رابوردو وه تاریکی و بی
هیوایی نیستای ژبانی ده گیریته وه . نه م هه ستانه تیکه ل ده بن و
له سهرده میکی تاییه تی ژبانی نه ودا به تاییه تی له تافی
لاویتی که یدا ده ته قنه وه و هیلک له بیرو لیکدانه وه ی نه و
دروست ده که ن . بر وانه ناویشانی په خشانه کان :

« چاو ، فرمیسک ، لاوانه وه ، تاسه ی لیوی نال ، نه نجامی
هه لبه ست ، تاسه ی هاو دهر د ، مه به ست و نیازی که لی خه یال و
بیرو لیکدانه وه ی گورانه : ده توانین ده ست نیشانی نه و ماوه
میژوییه بکه یین به ماوه ی سالانی کوټایي بیسته کان و هه تا

هر له و پارچه په دا زياتر شيعر له خوشه ويستيدا ده توپيښته وه و
شيعر له گياني خوږي به نرخ تر ده زاني ، خه رامن ده بيت به
يشانه ي تكاو په ناي هانا بردني ده باته به روخو كوشتن له وه به
- شتر ده زانيت كه شيعر يكي خوږي به ده ستي خوږي بسوتيني :
« نيستا خه رامن به دليكي په قه وه به رقيكي پر له قينه وه
نه نو سي ، تكات لي ته كه م نيتر نامه وي بژيت ، به كه يشتني
كه غه زده مانچه په ك بني به سر دلي خوته وه » . هه به چه شني
نه م تي كه يشته له كه وره يي وپايه بلندې شيعر كه به په خشان
- هري برپوه له شيعره كانيدا هه مان جيگاي داوه تي . له م
په خشانه داو له تاسه ي ليو ي نال و خوليك به ناو شاردا بووني
نفره و جوانيه كاني خويان نيشان ده دن . نجا نيتر ناخو
هه موويان په كه نافرته بوون ياخود زياتر له نافرته ؟ . به لام
- اخمان ناچي كه گوران له ژياني خوږي يا داشتې ژياني خوږي بو
به جي نه هيشتن به چه شنيك كه نيمه سوودي لي وهرگرين و
بزاني نه و نافرته تانه كي بوون و نه م چون ريكه وتي كروون و
ناسيوني ، له پاشدا چون له ژيانيدا نه ماون و له بير چونه ته وه .
من دلنيام كه خه رامن ده ست كړي خه ياليكي رومانتيكي ني په
. كه سي ني په شاعير له خه وركدا ديبيتي و هيجي تر ، خه رامن
ناويكي خواستراو بوه بو نافرته تيك كه توانيويه تي له هه ست و
ويژداني گوران دا وه ك كانياويكي سه ره تاي به هار بته قيته وه .
ووشه كاني ببې به ريزيكي مرواري و بدره وشيته وه
دره وشانه وه په كي ته ده بي .

گوران له په خشانه كه يداو له ديوانه شيعره كه يدا
خه رامن ده كاته خورپه ي دلو ده لي د نه و ديوانه ي كه
سه رانسره نه لف و بي فرميسك و هه ناسه په ، تاقه خه رفيكي
شادماني تياپه نه ويش زه رده خه نه ي خه رامانه ، خه رامن
په كه م پوژي جه ژن بوو كه به ر جلوه ي زه رده خه نه ي كه وتم ،
نيتر له پاش نه وه ي له مه عيني مه ستي و كه له يي بوونا شوړيكم
به سه ردا هات نه زاني چيم كرد ؟ . خوږشم نازانم هه رنه وه نده
نه بي له گردې سه يوان له گوممه زه كه ي شيخ مارف كه هاتمه
ده ري خه لق نه يان وت : نيمرو ناخر پوژي جه ژنه . كه وابي
دووشه وو پوژي ته واو پياويكي شيتي شيعرو دلداري له
قه له بالغې جه ژني سليمني ته ريك بووه . خزاوه ته
قه برسانيكه وه ، له باتي نان به خه ويينين له باتي ناو به خه يال له

باتي ناگر به جوښي دل له باتي روونايي به نه شنه ي زه رده خه نه
قنياتي كړدوه . له گه ل نه وه شدا له هه موو ده ماريكم خويني
شادماني لافاوي هيزو زينده كاني فيچقه ي ده به ست چونكي
هه موو جوښي دلم ، هه موو نه شنه ي كه له م ، هه موو روونايي
ژيانم ، هه موو تين و كه رمايي دلداريم به دوو پوژ له قالبې
هه لبه ستيكي دريژا داپشتبوو . به لي .. گوران پويشت په نكه
خه رامانيش هيج نه سه ريكي له م دنياپه دا نه مابي . به لام
كومه لي ده نكه به په كدا ده چن و ده پون و دينه وه . شه پوليك
به ردي كه نار ده رپايه ك ده شواته وه و سنگ ده باته پيشه وه و
ده كه ريته وه ، نه ده نكه كان كپ ده بن و نه ده رپايه ساتيك نارام
ده بيته وه .

نيمه ته واو پيويستمان به گيرانه وه و پوون كړدنه وه ي به
سه رهاتي ژياني گوران زوپه ي لايه نه زاتي و دلداري و جوان
ناسيه كاني ژياني هيشتا نه يين ته نها چنه د لاپه په يه كه له
يا داشتيك كه خوږي بي نووسياپه وه و روونايي بخستايه سه ر
لايه نه تاريكه كان ، بو نيمه كړدنه وه ي په نجه ره په كي داخراو بوو
كه ده مانتيواني له و په نجه ره په وه به سه ر لايه نه شاراوه كاني
ژيانيدا بروانين . به لام داخه كه م نه و لايه نانه هه رگيز روونايي
نابيين و تاريكيان له سه ر لاناچي و نه و نه ينيانه ش له سووچيكي
كه ردوون و ويژداني مروفايه تيدا كپ و هه رگيز كپ ده مينينه وه .
وه ك وتمان نه و دنياپه ي نه و سه رده مه ي كه گوران نه م
په خشانانه ي تيدا نووسي له ژير دوو باردا نه مي
ده چه وسانده وه و خه مبار بوو . له لاپه كه وه له ژير باري
چه وسانده وه و نالوژي كومه لداو نه بووني و هه ژاري خوږي و
له لايه كي تريشه وه باري ده رووني وه ك شاعيريك و هه ستي
دلداري و جوان په رستي ، نه م دوو لايه نه و به تاييه تي لايه ني
دووه م له سه ر جه مي په خشانه كاندا زاله و زياتر له باري
راسته قينه ي گوران ده دوي و نمونه و نيشاني كت و متي
هه ست وليك دانه وه ي نه وه . به گشتي ته مه ني لاي شه قاميكه
مروف ته نها جاريك له ژيانيدا پيايدا گوزه رده كات ، نيتر
جاريكي تر پيايدا ناپوا ته وه و ته نها به ريكه وت ري ي ده كه ويته وه
كومه لي بيره وه ري و يادي پوژانيك كه به و شه قامه دا پويشتبوو .
وليتم ورد زورث شيعريكي زور به رزي بو يادي بيره وه ري
پوژاني منالي خوږي نووسيوه . گورانيش ده نووسيت : د هه روا

له بیرمه نیوه شه ویکی تهستیراوی هاوینی (1929) له بهردهمی پینحوینی خه والودا زهبری زهمانه دهستی برایتی دوو بی تاوانی له ملی یه کتری بچری . تارمایی به دم هه نسکه وه له ناو ره شایی گوله کانا به ره به ره ون بوو . منیش به سهر بارگه یه که وه به ره و ته ویله شوین کاروانی هه له بجه و ناله نالی زهنگی تاریکی که وتم . له هه مان په خشاندا واته له لاوانه وه بوو برایتی کی جوانه مرگدا دهلیت : « سالی 1928 چه ند خوشحال بووم که هه ردوو کمان پیکه وه بووین به ژیر به فره زوره که ی پینجوبینه وه . نه و زستانه دریزه مان به دیار ناگریکی خوشه وه به پیکه نین و گورانی برده سهر ، تو به ته واری بوو نه وجوانی ژیان خولقابووی . به یانی هه تا ئیواره وه که ههنگی برسی به گورانی وتنو به شوین گولی رهنگاو رهنگو شیلای شیرینا نه سوورایت وه . روشنایی ژیان نه وهنده تیز بوو سه رچاوه ی شادی ههنگوینی هه رزه کاری له تاریکترین پیچو په نادا بوايه به شاره زایی پیت نه برده سهری . منیش هه میشه به شوینته وه بووم » .

گوران توانیویه تی له پووی ته کنیک و شیوه ی داپشتنه وه په خشانه کانی هه روه که شیعه کانی له به ره می که سانی جگه له خوی جوی بکاته وه و رووکارو ناوه روکیکی تاییه تی بداتی . له وورد بوونه وه یه کی ته واوله و په خشانانه ده رده که وی که گوران له وکاته دا بی ناگا نه بوه له و بزوتنه وه نه ده بی و تازه گریه ی که چه ند شاعیریکی تورک کردبویان نه مه هه ره له و سه رده مه شدا له شیعه کانی دا دیارو ئاشکرایه ، باری هونه ری په خشانه کان و نه و مه سه لانه ی که تیایدا باس کراوه زیاتر هه لده گری بوله سهر نووسین و شی کردنه وه ی لایه نه جور به جور کانی . بو نمونه خوی خه ریک کردوه به لیک دانه وه ی مانای فرمیسه که وه له چونیته تی فرمیسه دواوه . نه گه ربیت و بگه رپینه وه بو دنیای نه و دیوی نه و په رده یه ، شتی گه وره تر ده بینن که گوران توانیویه سه باره ت به فرمیسه نه نجامی بدات و گوزاره ی راستی لی بکات لی ره شدا سه ره رای نه و قالبه روماننیکیه ی که نووسه ر په خشانه که ی تیدا داپشتوه ، باری زیاتر و زورتری به خشپوه به مرووف و نه وی له سه رو شته کانی تره وه داناوه . له دلویی فرمیسه کدا ته واری ئیش و نازاره کانی مروفی به دی کردوه . دیاره نه وهنده ی نه و خه یاله ی بی می مه ست بووه و قورته کانی ژیان فرمیسه کی خستوته چاوه کانی یه وه پر به پر نه ی توانیوه

هه رچی نه نینه کانی فرمیسه ک و به زه می و دل شکاویه بخاته چوارچیوه ی په خشانای فرمیسه که وه . به لام سه ره رای نه مه ش هینده عاشقانه و شاعیرانه دلویی فرمیسه کی خستوته ژیر شی کردنه وه و لی وورد بوونه وه ی هه ست و هه لچوونی دهرونی هه تا ته و او گه رمی دلی و گه رمی فرمیسه که ده بنه یه ک وه لامی نه م پرسپارانه ده داته وه ، فرمیسه که به رچی و بوچی ؟ ! . ئایا فرمیسه که نه نجامی کول دان و به زینه یاخود نه نجامی دل شکاوی ولیک بران و جیا بوونه وه یه ، یاخود ته قینه وه ی کانیایوی خوش به ختی و کامه رانی یه ؟ . گوران وه لام ده داته وه « فرمیسه که وه ریکی خوشه ویستییه که خالق له ناو هه موو مه خلوقاتا ته نیا پیشکه شی ئینسانی کردوه . له به ره نه وه فرمیسه که نه وه یه که ته نیا به سه رده ریکی ئینساندا تلور نه بیته وه یاخود نه تکینه برینیکی نه زیه یی دله وه » . لی ره دا ده پرسین ئایا مرووف پیوستی به فرمیسه که هه یه یاخود نه . خو نه گه ر فرمیسه که نه بوايه به چ هویه ک قولی ئیش و ژانی ناخی که میک ته سه لایی و سه بووری تی ده که وت ؟ . گوران وته نی نه و فرمیسه که نه بوايه چ دلویی ناویکی گه رم و هها نه رزایه برینیکی نه زیه یی دله وه ، مه به ستی په خشانه کان له یه کتره وه نزیکن . که فرمیسه کی باس کرد ری ره وی هه میشه یی فرمیسه کیش باس ده کات هه روه که شیخ نوری شیخ صالح وته نی که دل نه بیته قه تره یه خوین و له دیدم سه ر نه کا چاو نه م قه تره خوینه پیشواری ده کات . لای گوران جوانی چاو بریتییه له « دوو په ره له کتیییکی موقه دهس پره له ئایه تی حوسن ، حه قیقه ته کانی روح ، سه ره کانی دل ، پازره کانی دهرون به حه رفی نوور تیا نووسراوه ، ئاخوله چاو به لیغ تر ، له چاو پر مه عناتر ، له چاو سیحراوی تر چ نه سه ریکی روحی ، چ کتیییکی ئاسمانی هه یه » . دیاره هه رده بی جووتی چاوی و هها بوویی که جوانیه کانی هینده کاری گه ر بوویی و هها به تاو هه لی کوتابی ته سه ر عاتیفه ی ناسکی لاریک که ناوی عبدالله سلیمان بوه به جوریک ئیخه ی گرتوه که نه توانی له ژیر نه و کاری گه ریه دا چاو دانه نی به ته نیا کتیییکی ئاسمانی و له و سیحراوی و جوانتر هه رنه بیت . نجا له چاوی شین و له چاوی رهش و ههنگوینی و پیروزه ییدا جوانیه کان کوده بنه وه به هه موویان شوعله یه ک دروست ده که ن . که نه م شوعله یه له روحی نزیک ده بیته وه کپ له ناخه وه هاوارد هکات : « نه ی چاوه جوانه کان ، شوعله یه ک له ئیوه دا

هه به بئى ده لىن شوعله ى پرشنكى عه شق و سۆز . هه رچ دلىك
 و پرشنكه ى تى نه پزا بيت هه رچى شوعله ى ئه رزو ئاسمان
 هه به به جارىك هه لگىرسىت ئىنجا قوژبنىكى لى روناك ناكاته وه ،
 نه م جوانيانا لاي گوران شتىكى هه روا له خووه ده ست كرد
 به وه ، به لكو ده توانىن بلىن به ستر اوته وه به دوو لايه نه وه ،
 به كه م وهك به هره و بوونىكى خوڤسكى ، دووه م وهك نه و باره
 كومه لايه تيه ى له ده ورو به ريدا بووه نه وخو په روه رده كردن و
 خويندنه وه به رده وامه ى كه هه بپوه . له گه ل نه وه شدا كه گوران
 موه به كى مئووى تاييه تى له م قوناغه دا مايه وه و بارى ژيانى
 خوى و جوڤى بىر كردنه وه ى وه ها بوو كه پاش چه ند سالىك
 به ره و نه ده بى مولته زىم و نه ده بىك بروات كه كه متر خوى به و
 مه سه لانه وه ببه ستىته وه و زياتر به لاي مه سه له به ر بلاوه كان و
 نىكوشانى كومه لايه تى و راميارى بچى . به لام نه مه نه وه
 ساكه يه نى كه ئىتر هه رگىز به لاي سروش و جوانيدا
 نه چوبىته وه و گورانى بو نه و تبيته وه ، به لكو له گه لى له
 شيعره كانى دواى ژياندا كه م و زور بو نه م جوڤه نه ده به
 چوته وه ، وهك له شيعره كانى - بيدارىك - و - به ره و كوئفرانس
 - و - مۆسكوى جوان - و هه ندىكى تريشدا باسى كردوه .

په خشانه كانى (نه سه فى ماضى و نه ندىشه ى
 نىستى قبالم) له چله ى پيره مئرد و خولىك به ناوشاردا و نامه كه ى
 گوران بو پيره مئردا ده بىنن باسه كان جياوازتر خويان
 به نوين و هه ست ده كه ين نووسه ر خوى ده به ستىته وه
 به كومه لى له و نىشانانه ى كه نمونه ى دلسوزى بيت بو
 نىشتمان و ميلله ته كه ى . له پيش نه مه شدا و له سه ره تاي ژيانى
 نووسيندا هه ر به م دلسوزى به له هه لويسى خوى دواوه و
 نه كه رچى له هه ندى لايه نيدا واته له په خشانى - نه سه فى ماضى -
 دا جوڤه ره ش بىنى و ده ست له ژيان شتىكى تىدايه ، به لام
 به گشتى ناوه روگىكى نىشتمان په روه رى هه به و نووسه ر هه ر
 نه و ده رگايه وه هاتوته ناو نووسينه كه يه وه . « خولاسه ميشكى
 من وهك فتوگرافى ژهنگ گرتوى چه ر تيك چوو وايه عه كسى
 غايه ى سوره ت زيباى مطالعه عه ت به ته واوى چه زب ناكا . لازمه
 وه ستاى به دىقه ت كه معلمى صاحب سه عاده ت بى به جوڤى
 دروست بووه به مه نفعه عه ت نه م ژهنگه لابه رى و له فابريقه ى
 مه كته با به نه سبابى نصايحى خه ير نه و چه ره چاك بكاته وه ،
 لىره دا ده وه ستى و ناوڤ به لايه كى تر دا ده داته وه و ده لى :

« به لام چونكه نه م ولاته به سه زمانه و نه م داىكه موشفيقه مان
 چاوه پروانه بو تىكوشان و محتاجى ياربه دانه ، وه ستان له سه ر
 نه م خاله و لى وردبونه وه ى ده مانگه به نىته نه نجاميك كه ته واو له
 ناوه روگى گشتى خه يال و لىكدا نه وه ى نووسه ر بگه ين له
 ته مه نىكدا كه له هه ژده سال تى نه په رىبووه له هه له بجه بووه .
 له كوئايى په خشانه كه پيدا ناوى خوى وه ها نووسيوه « شاگرد
 مكتب - هه له بجه له هوزى كاتب فارسى عبدالله صبرى ، له و
 په خشانه دا تارىكى ژيانى كه سىتى گوران ده بىنن كه نه و له
 ته مه نىكى وه ها دا هه ستى به بى هوده بى و بى زارى ژيان
 كردوه و خوى وه ها داناوه كه بوون و نه بوونى نه م له به رانه ر
 ژياندا وهك به كه و نه وه نده ى گه و ره بى ده رىاكان خه م و ناسورى
 ژيان له دل و ده رونيا كو بوته وه . به لام له پاش نه مه دىته سه ر
 نه وه ى له م بىرو خه ياله دوور كه و تبيته وه كه نىشتمان له قوناغى
 هه نكاوانان و هوشياريدا يه و بپويستيشى به م هه به كه لاي خويه وه
 شتىك پيشكه ش بكات له خزمه ت و له خو بووردن .

له نه نجامى نه م به راوردو به شوين گه رانه دا ده گه يه
 نه و نه نجامه ى كه په خشانه كانى گوران له و سه رده مه دا
 هه نكاويكى نه ده بى گه و ره و پته و بوو له پوى جوڤى داپشتن و
 ته كنىكه وه ، له پوى به كار هينانى ووشه و داهينانى هه لوسته و
 خال و ده ست بى كردن و كوئايى بى هينانه وه ، له پوى سۆز
 تىكه ل كردنى نه و سۆزه و نه و باب ته ى كه ده رباره ى ده ى نووسى
 هه ولى ده دا په خشانه كان زمانىكى شيعرى وه ربگرن . له
 دريژه بى دان و جوينه وه و لاساى كردنه وه خوى ده پاراست و
 واناو گوزاره ى كوردى په سه نى به كار ده هينا . ته واو له و
 په خشانانه دا راستگو بوو . نه كه ر جوانى نه و چاوه و گه رمى
 فرميسك ته واو كارىان تى نه كردبى نه يتوانيوه ده رباره يان
 بنووسى . دياره لاي گوران هه ميشه نه و هه ست و ساته
 ناسكانه ى شيعرو په خشانى جوانى تىدا له داىك ده بن زياتر
 بوون و گه و ره تر بوون له ئاست ده ر بىنياندا و له گه ل نه مه شدا
 نه و هينده ى لى ده ر بىپوه كه نمونه ى به رزى شيعرو په خشانى
 سه رده م و هاوچه رخ بيت . چه ند شيعره كان توانيان په رگه ى
 بوژگار بگرن و نه مرين ، په خشانه كانيش هه روه ها له گه ل كه مى
 ژماره شياندا كه لى رى نمايى و ده ست پيشكه رى وه هاى تىدا بوو
 كه هه تا نه مپوو داهاتويه كى زور دووريش ، له گه ل نازارو
 ناواته كانى مروفدا به رده وام له ژياندا بن .

شانوځيا کورځي

ريښاز و داخاز

وصفي حسن رډيني

نه حمده سالار - کاوه نه حمده ميرزا - سعيد زهنگنه - بديعه دارتاشي - محمد عبدالرحمن زهنگنه - هند ... [به لي پا هه تا نهو ژي شانويا کوردي يا د پله کا کيم داو نه م دشين بيژين شانويا مه هه ولدانن ، هندهک ژ هونه رمه نديت مه ديژن نه گه را في پاشکه فتني نه وه کوه تا نهو جه ماوه رگرنگيا شانويي نزانيت و

روشنبيري هونه ري و شانويي يا کيمه دناف جه ماوه ري دا ، به لي نه زديژم نه ف ديارده (ظاهرة) هه تا به ري دهه - سالاي هه بو ، لي نهو جه ماوه ري مه ل کوردستاني ني گه هشتيه پله کا روشنبيري کوه رتشتي باشبيت و د خزمه تا ميله تي دا دي ب سينگه کي فراوانه وه رگرن چ شانويي بيت يان ته شكيل بيت يان تاواز بن ، هندهک هونه رمه نديت دي ديژن نه گه را پاشکه فتنا

شانو نافه که بو هونه ره کي مه زن و بهرکه فتني ، شانويي فاژيکرنا نازارو کوفان و ناواتيت مروفي به ، شانويي ورگيرانا ژيانا ميله تايه ل سهر (ده پي) شانويي . ميله تيت جيهاني گه له ک بابه خي د دهنه شانويي چنکو شانويي نالافه کي شارستانيه تي به و شانويي روناکيري به و خه باته و په روه رده به .

بي گومان ميله تي کوردي ژي وه کي هه مي ميله تيت دي پيوستيا ب شانويي هه ي و گه له کاژ کوريت في ميله تي ژيانا خو يا ته رخان کري بو في هونه ري وهک [ع . ع شه ونم - حه مه که ريم رهمه زان - ابراهيم سلمان - نه مين ميرزا کريم - ره فنيق چالاک - عثمان چيوار - فوناد مجيد ميسري - سعدون يونس فهمي کاکه بي - فاضل جاف - عبدالله اسماعيل برواري -

شانوویی ل کوردستانی ئه وه چنکومه نفیسه فانیته .
شانوویی نین ، ئه ژێ دگه ل فی دهنگی مه و ئه ف چهنده ناهیته
فه شارتن .

به لی بهری لدویف ئه گهریت هاشکه فتنه شانوویی بچین ب
دروستی دا ئافریه کئی بدهینه شانوویی .
ل سالا 1880 ز ئیکه مین شانوگه ری ل عیراقی هاته پیشکیشکرل
باژییری مويسل نافی شانوویی ، الشماس ، بوو ژدانانا (حنا
حبش) بوئه فه ژلايه کئی فه و ژلايه کئی ديفه ئیکه مین وکه فنتترین
دهقی شانوویی ل کوردستانی (مه می ئالان) بوئه ف
شانوگه ریا دوو په ردهیی ژ نفیسینا (عبدالرحیم رهحمی
هه کاری) یه هه ره و هسا شانوگه ریا مه می ئالان ل گوشارا
[ژین] ژماره (15) هه یفا ئاداری ل سالا 1917 ز هاته به لافکرن ،
نفیسه فانی فی شانوگه ری ب زاری کرمانجیا ژووری و
شیوازه کئی هه فچه رخ یا نفیسی و بخو سود یا ژ تیکستی
فولکلوری (مه می ئالان) وه رگرتی و دووه مین شانوگه ری .
ل کوردستانی شانوگه ریا ، عیلم و جههل ، نه وال سالا
1928 ز باژییری سلیماننی هاتیه پیشکیشکرن .

بینه ره جه ماوه ری شانوویی ل سالیته سیهیی و چلی و
پنجینی و شینستی نه وه ک بینه ره جه ماوه ری فی گافی یه
(مه به ست سالیته هه فتی و پیهه ل) بینه ری هنگی دجو پیش
شانوویی ژ بهر بی شولی و ژ بهر وهخت گوشتنی لی بینه ری فی
گافی بهشتی جوهره کئی روشنبیریا شانوویی ل دهف په یدابوی
دجیته پیش شانوویی ژبو سوده گرنتی و زیده کرنا روشنبیریا
خو ناسینا هونه رو نازاریته میله تاو مروفی .

پیشکیشکرنا شانویا ل کوردستانی سال بو سالی زیده بو ب
تاییه تی ل سلیماننی و هه فلییری و فی دویمهانی ل دهوکی و
جه ماوه ری شانوویی بوو بو بوژی زیده بوو بی گومان هنده ک
شانویا پتر ژ هنده کیت دی جه ماوه ره بوو پتر جهی خود دی
خه لکی دا هه بو (نه ف چهنده دمینیته ل سه ره زرو نافه پوکیت
شانوویی و .

کات و جهیت شانوویی و هه ره و هسا تیپ و دهرهینه ری
شانوویی (بونه مونه : -

شانوگه ریا (سه رینی باداری) یا نه حمه دهنگه و ره ل سالا

1969 ز دهه بوو ل دویف ئیک هاته پیشکیشکرن ل هولا
به ره هیا سلیماننی .

شانوگه ریا (ئابلوقه) یا غازی بامرنی ل سالا 1976 ز هه ژده بوو
ل دویف ئیک هاته پیشکیشکرن - شانوگه ریا (دوو په ک) یا فاضل
جاف ل سالا 1979 ز (7) بوو هاته پیشکیشکرن .

شانوگه ریا (په جه بو و پیاو خوران) یا نه حمه د سالار ل سالا
1975 ز (21) بوو هاته پیشکیشکرن .

شانوگه ریا (راپورت) یا فوناد مجید میسری ل سالا 1980 ز (20)
بوو ل دویف ئیک هاته پیشکیشکرن ل سلیماننی و شانوگه ریا
[سه لی نانکه ر] چل بوو هاته پیشکیشکرن ل سلیماننی سالا
1983 .

لدور بزافا شانوویی ل دهفه را به هیدینا بی گومان بزافه کا
کیمه و لاوازه و خه لکی فی دهفه ری ژ سالیته (هه فتی و به ره
نه فراز) شانوب رهنگه کئی زانستی و (عه مه لی) یا نیاسی ، به لی
یا هه ژێ گوته ئه وه فی گافی تیپا (بزاف) ل دهوکی یا هه ی و
نه ف تیپه پیکه هاتیه ژ چه ند که نجیت بسپورو نازاو جه ماوه ره
حه زکه ریت هونه ری باوه ریه کا موکم یا بقی تیپی هه ی .

ل فیره من دفت فی راستنی خویا بکه م نه وژی نه وه نه گه ر نه م
وه ک (هیله کا به یانی) به ری خوبده یه پربازا شانویا کوردی دی
بومه ئاشکرا بیت کو بهشتی سالیته هه فتی ب شیوه کئی گشتی ل
کوردستانی روشنبیریا شانوویی و هونه ری یا زیدبیت و جه ماوه ره
پتر ل دویف دهنگه و یاسیت هونه ری و شانوویی دجیت چنکو
هونه ره عه شقه کا پیروزه به رامیه ره خاکی و میله تی و
مروفایه تی و جه ماوه ری کورد وه ک هونه ره ندی هیژا نه حمه
سالار دبیزیت « جه ماوه ری کوردی شانویه کا .

نیزکی گیانی خو دفت و خو تیدا ببینیت و ژ بهر فی
چه ندی گه له ک جارا شانویا بیانی ژێ تامه کا کوردی یا دایی و
دفت بزانی کو هه می میله ت بایه خی دده نه شانویا بیانی و
به لگه بو فی چه ندی گه له ک نووسه ریت بوینه خه لکی هه می
وه لاتا وه ک شکسپیر ، مولیر ، چخوف ، گورگی و دفت بیزین
هه ره چهنده مه له شکه ره کئی توره فانا نی به لی نفیسه فانیته
شانوویی ب تلیت ده ستا تینه هه ژمارتن ، نه فجا نه گه ر نه م ل

دويف نه گه ريت پاشكه فتنه شانويا كوردى بگه رين وى فان خالا دانينه بهر چاف :-

1- نه بونا ده قيت كوردى چ بيت فولكلورى و چ بيت هه چه رخ و نه گه را فى چه ندئ بى خه ميا توره فانيت كورده چنكو نه گه ر بزفرينه فولكلورى خويى نه ده بى و نى راميارى دئ ب ده ها ده قيت شانويى ژى به ره فكه ين چنكو فولكلورى مه پره ژ حيكايه و سه ره فانيت شه راو نه فيندارنى و ميرخاسيى و نيشتمان به روه رى ، نه فجا كيماسيه نه م فى سامانى پيلين و بزفرينه ده قيت بيانى و بكه ينه كوردى و پيشكيشكه ين ، هه ر چه نده پيشكيشكرنا هنده ك شانوگه ريت بيانى باشه و پيوسته بو هه مى كه لا چنكو دئ مروف نه ده ب و هونه رو ئازاريت ميلله ته كئى دى نياسيت و ب سه ره له ليت به لى نه ك ل سه ره حيسابا ژبيركرنا كه له پورئى مه .

(خه چ و سيامه ند) چيروكه كا نه فيندارنى و وه فاداريى به رويدانيت وى ل كوردستانا توركى بيت بوين برانى هيژا فوناد مجيد ميسرى يا به ره ف كرى ژ فولكلورى و كرىه شانوگه رى و ل سالا 1979 ز تيا (پيشره وى شانويى كوردى) ل سليمانى پيشكيشكرو هه روه سا وه ك كتىب هه روئى سالى كه فته بازارى ، دگه ل پيزكرتنا مه بو هيژا فوناد مجيد ميسرى و تيا پيشره وى به لى وه ك تيبينى دئ بيزم نه گه ر تيه كا ده فاره دهوكى پيشكيشكر با رهنگه ئارمانجه ترو روهنتريا چنكو نه ف شانوگه ريه پتر بو هونه رمه ندو توره فانيت ده فاره به هدينا دكه فت ، هه روه سا دگه ل سوپاسيه كا كه رم و گوپ بو هه ژى دكتور نافع ئاكره يى ل سه ره نفيسيى شانوگه ريا (شيخى سه نعانى) به لى ب هزرا من نه گه ر ب زارى كرمانجيا ژوورى نفيسيى به لكودا پتر دجه ئى خودابيت و دا هه ژى تر بيت و ده ربارى ده قيت كوردى بيت هه چه رخ ب راستى زور دكيمن هه ر چه نده زور دفرن .

2- بى خه ميا توره فانيت كورد ب شيوه كئى گشتى نه مازه ژ لايى به ره فكرنا ده قيت شانويى ژ فولكلورى يان وه رگيرانا هنده ك ده قيت پيشكه فتنخازو ئارمانجه ر بو زمانى كوردى دا بزاڤا شانويى هه ر يا به رده وامبيت و سستى نه كه فيتى .

3- نه گریدانا كوڤو ميه ره جانا ل سه ره بايه تنى شانويى ، نه فه ژى دئ بو مه كيما بونا روشنبيريا شانويى په يدا كه ت .

ژ بل فان نه گه ريت سه ره كى هنده ك نه گه رو كيما سنييت دى ژى بيت هه ين . لى فان نه گه را ژى چاره سه ركرن يا هه و نه ف (خاليت) خارى هنده ك ريكييت جاره سه ركرنى نه ژبو پيشكه فتن و گه شيوه شانويا كوردى :-

1- ده قيت ده زگه هيت روشنبيريا ل كوردستانى پتر ياره تيا بده نه تيبيت شانويى و پتر هاريكارى دگه ل هونه رمه ندا بگن .

2- بوپته كرن و هاندانا پشكا شانوگه رى ل ئاموزگارىا هونه ريت جوان ل سليمانى و په يدا كرنا ده قيت كوردى .

3- زيده كرنا روشنبيريا شانويى ل كوردستانى ب ريكا به لافكرنا گوتارا ل پوژناماو گوڤاراو پيشكيشكرنا پروگرامه كى ل ئيزگا كوردى ل سه ره شانويى و هه ر وه سا گریدانا كوڤو ميه ره جانا ل سه ره فى بابيه تنى و ژبيره مه نه چيت كو (تيلفزيونا كه ركويكى) ده وره كى سه ره كى نى هه و ژبو زيده كرنا روشنبيريا شانويى ب ريكا پيشكيشكرنا هه مى شانويا ل تيلفزيونى دا هه مى رهنگيت بيه رايه بيه ين

4- ئافاكرنا هوله كا هه چه رخ بو شانويا كوردى ل ده فاره و ب شيوه كه كئى به رفره هو ريك و پيك و هه روه سا بوپته كرن ب شانويا زاروكا .

ل دويماهيا فى نفيسيى مه ده قيت دياركه ين كو ئيكه مين كچ ل كوردستانى سه ركه فته ل سه ره ده بى شانويى د گوليزار عمر ، هه ده مى پشكدارى كرى د پيشكيشكرنا شانوگه ريا [مه موزين] ل سالا 1958 ز ل سليمانى و هيفى دكه م نه ز شيايم ده قى نفيسيى كورت دا هنده ك ژ ريبازو گرفتارى و داخازيت شانويا كوردى بو خوينده فانا بده مه زانين .

- ژيده ر -

1- نووسه رى كورد ژماره (8) سالا 1982 ز گوتارا - ته ماشاكه ر له شانوى كوريدا - ياسين قادر به رزنجى .

2- پوژناما [عيراق] ژماره (2173) پوژا 23 - 3 - 1983 گوتاره ك ب كوردى ژ نفيسيى توره فاني هيژا محمود زامدار .

3- گوڤارا روژى كوردستان (ژمارا تاييه ت) سالا 1980 ز .

4- الطريق والحدود - يوسف عبد المسيح ثروت - بغداد 1977 ز .

کورته چیروک

رویدان ووه غدر

وهرگريت خوب هنده کرياريت ژيانى فه مژيل نه کهت دا نه که فیته قورې بېته لچ لچا پیت وى نه ف نفیسفانه ، محمد تیمور ، ه .

چه واپه یدابو ؟ !

یه کهم هه ولدان لسه دى چاردى دوما قه سرا پاپای یامه زن بولشه فیت دريژ که س دکاريت وى خرفه دبون دهنگوباس فه دگيران باهرا پتر ژوان دهنگو باسا وهکی رهنکی کورته چيروکى دهات هه ميا پشکدارى تندا دکر مه زه لکه که بو هندى دانا بودگوتى ، کارکه ها دره و ، مه به ستا وان شه فا خوبه ختیار ببورين - يه کهم رویدان نه و بویا «پوچيو» ی فه گيرای : «زه لامه کى پولونى هه بودقا ژنا خو عيقاب دهت ديت باشتين نيشان نه وه بووى ژنا بويچ «جیوفانا» کو نه قوتيت و نه که ته دهري لى تولا خوژى بستينيت ب ريکه کا نه په نى هه لېزارت کو دگهل بژيت وهر سال بهيکه کى ژى چيکه ت تا کو مالا وى تژى دبیت پاش بهيليت وبجيت لهيزه ريکا دينى تيته گوهورين .

هه وولدانا دووى :

نه وه کو بوکاجيو پى رابى وچيروکيت ، نه لديدکامیرون ، نفيسين هزار شه ف و هزار کورته چيروک -

نزدی

نى هونه ره ل سهدى آيا رویدای ، و د توری روژ نافادا هاتيه نياسين ، و کورته چيروک نه هه ما هنده پهریت نفيسانى نه ز مه به ست نه وه کو تايه کى نویه وتازه يه ژ تاييت توره ی روخساره تاييه تى هه نه رهنګ و سیماهى هونه رى هه نه و نى هاتيه پى ناسين ژ لانی که له ک نفیسفاناهه روژه لات ونافا ژوان پليمه تا ، نه دگار نه لان بو ، نى گوتى :

« بر راستى کورته چيروک يا جودايه ژرومانى وسه خمه راتى فى - هليفى نه م دشين بيژين کورته چيروکى هه رسي نيكاتيت خو هه نه ب کارتین مينا جيکای .. کات .. کريار يا کوشانوا فرهنگى نياس و چيروک که سه کى دهر دگريت يان کرياره کى يان سوزو خوتیک دانه کى يان هنده رویدانیت هيژا هه روه سا «پو» نه ل فى چهندي راوه ستيا لى لسهر روخسارى ناخفت لسهر کورتى و دريژى وده مى مروف ب خاندنا و يفه دبورينيت گوت : تقيا پتر ژ ني ف ساعه تى پى فه نه به ی لى هنده ک لدويف ديتنا وى نه چون وه کى «ويلز» گوت تقيا 1/4 چاره کهک بيت وهنده ک قايدى وى لدويف ژمارا گوتنا دداتى کو 1500 تا 2000 ووشا بيت نه فه لدويف ديتنا د . عمر الطالب .. نوچيروک نفيسه کى عهره ب دبيزيت : « چيفانوک ب فره نس «cont» چاره سه ريا لايه کى ژيانى دکه ت ژبه ر هندى نه شيت که له ک تشتا داريژيت که له ک کريارا لجه - دهيليت وده ليفا نفيسفانى يا ته نگه و کورته دهبيت نى هوشياربيت خو قه لس که ت د گوتنادا و کرياريت دویر وکوير نه

پاشی (موباسان) هات لنیفا سهدی نوزدی ولسه ر
قایدی ریالزمی چو وپاشی بویه قوتابخانا نفیسفانا وهکی
[نهنتون چیکوف ... کاترین مانسفیلد ... نه رنست هینگوای
... بیراندللو ...]

کورته چیروک چیه ... ؟

ئه م نا بیژینه وهر باندنا رومانه کی کورته چیروک لی
چیفانوکی رگیت خوهنه و جودایه بابته کی ساغ و بی
کیماسیه بابته کی سه ربخویه به ریف مه زن وهرار یونی یه نی
گریدایه دگل گه له ک کریاریت ژیانی فه . لی نفیسفان خولسه ر
وهختی رادهاقیت چنکونه شیت خولزه مانی بگریت تا کوکه سان
مزن بییت . هه ر وهسا گه له ک کریارا دهیلیت خولسه ر سالا و
وه یفارا دهاقیت دا زویکا خاندنه فانی خو بگه هیته مه به سستی
ژبه ر هندی تفیا که سانیت وی کیم بن دمه زن بن - پشتی
دهست ودارنی سوشیالستی هاتی کریاریت ئیکانه جهی خونه ما
چنکو په یسکا ژیانی بلند بو و نه و کریار خزمه تا پاله ی و مروفی
ره نجبه رناکه ت .. وقاره مانی مروفی تفیا دگل کومه لی بیت یا
جودا نه بیت - لی نه وقاره مانی یائیکانه بو وان که سایه نه ویت
دهست بهی کری و نوی ژیار وزه عیف . نه و چیروکی هاتینه
نفیسین لسه دی چاردی «زه یان چه رخی نافنجی باسی
پاله وانی و عه گیداتی روژ بو روژ بهاوی کیم دبیت یاپره ژ
ناشوبی وبلنداهنی وهکی گافانیت چیلوعه نتر و سوبرمان
وسینده باد و علاء الدین ... » . نه فه هه می هنددا دبن
لدهست ودارنی نامیره تی دچه رخی نه لیکتریکی دبنه هه لامته لک
ره و شه نبیرا .

چینگه له وان تفیا هه ر گوته کی ره مزه ک و چه ک هه بیت
خورستی بن بی زیده هی و بی مفا مه بن .

« نه گهریت سه رکه فتنلوی لسه دی بیستی »

هه له بت لسه دی بیستی بازارا چیفانوکی شدیای تره و ب سه
رکه فتی تره پیش دوستیت خوفه ژبه ر فان رهنگا :

1- روخسار و ریک پیک کرنی ودهم و سیه نفیس

2- نه گهریت دهره و داخباریای .

1- گه له ک گه نجا خو بهی نینا دهری حه ژنی کرلسه ر گرانی
وزه حه متی را چنکو نه ف جوهره بدهست هه می که سافه
ناهنیت و بسپوری بی دقیت دگل هندی 70٪ ژنفیسفانا که تن

2- نه فه سهدی له زی یه نامیره تی و نه لیکترونی هه ر روژی ب
هزاراها گوفا ر وروژنام تینه به لافه کرن نه و زی بهی ویستی
پرکرنی نه ژبه ر هندی جهی کورته چیروکی بی هه ی ..

هه تا ژلانی نابوری فه مروفی بو خودان کار وکه سب
نه شیت وهختی خوهه منی ب رومانی فه بیته هه ر وهسا شول
مشه بو مروفی نجو که ته سه رکاری له زی و سفکی .. نوکه که س
حه ژ مقامیت دریز نا که ت چمکی نه شیت گه له ک ساعه تا پیفه
ببورینیت لی مقامیت کورت دی ب سه رکه فن : و پشتی نامیره ت
شیای دهنکی مروفی بگه هیته کناریت جیهانی دهنگو باسیت
خوش فه گهریت . هه ر وهسا رادیو سه رپشکا فان تشتانه رادیو
نه شیت دریزه چیروکی په لافه که ت وهخت ددهست ناده ت
قسه که ر نه شیت پیتر ژ نیف ساعه تی باخفیت .

تفیا ژبه ر نه که بن کول و که سه ریت مروفی روژ بو روژ
زی دهبون و نه م دزانین کود(چ) ، میژیت سانی وزه لال نه ماینه کو
بشیت دریز هزارا خوبه کت وب چ تشتی دیفه مژیل نه بیت لسه ر
هوش و بیریت خوبیت تفیا بی نه نابیت دابشیت هزرو بیریت
چیروکی وهرگریت پشک داریی دگل که سانیت چیروکی بکه ت .
دایسا هنده نه گه ر و هویت کومه لاتی هه نه . نه و که سی
پاریت وی مشه بوین شیا ژیا نا خو خوش بکه ت دهرکه فیت
شانویا ببینیت جهیت لاری و خوشی داخو ژبیرفه که ت
نه هه وچه یه ومختی خو ژفه ستا ببورینیت لهندا فی چیروکه کی
دبیت یانه خوش بیت .

دایسا تیکه لیا کومه لی و بهی وهندیت کومه لاتی مروفی پیش که فت
کهی تیکه لیا کوری کر پشتا کوگریدا یا خانی بو چیروک بخو
دخاند نه فرو شیا دگل دهست گری خو دهرکه فیت . نامیره ت
هاته په یدا کرن کار سفک بوووریز بو پاله پیفه ده خسی بو .
هه مجار مشه بونا مروفا ل جیهانی و فه دانا وان لسه ر عردی
دهلیفه که ته ناف به را جهی وی و جهی کاری مروفی «نه وروبی»

نه فیت وهختی خوزه عی که ت ، دی بین هه ر ئیکی روژنامه یه ک

-مست دایه تاكو دگه هیته جهی كاری دهنگ و باس وكورته
چيروك .

نه گرهكا دی هیژا وبها «روژنامه» روژناما نهو دهست هافیته
گه را خو دژيانا مروفی دا نمازه پشته رژیمه ته خا و قاتانه
مهرکته تی ناكوکی که تیه ناف به را وان بویه پارتیت رامیاری هر
هرته کی روژنامه به کاهه ی دهنگ و باوه ریا خودیار دکته .

دهسا ته لفریون هاته مهیدانی وی گهلهك مروف
بخوکیشان نه مازه گه نجیت ته پرونازك بدیتنا من تلفزیون
مورمنی ره وشه نبیری به چمکی جهی هرزیت قوره .. مخابن
خنده فانی چيروکی نی کیمه چمکی بسپوری که ته زانینی
ماموستایی عنکلیزی هایش نی عه ره بی نینه نی زینده وهری
هایش بی جیغرافیی نینه هه روه سا ..

- بنگه هیت پی تقي بونفیسینا کورته چيروکی -

1- یهك گرتیا هونه ری : - داکو چيروك وهرباندی بیت بیهنا
هونه ری ژی بهیت پی تقي یهك گرتنا هونه ری نه نفیسفان
رهنجا خو خری بدهته دهقی کاکلاوی خول دور و شوپیت
کریاری نه هه لافیت تقیا هه فساری بابه تی بگریت نفیسفان
لرویف په نوی خونه چیت دهستی خولی بگریت .

2- تقیا زور مه به ستاخو ناشکه را نه که ته هنده چه پ و چیر
تیدابن بشیوی دانی چمکی نفیسفان بابه تی ناشروقه که ته
ناکو بوخاندنه فانی بهیلت مروفی مه رهق ل تشتی
ناشکه رانامینیت هه ولدهت خاندنه فانی خو نه نیخته
کولانتیت ته نگ کونه شیت ژی دهکه فیت .

3- نه ندامیت چيروكا خودانته جهی وان ب که یفا خونه نینیت و
بیهت هه ر نیکی ناخفتنا وی بدهتی پیچه کی ژيانا وایه رزه
روهن که ته بیژیت نی فه قیر بویان هه ژار بو تقیا کریار وی
چه ندی دیار که ته .

4- تقیا هه چيروکی واتیهك هه بیت چمکی نفیسفان ژيانی
وهردگریت لدویف ژان و که سه ریت خو تقیا مفایی وی
بوگهلهك دهست ودارا بمینیت .

5- تقیا چيروك نه بیته بیلا بانگی شیده تا و گوتاربن هه لکولین
تیدابیت .

6- وهخت لدویف کریاری وجهی .

لدویف فان بنگه ها دی سه حکه یه هنده ستیریت کوردی
ل ناسمانی کورته چيروکی هیفی دارم رونا هیهك بیت پوریکا
دلسوژا . کورد هه ر وهکی هه می میلله تیت جیهانی خودان
هونه ر وهونه ر مهنده خودان کریارو بیروباوه ره گهلهك
نفیسفانیت مه شیان فان کریارو میژو ژینده را داریژن لسه ر
رهنگی چيروکی وهکی توره فانی هیژا پیره میرد ... یان
عه ره بی شه مو .. دیسا علاء الدین سجادی لسه ر به رپه ریت
گوفارو روژنا ما جهی خواهه بو پاش گه نجیت پاشه روژا وان
رابون کاروانی وان گه هاندن وی ریقه برتا نهوی ب ریقه وچیت
وگهلهك برادر نی ب فی تایی رابین وهکی کاک حسین عارف
و کال مامه ندی و دلشاد محمد امین هه روه سا انور محمد طاهر
ورمضان درویش وفارس عبدالله حمو ورشید فندی ول فی
چه ندی مه دهستیری داخو کوهندهك چيروكا نه م بونمونه لی
بچین وفه کولین .

چيروكا نیکی

1- دچيروكا « سالا نیکی ژخاندنی » برادر انور محمد طاهر
ناکوکیه کی دنیخته نافه به را که فته ژیارا کورده واری وفیل و
زانینیت وای ریکا پیشکه فتنی . گوند فان چه ژ مه لا دکه ن
چمکی لریکا نایینی و نولاتی دچین بلا بچیکیت وان بقوتیت
وزبارا بی بکه ت قوتابخانه تقیا نه هیته گوندی . کورک نی کو
مه نافی وی نه زانی فییری شافانی و کاری مالی دچیته نک
مه لای دا قورناتی نیشا پدهت - پشته قوتابخانه تیته گوندی
فریدکه نه نک سهیدای - نفیسفانی قوتابخانه بره ناف
مناسبی نهوی مه لای حرام کری لی روینشتن سه هجا وی
شروقه کری نه و هناسب و سه هجا وی دبیته ناسته نگ دریکا
کورکی دا قوتابی د هیلیت .

1- برادره ری چافی خونه دا نیك گرتنا هونه ری « توپز
که نداله » دهست ب پایزی دکته خو دهافیته گفت وگویا
نه ناشکه را دچیته کورکی تیته دایکی و سهیدای خاندنه فانی
خو تیناگه هینیت کانی چيروكاوی لدویف چ هرزه .

چيروكا سينيهم

د «لومانا» دا سهدا ره شيد فندی خو بلنديا هه فك ته ستورا
د پينگافاوان ديار دكته چوا كو خاندنې بهايي خو نه مايه پشتم
په دابونا هنده موچه خورا وموقاده لاتا ديسا ريكا مه زاختنا پارا
چوا لسره سهرې خورا دهافين ب مه ي وگوشي وژيانا عوليا
... چوا كه فا ژيانې ژپير دكهن برسي و هه ژاريت وه لاتې خو ژبير
دكهن پارا سهرې وان فروت وخار ..

پاشكوتن

بې گومان هه لسه نكاندنك لفي بابته تي وغان ناف ونيشانا فه نو
هوسا ب له زكه لك تاييت كرنك هيليت ب ريكي فه لسره هندی را
پې ويستي دمينايت كو لدويف بچين ويې كولې لي بكه ين نه هه ما
پې راده ين نه هه ما ئاخافتنه كه لسره چيروكه كي
يان نفيسفانه كي . رهنجيا مه لسره لي چونا چيفانو كي په وكا چي
هيلايه بومروفي وچي دانايه بو ماني و پيشكه فتنې يان
كه فنه پريسني دريكا چونا في جوره هونري دا . في چهرخي
چهرخي شوره شو بزافي ناكوكي لناف به را راست مالي
وهه فيشكي دا . چي كه سي ليكولنه كي دكته ب ديتنا شوره شانه
دهست بي بكه ت ئانكو ئه و دهقه نه شهرته فه لسه في بيت يان
هيفكرينه «تأملې» بيت ب چاره كي يافه ر ئه وه خزمه تا
ميلة تي تيدا بيت و راگرتنا خه باتا كه سانه وژيانا سهره ست
تيدا بخازيت ب گوهرينه كا پيشكه فتي و سهره راز

2- چه پ وچير زيده كه ل بي دنيخستينه ناف ره هزيت وي
ته لميحييت دويرناده ن .

3- نه دمايت چيروكي نه دديارن كورك نزا مه زنه بچيكه دينه
هوش مه نده نافې وي چيه نافې وي چيه نافكه له كه
بوقاره ماني چيروكي دايكا وي رهنكي وي چيه براده ري
كه سانيت خورده ست بي دچي كرين هاتن وچون وان بي د
دهستي وي دا نه وب خو ناهين وچن چ ژمه نه لوژا ناف
خوديار نه كرية كوركي چ دفت يان چ دبيژيت لويوف وي
ته مه تي نه دندام دگل كرياري بريغه ناچن كورك بي ئافله
هه روه سا ما .

4- واتي چيروكي به لافه نزا باس زانيني دكته يان نه هيلانا
نه خوينده واري يان دژي رژيما مه لا يان دهافيتيه داي
ويابيت كوركي يان كوركه يان سهدايه ؟ چ شيدته ژي
ناچن نفيسفاني قوتابخانه بره ناف كورستاني مروف مريا
دبه ته ويړي ئانكو قوتابخانه مرن .

5- وهخت گوتنا ئيكي يا كو دبيژين «دهم پايزبو» نه يال جهې
خويه تفيا نه م خاندنه فان بزائين دهم كهنگي بو ژخاندنا
چيروكي به لگيت دارا هاتن وچونا خه لكې گوندي ... هت
چنكونه شانويه .

هه روه سا ده مي دبيژيت سه نتور و په نتوريت وي چ ژي
دهاتن نه ف گوتنه نفيسفاني يا كري كري لسره زماني
خه لكې گوندي چنكو گوندي هه ژ جلكيت روت ناكهن هه كو
دبيژن پوت پوته يه ...

چيروكا دووهم

بي ته فيا با

د [بي ته فيا با] دا ره مضان درويش چاره سهر يا خه بات
ماني و هه ليزارتنا هه فېشكي ژيانې ب ريكا خه ونې براده رشيا
خو قورتال كته ژ نه هه ف به ريا كرياري چيروكي لفلفينا
مروفت وي . هنده . راوه ستانيت جوان كه م هه نه وه كي نافې
كوركي «داخازه شيوي وي ژي كيزهاتيه لي تفيا لسره نه گوتبا
خاندنه فاني نه ف تشته خه ونه دامه رق لي هه با هه روه سا هه مي
جارا ناماده يا بابي چمكي هه ر جاره كي باب دي مريت خونه كور
نه شيت بژيت ... ؟

ژنده

- 1- فجر القصة المصرية يحيى حقي
- 2- دراسات في القصة والمسرح محمود تيمور
- 3- في القصة القصيرة علاء الدين وحيد
- 4- فن القصة القصيرة د . رشاد رشدي
- 5- مجلة الثقافة الجديدة
- 6- في الفن الروائي والرواية الجديدة د . خالد عبدالسلام
- 7- الرواية والقصة القصيرة عبدالرضا علي
- 8- الواقعية في الادب الكردي د . عز الدين مصطفى رسول
- 8- روزناما هاو كاري ژ 420 . 430 . 443

کۆنمان وهرنه گرتوه ، به لکو به هوی دلسوزانه وه به شیکێ باشی قورتارکراون و ته پ وتۆزی ده لاقه کانی له سه ر لادراوه و گه یاندراره ته به ر دهستی خوینده واران .

هوی له ناوچوونی زۆربه ی سامانی ئه ده بی پیشوومان ده گه رینه وه سه ر ئه و باره نا هه موارانه ی که به سه ر وولاته که ماندا هاتوه و هه ر چه پوکێ راوه شینرابی یه که سه ر به بناگوینی که وتوه و سامانی ئه ده بی ئه وسای له ناوچووه . هوی دووه میشی کورد زۆربه یان نه خوینده وار بوونه و هینده گرنگیان به ده ستنوس و شیعرێ شاعیران نه داوه و مشووری کو کردنه وه ی به ره مه کانیان نه خواردووه .

ئه وه ی گومانی تیدا نی یه ئه وه یه که حوجره ی فه قی و مه لایه کان تاکه مه لبه ندی رۆشنیری ئه وسای میله ته ی کورد بووه ، سه ره رای ئه وه ی که خویندنی سه ره کی له و حوجرانه دا ئیسلامی بووه . که چی ریی له فه قی و مه لایه کان نه گرتوه که بینه هاوده می شیعر و شاعیری وایان لی هه لکه ویت که شیعره کانیان بپیته وێردی سه رزاری خه لکی و به زۆربه ی کوردستاندا بلاو بپیته ه ، له و حوجرانه دا به هره ی به رز هه لکه وتوه و تخووبی خویندنی ووشکی ئه وسای به زاندووه . می وایان هه بووه که له شاعیر بووه هه ندیکیشیان به تاک و ته را شیعرێ ووتوه و جاروبار ئه سپی خوی تاوداوه .

باهینده له سه ری نه رۆم و درێژه ی بی نه ده م ، له م رۆژانه دا چاوم به یه کێ له کتێبه ده ستنوسه کانی کتێخانه ی باوکم که وت که ناوی (شرح سعد الله الکبیر) هه له سالی 1277 ی کۆچی نووسراوه ته وه به ده ستخه تی [احمد عبدالعزیز محمد به رده ره شی] که خه لکی شاری بانه یه و نازناوی شیعرێ (محزون) ه ، له پێشه کی ئه م کتێبه دا شیعرێکی کوردی نووسیوه که بریتییه له (20) دێرو به خه تیکی فارسی نووسراوه ، منیش پاش خویندنه وه ی پیشاندانی شیعره که به ماموستا (محمد نوری) توانیم که بیخوینمه وه ، هه رچه نده که له یه ک دوو جیگای له نگێ ده نوینی به لام چۆن بووه ئاوام نووسیوه ته وه هه ر وه کوله روو نووسه که یدا به دیار ده که ویت ، ئه مه ش ده قی شیعره که یه به رپینوسی ئیستا : -

عه زیزه که م ، دیده که م قوربانی تۆبی
عیلاجیک ، دهستی من دامانی تۆبی

له ئه شیکه ی ده ستنوس و شیکه وه

● ابراهیم احمد شوان ●

هه موو میله تیک له م جیهانه دا ئه ده بیکێ تاییه تی خوی هه یه و خاوه نی فولکلۆرو کولتۆری خویه تی و مۆرکیکی وای بپوه یه که ده توانری له ئه ده بی میله تانی دی جودا بکریته وه . به لام لێره دا هه موو میله تیک وه کویه ک سوودی له که نجینه ی شاراره ی فولکلۆرو به ره مه ی ئه دیب و نووسه ره کانی وهرنه گرتوه یاخود بۆی نه لواوه کۆیان بکاته وه و له فه وتان رزگاریان بکات . یه کێ له وانه میله ته ی کورده که به هه زاره ها زاناو بلیمه تی بی گه یانده وه و ده ستیکێ بالایان هه بووه له هه موو بواره کانی ئه ده بی ئه و چه رخی که تیندا ژیاون . خۆ نه مه ش ئه وه ناگه یه نی که به هیچ جوړی سوودمان له کولتۆری

عیلاجی ناکړی هر تا به مردن
 که سې وهک من زده دی موژگانی توبی
 مه یه شینه دلی زارو غه مینم
 نه گهر بیت ده فعه یه میهمانی تو بی
 به موده دی عومری خوئی ناگا به ساحل
 که سې که شتی له سهر توفانی توبی
 له داغی تو بیابانم به بهر گرت
 بیابان بومن و بوکان هی تو بی
 که خواردی مه ی له پاش خوئی دایه ده ستم
 و وتم نوش بی و وتی سندان توبی
 دوو چاوت میسل فنجانی شه رابه
 سه رو جانم فیدای فنجانی توبی
 سهرم بو تیک دده دی جانا به جانم
 له مه پداند ا به گوئی چوگانی توبی
 به که لک چیم ده شنی جانم نه گهر نییت
 فیدای له علی له بی خه ندانی توبی
 ته سه ور و امه که نه ی دل بکا مه یل
 نه گهر سه د سال سه دای گریانی توبی
 وه جاخی غه یبه^۹ به سیه گریانی
 ده به س چاوه چمان چاوانی توبی

نه م یازده دیرهی پابردو سهر واکه ی به ووشه ی
 (توبی) کوتایی هاتبو ، به لام نه م (۹) دیرهی خواره وه
 سهر واکه ی به پیتی (ر) کوتایی دی که ده لیت : -

وهختی لیم دل ره نجه بووی بی شوبه خاکم بوو به سهر
 بوچی لیم عاجز ده بی شیرین به شهر
 چاوه که م توخوا ته چه ممول که ئیشکالم هیه
 ره بی عاله میان ده خولقینی له نیو بهر دا گوهر
 بوچی لیره قاعیده مه عکوسه بی ده فعی بکه
 قالبی تو که وه هره قه لبت له نیویا وهک چه جهر
 قه لبت سه نگین خوت مه که قانونی نه سلی تیک مه ده
 نه ی شه هی بی مروه توبی شهرت و ئینساف و هونه
 که ی بوه ئی حراقی په روانه به مه ززه بو چرا
 لوتفی شایان بو که دایان غایه تی کوره هقه ده ر

جانه که م لوتفی بکه دهرمانی نیشان بینه پیش
 بو قه تیلان بو زه لیلان بو سه قیم و قور به سهر
 دلره قی دهر که له دلدا دلنه وایی بینه دل
 مردم و نازاری به سه به س گونا هت بینه سهر
 تو ئیراده ت قه تله بوچی به نه زیه ت ده مکوژی
 هه ربه یه ک ده فعه خلاسم که له دونیا بکه ده ر
 لی که ری بابت کوژی نه توو بوچی غه م ده خوئی
 دادی مه زلو ومان ده پرسی پوژی مه حشر دادگر
 هه روه ها له کوتایی کتبه که شدا شیعیکی دی (۹) نو دیری
 نووسیوه دهر باره ی غه زله و له کوتایی شیعه که شدا
 نووسیویتی (کتبه محزون فی حاله) نه مه ش ده قی
 شیعه که یه تی

دیوانه و سهر گهر دان و مه جرو وحم و بیمار
 ده نگد گهر مه له نیو بانه ، بی شه رمم و بی عارم
 هه ر دیت و ده لی هه سته ناروم و ده لیم به سته
 بو قه وس و موژه شه سته ، بو تیره دهر وون نارم
 مه غمو و مم و مه خز و ونم مه زلو و مم و مه قتل و لم
 مه علو و لم و مه غلو و لم بو قه یدی سیا مارم
 مه علو و مه که مه خشو و شم ، مه عرو و فه که مه غمو و شم
 مه شه و وره که وهک پو و شم بی قه در له نیو نارم
 مه ده و شم و بی هو شم ، پر دهر دو غه مه کو شم
 جان و دله ده فرو شم ، بو لیوی له عل وارم
 شاهید که وهکو تو بی ، پر نه قش و عه تر بو بی
 نه ی میسکه نه تو م بو بی ، من ساحینی بو ی یارم
 فهر یادی دلان و روو ، مردم له فیراقی توو
 دوو دیده وهک دوو جو بهل ، میسل دوو پوو بارم
 سو و تاوم و برزاوم ، بو دهر دو غه مان ماوم
 نه م مانه چیه چاوم ، بو چاوه گرفتارم
 بی دهر دم و پر دهر دم ، دهر دین به هه م و دهر دم
 یه کباره نه و مردم ، مه جزو و نم و غه مبارم

ههر له هه مان لاپه رده ا چه ند دیریکی دی
 نووسیوه ، به لام له بهر نه وه ی جوان
 نه ده خوینرا یه و مه کیش و سهر وایان تیکه ل و
 پیکه ل بوو بو یه وازم لینان هینا و نه م نووسیوه وه ...

وهرې ياران بزائن من له گيځاوي چ ژينېکم
چ دل بيمارو زامداري نيکاي شيرين جه بينېکم
حه کيم جيکاي له ناو دله و ده واناکا برينېکم
نه من له وشاره کوژراوي خه دهنگي نازه نينېکم
فه پهنکي طينه ته ... کافر دله ... زاهير موسولمانه

* * *

له ته نسيري خه دهنگي نه و تو راخه و له هه مړازي من
له شهوقي نه و ، به دهردي نه و هه رناله يه ناوازي من
به غه مزه ي کوشتمي ياره ي فه پهنکي بې مه جازي من
طه بيبي ميهره بان بې هووده تاکه ي دل نه وازي من
وه کوو بو خوم ده زانم هه سته [بالله] پوژي گريانه

* * *

نه گه ر يه ک له حزه نه ت بينم له دووريت ويلم و سرگه ردان
نه گه ر نيزيک بيم ، ناگر ده سووتيني دهر وون و گيان
که ليت دووريم وه يا لات بيم سره نجام مه رگه يان سووتان
به هيچ وه جهيکي ناوېرم که نيزيکت بيم قوربان
به عه يني هه ر له من پروي داوه حالي شه مع و په روانه

* * *

نه وه ي دوينېکه صه ياد بوو دلي پېکام به يه ک تيري
نه و نه مړوله سه جرادا به وينه ي ناسکه ناگيري
کورپه ي ساواي دلي (بيدهنگ) گرووي بو گرتوه ناژيري
ده خيل نه ي مه حره مي دهردي (وه فايي) خزمه ته دبيري
نه و مه حبووبه چاره ي نايي خو کوژرانم ناسانه

* * *

پينج خشته کي

« بيدهنگ »

له سر غه زه ليکي

« وه فايي »

● عبدالله طاهر عمر ●

له ده ست ئيشي دلم تاکه ي بنالم پيم بلي گيانه ؟
ده وائي ، مه ره مي ، چاري .. ده خيلتم دل په ريشانه
له بو دل نشته ري غه مزه ي نيگاهت دهر دو دهرمانه
دلي پر ئيشي من بويه وها خونابي گريانه
هه موو سينه م وه کوو نيشانه جيگانيشي موژگانه

* * *

هه لهیت

● ملا مسعود (بی بهش) ●

هه لێنیک نه لێم له شهش پیتانه
دهرئه چی هه مانگ له کوردستانه

پیتی یه کو دوو به چوار بێ نه درێ
وا نه بێ کاری دیشی بێ نه کری

پیتی یه کو دوو و سێ بێته بانی
گه ر بیری لی که ی هه ر به و جوانی

دوو سیوو چوار خوش و به تامه
له دوور بونی دی وه کو شه مامه

شهش و پینچ و چوار کاکی کورد ناوه
گه ر کورپکت بوو ناوی نی (کاوه)

یه کو چوارو سێ سه داسه د نیره
دهک هه لکه وتو بێ نه م به چکه شیره

ناوی شاریکه پینچو چوارو شهش
نه گه ر بیزانی پیت نه لی (بی بهش)

دهک کاروان بیریو گه ل هه ر سه رکه وی
منی (بی بهش) یش هه ر نه وه م دهوی

بیتو مه ته لم هه رکه س هه لێنی
خوایه سه رکه وی قه ت دانه مینی

له تیف هه لهت

شا به دار گویزیکێ گوت : داره
چاوی من پهشکاره
ژنه که م هه ز دهکات
چاوی من سه وز بێ ... وهک گه لات
سه نگایی بالای خوت
زیری قال دینم بووت
سه وزا بیت به به من
با چاومی بێ سه وز که م
نه مشه و تیر لای شازن
به خوشی وه نه وز که م
داروتی : نه م رهنگه م نه مینی
نه بالدار له لقما لان ده کاو ده خوینی
نه باران گورانی شارو دیم بو دینی ...
شا وتی : هو داره گیله که من پاشام
سل بکه ... بترسه ... له کینه وه له سزام
گال ده ده م به پاچی ده م ئاسن
له ره گه و ریشه وه داتپاچن
داروتی : به م رهنگه ی خومه وه ناسراوم
نه م رهنگه م نافروشم زانیومه سووتاوم ... !
به فه رمان ... فه رمانی شاهه نشا
به ته وراس دار شکاو له کروک هه لکیشرا
نیواره که پاشا چووه وه ته لاری
گه یشته خانمی زراف و نازداری
خانمی که نواری
دهستی شا له خویندا گهش گهش بوو
چاویشی وهک جارن هه ر پهش بوو
ژووری شای جیهیشت و قاقا بێ ی بیکه نی
له داخا شا مرد وا جیهانی بیزار کرد بوگه نی ... !
گشت روژی ... گشت ده می ... شا ده مری
دارگویییش که لای سه وز هه ر ده کری !!!

سالا ناما کوردي

صابر رازی ناردوویه تی

به هار

- 1 - يه که مين مانگمان که [خاکه ليو] ه
جه ژنی نه ورزو شایي و ه لپه پکی
- 2 - مانگی دووهمین که [بانه مه] ه
دوستانس نازیز کوپی دلداران
- 3 - له دوی نه و دادی نه جا [جوژه ردان]
نه مه سی مانگی کژهی به هره

هاوین

- 4 - چوارهمین پووش بهر نیتر هاوینه
به رگ نه کاته بهر پروته له و ه ژار
- 5 - مانگی پینجهمین که خه رمانانه
به ره چهی زهوی خوی نه خاته گپر
- 6 - شه شهم [که لاوینژ] تیشکی نه گری
به زهی و مستا شاگرد قال نه بی

پایز

- 7 - نه جا هه و تهمین مانگی [ره زبه] ه
تری و ه رمی و لوخ سیوی سرده شتی
- 8 - له دوی نه و هه شتهمین مانگی [خه زه لور]
بلبل شهیدایش به چووش و کول
- 9 - مانگی نویهمین که [سه رماووز] ه
بی لانه و بانیش کزن له سه رما

زستان

- 10 - دهیم [به فران بار] سه رتهای زستان
سپی پوش نه بی دهشتو هردو شاخ
- 11 - یازدهمین مانگیش که [ری به ندان] ه
به فر نه باری تاهشتینه ی پیوا
- 12 - دوازدهمین مانگی [ره شه مه] دادی
مژدهی نه ورزو گولانی ، ها ، پی

به هم بی به سال و مانگمان ته واره
له زور دای چرخ کورد نه رگوداره

سے تابوئے جیوان

شعری : روستہم باجہ لان

نہ ریت شکنہ و ناوہ لی
رہشہ بایہ ...
ہیندہ بہ سہ
نہ ویش روژی دہ بیتہ دا ک
کورپہ کہی ہی دہ لی دایہ

3

سواریکی دہست بہ رمی بینا سوورباو
لہ سہر پوپہی کردولہی کوندیکی رماو
شورپہ بوبہ وہو
دہہات بہ تاو
لہ پریکا خوی دا لہ ناو
بہ پیچہ وانہ ری رہوی پیلی ناوہ کہ دہر وشت و
زہر دہ خہ نہی دہ باراندہ : -
سہر رووخساری خزم ناسیاو
نہی سوارہ ناوارہ کہ !
سالہ ہایہ !
ماندوو .. و .. شہ قیت
سالہ ہایہ
بہ دہستی چلکنی شہ پؤل
لہ ناودہ بیت
نہی سوارہ ناوارہ کہ !
خہم پھوینیت
کہ چی گیز ریکای دوری هیوا ناگریت

1

گورائیت ہر بودہ لیم و ...
توش ہر دہ بیت
لہ ناسمانی کیلگہی تاریکیما ہل بیت
بوکوی دہ بیت ... ؟
نہ گہر لہ نیوقہ فہ زیکی ناسنینا
بہ ندکراییت
نہ ک قہ فہ زئی ،
سہر دہ زار قہ فہ زہ شکینم
دہرت دینم
نہ گہر گری لالایہ کی پرشنگدار بیت
منیش دہیم بہ پھوولہ
ہر دیم و دیم
ہر دیم و دیم
وای چہ ند خوشہ
ماچت بکہم و بسوتیم

2

نہ ! مہ لی نہم کیڑولہیہ
کیڑی شہ وہو ..
بہرہ لایہ ...
نہ ! مہ لی نہم کیڑولہیہ

من نہم زانی
مہ لی دلت بہرہ لایت
روژیک دادیت ،
لہ قہ فہ زہی سنگی منا
ہیلانہ کہی ہلہ بہ ستیت

من نہم زانی
نیگای چاوت ، قوربانہ کہی
لہ روژیکی بی بارانا
دلی منہ ،
سہری نہ بریت

من نہم زانی
عہ شقی تویہ ، ہی پھ ساپورت
بہ ناو شاری دلی منا
دیت و دہ بیت ،
ہہ تا نہ مریت

من نہم زانی
بہ تو بگم ،
دہست نہ کہ مہ ملی چیا
گہر دنی کام لوتکہ بہر زہ
ماچی نہ کہ مہ لہ بہر زیا

توش بزانه
کہ شیعری من ہلویہ کی

نہفس بہر زہ
ہیلانہ کہی لہ دلتایہ
لہ چاوتایہ
لہ خہ و تایہ
لہ شہ و تایہ

حہمہی حاجی عہ بدوللا
سلیمانی ، زستانی 1983

کاکه ی فه للاح

فيلانک چاوه

ريوی :

به هار بی که لا نی به
دووگیش بی به لا نی به
دووگی سپی و نه رم و نول
قبری درابی له چول
به بی خاوه و بی ناز
پر له نه هینی به و باز
نه م ماسته بی موونی به
من نه زانم بو چی به

گورگی پیوار :

چی به ریوی سه رسامی
دژی دووگی چه رامی ؟
یاخوو چوینه ساله وه
لی کی که وتووی له پاله وه
کوا چاوه که ی جارانت ،
یونی روژگارانت ؟
نه ی نه وسه که ت بو کوی چوو ؟
« نه رزی دری و پی یاچوو
نه و دووگه نابینی تو
پیت نه لی : وهره بمخو

ريوی :

نه و دووگه م له بهر چاوه
دهم بوی پر له ناوه

هه رکه دیم ، ماتم برؤم
شکا قه له می نه ژنوم
ره مه زانه به برؤووم
نیسته ش بویه پال که وتووم
که توپ ته قی ، بو سفره
من و نه و دووگه چه وره

گورگی برسی :

نه وه ورینه ی چیه ؟
که ی وه کوو من برسیته ؟
دووگم بی به بیره وه
خواردوومه به شیره وه
برو هه به روژوو به
هه برسی به ، تینوو به
وهک حه لوا که زو ته یخوم
نایدیم به تو خیری خوم

« له گهل یه که م قه پالدا ته له ی
ژیر دووگ ته قی و گورگه پیوه بوو »

ريوی :

نافه رین بو عه قلی من
به شت بی گورگی نه وسن

به سه ری خوم زوو زانیم
وهک تونه شاره زانیم
زانیم دووگی به چی ماو
هه ربو ته له یه و بو داو
نیسته به من حه لاله
به شی یهک دوو قه پاله

گورگی به ئاسته م نووزه تیاماو :

نه ی توفه رمووت به روژووم
بویه له په و روو که وتووم
که چی وه کوو شیت و هار
دووگ ته کی به ژده ری مار

ريوی دهم وله وس چه وړ :

ئاخر نه ی گورگی که لحو
نیستا گویت لی نه بوو تو
توپ ته قی ، توپی سه رگرد
گوینچه ی ئاسمانی که ر کرد
نه و ته قینه ، نه و بانگه
ته لی لی و هختی به ریانگه
منیش روژوو نه شکینم
بو به ریانگ دانامینم
دووگی چه ور نوش نه که م
گورگ قه راموش نه که م

- 1 -

- تۆ -

ھەرچی جوانە لە تۆ دەکا
 عەشقت خوینە
 بە دڵا ھاتو چۆ دەکا
 پوژ لە دواي پوژ گەرە دەبی
 سەوز دەبی و چرو دەکا
 گیانە ئەوێ لە من زیاتر تۆی خوش دەوی
 بی گومان بە درۆ دەکا

ئابی 1979

دوو

پۆناتەوی

خۆشەووسی

- 2 -

- دووری -

ئیستا دوورم
 نە ئەوانم لە باوەشتا تیر بنووم ھە تاکو ئە مرم
 نە ئەوانم بۆ زاخاوی میشتکی ماندووم
 گوێ لە قاقاوە دەنگت بگرم
 چی لە مەرگی ناو باوەشی تۆ خوشترە
 چی لە دەنگی ناسکی تۆ پەر جۆشترە
 چی ئەگاتە خەمی گەرە
 شاعیریکی دوورە وولات
 گەر عاشقیکی وەکو من بنالینی
 ناخو دەنگی تاکوێ بگات

فەرەیدوون عەبدول بەرزنجی

کانونی دووھمی 1980

و

عہ بدولت لا کہ ریم مہ حمود

خەوبە ئاسوۋە دەبىنى

که پیلوی وهنه ورت لیکتا

لە خەونیکدا

لە خەونیکدا

دەست بۆ دارو دەوھن دەپەي

قیرتیر بونی نیرگس دهکە ی

بنو و کہ سم

هیشتا شه و به ریوه ماوه

یتوو هیشتا مانگه شه وهو

خه ونی وولاتی غه ریسی ره وتی گه رمیان وکوستانه

بەندە شوپىنىڭ لەبى ناكا

مہندہ گولنک لہ سر ناکا

بهنده یارچه به ك چه رگم خوی له سر ناکا

ته زووی ببری هه مو و شه وی

دهسته كه و بك و

له سه ر بلندترين لوتكه ۽ نيشتمان

رہو تے گھر میان و کوستانہ

نہو چافیت زہر

بلا مہ قال

نه و ده ستیت نازادی خازن ،

بلا لسه ريك بين وهر بادان

بلا ژبی ته یی نه خوش ،

بوملله تی بییت په یمان

نہ گہر ہاتو سیدارا تہ

هاته ئاقدان

تونه پیره :

من بیہ نہ وہ لاتی من

وہ لاتی کہ یف و سہیرانا

واری ژاروبی خودانا

۱- مه فال بیزه :

بَوَّكَلَهُ حَىٰ مِنْ پَافِيزَه
بَوَّكَلَهُ حَىٰ مِنْ پَافِيزَه

ناف نانا حو
وہی گے

هه خو خورده هه وایی به

ليب و

گاز، کوئلہ، پتھر، لکڑی

دائمی بنیاد :

دلسونزى، ئازادى، خانە !!

نہو دی، نہایت :

چہ ذکات لفسری؟

دا تو بیڑی :

نی ی ہاتی

سنوریت خوبینیتن

شینا که فرا

زیارہتا لی بجینیتن

ریشۆلە و چەمە شین

نه وتی بو گوزهره كه مان ده هینا . دهنگی نیستاش وا له گویمدا :
[قایی نهوت به عانه یهك] نه و روژهی كه مرد ، من میردمندال
بووم دیده كانم لیخن بوون ، خوم کوتایه قوژبنیکه وه له وی تیر
تیر گریام . مندالی نیستاکانی له سه ر بنیشتیک ده پرمینن كه چی
له ناکاو هه روه كو به گويزانیك گریان كه یان بقرتی ، باره كه یان
له لا ده گوژی . پش نه وهی خاته داخواری بگم ، له تافو
هه رتهی لاویمدا ، روژنامه ده خوینده وه كه چی نیستا هه ر
خهریکی ریزگرتن و خوراك پهیدا کردیم . نه و ده مه له سووچی
چایخانه یهك ، سه رنجی چاوکالانم ده داو ده مه له پوله تیک
ده سوو ، وا نیستا هه ر خهریکی لیکدانه وه نه خشه کیشانم
له مه ر پوژی نادیاری خینرانه كه م . روژیک به خاتمه ووت :

راسته ژیان خوشه وه هه ر ده بی واش بی ، به لام خاته گیان ،
ئه وسا وهك نیستا نه بوو ، پروكه شانه ده مانبرده سه ر ،
هه رزه کار بووین وه كو پروهك له پوخی ئه م خپری خاسه په دا
ده بواین . ئه م خاسه په ، به هارو زستان له پاش خوی ، چالو
قوت به جی دیلی ، ئیره وه وی ده بی به گولاو ، ئیمه مانانیش
سه رو شش ، حوت به ردی ریک و ته نکمان هه لده چنی و له
گوپی نه و گولانه دا بووی ده نوشتاینه وه به رده کانمان به
پووکاری گوله كه دا ده هاویشته . هه بوو چه ند جاریک ،
به رده که ی ناوی هه لده به زانده وه نه وسا ده که وته که ناری
گوله که . نه زانیش هه ریه که سه ر به رده که ی نوقم ده بوو ، جا به و
کاره مان ده ووت (نان خواردن) . شیرهی کوپی خالم له و نان
خواردنانه دا ده ستهی هونه ری ده نواندو به رده کانی هه شت
جاران هه لده به زانه وه نه و جا ده سه ره وته وه ! ره شه ناویک
ده یگوت : به خوا نه وه که ی من نو نانی خوارد ، ده بووه
سویندکاری و قهره قهره ده سته ویه خه راوه ستان . تاومان ده دایه
بنکول و لاغمه کانی ناو خاسه ، یه کتریمان به رده باران ده کرد ،

گوايه ده لێن گویی زهوی له نیوان دوو شاخی گایه .. گا
له سه ر پشتهی ماسییه : ماسیش وا له ده ریای بی بن . منیش
ده لیم : خو قسه باجی له سه ر نییه . ده ریای سویر دایکی
رووبارو زیورخانه و خرو به سته کانه ، زئی هه یه که وره و به رین
. زئی هه یه ته سک و بچووک . چه م هه یه به گوژم و هاژه و تافه تاف
، چه م هه یه خاوو له سه ر خوومه نگ . هه شه له قرچهی هاوینان
برینگو وشکه پو ده بیت هه ر وه کو خرو به ستهی ئه م
(خاسه) په ی که ئه م که رکوک ده که رتینیه دوو به شی ناریکه وه
، ئای خو کاتژمیره که م نوو هه ژده ی به یانییه ، چواری نیسان ،
ده بی ده ی ره به ق بجم سه ریک له قونترات کان بده م و چه ند
لا په ریه که بو حه مه شین رهش بگه مه وه ، ئای که شاخ شکاوو
چاو چنوک ! هه ر خانوو ، خانوو ، خانوو . مندال بووین ، له
زیخه لانی ئه م خاسه په دا ، له گه ل هاواله کانما خانووی لیممان
هه لده به ست و له پاشان هه ریه که مان به شیوه یه ک خانووه که ی
خوی ده رازانده وه : هارچه شووشه یی په نگاو په نگو
بریسکه دار : هارچه به ردی خالخالی متو موروو مان بو نه و
مه به سته ده خسته کار . به و خانووانه مان ده ووت (حه مامه
قولی) جاری وا هه بوو به روکی یه کتریمان پاده وه شانده ، زمه
زلیمان ده بوو له به رنه وه ی یه کیك به پاژنه ی ئانقه ست ، حه مامه
قولیی هاوپییه کی خاوه ور کردبوو ، ده بووه شه ر : تو په لی لمو
قور فرتی ده کرد زیخ و لمی خاسه که به تیک و چاوو برومانه وه
به لگه په کی چاکی ده دایه دایکانمان که بریایان به سویندی
درومان نه مینی . من خانووه که ی خومم نیجکار خوش
ده ویست و باش ده مه راست ، نیستا مالداریه که ی (خاته) یی
هاوسه رم کتومت به و ساکه ی من ده چیت . ئه م ئیواره یه سمکو
ده به مه وه بو لای دوکتور چونکی له کاتیکدا دایکی خهریکی نان
کردن ده بی ، نه و نه وتی ناو قوتووه که به ناو ده زانی و قومیکی
لیده خواته وه . باوکم ده سپو نه بوو ، به عاره بانه یه کی سه وز

حاجار ، به فيكه ليدانه وه ، هه لتهك هه لتهك سه زمان به مالا
-ه كرد .

وا به هه ردوو له پيم كاسه ي سه رم ده كوشم وهك به مه وي
ميشكم بچورمه زه وي ، سه رباري نه وه ، خه مي خومو
نوري تريش له لام كه له كه بووه ، وا ليسته ي خوراكي
هه شت كه سم له پيش چلوه ، نه ي نه وانه ي كه به ده ست
حه مه شينه وه ده نالن . پاش ته واو كردني پولي سيني مه
نلوه ندي كلامه كارو نيش كردنه وه ، نوخه ي شوكر وا
ريزگرته كه ي نلو بازارم له كول بووه وه ، ده زاني چون ؟
جاران بو موزو پرته قال ده وه ستام ، موزه كه هه رفت ،
مه گر ئيمه مانان به وينه ي شادبين پرته قاله كه ش هه نده
نوره كه ريزگرته ي ناوي چونكه له مه وداي كرپني من و من
نلسايي چوته ده رو ده جاران نرخي پيشووي تپه پراندوه
بو به خومو كه ساني وهكو خوم وهكو به له برنج ده بينم
هه ره به ره نه وه ي به رزده فرين ، ده مانه وي به قسه ره وتي
شت بگوپين و ئاواتيش بو ده زمانيك ده خوازين كه
نه خوينه وهاري و هه زاري و خو خوري و چلو چليني و
ده رده كاني تر بنبر بكت ! . چاكيش ده زانين كه قسه
نه چوته گيرفانه وه . نه م ئاكاهه ش ، نه مروه بوته كروكي
خولياو نيكه رانيم ، ئابلوقه ي كيانم ده دات و ده مخاته
بوخي هه لچوونه وه . دويني چومه بازار ، باران نم نم
ده باري وهكو هه زاران ده نووكي نلديار له عه ردو بانين
ده دا : له گويسه بانه كانين ده دا ، له شان و مه چهك و سه ره
قزنه كاني نه و مي رد . منداله ره شتالانه يان ده دا كه به
نوره كه وكونيه ، ريشوله يان له تهك چايخانه كه ي (نه حمه د
ناغا) ده فروشت . پاره ي جووتي ريشوله م داني ، هه تا
بو شم لووا تورم هه لدانه جه ركه ي ئاسمان .. برون خواتان
له گه ل . چاووم پيانه وه بوو ، دايانه بالو له پيش چلوما
بچووك بوونه وه : بچووك بوونه وه . بوون به جووتي
خالي قيرين ، بوون به جووتي خالي بور ، له به كترى
جيبوونه وه تووانه وه ، و وتم : له مه وداو خوتان له
داوو واشه و دال به اريزن . دوو به شي ئاسمان
ده بريسكايه وه ، لاي خوره لات بني خه وش بوو وهكو
ئاوينه .

- خاته له بيرته كه به ئاوينه يه كه پيشوازييان له
كو استنه وه كه ت كرد ،

- ئوي توفيق چيم ده خه يته وه بير ! ،

ته نيا لاي روزاواوه كه واله هه وريك ده بيندرا ، خاته خو
وه خته بوو دويني ده سگيري به كترى بين ! . كلاوه كه تو
قازي . گوتم : « ئافره ت نه و ريشوله و بالندانه گوناحيان
چيه كه نه و چلو چنوكانه داوو ته له يان بو
ده نينه وه ؟ ! » . كه چي خاته پاش نه وه ي ليو ي
كه مته ركه مي بزواند ، چي بلنت باشه ؟ : « ئي پيلوه كه
نه وانه كاسين و كارو پيشه يان نه وه يه . »

من : كچي تو داكوكي له به رزه وه ندي نه وانه مه كه ،
بو كارو پيشه براره له بالنده قركردن به ولاوه ؟ !

خاته : ئوي پيلوه كه تو په لب له هه رشتيك ده گريت !
من و وتم : ده وهره له قارانا مه ته قئ !

خاته ووتي : جا پيلوه كه بو توخني كه نمه رو كه و
ته له كان ده كه ون و ... توو ره يووم و قسه كه يم قرتاند .
نه پراندم :

- كچي هه ي كه مژه ، برسيتي كافره كافر ، كيانه به ره
هارو هاج ده كات .

نه مجا به نه رمي چپانده كو يي : « نه مه بيجه كه له وه ي كه
به پرنده و فرنده قامو هو شي تو يان له كوي بوو ؟ » .

خاته : توفيق ، نه مروه به بي به ري تفت ده كه يت ،
له گه ل حه مه شينا داتنه مه زرانديت ؟ !

من زياتر پيم داگرت : ئافره ت برسيتي دابني به ئاگريكو
شه خه ليكي له بلوه ش گرتبي ، چي روو ده دات ؟ ها ، خو
ده زاني . خاته رهنگي زه رد هه لگه پاو چاويكي پرسيا راويي
ليم داچه قلند . پاش نه ختو كه يه كه وهك بيته خوي ووتي :
توفيق به رديكي بخه ره بان .

نه گه ره به ريكه وت له و خر خاسه يه دا بووينا يه ، نه وا
به ردو سلپمان خر ده كرده وه ، مه له مان ده كردو بو ووشك
بوونه وه ده رپيكانمان به سه ر سه زمان هه لده خست ،
به ده م كه پرانه وه ش به ردو چيمي ريك و هيلكه ييمان
هه لده بژارد بو نه وه ي بيانكه ين به هه لمات . به ردو چيم
هه بوو قايه يي و خالي سبي له سه ر بوو . به ردو چيم
هه بوو هه لوايي و خالو ده ماره كاني ره ش بوون . هه بوو
ره ش و نيك نيك خالي سبي و په مه يي تيدا تيكه ل ده بوون .
هه شبوو سه وز .. سبي كره نگو ده مار ده مار په له ي
ره نكيان ده نواند . هه لماته كانمان له چه رخ ده داو له كاتي
ته واو بوونيشدا له پريا سكه يه كمان ده پيچا ، پاش نه وه ي
دووسي كاكه كويزمان تيدا ده پليشانده وه بو نه وه ي

نیشان و رهنگی هه لماته که ده رکه ویت و بدره وشینه وه .
 کاریکی ناهه مواری بوو . مرواف ده بنی هه موو توانلو وزه ی
 بو ریشه کیش کردنی ناهه مواری بخاته کار ، به رده بارانی
 کاری ناپه سند بکات ، کاری دزیو که ده بنه هو ی نا
 ئسووده یی و نا شادی ، نه مروکه نه وه نه ملبوو که بچم
 به گز حه مه شینی به لینده ردا . ناخم بوو به دهم و گویچکه و
 خوم بو خوم دهموام :

« چونکه فیل له رهنجی کریکاران دهکات ،
 « وانابی . نانی خوت مه بره ،
 « لایه نی هه ژار بگره ،
 « تو کلتبی حه مه شینیت و سپله مه به ،
 « لادان له راستی توانه ،
 « راستی به گران له سهرت دهکه ویته وه ... ،
 « رهنگ بی خاته و مندا له کلنم لی بتاری ! ،
 « دهکه ویته به رکه لبه ی برستیییه وه ،
 « ، « بجوولیزه وه ، « نا ،
 « ، « دهس به کلاوه که ته وه بگره ، « نا ،
 - خاته گیان ده زانی مردنم له لا خوشتره له دهم
 نووقاندن .

..... -
 - چاو نووقاندن ته شهرو ریسواییه .
 -
 - خو که پرکردنیش ...

چوارشه مواری ، کوپکله ده چوینه چوار باخه که ی داوین
 کلنسیای کلدانییه کان ، له وێ زورانبا زیمان ده کرد ، سی باز ،
 سنگه و باز ، میچین وه لووکی و ته نووره خراپ . قاله یه کی سهر
 زل هه بوو که س ده ره قه تی نه ده هات و هشتی به کامیکمان له
 زهوی نه ده درا . جاریک تاووم دایی ، به باشقول زرمه م
 لینه لساندو هشتیم نووسانده زهوی . بووه چه پله کوتان . ژیان
 خوی زورانبازی و باشقول دانه . وهختیکیش که ده که پاینه وه ،
 پاکه ت و قوتوومان ده ناخنی له شیر کولله و زه رده دوپشکی جز
 قرتاوو گازنده ی سهر سهر .

کریکاران گشت چاواریان لیبوو که خوم پیراگیر نه کراو
 که وتمه ویزه ی حه مه شین . په نجه م له پوویا پاره شانده . پیشان
 بریوای به چاوی خوی نه هات . نه خیر هاته پیش و به
 که نجه فیه که وه گویچکه ی گرتم .
 - تو ! ؟ ... کهس نا تو !! .

- نا ... من ...
 - بووینته نه و ده مرسته ی له پوووما بگرمینی و پورده ی
 هه نگم لی بووووژینی ، نه م نه و لاس بدهیت ..
 نه مکرده نامه ردی خوم لیپراپسکاند :
 - نه ره وه لا من . کی تر هه یه نه م په شوپووتانه وریا
 بکاته وه .

- جوانه .. جوانه .
 - سه عات و نیویک زیادانه ئیشیان پیده که ییت و نه وه شی
 نه خوش کهوت یان مرد چش ، بو سبهینی قوڤ به سهریکی تر
 جینگای ده گریته وه .
 ماتی و مه ندیی حه مه شین هه لی پیدام ، گشت ئازایه تیم کو
 کرده وه و دام به پوویا :

- حه مه شین به سیه تی . نه مانه گشت راستین و له هه ر
 جینگایه ک جاری بو ده دهم .
 حه مه شین گشت قارو کینه ی دلی کو کرده وه و دای به پوووما :
 - بو ده ره وه هه ی ..
 نه وه ندهم زانی به پاله په ستوو ته کان به ره و جاده که رایانمالیم .
 په نجه ی تووره بیم پاره شانده :
 - چیتان له ده ست دی دریغی نه کهن ، هه ره شه تان
 به ژیر

ژیر هام تو یقله ی کردبوو . سالگاریکه ، دایکم بو نه وه ی
 ئیشه که ی له بیرم بیاته وه دهنگی هه لبری : هه لور ، به لور ته کامه
 زه ردو سوورو شه مامه .

دوای نه وه ، هه فته یه ک دوای ده رکردنم ، هه ندی پاره م پیکه وه
 ناو دهستم کرده فروشتنی شتومه کی سهره بی یی . بوکوکه ی
 مندا لان ، شان و ئاوینه ی کیژان ، نه لیومی هه رزه کاران ،
 دپنده ی لاستیک . حه مه شین و تویره گنده له که ی دپندن ،
 بزتمزه کن ، مۆرانه ن ده بی بنجبر بگرین . نه وه شی راستی بیت
 کامیک له و کریکارانه به هانامه وه نه هاتن ، هه رچه نده له و کاته
 ناسکه دا چاواریان ده بریسکایه وه ، له خورشید ناویک به ولاره که
 مه ردانه هاته ناو ، دوایی زانیم که حه مه شین نه ویشی به ده ردی
 من بردووه . ناهه قیان ناگرم ، مندا لیان ورده وه له ترسی مۆته که ی
 برستی هه ناسه له خواریان ده برن . ده بی هه تا سهر وایه بیته وه
 ؟! . به هه ر حال وه لام لای داهاتووه ، به لام نیمه چیمان که متره
 له دانیشتوواری گویی نه م زه وییه که گوایه ده لین له نیوان دوو
 شاخی گایه : گا له سهر هشتی ماسییه : ماسیش وای له ده ریای
 بی بن .

بەلەك كىماسىيەك يال ھەو ھەردووگا مانە حىيەتتى ، گوتتى :
چ كىماسىيەك ل ھەمام رىفئى ؟

رىفئى گوتت ئەز دىيىزم ئەف گايى پەش بەلەك ل ئاف ھەو
بى كرىتە . ناكەفتە سەر خولكى ھەو ، ھەكە ئەزىام نوکە من
ژمىزە كوشت بويان دەر ئىخست بو ، دا چەوا ھىلەك ل نك خو ؟
ھەردووگا بەرى خودا ئىك و گوتت :

پانى ئەفە مە نە دزانی دا بكوژىن ھىشتا زوى يە . گايى
پەش بەلەك پۆزەكى نىزىكى ھەردووگا بو ، ھەردوو ب قوچا
ھاتتى و كوشتن .

پۆزا ھاشتر رىفئى ھاتە نك گا . بەرى خود دەتتى گايى
سەي و بى زەر بى پىكفە د چەرن ، رىفئى چوو نك گايى سەي
گوتتى :

ھندى ئەز بەرى خود دەمى ، ئەز نزانم تويى چەواي ؟
توئەف گايى سەي ، ھەسا بى خشكوك ، ھەختى ئەف گايى زەر
ئىتە نك تە توگەلەك كرىت بى ، فىجا ھەكە نە ئىتە نك تە گەلەك
باشترە . گايى سەي گوت : نى ئەو ھەفالى منە ، ھەكە ئەو
بجىت ئەز دى مینمە بىتتى پاشى دى چ كەم ؟

- رىفئى گوتتى : ئەز با بىزە تە بكوژە ، تويى ب دلى خوئى .
بەس من ژبەر تەيە ، فىجا تويى ب كەفا خوئى .

- گايى سەي ما ھزىد خوكرن و گوت : ما من چ حەق ب
ھەفالى ھەيە ؟

بلا ئەزى لاویم ، من شولە ب گايى زەر نینە ، رىفئى
راست دىيىت ، گايى سەي کرە غارو چوو گايى زەردا بەر
قوچاوە وژى كوشت .

- رىفئى ژويى زفرى و چوو نك گەناوراو گوتتى :
من دووگا كوشتن ، ئىكى ماى ، فىجا ھەرن دا بچىنى .
ھەمى گەناور چوونە وى مىركى ، بەرى خود دەنە گايى
سەي بى بىتتى يە ، ھەمى بىكفە چوون خول گايى سەي دانو
ئىخستە ھەردى ... گاي کرە گرى ... گەناورا گوتتى :

- تو بو دگرى ، مانە شەرەم ؟
گاي گوت : ئەز نە ژبەر روچا خودەكەمە گرى ، ئەز ژبەر بى
دەولەتتى و خائىنىيا خودەكەمە گرى . ھەكە من وەل ھەفالىد خو
نەكربا نوکە وەل من ژى نە دەھات ، كەس نە شىامە ھەرسىكا
پىكفە .

- رىفئى گوت : پا چوو ...
- گايى خود كوشتن و كەتتە سەر كەلەختى ھەرسىكا ..

زەلامەكى سى گا ھەبوون ، ھەمى گاڤا شول بى دكرو
كەلەك دوەستاندن ، ئەوگا مەجبور بوون گوتت : ئەم ل فیرە
كەلەك شول دكەين و ئەم كەلەك بىد لاواز بوين . ھەرن دى چىن
بخوف دونياى كەفین ، دى ھەرتشتەك ب دەست مە كەفیت
بخوین .

پۆزەك بخو نیشان كرن و دوى پۆزى دا چوون ...
ھەرچوون ... حەتا كە ھىشتى نە مىرگەكا خوشى يا
تۆزى كوليك ، گيا ل بەژنەكى بى بلندە ، تۆزى وارا كانىيد ئافا
تەزى نە ، گوتتە ئىك : ئەفیرى بۆمە ژ ھەمى ھەردا خوشترە .
ھەمى تىشتىد لى ھەين ، نە ئەم چ شولا دكەين و سەيدى ھەتا
مەغرەب دى ھەرخوین و ھەخوین .

پۆزەكى ، دووا ، ھەيەكى ، ئەوگا قەلەو بوون و ل
ويى ئاكىجى بوون و بەرى خودەدانە چ ھەردا .

چەند سالا مانە ل ويى ب دل خوشى ، وا ھای ژكەسى
نەبو . دىيىن سالاكى خەلا ھات ، ھەمى گەناورا بەرى خو
داوا كۆدا بخون ، شىر ھات و پلنگ ھات و گورگ و ھەرچ و ...
ھەمى گەناورى دى ھاتتى . ھەمى پىكفە پۆرە ھاتن ، بەلەك
نەشيانى و زفرىنە ھەبرى و عاجز ، تىشتەك لى نەكرن .
ھەيامەك پىفە چوو ... رىفئى گوتتە گەناورا : فنى جارنى
ئەز بىتتى دى چمى ، چافى ھەو لى بىت ، كادى برسى زفرم يان
تېر ؟

گەناورا پىتە ب ئاخفتنا وى نەك ، گوتت : ئەم ھەمى
نەشيانى تو بىتتى دى چەوا شى بى ؟ گەناورا ترانە بى كرن ...
رىفئى بى ژخو پىشت راست بو چوو ... گە ھىشتە نك وا .
بەرى خود دەتتى گايى پەش بەلەك لاوازترە ژ گايى زەر ژى و ژ
گايى سەي ژى ، گايى سەي ژ ھەردووا قەلەوترە ، رىفئى چوونك
گايى سەي و گايى زەر گوتتى :
ھوون ھەردوو ھەكى مەلكانە ، چ بۆ ھەو نائىتە گوتت .

●

سه لاهه دین ساله ح مه جید

به هاری 1979

●

پوژه که ی تا بلی سارده .. لووره لووری با داره کانی
خستبووه سهر راوه شان و سه مایه کی دهرویشانه ... په له
هه وره به شه کانیش بهری ئاسمانیان به جی ئه هیشته وهینده ی
نه نه برد کومه لیکه تر ئه هاته جیگه یان به م چه شنه بهری
ئاسمانی شینیان رهش کردبوو .. تویش ئه و پوژه موله تی و له
ماله وهی .. چاوه پروانی هه لیکه تا برۆیته ده ره وه .. یه کتری
ببیته وه ... کتیه که ت به لوول کراوی له نیو ده ستایه .. هه ر
جاره ناجاریک له شووشه ی په نجه ره که وه ته ماشای هه وره کان
ده که یت ... ده بینی دنیا یان تاریک کردووه .. له داخانا
کتیه که ت نه کیشی به سهر رانتا ... چاره ت دا وه ته یه کا
هه ناسه یه کی قوولی بو هه ل نه کیشی بروسکه یه ک ناچارت نه کا
سهرت داخه ی و چاوت بترو کینی ...

کتیه که ت له په نجه ره که دانا هه و پیه ژووه که ی تر ..
جله کان و پیلاره که ت هینا ... هه ر نه مپرو موله تی .. تاخوت
ئاماده که ی بجیته ده ره وه ... نه ته وی نه مپرو هه رچی چونی بووه
هه ر ده رچی ... که ره وری بیت و که ر باران .. تا ده رنه چی ناگه ن
به یه ک .. نه شترسی ده رچی و نه و بیت بولات کی نه لی ئیستا نه و
له ریگا نی یه و به ره و ئیره دیت خو که ر ئیستا بارانیش تی کات
هه مو له شی ته ر ده بیت ...

وا له بهر چاوتایه جله کانی ... پرچه که ی ته ر بووه و دلۆپ ..
دلۆپ ئاوه که نه تکیت سهر پروومه ته سووره وه بووه کانی ...
خوزگه ت نه خواست تو له جیگه ی دلۆپ ئاوه کان بوویتایه و به
گوئاو که ردنیا شوپ بیت وه . هه وره بروسکه یه کی که وره زپه
زپی خسته په نجه ره ی ژووره که ت .

نه ی ویست بترسینی و بلی ئیستا له ریگا لی ئه ده م و
نه ی سووتینم ...

تویش به و بروسکه یه تووشی دله راوکی هاتووی و زیاتر
 شیت گیر نه بووی .. دامای به م لاو به و لادا به ناو ژووره که تا
 سرت سور نه دا تاکو نه و چه تره ی له بنمیچی ژووره که تا به
 بزماریکا هل واسرابوو سهری بی راگرتی و به ته وای چاوت
 بریه سهری و سه رنجه کانت له سهری نه نه گوینزایه وه ..
 نه تویت پیش نه وه ی نه و بیت ، تو چه تره که ت هل گری بجیته
 بیریه وه سا یا له نیوه ی ریگا به یه ک نه گن ... یا هه ردو وکتان
 به یه ک بروسکه بسووتین و گه ر پیکه وه ش سووتان ئیسکو
 بروسکتان وا تیکه لاوی یه کتر بیت له یه ک جیا نه کرینه وه .. تا
 هیچ نه بی هه ر چه ند پارچه یه کتان پیکه وه به ر یه ک گوڤ بکه وی
 له م خه یالانه دا بووی .. گه رمای له شت زیاتر به رز
 نه بووه وه ... لیدانی دلت زیادی ده کرد !

کی نه ئی ئیستا خو ی ناکا به ژووراو چه تریشی بی یه ... له نیوان
 ده رچوون و ده رنه چوونا بی به ند ببووی وا هه وره که هینای
 ... بروسکه نه دات .. هه یهوو تازه جیت بی نه کرئی وا بارانیش
 تی ی کرده وه ... کتینه که ت هل گرت وه .. په نجه کانت که و تنه
 هل دانه وه ی لاپه ره کانی ناوونیشانی چیروکیکت به رچاو
 که وت .. یه کیکیتر ... دووانی تر...

نه مانه هیچیانم به دل نیه گه رایت وه به ناو لاپه ره کانیدا
 [...] ناوونیشانیکی ترت به رچاو که وت ساتی دهستی بی راگرتی
 ... جوانه (گوله کیوی) ... سه رنجی راکیشای ... کتینه که تا
 وه کو میلی کات ژمیریکی نووستوو به ته وای له جووله که وت ..
 له نیو دهسته کانتا نارام بووه وه پشتت دایه دیواره که وه ... بیت
 دریز کرده وه بو سه ر فره شی ناو ژووره که ت یه که م رسته ی
 چیروکه که که و ته مژینی تیشکی چاوه کانت .. چاوه کانیش
 له گه ل هیچ هه وره بروسکه یه کی تر نه نه تروکان حه زت
 نه کرد چیروکه که به په له ته وای بیت ... نه تویت دیره کانی
 قووت ده ی .. هه موو هه ست و نه ست و بیرو هوشت لای
 ووشه کانی ناو چیروکه که بوو ... وات نه زانی نه مه چیروکیکه
 خوت نووسیووته و خوت هاله وانی چیروکه که ی ...

وات نه زانی باسی نیوه ده کات
 وات نه زانی

چه ند دیریکی خوینده وه ... بیت خوش بوو نه که س
 قسه ت له گه لا بکاو نه گویت له دهنگی هیچ شتی بیت ... بویه
 ته نانه ت ژاوه ژاوی مناله کانتانیش سهری بیت هه لنه بری

توله ناو دنیای چیروکه که بووی و ناگات له م دنیا نه مابوو
 جیره ی ده رگای ژووره که ت ناچار ی کردی سهرت بی
 هل بری .. ته ماشات کرد خوشکه بچوکه که ت خو ی کرده
 ژووره که تاو .. به پیکه نینه وه باوه شی بوت کرده وه ...
 - گوله ی کاکه وه ره بزائم ... باوه شت بو ی گرت وه ..
 هینده ی چاو تروکانیک خو ی له ناو باوه شتا بینیه وه ... کتینه که ی
 بیت فری دا ... دهسته بچوکه خنجیلانه کانی خسته سهر
 شانت ...

تویش ویستت بیدوینی .. ماچی .. دووان .. بوئیکی
 پرچه که ی ت کرد خوزگه دایکم پرچه که تی نه گرت له خه نه ...!
 پرچه سووره خه نه بی یه شوپه که ی (گولی) بوئی یه کجار
 خوشه .. به لام نه وه ی تونا ...
 له گه ل بون کردنی پرچه که ی نه وا چاوه کانت داخستوو
 ... نه و ساته شیرینانه ت بیر نه که و ته وه که له باخچه گه وره که ی
 شارا له سهر کورسی یه ک پیکه وه دانیشتبوون ... په نجه ت له نیو
 پرچه که ی دابوو و پر به دل بو نیت ده کرد ...

نه م نه ی نه زانی تو گه یشتوویت ته کوئی و باسی چی بو
 نه که ی ... بویه نه میش نه تووت خه و تووه وه ک سووکه
 شووشه یه کی بی هه ست و گپان و بی جووله ته نها هه ناسه که ی
 نه بی توژی سنگی بی نه جوولان ..
 تو ده ستت بر دو کوله گه شه سارده که ی ت گرت
 نوخه ی گوله جوانه که م (نیان) گیان .. که و ته جووله ... نه خیر
 که و ته قسه

- نا من گول نیم ...!
 - وات هه ست نه کرد نه یه وی بلیت (گوله) گوله ..
 ساتی .. دووان چاوه پروانیو له بی دهنگیا نقووم بوون ..
 ژووره که ش بی دهنگ تر نه بوو .. ته نها خشپه ی گه لای داره کان
 نه بی هیچ دهنگیکی ترت نه نه بیست ...

- ئەي كى گۆلە ؟

- گۆلە سوورەكەي خوت -

بە يەكجاری وای لی کردی هەموو گیانت بێتە دەم و بێتە قسە ... مووی لەشت هەمووی راست بوو و هەواو چاوەروانی وەلام بوون ... سەرسوپمانیکی گەرە هەستی شلەژان ... تو بلی هەستی بێ کردبێ کە (گۆل) بۆ لای من دیت ... خوشی یەکی لەش خاوەر دەرەکانی لەشتی بێ هیز کردەو لەشت قورس بوو وە ...

ئەمە قسەي منالیکي سی سالان بوو یا هی مروفتیکی سی سالان ئەت ویست زیاتر دلنیا یی .. دەستە بچوو کە کانتیت لەسەر شانت داگرت ... دەست شل کردەو ... تا دەستی بەربوو وە لە دەستت .. کوا (نیان) گیان کوا ؟ کامە گۆلە سوورەكەي منە ... ئادەي پیم بلی ... ؟ وەك چۆن بە پە لە خوی گە یان دە باوەشت ئاوا بە پە لە لە دەرگای ژوورەكەت چوو دەرەو وە ... رووی کردە لای باخچەي حەوشەكەتان ...

تازەش بارانەكە کردبوو وەو .. خۆریکی بێ تین و تاو لە پال پە لە هەورەکانەو چاوشارکی ی دەکرد ئاوریکی لە تو دایەو وە ... بە چاو و بە پەنجەي نیشان تی گە یاندی کە مە بەستی ئەو گۆلە سوورەي ناو باغەكەي ! چاوت ئەدا بە یەكاو ئەتکر دەو وە .. دەست خستە سەر ناوچاوانت چاوی بپروات گۆلەكەي ئەئەبینی .. بۆیە بۆ دلنیا بوون پیت دووبارە کردەو ... - کامە گۆل ... نیان گیان کامە ؟

- چوو دەستی خستە سەر ئەو تاقە گۆلە سوورەي کە بە قەد یەکیک لە دار گۆلەکانی ناو باغەكە تانەو بوو .. ئەمە .. ئەمە ... نیتر تو هەست و مە بەست .. ئەو جۆش و خروشی کە و تپوو گیانت و وای لیت کرد دواي کەوی ... دواي دلنیا بوون .. سارد بوو و تەو لە شوین خوتا مەییبت ... بە چە لە گەل خوتا قسەت ئەکردو ئەتووت - سە پرە ئەو گۆلە سوورەي لا جوانە گەر بارانی خوا ئاسایی سالیك نەبێ ... یا گە رموئی بەردەوام ئاوی ئەدا .. تەمەنی دەژاکی و ووشك دەبێتەو وە ... بەلام ئەي من ... من کام گۆلم لا جوانە .. شیرینە ... بە دەنگیکی بەرزتر :

گۆلیکی سووری چاوکالی کە زی یە خەنەیی ... لە جیاتی بارانی خوا ئاسایی ... بە بارانی خوشەو یستیم .. کە فرمیسکی چاوەکانی ... ناھیلیم تا مردن تەمەنی بەرەو ژاگان و سیس بوون بپروات .

تەماشایەکی (نیان) ی خوشکت کرد مەیی بوو چاوەروانی وەلامی تو لە چاوەکانیا بەدی ئەکرا ... تۆیش دەستت کردە ملی و دەمت نزیکی گۆیی ی کردەو وە ... - راست دەكەي ئەم گۆلە سوورە لای تو جوانە .. گۆلە سوورە کە زویی یە خەنەیی یە کەش لای من بۆیە هەردووکیان (جوانن ... شیرن .. پۆشن کەرەو ی شەمامی ژینن) ... بەلام نازانی نیان تەنھا یەك ساتی توش و نەهاتی و ئاو بران گۆلی باغەكەمان .. ووشك دەکاتەو وە .. پەشەبایش هەلی دەو رینی .. ئەو گۆلەش من خوشم دەوی و لام جوانە هەردەگە شیتەو وە .. لیت تی نەگە یشت ... بە جی ی هیشتی .

پە لە هەورەکان گورج گورج پایان ئەکردو ئاسمانیان بەجی ئەهیشت و ئەپۆیشتن ... باران کردبوو وەو ... خۆرەكە بە ئەستوونی دابە زیبوو و ناو حەوشەكەتان ... لە پوژ ئاواو پەلکە زیرینەش جوانترین دیمەنی بەخشیبوو ئاسمانی شارەكە چاوت بریبوو ئاسمان و ژمارەي پەنگەکانی پەلکە زیرینەت ئەژمارد دەنگی زەنگەكەي بەر دەرگای حەوشە ئەي هیشت بە تەواوی بیژمیری .. سەرت داگرت و بەرەو دەرگای حەوشە تەماشات کرد بینیت منالیکي بچوو کە لە زەنگەكەي داوہ ... بانگت لی کرد .. هاتە ژوورەو وە .. تەماشات کرد (پیزان) ی درواسی یانە ... کە هەموو جار ی نامەکانی ئەوی بۆت ئەهینا . لەتوی کتییی کا دلت کەوتە ترپە ترپ و هەناسە بپکی .. پیزانیش کە چاوی پیت کەوت نامە یەکی لە گیرفانی دەرھیناو بۆتی دریز کرد .. وتی :

- فەرموو ئەو (گۆل) ی هاوسی مان بۆتی نلردووہ ... خوا حافیز تو وەلامیت نەدایەو وە ... بە پە لە زەر فەكەت دراند .. کلفە زەكەت ئەتە ماشات کرد تەنھا ئەو نەندەي لی نووسراوہ : (ئەي بیوری ئەمپو نەم توانی بیم بۆ لات .. یا بمینی بۆ مۆلەتیکي تر)

چرپه بیک

ئیماره ی بنیاده مه کانی نیو ئه م خانووه نو «9» نه فهری بی زیادو که من .. به دایک و باوکه وه ... نه مه وا ، هیشتا حیساب بو ئه مه یان نه کراوه که دوو مانگی تر بیشکه چه پره که که پر ده کاته وه .. له رووخساردا مناله کان گشتیان له دایکیان نه کهن .

«تیبینی : ژنه ... یان دایکی مناله کان ، ئافره تیکی بالا به رزه ی چوار شانه ی نه سمه ره ...» مناله کانیش جوانن ئیسک سووکن .. به لام له بهر چلک و توو خول و چلم ؛ رووخساریان دزیو ده نووینی ... له گه ل نه م هه موو پیس و پوخلی په ش .. به ده گمه ن نه خوش ده که ون ... بویی گالتیه یان بی دی هه رکه ده بیستن په کیک نه خوشه .. ده لین «بنیاده م چون نه خوش ده بیت» .

- کابرا .. یان زرار .. یان خانه خوی -

پیاویکی که له گه تی باریکه له یه .. لاوازه .. له لاوازیان چاوی قبول بووه .. له م دیوایی په به «فه راش» له نه خوشخانه ی نیو شار دامه زراوه .. جل و بهرگی تاییه تی فه راشی ده بوئی .. ده نا هه رکه سیک ززاری دیبیت ده توانیت سویند بخوات .. له کورته ک و شه لواریکی بوو کلاو جامانه ییکی چلکن زیاتر هیچی تری له بهر نه دیوه ... نازانی جل گوڕین چی په ... هه ر به م بهرکه ... چون به ده گمه ن بو زه ماوه ند ده پروات ، هه رواش - به ره و مزگوت بو «تازی په» ده چیت ... ته بیعاتی وایه ، نه «چا» ته «گوشت» ، نازانی تامیان چی په .. خواردن و خواردنه و یان به زیده مه سرف ده زانی .

ئحمیک

پیویست ناکات باس له ژنه که ی بکری .. چونکه ئافره تیک بی و نه وه ندده ساله هاوسه ری زه لامیکی وه ک زرار بیت .. سهیره له ونه چیت !

به م بونه یه وه

کاتی خوی ، نه م دوو نیره و می په .. چوار سالی ره به ق ژن و میرد بوون ... منالیان نه ده بوو .. ژنه به ئاواتی منالیکه وه بوو .. تامه زرو بوو بییستیته وه بلین «ژنی زرار سکی هه په» .. به دزی میردی ، پیاو چاک و پرپو - پیریژن نه ما سهردانی نه کا .. تا نه مه بوو .. زیرین .. به سکی که وت .

له قته ی به که م

خانویکی کون ... له خشتی قوڕ درووست کراو .. که وتوته نیوان دوو شه قام ، گوشه ییکی بیک هیناوه تاقه خانووه له ریزی خوی دا نه رووخینراوه .. هاوسی ی هه ردوو ته نیشتی ؛ سی چوار ساله خانووه کانیا ن له بناغه وه هه لوه شان دوته وه ، کوشتک و باله خانه یان له شوین درووست کردوته وه . ! نه مه جگه له دوکانی چاک چاک بو کری .. هانه وه ی نه م خانووه - قوڕینه دیمه نیکی دزیو ده به خشی .. دارتوه نه ستوره که ی بهر هه یوان هینکار زه لام دیت بهر چار به تاییه تی له پایزدا نه م ناوه له گه لاووشک بووه کانی ده نه تی ... شوینه واریکی کاره با ؛ چی کون یان نوئی له سهردیواریکی نه م خانووه نابینری ... خیزانه که وا راهاتون ، بی کاره با ده گوزه رینن .. رادیو ته له قزیون .. سه لاجه و مچه میده و عه ن عه ناته کانی نیمروی شار .. تا ئیستا له م ماله دا وجودیان ته بووه ... نه وه ته ئیواره و ئیواره کچه عازه به که یان .. لامپا ره شدا که راوه که دا ده گری ، له گه ل پاک کردنه وه ی ... خه یال ده بیاته وه ، بوونی نه م لامپایه ، چه ند ساله .. هاوبه شی خه می هه مووان ده کات بویه وا زوو زوو ره شدا ده گه ری ... پاشی سپینه وه ی شوشه مل دریزه که ، فتیله که نه ختیک هه لده کیشی په که لی شقاته دایده گیرسینی و شوشه مل دریزه که جیگیر ده کاته وه ... به هه ناسه ییکی سارده وه له شوین خوی هه لیده واسیته وه .

مناله كان

هه رحه وت منال .. پیتیکی خویندن چی یه نازان !! چۆن
فیر بین .. گهر تا ئیستا له قوتابخانه ناوونوس نه کرابن ...
جاران بچوک بوون ، هه ستیان به م نه قوستانیه یان نه نه کرد ...
ئیستا نه وه چار به چار له لای دایکیان بیزاری و ناره زایی دهر
ده برن ، ده لێن «بۆچی ، کاتی خۆی باوکمان له قوتابخانه
قهیدی نه کردینه ؟

له قهتوکه

قوتابخانه ییکی سه ره تایی له و به ر جاده به رامبه ر
ماله که یان ، چهند ساله بنیات نراوه .. منالانی دهر و دراوسی
هه ره موویان تیایا ده خوینن .

زیرین

زیرین نۆبه ره و کیژی گهره ی ماله .. هه ندی جار به
دزی دایکی ، خۆی ده گه یینته مالی مامی ..
له وینده ره هه ست به جیاوازی ده کات .. مالی مامی وه ک
مالی وان نی یه ... خانوویان که ره پوچ و چیمه نتوو به شیوه ییکی
نوی بنیات نراوه ... سه ربانیان قور .. نی یه ، له زستانان
دلۆبه بیزاریان بکات .. له هاوین دا مام و ماموژنی له سه ر
«چارپا» ده خه ون .. هه ره مناله و قهرویله ی تاییه تی خۆی
هه یه ... باسی کاره باو شته کانی به کاره با کار ده کات هه ر
مه که ... جله کوردی یه کانی که «رووناک» ی ئاموزای له به ری
ده کا .. زیرین ناوی قوماشه کانیشیان نازانی .

لا به لا

هه ندی جار دایکی ریگه ی ده دات بچیته لای «رووناک» ی

ئاموزای .. به ریگه وت هه رکه ده چی ... ئاموزای له گه ل ده ست
خوشکه کانی له ژووره تاییه تی یه که ی خه ریکی خویندن و
ده ور کردنه وه ی وانه کانیا ن .. لیان .. به ژوور ده که ویت .. له
دووری نه مان له سه ر چیچکان داده نیشیت و خه یال نه ییا ته وه .

شۆربوونه وه

زیرین هه ست ده کا .. «رووناکی ئاموزایو ده ست
خوشکه کانی وه ک نه م بنیاده من ، بۆچی نه م نه خوینده وار ؟
ئه وانیش خوینده وار و قسه زان و رووخوش و پوشته و
په رداخ» ... له کاتی پشتوان و حه سانه وه ، نه وان ده که ونه
گفت و گو و قسه و باسی دونیایی .. باسی ته له فزیون ده که ن .. له
به رنامه و گۆرانی و ته مسیلی یه کانی شه وانی رابردو
ده دوین ... زیرین ته قه ی سه ری دی .. قسه عه نتیکه کانی
ته مسیلی یه کوردی یه کان ده لینه وه زیرین ته قه ی سه ری
دی ... گوئی له ناوی مه حمود یاسین و حوسین فه می و
سوعاد حوسنی و زۆری تر ده بیت .. زیرین ته قه ی سه ری
دی .. سه یری وینه ره نگاو ره نگه کانی گوفاری «مه وعیدو
شه به که و سه مه ر» ده که ن .. زیرین له جوانیان شاگه شکه
ده بیت .. به ناچاری زاری دا ده پچری و به واق و پرماوی له دیار
هاوته مه نه کانی ده حه په سی .. ، نه مانیش به گیل و نه فامی
داده نین ... زور جار رووناک لی ی بیزار ده بیت .. بی ی ده لی
«برۆ دوشک» .. خۆی لی ده گری .. نایدوینی .. به لام نه م
«دوشک» هه ، زور ناخایه نی ، چونکه هه ره نه و نه نایدوینی تا
چکار له گۆری نی یه .. هه رکه قاپ شوشتن و کۆل کردن و
ئیسکان شوشتن هاته وه پیش .. رووناک ناچار ده بیت
بیدوینی ، یه کسه ره ده ستی گرمۆله ده کات ، په نجه ی
شایه تمان و نه مه ی نه و سه ری تر درێژ ده کات ، به زیرین ده لی
«باپێک بیینه وه ! دوشک یان باروشک» ... نه میش به ناچاری
ده ست له سه ر په نجه ی شایه تمان داده نی ، ده لی ..
«باروشک» ... ئیتر ده که ویته قاپ شستن .. نه مانیش له دووری
نه م داده نیشن و ده که ونه هیته حیته ... به «ناو» ی پیده که نن ،
گوایه ناویکی کونه .. زور پیده که نن .. به قاقا .. زیرینیش
له گه ل وان پیده که نی .. بی نه وه ی بزانی مه سه له چی یه ؟

تاپوی رهش

روونکردنه و هیڅ «زرار جگه له خوئی چوار براو تاقه خوشکینکی هیه .. ، هرکه باوکیان مرد .. هه موو میراته که ی نهم پیره خانووو بوو ، تاپوی رهش زهمانی مه لیکیان ماوه .. هر چوار براو تاقه خوشکه که یان ، به شایه دی دوو شاهیدو مه لای مزگه وت خانویان به تاپوی رهشه وه له قه بهل «زرار» ی برایان کرد .. ، پاشانیش له «عقاری» به ناویان کرد .. کابرا زور شایی به م «تاپور ره شه» دیت ... ئیواره نی یه دهری نه نی و نهم دیوو نه و دیوی نه کات ، وهک بیهوی بزانی مورانه لی داوه یان نه ! ئینجا له شوین خوئی داده نیته وه ، له وه ته ی خانووو کانی دراوسی نوئی کراونه ته وه .. هه ست به بیزاریکی بی مانا ده کات ... چونکه نه و زه لامه ی خانووو کانی نه م لاو نه ولای نه می کری یه وه نوئی کردنه وه یه ک دوو جاره بوو له «زرار» یش ده کات که خانووو که ی بفروشتی ... نازانی چونی وه لام بداته وه ! ! جا چوین وه لامی بداته وه ؟ ! زه لامیک که تا نیستا عاره بانه ییکی مامله ت نه کرد بیت ، چوین بزانی فیه تی خانویک چه نده ؟ ! ده ترسی .. نه وهک داواکه ی نرخیکی که م بیت وزهره بکات .. به ناچاری له کول خوئی ده کاته وه ، پشتی مل ده خورینی ... ده لی «کاکي خوم .. خانووو که م فروته نی نی یه ...»

لا به لا

چه ند سالیکه زرار توشی نه خوشی دل بووه ... که چی نزیکي دکتور نه که وتوه .. نازانی نه خوشی یه که شی چی یه ؟ .. هه رکه دهیشیگری وا ده زانی له کاره که ی هیلاک بووه و پیویستی به حه سانه وه هیه .. له سه ر پشت راده کشی .. ژن و مند اله کانیشی له ژور سه ری داده نیشن و فرمیسک داده بارینن

لا به لا

له وه ته ی نه م نه خوشی یه توشی زرار بووه .. ناسپاره کانی ناموژگاری چوونه لای دکتوری لی ده که ن .. نه م گالته ی به قسه کانیان دی ، ده لی «دختوری هه موومان خوایه» .

چر په ییک

کوړه گه وره ی زرار ... له زیرینی خوشکی سالیک بچو کتره ... قه ده ریکه له بهر ده رگا .. سندوقوره ییکی پر پاکه تی هه مه جوړ له جگه ره ی خومالی و بیانی داده نی .. کاسبی یه ... جگه ره نی یه نه ییی .. به غدا ، سومه ر ، کینت ، روسمان .. گریفن و زوری تریش .. له گه ل ده ست نه که وتن و به رز بوونه وه ی نرخي پاکه ته کان .. پاره ی ناو ده سته سپره که ی بنمیچیش پتر نه ستور ده بیت .

هه ر لا به لا

پاش نیوه روئیک .. زرار تازه له نه خوشخانه گه رابووو کوړه که ی بانگی کرد .. که چووو ده ره وه دوو زه لام راوه ستا بوون ... وایان ده رخست که وه کیلی جگه ره ی روسمان زده ی فروشنه وه ، له گه ل زرار ریکه وتن چه ند کارتونیک روسمانی بوینن ... داوای پاره یان کرد .. زرار چوو .. ده سته سپره که ی به نه ستوری ده رهینا خستی یه ده ستیان .. نه مانیش له نیوان خوین کردیانه مشت و مپ .. پاشان ده سته سپره که یان به هه مان نه ستوری گه رانده وه ... تی یان گه یاند .. ده چن کارتونه کان دینن ئینجا پاره که وهرده گرن .. سواری ئوتومبیل بوون و بوی ده رچوون ! زرار ده سته سپره که ی برده وه ژووری . ژنه که ی دیقه تی دا زانی شتیگ گورپاوه .. زرار سهیری کرد ته نها به رگی سه ره وه ی نه ستورایی پاره که «ده» باویکی سووره .. نه وانی تر کساغه زی سپی یه و هیچی تر ... زرار له تاوانا یه کسه ردلی وه ستا ، که وته خواره وه .

له قته ی دووهم

شوینی پیره خانوو ، گوړه پانیکی به ر به ر لا به ، ساکه به یاریکی رووت و قوته .. چه ند کریکاریک خه تی بناغه ی باله خانه ییکی نوئی ده کیشن .. کوړه گه وره که ی زراری ره حمه تیش ، هه ر خوئی به کاره سانایه کان هه لده ستی .

ئەو نامە يەي نە خویندراپە وە

● اسماعیل رسول ●

فەرموو ؟ ! . دېتە وە يادی که زمانی گیرا دلخۆشی دایگرت
زەر دەخەنە يەکی پەزنامە ندى لەسەر لێوھەکانیدا نەخشە ي
کیشا ، تاکە کورسی ژوورە کە ي بۆدانائو گوتی :

- فەرموو .. فەرموو سەمیرە خان ، نەمزانی تۆي .
کتیبيکم بۆھیناوي ، دەزانم مەرھەقی خویندەنە وە ي .
زۆر دانە نیشە سەرھەتا باسی ناوھەروکی کتیبە کە ي بۆکرد
پاشان ھاتە سەر ھەندێ خەفەتی بۆزانە يي .. گيرو گرتی
نیشە کە ي کە ھەر دوو مانگە لەسەری دامەزراوھ .. کیشە ي
ھاتو چۆرکردن و ماندووھەتی بۆزانە يي باسی چەند شتیکی
تريشیان کرد بەلام بەلای ئەو شتە وە نەچوون کە لەدلی ئەودا
جۆش دەدا .

- درەنگ داھات باھەستم .
خوڕپە لە دلی وە ھات .. «خۆزگە قەت نەدەرویشت»
- چایە کیشم بۆلێنە نای لیم بیورھ .

چاوی لەچاوھ گەشاوھە کە ي بېری وە ئەستېرە ي
بەربەیان جریوھ دەکرد تیشکی پەشنگاری لە واتای دلداری
لێ دەھاتە دەر . موچرکێکی بەلەشدا داگەرا .. «ئای لەو چاوھ
جوانانە خۆزگە وە ئەو دەمزانی قسە ي پێیکەم ؟ ..»
ھیندە ي نەما ئەوھ ي لە دلی دابوو بیدرکینی بەلام وە
جارانی رابوردوو نقە ي لێوھ نەھات . چاوھ پوانی ئەوھ ي کرد
بەلکو ئەو دەست پێشکەری بکا . کچە ھەستی بەشلەزانی
ئەوکرد لە پەلەساو دایە قاقای پێکەنین بەپەلە ژوورە کە ي
جی ھیشت .

کە ئەو رویش لەگەل خۆیدا وای لیکدایە وە «وادیارھ
نایە وێ دووبارە خۆي بخاتە وە گێژاوي جارێ . لەوانە يە منیش
وەک ئەو دابینی وامەزەندە بکا کە منیش ھەلیدەخە لەتیم
دەمە وێ لەگەل رابویرم .. خۆناھە قیشی نی یە ، ئە ی بەجی ي
نە ھیشت ؟ ژنیکی تری نەھینا ؟ لەوانە شە بېروای بەکەس
نە ماینی . دەشبێ لە تاقیکردنە وە کە ي رابوردووی فیربووی ..
بۆ نا ؟ ئەوھ ي لە تاقیکردنە وە کەسێ خۆي ھێچ فیرنە یی بە
مروفتیکی بی فەر یا نالە بار دادەندری ئەگەر ئەحمەق و گیلش
نە یی ئەوھیش ھە یە دەلێن ئافەرەت چاوھ پوانی دەکا پیاو
دەستپێشکەری بکا .. ئیتەر چاوھ پوانی چی بکەم ؟ نا دۆزیمە وە
لە و ریکایە چاکتر ھێچ نی یە ؟» .

لەسەر مێزە کە پارچە قاقە زیکی راکیشایە بەردەم خۆی و
دەستی دایە خامە کە ي «باشتر وایە نامە يەکی بۆبنوسم .. نا
بە و جۆرە دەتوانم ھەموو شتیکی ھێ بلیم نە شەرم دامدەگری و
نە ھێچ نا .. ئا . چەند دیربکی نووسی لە پەڕ بیری لە مینشکی
بروسکەیدا «ئە ی ئەگەر ھاتووبە پەڕچی دامە وە ؟ ئەم رەفتاری
بە یی جی دانا .. ئە ی ئەگەر بەرامبەر دانیشتوانی خانووە کە

کە گواستە وە خانووە کە ي ئیستای بەخە یالیدا
نەدەھات ، وابە خیرایی لەم داوھە بئالی . راستە ئەو پەدوای
دلداریدا دەگەرا ، بېرواشی وابوو کە ژیان بە یی دلداری و
خۆشەویستی وەک بیابانکی چۆل و سامناک وایە .. دلداری ئەو
بۆزە پەشنگدارە يە کە ژیان بە کامەرانی و دلخۆشی روشتن
دەکاتە وە بەلام ھێچ ریکایەکی وای نەدەھاتە بەرچاو بەسانایی
بیگە یە نیتە ئەم ئامانجە .

وەک مەنالیکی ساوا وابوو ، دەویست تیشکی خۆر
بەچنگ بگری تەنھایی ژبانی لێ دەشێواند ، لێ ی بیووە
بەندیخانە يەکی دیوار بەرزی تارک ، تاقە کولانکە کەشی کە
پووناکی لێوھەھاتە ژووری ئەویش پێوھ درابوو بۆیە دەویست
لەتاریکی ئەو تەنھاییە رزگاری ببیت بەرھە ئازادی بېروا ،
بەشە و قەوھ پوو بکاتە ئەو تیشکە ي کە ھەموو کەلێن و قوژنی
ئەو دونیایە فراوانە روشتن دەکاتە وە . ئاموژگارییان کرد
پێیان گوت «دەبی ئەو تەنھاییەت ببیتە دەر ، ھێچ ریکایەکت
لە بەردەم نی یە ژنھێنان نە یی ، دەرمانیکە بڕینە کانت ساریژ
دەکا . گوێی لێ دەگرتن چونکە ئەویش دەویست تەوقی ئەو
تەنھاییە بشکینی و دیواری بەندیخانە کە ي کە تیدا ناخیندراوھ
بروخینی بەلام چ ریکایەکت بگری تە بەر ؟ !» .

مەگەر دلی بۆیکاتە وە ، بەلام چۆن ؟ ! .. ئەوھ یە
خستوو یە تیبە ناو گێژاوي دوو دلی و خەوی لە چا و رەفاندووە .
زۆر بیری لەمە کردە وە : «لەم بۆزانەدا لاوان ھەزارو
یەک رۆي بیانو دەدۆزێتە تا لەگەل جوانکیلە یەک گەفت و گۆ
بکەن و خۆیان تیان ھێ بناسین لە گەل یاناکە و نە دلداری ، بەلام
من کە کچی پرسیاری شتیکم لێدەکا شەرم دامدەگری عارەقە
لە نیو چەوانم دیتە خواری ، خۆگە لێ جاریش قسە لە قورگم
بەند دە یی» .

پیش چەند روژیک بۆ ژوورە کە ي ھات ، کتیبیکی ھێ بوو
پێشکەشی کرد .. ئەو بۆزە ي چاک بەلکو ئەو کاتە شێ دیتە وە یاد
کە دەرگاگە ي لێدا پیش ئەوھ ي پێی بلی فەرموو ھاتە ژووری
لەسەرھەتادا راجلەکی پاشان لە جیگاگە ي ھەلسا لەسەر دەم و
چاوھ لاوازە کەیدا نیشانە ي تیکچوون و دوو دلی نەخشە ي
کیشا . لە ئاستی خۆیدا رەق وەستا ، سەرنجی دایە روخسارە
ئەسمەرە کە ي دووچاوی رەشی فراوان تیبیدا بیریکی
دەدایە وە ، تیروانینە کانی وەک پەم لە چاوی چەقی . جوستە ي
خستە لەرزین لە پەردەنگی قاقای پێکەنین لە پەردە ي گوییدا :
- ئای «سیروان» بۆ وامات داماوي ، گوا یە پیم ئالی

کردمی به پووشی برنج .. جا پوو له کوئی بکه م و چییان بی
 بلیم .. تو بلی تو له ی نه و نه فرهت لیکراوه له من بکاته وه ؟ بلیم
 چی له و زه مانه هه موو شتی پوو ده دا .. ده لین پیاوان
 له نه و روپا و نه مریکا دا ده توانن له سه ر چه قی شه قام و
 ریگاگاندا . دلی خوین بو هه ر ژنیک گه ر پیواریش بی بکه نه وه
 به بی ترس داوای لیکه ن چونکه ناترسن ژنه که هاواریکا
 به جوین بیان شواته وه له به رده م خه لکه که ئابروویان بیبا . خو
 نه گه ر له و جوړه ژنانه ش نه بوو یا بی رازی نه بوو نه وا
 به بزمه ی کی سه رلیوان به تیروانینیکی پر مانا یا به چه ند
 ووشه یه کی نه رم ده ری ده کا ، شه رم و شووره یی ده خاته
 دلیه وه ... دووباره چاویکی به سه ر نه و ووشانه ی نووسی بوی
 داخشاندا پاشان پارچه قاقه زه که ی به تووره یی دراندو
 هاویشتی سه به ته که ی ته که ده رگا که .

هاته وه یادی ، جاری به که م نی به ده یه وی نامه ی بو
 بنووسی . پش نیستاش به تاییه تی له و شه وان ی خه و له چاری
 ده هه پرما ، چه ند ووشه یه کی بو ده نووسی به لام که به یانی
 داده هات دووباره ده یخوینده وه به توپه یی ده یدراندو ده چوره
 ده ری .

له سه ر قه ریوله که ی پاکشا دهستی خسته ژیر سه ری و
 چاوه کانی به بن میچی ژووره که وه هه لواسی که لی بیره وه ری
 به میشکیدا هاتووچی کرد ، چاوه که شه دلخوشکه ره که ی ..
 گرمه ی پیکه نینه کانی ، خه نده که شاهویه که ی ، هه ناسه
 که رمه که ی که هه موو له شی ده چرقاند .. نه مانه ی هه موو
 هاته وه یاد . له پر هه لساوه جگه ره یه کی له پاکه ته که ی ده ره نیانو
 هه لگیرساند مژکی قوولی لیداو دوکه له که ی به فوویه که به با دادا
 نه .. نه .. نه وه ناگا له م جوړه ئافره تانه نی به .. مسوگر
 منی خوش ده وی ، دووباره دهستی به نووسین کرد . لیشاوی
 ووشه ی پر هه ست و نه ست وه ک پووباریکی به رگیرو
 ته قیه وه . که نامه که ی ته واوکرد چه ند پوژی بیرری کرده وه
 چون بیداتی ..

سه ر له به یانی که بو کاره که ی ده چی له سه ر قالدیره که
 پشی لیده گرم و ده یده مه دهستی .. نه ی نه گه ر هاتوو
 لی پرسیم کابرا نه و نامه یه هی کچی یه و له کوئی هیناوت و هه لامی
 چی بده مه وه ؟ بلیم هی خومه ؟ ئی خولانی تاله پارچه قاقه زنی
 رازی خوتم بو بنووسی ؟ دیمه نی خوی له م هه لوینسته دا هاته
 به رچاو موچرکیکی به له شدا داگه را . نه .. نه .. نه م ریگایه
 په سند نی به خوبه بوسته شی بو په وانه ناکه م ؟ کابرا
 ژووره که ت دوو شه قاوله ژووره که م دوورتر نی به ئی بوسته ی
 بوچییه . که لی ریگای تریشی به بیرداهات به لام هیجانی په سند
 نه کرد . له دوا ییدا بریاری دا بیخاته نیوان لاپه ره ی نه و کتیبه ی

بوئی هینابوو . سه ر له به یانی بوو که ده رگا که یانی لیدا ، دایکه
 هاته ده ری .

- پله به یانیت باش . سه میره له ماله ؟
- به یانیت باش کوپم .. به خوا تازه چووه ده ری ، خیره ؟
- به پله کتیبه که ی دایه ده ست و به شله ژاوی کوتی :
- نه و پوژه لیم وه رگرتیوو کوتم با بوئی بکه رینمه وه نه گه ر
 زه حمه ت نه بی بیده به خوی .
- سه رچاو ، نیوه پو دیته وه و ده یده منی .
- سوپاس پله ، له بیرری نه که ی ؟

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا پاشان نه و هه وایه ی
 له سینگی په نگی خوارد بووه به یه کجار ده ریبه رانده ده ری
 دلخوشی دایکوت هه وایه کی سارد هه لیکردو وای له ده م وچاوی
 چه ند ورده عاره قه ی نیوچه وانی هه بوو وشکی کرده وه .

چه ند پوژیک چاوه روانی کرد هیچ وه لامیکی نامه که ی
 بی نه گه یشت دلته نگی ئو قه ری له به ربری مه زه نده ی بو که لی
 شت چوو . نه گه ر منی خوشبو یستایه چه ند دیریکی هه ر
 بو ده نووسیمو دلی پیده کرده وه . له وانه ش بوو به اتایه
 ژووره که م ، خو نه گه ر شه رمیش زمانی بیه ستایه وه ده یوانی
 به چاو له که لم بدوی ... به لام شته که پوون بووه دیاره نایه وی
 به چه ند ووشه یه کی ره ق بریندارم بکا . بویه هیچ سو راخیکی
 نی به .. ده بویه پله نه که م ، بیرکرده وه میشکی ماندوو کرد ،
 ویستی له و دوو دلییه وه بزگاری بی و بگا به نه نجامی نه گه ر
 تالیش بی . سه ر له به یانی پوژیک ده رگا که یانی لیدا ، دیسان
 دایکه هاته ده ری ، به زه رده خه نه یه که پشه وازی کرد :

- پله دیته وه یادت ، نه و پوژه کتیبه م بو هینای ؟
- نه ی چون نایه ته یادم پوله ؟ !
- چه ند پوژیکه به شوین نامه یه که دا ده که ریم ،
 ژووره که م سه روین کرد به لام بوم نه دوزرایه وه بو
 براکه م نووسبوو کوتم بالینان به رسم نه وه که به هه له
 خستیمه نیوان کتیبه که .

- ده با بجم بیپشکنمه وه .

به پله چووه ژوورنی که گه رایه وه ده م وچاوه چرچ و
 لوچاویه که ی که شایه وه به دلخوشی نامه که ی دایه وه ده ست .

- کوپم هیچ شتی لای نیمه بزر نابی . خستبوومه کتیخانه
 بچوکه که . خوت ده زانی نیمه هیچ منالی و ردمان نی به
 که ل وپه لی مال هه لگیراو وه رگیز بکه ن ، دلنیا به هیچ که سی
 چاوی بی نه که وتوو دلنیا به .

به ماتی چاویکی به نامه که داخشاندا به پله به ره و
 ژووره که ی خوی گه رایه وه بیره ژنیش به زه رده خه نه وه
 ده رگا که ی له دوا ی خویدا پیوه داو چووه ژوری .

نووسینی : عهزیز نه سین .
وه رگیزی : غریب پشده ری - قه لادزی

زهمانه خراب بووه

- ئه ری روله تو نه خوشی بیلاو درانیت گرتوه ؟ باوکت هه قیه تی ناراحت بیت ... خو هیشتا سی مانگ نابنی بیلاوی بو کریویت ... ویژدان و بیووتی شتیکی چاکه ... بو پاره ی له ناوی رووباران هه ل ده هینچی ؟

کورده که ی به شه رمیکه وه وه لای دایه وه
- دایه گیان به خودای خه تای من نیه ... نیوه بو خوتان له من باشتر ددزانن جاران جووته بیلاویکم سالیکی ره به ق له پی ده کرد . بیلاوی نیستا هه مووی خرابو بی که نکن ... بیلاو فروشه کان ویژدانیان نیوه بیلاوی رزیو نه بی به خه لکی نافروشن . دایک و کوربه بیکه وه جوونه دووکانی بیلاو فروشو لیان برسی

- بوچی بیلاوی رزیو به خه لکی ده فروشو

خاوه ن کوگا که وه لای دایه وه

- ئه وه هه ر ته نیا نیوه نین که له ده ست نه و بیلاو نه هاوارتان لی هه ستابیت . هه رچی کریار هه یه هاواریه نی بو خوسم هه روام . به لام چاره چی یه . زهمانه گوراوه ... که س ویژدان و رهوشتی جارانی نه ماوه ... من بلیم جی ... خه تای بیلاو دروه کانه ... دایک و کوربه و بیلاو فروش ویکرا جوونه لای بیلاو درووو لیان برسی

- ئه ری براله نه وه بو بیلاوی توندو تول نادروو ی ...
بیلاو دروو وه لای دایه وه

کارو کاسبی کاکه حمه د زور له بره ودا بوو ...
نیشه که ی کرین و فروشتنی گه نمو جوو کاو پولکه بوو ، له گه ل ئه وه هه موو ده ست که وت و سامانه شی دا ، هه موو شتیکی به حیساب بوو ته نانه ت « تاکه فلسیک » یشی به بی جی خه رج نه ده کرد ... روژیکیان ژنه که ی ووتی :
- بیلاوی کوربه که مان دراوه ... جووتیک بیلاوی توندو تولی بو بکره ...

کاکه حمه د توو ره بووو وه لای دایه وه :

- کاتی من له ته مه نی ئه ودا بووم به دووسی سال جاریک جووته بیلاویکیان بو ده کرین ... جاری واش ده بوو جووته بیلاویکم بینج سالان له پی ده کرد ... ئه وه تیوه چی یه تی وا هینده زوو زوو بیلاوان ده برینی .. کوربه باوکم ویژدان چاکه ... خو هیشتا سی مانگ نابنی بیلاوم بو کریوه !! ...

ژنه که ی دووباره له سه رخوو به لاره ملیوه ووتی :

- جا بو به سه ر من دا ده شیرینی ؟ من چیکه م .

کاکه حمه د توو ره تر بووو زیاتر نه راندی :

- هه مووی خه تای تویه ... نه و منداله ت هینده به نازو نوز فیر کردوه ته نانه ت هه نگاویک به بی بیلاو ری ناکا ... ئه گه ر تو دایکیکی باش بوویتایه نه و منداله نه و نه ده ی بیلاو نه ده دراند (!!) ژنه که ی کاکه حمه دی هینده شرو درو دریژ داد نه بوو ، بریاری دا کیشه که تاو توو بکات و سه رقاقایی پی روکا .

راست به ردو لای کوربه که ی جووو داخی دلی خوی پی دارشت و فیژاندی :

- خه تاي من نيه ... جووته پيلاويكي نيستا دوو نه وندده ي
يردي جاراني تي ده چي و هر بي سوو ديشه . بازرگانه كاني
جاران پياوو موسلمان و خاودن ويژدان بوون ... شتي چاك
نه بوايه نه يان دههينا ... به لام نه مرو كه س گوي ناداتي ...
بيسته كان خراپ و رزيون من بليم چي ... ؟

- دايك و كورو خاودن كوگا و پيلاو دروو هه موو پيكه وه چوونه لاي
بازرگاني بيسته فروش و لي يان پرسی

- بو چه رمي خراپ و رزيو ده فروشي ... ؟

- بازرگاني چه رم فروش وه لامي دايه وه :

- كام بازركان پي خوشه توخمي خراپ بفروشي ؟ به لام
چي كه م ... زه مانه خراپ بووه ... خووو ره وشتي خه لكی هه موو
گوراوه ... خه لكی نيستا ويژدان و ره وشت و پياوه تي يان
نه بيرچوته وه ... تا نيستا سه رم به چه ند كارخانه ي چه رم
دروست كردندا كردوه ، هه موو هر چه رمي خراپ و رزيوه
دروستي ده كه ن .

- دايك و كورو خاودن كوگا و پيلاو دروو بازرگاني چه رم تيكر
چوونه لاي خاودن كارخانه ي چه رم دروست كردن و لي يان پرسی

- بو بيسته و چه رمي خراپ و رزيو دروست ده كه ن ؟

- خاودن كارخانه وه لامي دايه وه :

- نيوه راست ده فرموون ، به لام من چي كه م ... خه تاي من نيه
... زه مانه خراپ بووه .

- دايك و كورو خاودن كوگا و پيلاو دروو بازرگاني چه رم و خاودن
كارخانه ، چوونه لاي لي پرسراوي كوشتارگا (مجزرد) و لي يان
پرسی :

- بو بيسته كان به چاكي و ساغي ناگروون ؟

- لي پرسراوي كوشتارگا وه لامي دايه وه :

- من بليم چي : له م سه رده مه دا نهك ته نيا خووو ره وشتي
خه لكی به كه خووو ره وشتي (گا) يه كانيش هر گوراوه ... خو
من بيستي خومتان بي نافروشم ... نه وه گايه كانن بيسته كانيان
خراپ بووه .

- هه موو بيكه وه چوونه كه وړي (گا) يه كان ... لي پرسراوي
كوشتارگا هه وساري گايه كي گرت و ووتي :

- نه ي (گا) ... نه ود تو ته ريق نابيته وه ، نابرووي من له لاي نه م

- هه موو خه لكه به ريزانه ده به ي ؟ ! له نيو چه واني توي (گا) وه
هر چي به ده ميان دا هاتووه پي يان كردووم ... جاران بيستي
نيوه ي گاگل پته وو توندو جيرو چاك بوو ... نه دي نه وه بو نيستا
وا خراپ بووه ... ها ؟

(گا) ي به سته زمان ملي كه چ كردو وه لامي دايه وه :

- نيمه ي گاگل هه ندو كه خه تامان نيه ... نيمه له به رامبه ر
ئاده ميرزادا كه خاوه ني بيست و گوشتي نيمه ن چ
ده سه لاتيكمان هه يه ... گوناوه گوناوه ي خوتانه . نه و كاو جويه ي
كه خاوه نه كانمان ده مانده ني نيوه ي زياتري گل و خوله ... به و
ئاليكه ش بيست و گوشتي نيمه له مه باشتري نابي ... نيمه
گوناهمان چيه ... برون خووو ره وشتي خوتان بگوړن -

- هه موو ده رده داره كان له پيشه وه (گا) ي به سته زمانيش به
دوايانه وه كه وخته ري و چوونه لاي خاوه ن « گا » و لي يان پرسی :
- بو كاو جوي خاوين و ئاليكي باش ناده ي به گايه كان ، تا
بيست و گوشتيان وه كو جارن ساغ بينه وه ؟

- خاوه ن گا وه لامي دايه وه :

- راست ده فرموون ، به لام من بي گوناهم ... نه وه هه مووي
خه تاي نه و (كاكه حمه د) ه بي شه رم و ئابرووو چاوچنو كه يه
كه خاك و خول و وورده به رد تيكه لي كاو جويه كه ي ده كات و به
نيمه ي ده فروشي ... نه م ده سته يه هه موو پيكه وه له گل خاوه ن
گا و « گا » يه كه دا پيكه وه چوونه لاي « كاكه حمه د » و لي يان
پرسی :

- بو گل و خول و وورده به رد تيكه لي كاو جويه كه ي ؟

- كاكه حمه ديش هر وه لامه كه ي نه واني دوويات كرده وه :

- من بليم چي ... خووو ره وشتي خه لكی گوراوه ، زه مانه
تيكچووه ... جارن جووته پيلاويك دوو سي سال له پي ده كرد ،
به لام نه مرو دوو سي مانگيش ناكات ! ... نه كه هه ر پيلاو ... پوښاك
... خواردن ... خانوو ... ده رمان ... هه موو شتيك هه رگران
بووه ... منيش بو دابين كردني ژياني ژن و مال و مندالم ناچارم
بكه ومه فرت و فيلان ... چ بكه م ، زه مانه گوراوه - ئابرووو
ويژدان نه ماوه .

- ده رده داره كان هه موو تيكر سه يريكي يه كترين كردو به سه ر
بادانه وه ده ستيان بو قسه كاني كاكه حمه دي له مل داو ته نانه ت
(گا) يه به سته زمانه كه ش چه ند جاريكي سه ر بادا .

ئۆلۈنكا پلېمېنياكوف ، كە كچى يارىدەدەرىكى
كاركە ناربوو ، لە ناو جولانەى باغچەكەيان دانىشتىبوو .
سەر مەستى بىر كۈندە بوو . ھەواگەرم بوو ، مېش و مەگەز
پەستيان كۈردىبوو ، بە لام شتىكى خوش بوو كە مروف بىرى لەو
ئە كۈردەو توژىكى تر ئەبى بە ئىوارە . ھەورە بارانى يە پەشەكان
ئاسمانى پوژ ھە لاتيان تەنى بوو . شەنە بايەكى شىدار ھەلى
كرد .

كوكىن - كە بەرئو بەرى شانۆبوو ، كرى چيان بوو ، لە
ناو ھەراستى باغچەكەدا راو ھەستابوو ، چاوى لە ئاسمان
بىرى بوو . لە بەر خوئەو ھەوتى - [دووبارە ، دووبارە ئەبارىت
ھەموو پوژى ئەبى بىبارى ، ئەمە ئەبىتە ھۆى ھەرس و مردنم
ئەبى ھەموو پوژىكم وا بە فېرۇ پروات] .

دەستى دا بە يە كاوقسەكەى تەواو كۈرد ھوتى -
[ئۆلۈنكا ، ئەمە ژيانى ئىمە يە ، ھىندە بەسو گوارە
ئەتگىرىنى . تو ھەرە ئىش بىكەو شەونخونى بىكىشەو مېشكت
ماندووبىكە چىت لە دەست دى بىكە بو ئەو ھەى شتىكى باشتريان
پېشكەش بىكەى . ئەمەش ئەنجامەكەى بى ، جارى پەشت گويىت
ئەخەن باشتريان ئوپېرام پېشكەش كۈردن ، كۆمەلىكى لى ھاتو
ھونەرمەندى كارامەم خستەنە كار ، بە لام ئەوانە شتى وايان
ناوى ، نەخىر ، ئەمە لە ژوورو ئاستى ئەوانە ھەيە شتىكى
بى ماناي وايان ئەو ھەى ، بى رابوئىرن . ئاى ھەموو ئىوارە يەك
ئەبارى دەستى كۈردەو بە بارىن ، لە پوژى دەى مانكى
پېنجەو ئەبارى وا ئەمروش ناو ھەندى مانكى شەشە . بەراستى
بەراستى جى خەفەتە ، گەرچى كارم ھەستاو ھەماو ھەرو
ئاكەنە شانۆ پېويستە من ھەركرىى خوم بدەم و پارەى
ھونەرمەندەكانىش مسوگەربكەم .]

سبەينى لە دەورو بەرى ئىوارەدا ، تەم ئاسمان
ئەگىرىو - كوكىن - یش بە پېكەننىكى ھستىرەو ، ئەلى :
- [باشە ، بىبارىنە بىبارىنە ، باخچەكەم لى بىكە بە گوماو ،
مېش بىخنىكەنە ، بەراستى بەد بە ختم لە ژياندا . پاش ئەمە
چى ئەبى ؟ ، با ھونەرمەندەكان لىم ھەرس بىن و بە بەندىم
بگەنن و بىم نىرن بو [سىبىريا] بو [سكاڧولدا] ، ھا ھا ھا] .
بو پوژى دوامى ، ھەمان شت پووى دايەو . ئۆلۈنكا ،
بەبى دەنگى يەو ھەگوىى لە كوكىن ، ئەگىرت . زور جار
چاۋەكانى پېر ئەبوو لە فرمىسك . لە ئەنجامدا ئەم بى بەختى يە

ئوۋسىنى - چىكوف

د. ھىوا عمر احمد

لە ئىنگلىزى يەو ھەرىكېراۋە

حوولاندی و وای ههست نه کرد ، کۆکین - ی خوش نه وی .
 نه ویش کابرایه کی کورته بالای لاوازی دهم و چاو زهردو رواز
 جو . که قزی شاننه نه کرد گوی ی دانه پوشی . دهنکی ناسک
 جو ، که قسه ی نه کرد ، لیوی زور نه بزوا . خه م و خه فته
 دهم و چاوی نه باری . شتیکی له کیژه که دا زیندوو کرده وه ،
 ههستیکی په کجار قول بوو . ئولینکا نهینه توانی به پی
 خوشه ویستی بژی ، له سه ره تادا باوکی خوش نه ویست ، به لام
 نیستا نه خوشه و ، کورسی په ک دا له ژووریک تاریک دا مات
 بووه و به گرانی هه ناسه ی بو نه درئ . پاشان پوری
 خوش ویست ، که سالی جاریک له [بریانسک] وه نه هات ، پیش
 نه ویش ، کاتی که نه چوو بو قوتاخانه ، ماموستای زمانی
 فهره نسی خوش نه ویست ئافره تیکی له سه رخو به به زهیی بوو ،
 دلپکی به په روشی هه بوو . چاو نه رم و ته ندروست بوو ، کولم
 ئال و گوین بوو .

ملی نه رم و سپی ، نیشانه یه کی ره شی پیوه بوو .
 زه رده خه نه یه کی پر له به زهیی دهم و چاوی روشن نه کرده وه ،
 به تاییه تی نه و کاتانه ی گوی ی بو شتیکی خوش رانه دیرا . نه و
 پیاوانه ی دیبویان ، به دهم زه رده خه نه وه نه یان ووت [شتی
 چاکه] . ئافره تانیش ، نه یان دواندو به خوشی په وه نه یان ووت
 [نازیز] . نه و خانووه ی هه موژیانی تیا بردبووه سه رو به پی ی
 راسپارده ی باوکی بووه هی نه م ، که وتبووه که نارشار ، له نزیک
 [پیی قه ره جان] وه ، زور له [تیفولی] په وه دوور نه بوو .
 ئیواره و شه وان گوی ی له دهنکی شانوو نه و پوکیخانه بوو به ره و
 ناسمان دهر نه چوون .

کۆکین - به خته وهر بوو ، به لام باران نه باری و ته نانه ت
 له پوژوشه وی زه ماوه نده که شیان دا باری ، بووه هوی نه وه ی
 مۆرکی خه م و خه فته له دهم و چاوی نه بیته وه . وه کو دوو
 هاوسه ره خوشی ژیا نیان برده سه ر . که وته نه وه ی خه می کاری
 می رده که ی بخوا بوسته ی به سه ر نه کرده وه و چاودیری
 باخچه که یانی نه کردو قه رزه کانی نه دایه وه . کوله کانی ،
 زه رده خه نه خوا کرده که ی وا له په نجه ره ی بوسته دا دیاره . یان
 له لایه کی شانوو دانه نیشت یان له چیشته خانه نه بیتر . لای
 هاوپیگانی نه بیوت - [شانو په کجار مه زنه ، زور گرنگه ، زور

ئاگاشی له کۆکین - بوو که وا به گژ چاره نووسی خو ی دا
 نه چوو . وه جنیوی به دوژمنه که ی نه دا ، که جه ماوه ری شانو
 بوو . گوايه ناهوشیارن . کیژه که دلی به په روشه وه بوی لی
 نه دا ، که نه و له به ره به یان دا نه گه رایه وه ، لای په نجه ره که ی
 نه گرت و له درزی په رده کانه وه ، دهم و چاوو شانیک پی شان
 نه دا و زه رده خه نه یه کی هارمونی بو نه گرت . نه ویش رازی دلی
 خو ی بو درکاندو به ریوه ن که وا بینه هاوسه ر . کاتی له نزیکه وه
 له ملو شاننه خرپنه کانی وورد بووه وه ، دهستی دا به یه کا
 ووتی - [نازیز] .

زۆر شتىكى پېيۇستە لە ژيان دا . تەنيا شانۇيەكە بىتوانى شادى راستەقىنە بېخىش و وات لى بىكا ، شارستانى و مروف پەرور بيت] . لەخوى ئەپرسى [بەلام تۆبلى خەلكى لەمە تى بىكا ، ئەوان شتىكى گالتە جاريان ئەوى . دوينى [فاوست] مان پېشكەش كىردن ، بەلام كەس نەهاتبوو . زۆر بەى كورسى يەكان بەتال بوون . بەلى ئەگەر ئىمە شتىكى لاوهكى و بىنرخمان پېشكەش بىكردايە ، ئەوا شانۇكە يەككى تى ئەگرت . بەيانى [فانىكا] و من ، [ئورتوس لە دۆزەخ] دا پېشكەش ئەكەين] .

مىردەكەى ھەرچى يەكى ئەووت لەبارەى شانۇو ھونەرمەندانەو ، ئەم ئەيووتەو . دەستى خستە پېشەى مىردەكەىو ، پەخنى لە خەلكى ئەگرت لەبارەى پېشتگوى خستى و نەنرخاندنى ھونەرەو . ھونەرمەندەكانى پىك ئەكردو چاودىزى موسىقاي ئەكرد ، ئەگەر بەهاتايە يەكى لە پوژنامەكان پەخنى لى بگرتايە ، دەستى ئەكرد بە گريان و ئەچووە لای سەرنوسەرەكەى و لەگەلىا ئەدوا . ھونەرمەندەكان خوشيان ويست و بىيان ئەووت [ئازىز] جارجارەش [فانىكاو من]

زۆر بەپەروش بوو بويان ، ديارى بچوكى ئەدانى ، ئەگەر لەگەلىا تىك بچوونايە ، ئەگريا ، پىكى ئەكردنەو ، بەلام سكالاي لاي فانىكا نە ئەكرد . ئەم جووتە زستانىشان بەخوشى بەسەر برد ، شانۇكەيان دايە دەست كەژو ماوہىەك دايان خست و چوون بو . ئوكريا . ئولينكا ، بەم شادى يەگوشتى گرت ، بەلام كوكين . تانەهات لاواز ئەبوو ، دەم و چاوى چەقتر ئەبوو ، گەلىي لە چارەنويسى خوى ئەكرد . شەوانە ئەكوكى ، ئەويش چايەكى كزوكىاي كيوپلەى بو ئەكردو بە ئاوى قولەنيا ئەيشىلاو لە بەتانى گەرم و نەرمى ئەپىچا . لەسەر خووبە ئاسپايى دەستى بە قزىا ھىناو ئەيووت - [مىردەكەم] ، چەندە شىرىنى] .

كوكين - چوو بو موسكو بو مامەلە كىردن تا لەگەل كۆمەنبايەكى [ئوپىرا] دا پىكەوى بو كارى ھاوين . ئولينكا خەوى لى ئەنەكەوت لە پەنجەرەكا دانىشت و كەوتە ئەستىرە ژماردن . زۆر شتى لە مريشك ئەچوو ، ھەردووكيان شەوانە نە

ئەخەوتن و خەم و خەفەت دايان ئەگرى كەكە لەشېرەكە لەمال نەبى . كوكين - دواكەوت ، نامەيەكى بۇنارد كەگوايە لە پوژى پشودا ئەگەرىتەو . لە نامەكانيا باسى (تيفولى) ئەكرد . بەلام پوژى دووشەمە ، لە ھەفتەى پېروژدا ، ئىوارەيەكى درەنگ لە دەروازەكەيان دا ، (تەپ ، تەپ ، تەپ) ھەك بەخىرايى لە بەرمپلىك بەدەى . چىشتكەرەكەيان بەبىي پەتى و چاوى خەوالووەو ، بەدالانەكا رايكرد دەركاكە بىكاتەو .

- [تكاىە بېكەرەو ، بروسكەيەكتان بو ھاتووە] . ئولينكا ، بروسكەى تى بو ھاتبوو ، بەلام ئەمجارەيان ترساو دلى گوشرا ، بەدەستى لەزۆكەو ، بروسكەكەى كىردەو ، ئەمەى تىيادى - [ئىفان بىترافىچ ، پوژى سىشەمە ، لەكاتى چاوەپوانى ووتوويژدا كتوپرەمرد] .

لەلايەن لىپرسراوى كۆمەنبايى ئوپراو ھاتبوو . بەراستى لەدەرگادانەكە دلى دا خورپان ، ئەم ھەوالە ھەك كسپەى لە ھەناوى ھەلسان . لەبەر خوويەو ووتى - [خوشى دلەكەم بووى فانىكا ، دىدەكانم بوجى توم بىنى و توم ناسى و خوشم ويستى ، لەدواى تونم ئولينكا ھەژارە ، ناشادە دل بەكى خوشكا] .

كوكين لە پوژى سىشەمەدا لە كورستانى (فاگانكوف) لە موسكو نىژراو بىوژنەكەى پوژى دوايى گەراپەو مالاو . نەپەتەتوانى سەرىكات بەوژوورەدا كە يادگارى ئەوى پېوہبوو . خوى كوتايە سەر جىگاكەو دەستى كىرد بە گريان و لاواندەو بەدەنگى لەشەقام و باغچەى ھاوسىكانى يەو ئەبىسترا .

دراوسىكان كە ھاتن بو لاي ، نىشانەى خاچيان ئەكىشاو ئەيان ووت [ئازىز ، بەراستى ئافرەتتىكى بەستە زمانى] . سىمانگ دواتر ، كە لەكلىسە ئەگەراپەو ، تاك و تەنيا بە خەمبارى و خەم و خەفەتەو پىي ئەكرد ، [فازىلى ئەندىچ پوشتو فالوف] دى دراوسى ، كە بەرپوہبەرى يەكى لە باغچەكانى دەورو بەرىبوو ، ھاتە تەنىشتى و دەستى كىرد بە دواندى .

تەپلەيەكى پەوشى لەسەردابوو ، ساقويەكى سېي لەبەردا بوو ، كاتژمىرىكى زىرى زىزەدارى لەبەر باخەلدا

جو . زياتر له خاوهن زهوى نه چوو وهك له كابر ايه كى كارگر .
 به دهنگيكي پر به زه يى و هيمن كه ره وه ووتى - [له م
 جيهانه دا ، هه موو شتى سيسته مى تايبه تى خوى هه يه ، نولگا
 سيمينوفا . نه گه ر كه سيكي زور خوشه ويستان پويشت و
 تياچوو ، ويستى خواى له سهره . پيوسته هه وسه له مان
 هه بى و نه و يادگار ه ناخوشه له بير دهر كه ين] .

كه گه يشته دهر وازه كه يان ، كابر ايارمه تى پويشتى لى
 خواست . هه موو نه و پوژه ، دهنگ خوشه كه ي له گوئى دانه
 زرينگايه وه . كه چاوى نو قاندو پيشه ره شه كه ي هاته به رچاو ،
 زورى چوو دله وه . بى گومان نه و يش كاري تى كرابوو . زورى
 نه برد پيره ژنيكي ناسياوى هاته ميوانى ، هه ركه دانيشت باسى
 كابر ايه كرد - [كابر ايه كى پيك و پيك و به هيزه ، هه موو نافره تيك
 حه ز به هاوسه رى نه كات] .

سى پوژ دواتر خوى هات به ميوانى ، ته نيا ده خولهك
 دانيشت ، كه ميش قسه ي كرد . به لام چوو دلى نولينكاوه ، به
 قوولى كاري تى كرد بوو . نه و شه وه وهك تاداريى خوى لى
 نه كه وت . به ياني ناردى به شوين پيره ژنه كه دا .

زورى بى نه چوو شيريني خورايه وه و زه ماوه ند كرا .
 وهك دوو هاوسه ر ژيانيان به پيكي وشادى نه برده سهر . هه موو
 پوژى پاش نانى نيوه پوكه له باغچه كه نه چوو دهر وه بوئيش و
 كار ، نولينكا شويني نه گرته وه و تا نيواره نه مايه وه تا چاو ديرو
 كاروبارى ميرده كه ي بكات . به مامه له كه راني نه وت -
 [سه ير كه ن نيمه هه موو سالى له سه دا بيستى خه رجي سالى
 پيشو زياتر نه ده ين به ته خته ، جگه له وه ي نه بى (فازيكا) بچى
 بو نه م لاو نه ولاو مه ترسى پى ديت به ر] . دهم و چاوى به له بى
 ده ستي داپوشى و ووتى [ته نگ و چه له مه و مه ترسى پيگاش
 له ولاوه راوه ستي] .

واى هه ست نه كرد نه وه تى هه يه ، هه ر به ته خته فروشى
 يه وه خه ريكه . واى نه زانى ته خته فروشى له هه موو شتيكي
 جيهان گرنگترو پيوستتره . زور شتى زيندوو ناسكى تيا
 دوزى يه وه وه كو گورزه ، كوله كه ، رايه لى ، ته لاش ، سندوقى
 ته خته ، هه لگر ، پارچه ته خته . شه وان هه ش خه وى

به شاخه كاني (نوردو پلانگ) هوه نه دى ، كارواني له ژماره
 نه هاتوى نه دى ، كه له شاره وه ته خته يان هه لته گرت و
 نه يان برد بو شوينه دوه ركه كاني جيهان . خه وى به وه نه دى كه
 سيسته مى گورزه [28 بى به 8 گري] ، زور پيك و پيكه و
 نه و پريتي . خه وى به وه وه نه دى كه له هه وشه ي ته خته
 فروشى يه كه يان دا پياسه نه كاو نه بينى گورزه و ته لاش و پارچه
 ته خته كان به يه ك دا نه درين و به رز نه بنه وه وه له شويني خويان
 مت نه بنه وه . دهنگيكي ره قى وهك پياكيشانى ته خته ي ووشك
 دروست نه كن . دهم و چاو گر ژنه كاو ميرده كه ي لى نه پري -
 [چيته نازيز ، نيشانه ي خاچ دروست كه]

ميرده كه ي چى نه وت نه ميش نه يوته وه . وه كو
 بيروپاي خوى ، بو نمونه نه گه ر ميرده كه ي وا هه ستي بكر دايه
 ژوره كه گهرمه نه ميش واهه ستي نه كرد ژوره كه گهرمه .
 نه گه رواى هه ست بكر دايه نيش و كار كزو هياوشه ، نه ميش
 واهه ستي نه كرد .

ميرده كه ي حه زى له گه ران نه بوو ، پوژانى پشو له
 ماله وه نه مايه وه نه ميش له ماله وه نه مايه وه . خه لكه كه بى يان
 نه وت [تو هه ميشه يان له ماله وه ي يان له سهر ته خته
 فروشتى ، نه نه چى بو شانو نه بو سيك ، بوچى نازيزه كه م] .
 نه ميش وه لامى نه داته وه و به هيمنى يه وه نه يوته -
 [فازيكاو من ، سه رقالين كاتمانى يه به شتى پيروپوچى وهك
 شانوه به فيروى پده ين . شانوچ سوديكي هه يه] .

پوژى شه موان نه چوون بو سه ر ژميرى نيوارانه و پوژى
 پشووش نه چوون بو كليسه و پيكه وه شان به شانى يه ك
 نه گه رانه وه ، شادى له دهم و چاويان نه بارى . به يه ك
 قايل بوون . جل و به رگى ناو ريشمى ورشه دارى له به رنه كرد . له
 ماله وه ش نان و چاو زور جور ميره بايان نه خوارد ، پاشان
 نه كه وتنه نوك خواردن . هه موو پوژى له نيوه پوژا ، له
 حه وشه كه يان دا يان له به ردم وازه كه يان ، يان له سهر كار بوئى
 خوشى (بورش) نه كرا ، نه وه ش نه بوايه بوئى (پوست) و مراوى
 نه كرا ، پوژانى جه ژنيش بوئى ماسى نه هات . كه س نه بوو
 به لاي دهر وازه كه يان دا تى پري و دهمى ناو نه كات . له

سه رکارکردنیش هه میشه سه ماوه ره که یان گیزه ی نه هات ،
مامه له که رانیشیان بانگ نه کرد بو چا خواردن ، چهره س
خواردن .

هه فته ی جاریکیش نه چوون بو گه رماو ، شان به شانی
یه ک ، به دهم و چاری سور هه له گه راوه وه نه گه رانه وه .
نولینکا - به هاوړیکانی نه ووت ؛ - [هه موو کاریکمان
سازه ، سوپاس بو خوا ، ئاواته خوازم هه موو که سی وه کو
[فازیکاو من به خته وه ربن] .

کاتی فازیکا چووه دهره وه ی شار ، بو ته خته فروشی ،
نامویی نه کرد ، شه و خوی لی نه نه که ووت و نه گریا] .

هه ندی ئیوارانیش [سمیرنین] ی کری چپانی بانگ
نه کرده لای خوی ، نه ویش به یتالینکی سه ربازی گنج بوو .
ئیتیر پیکه وه یاریان نه کردو نامویی یه که ی نه شکا . دلی خوی بو
نولینکا نه کرده وه ، بپاسی خوی بو نه کرد ، ژنی هینابوو ،
کوړیکیشی هه بوو ، به لام له ژنه که ی جیا بوو بووه گوايه له بهر
خانه گومانی . ئیستا پقی لی یه تی . به لام هه موو مانگی چل
(پوبل) ی بو نه نیری تا کوړه که ی باشی به خپوپکات نولینکا گوئی
لی نه گرتو جارچاره هه ناسه ی هه له نه کیشاو سه ری
بانه داو بوی به داخه وه بوو . هئی نه ووت [باشه ، خوا
بت هاریزی] .

کاتی نه یان کرد به شهو ، تا کو پهلپیکه کان به مومیکه وه له
گه لی نه چوو ، هئی نه ووت [سوپاست نه که م نامویی که ت
شکاندم ، هیوادارم ته ندروستیت باش بیت] . هه موو جاری
به م شیوه یه وه کو لاسایی میرده که ی بکاته وه ، به هیمنی و
ژیری یه وه هه لس و که وتی نه کرد . که به یتاله که ش دهرگاگه ی له
دوای خویه وه پیوه نه دا ، بانگی نه کردو نه یوت [فلا دیمیر ،
نه زانی باشتر وایه ژنه که ت ناشت بکه یته وه ، لی بیووره هیچ
نه بی له بهر مناله که ت من دانیام نه و مناله له هه مووشتی نه گاو
نازاری هئی نه چیزی] .

کاتی فازیکا گه راپه وه ، به دهنکیکی نه رم هه مووشتیکی
بو گپراهه وه و باسی ناشادی یه که ی بو نه کرد ، هه ردوویکیان

ناهیان هه له نه کیشاو سه ریان بانه داو باسی مناله که یان نه کرد که
چون نامویی باوکی نه کیشی . وه کو بیری یه کتر بخویننه وه ،
چوونه لای په یکه ره که و چوکیان داداو ده ستیان کرد به
نویژکردن و داوایان لی کرد سه رفرازیان کات به م جوړه به
ناشتی و خوشی و هیمن و خوشه ویستی له وه بو ماوه ی شه ش
سال ژیان . به لام پوژیکي زستان پاش چا خوادنه وه یه کی
گهرم ، فازیکا چووه دهره وه بو سه ره رشتی بارکردنی
پاپوړی ، تووپی له رزبوو ، نه خوش که ووت ، باشتیرین پزیشکی
هاته سه ر ، به لام نه خوشی یه که ی لی پیس کردو پاش چوار مانگ
مرد . نولینکا دووباره بیوه ژن که وته وه ، کاتی میرده که یان
نه ناشت به وپه ری سوگواره وه نه یووت - [ئیستا پووبکه مه کی ،
چون بتوانم بی تو بژیم ، بو منت به دل شکاوی و ناشادی یه وه
به جی هینشت ، بوچی مروفی باش زوو نه چیته وه باره گای
خوا] .

جلی ره شی له بهر کرد . پوزه وانه ی سپی ته پله و
ده ست کیشی له ده ست نه نه کرد . زور به ده گمن مالی به جی
نه هینشت ، ته نیا جارچار له گه ل چیشته که ره که یان دا نه چووه
بازار ، جگه له وه مه گه ر بو کلپسه یا خود بوسه ر گوړی
میرده که ی بجوایه .

له مالیشه وه وه کو (زیوان) نه ژیا . پاش شه ش مانگ چله
ره شه کانی دا که ندو تازی باری یه که ی شکاند . که س
نه یه زانی چون نه ژی وچی له ماله که ی دا پوو نه دات ، نه وه شی
له باره یه وه نه ووترا له سه ر نه وه به ندبوو ، له گه ل به یتاله
سه ربازه که دیوویان له باخچه که دادانیشتبوون ، کابرا
پوژنامه ی نه خوینده وه ، چا یان نه خواره وه . جاریکیشی
پیکه وه له بوسته دیوویانن . گوايه ونبوی - [سه ره پشته
که ریکی به یتالی راسته قینه له شاره که مان دا نی یه ، بو یه
نه خوشی بلاوه . تو زور جار نه بیستی خه لکی له شیره وه ، یان
له مانگاو نه سپه وه نه خوشی نه گرن .

نه گه ر باش لی بکولیته وه پیوسته گرنگی به
ته ندروستی نازله مالی یه کان بدری تا ته ندروستی مروف

سوگر بکری] .

نیستا لاسایی قسه کانی به یتاله که نه کاته وه . بیری له و
سته نه کرده وه که نه و نه یکردن . واده رنه که وی نه توانی ته نیا
بعت سال به بی په یوه ندی بژی . شادی یه کی نوی ی له
تری چی یه که ی دا به دی نه کرد . ته گه ر ئافره تیکی تر نه مه ی
خرایه ره خنه ی لی نه گیرا ، به لام ئولینکا لی ی ناگیری . چونکه
ه راستی کلولو به د به خت بوو که سیان باسی گورانی په یوه ندی
حوانیان بو خه لك نه نه کرد . ه ولیان دا بیشارنه وه ، به لام
سه رنه که وتن . ئولینکا نه یته توانی نهینی بهاریزی . که
به یتاله که میوانی نه هات ، چای بو تی نه کردن و خواردنی بو
نه هینان و باسی چاوه قولی ئاژهل و نه خوشی تسوتی و
قه سابخانه کانی بو نه کردن . کابرا زوری بی ناخوش بوو ،
کتنی که میوانه کانی نه رویشتن شانی نه گرت و به په سستی یه وه
رای نه وه شاندو نه بیوت :

- [چند جار پیم ووتی خوت له شتی هل مه قورتینه کاری تو
نه بی ، باسی شتی مه که که تی ی ناگی ی ، به راستی شتیکی
ناشیرینه] .

نه میش به سه رسو پماوی یه وه سهیری نه کردو نه بیوت
[به لام نه ی باسی چی بگم] . فرمیسکی له چاوه باری ، نکای
لی نه کرد زویر نه بی ، ناشت نه بوونه وه . به لام نه م
به خته وه ری یه زوری نه کیشا ، کابرای به یتال رویشت و
نه گه رایه وه . چوو بو شوینیکی تازه . دوو باره ئولینکا به ته نیا
مایه وه .

له میژده باوکی مردووه و کورسی یه که ی له ژووری
نه ختینه دا تو زگرتویتی و پیچه یه کی شکاوه . ئولینکا تا نه هات
لاواز نه بوو ، دیده کانی نه نه بریسکا نه وه و پیواره کان وه کو
له وه و پیش سهیریان نه کردو زه رده خه نه یان بو نه نه گرت ،
بینگومان ساله خوشه کانی ژبانی به سه رچوو ، قوناغیکی تری
ژبانی دهستی بی کرد ، قوناغی نامویی . بیرکردنه وه ی
نه مابوو . ئیواران له ناو جولانه که دا له ناو باخچه که دا
دانه نیشت و گویی له شانوکانی (تیفولی) نه و پوکیخانه نه گرت
که دهرنه چوون بو ئاسمان . به لام نه مانه هیچ مانایه کیان لا

نه گه به خشی و نه یان نه جولان . له باخچه که دا نه بلق بوو بو بی
نه وه ی بزانی له چی نه روانی .

شه وانه ش خه وی به باخچه به تاله که وه نه دی . نانی
نه خوارد به لام به شیوه یه کی خونه ویستانه . ه مووشی
خراب تر نه وه بوو نه یته توانی بیر له و شتانه بکاته وه که له ده ورو
به ری خوی نه ی دین . نه یته زانی باسی چی بکات . چند شتیکی
سامناکه که نه توانی بیر بکه یته وه . بو نمونه شووشه یه ک یان
باران بارین یان جووتیاریک که گالیسکه یه ک لی نه خوری به لام
نه ی نه زانی شووشه به که لکی چی دی ، باران بو نه باری
جووتیار بو گالیسکه لی نه خوری ، به لام کاتی که «کوکین» و
«فانیکا» مابوون یان که به یتاله که له وی بوو بیری له ه مووشتی
نه کرده وه و ه ژده ه ژده قسه ی ده کرد . به لام نیستا دلی ناموو
سه ری وه ک باخچه که ی چوله . تامی ه موو شتیکی له ده ما
تال بووه .

زوری نه برد شاره که به ه موولادا فراوان بوو . ریگای
قه ره جان نیستا بوته شه قامیکی ریک و بیک «تیفولی» و خانه کانی
ده ورو به ریشی نه ماون . نای که کات به خیرایی رانه بوو پی و
به سه رنه چی . نیستا خانووه که یان دارو وخواوه و بنمیچه که ی له
زور لاهه داخزاه و باخچه که ی بوته گیاه که له . «ئولینکا» ش چوته
ته مه نه وه و نیستا سه رنه . هاوینان له جولانه که دا
دانه نیشت و ه سستی به نامویی یه کی تال و قورسی نه کرد ،
زستانانیش له په نجه ره که دا دانه نیشت و له به فر بارین وورد
نه بووه ، سه رته ی به هارانش که شنه با دهنگی زهنگی
کلیسه ی بی نه گه یاند ، یادگاره کانی نه ژبانه وه و دلی نه گوشرا ،
بزه یه ک سه رلیوه کانی نه گه شانه وه و فرمیسک نه زایه
چاوه کانی . نه مه ش ماوه یه کی که می نه خایاندو دوو باره
نه که وته وه ناو نامویی یه که یه وه . پشیله ره شه که ی نه هاته
لایه وه و خوی تی ه لئه سوو . به نه رمی یه وه خنکه ی نه هات .
به لام نه مه نه ی نه بزواند ، چونکه پیویستی به مه نه بوو ،
پیویستی به ه سست و سوزیک بوو ه موو بوونی بگریته وه ،
ه سستی بیرکردنه وه ی بداتی و سه ری چولی هرکاته وه و
هیوایه کی بداتی له ژباناو خوینه سارده که ی گه رم بکاته وه .
پشیله که ی له باوه شدا نه لاوانده وه و نه بیوت :-

«خته .. خت پیاما مه نوی» . پوژان و مانگان و سالان

تې پېرېن و بېرۆكەي مېشكى پوښن نه كړده وه . نېواره يه كې
 گهرمې مانگې شەش له و كاته دا ناڅه له بهر و مال ده بېته وه ،
 كوزه كان پر نه بوون له ته پ و توژ ، په كېك له پر له درگای دا .
 «نولینكا» خوی چو بېكاته وه . سهری سووړماو زمانی شكا ،
 سیمیرینی به یتال له بهر درگاكه دا راوه ستابوو ، جلیكې
 شارې يانې له بهر دابوو ، په نگی خوله مېشې لې نېشتېوو ،
 نولینكا ژيانې پوژانې رابووردوې هاته وه بهر چاو . خوی بو
 نه گیراو دایه پر مه ی گریان . سهری كرده سهر سنگی و نه یان
 زانی چو هاتنه ژوړه وه و چو كه وخته چاخواردنه وه . به
 شادی وه منجه منجیكي كړد «نازیزه كه م فلادیمیر چی توی هیناو
 چو هاتېته وه» . نه ویش ووتې :- [له سهر بازی كار كه نار
 كراوم و هاتومه ته هم شاره بو خوم كار بكم و كوپه كه شم بخمه
 بهر خویندنی بالا . پېم نه ووتې ؟ ! له میزه ژنه كه م ناشت
 كړد وته وه ؟ !]

پرسی - [له كوی په ؟ !]

وه لامي دایه وه :

- [له گه ل كوپه كه م دا له نو تېله ، هاتو وم خانویه كیان
 بو به كړی بگرم] .

نولینكا ووتې - [شتی چاكه فلادیمیر ، ماله كې من
 پېشكه شتان بې ، پېویست ناكات به دواي خانوودا بگه پېی] ،
 به دهم و لیوېكي له رزوكه وه دهستی كړده وه به گریان وه ووتې
 [نېوه لېزه دا بژین ، منیش له كوچه يه كې دا جیم نه بېته وه ،
 پاره شتان لې ناسه نم ، نای خوايه ، به راستی من دلشادم] .

بو سبه ينی كه وخته بو يه كړدنه وه ی بنمېچو
 سې كړدنه وه دیواره كان نولینكا ش به زه رده خه نه كې
 جارانی په وه ، كه وته نه مسه رو نه وسه كړدن و سهر كاری
 كړدن بیان ، نولینكا وه كوله خه وېكي دووړدیرژ
 بیدار بوو بېته وه ، زيت بوو وه ، ژیايه وه . ژنی به یتال كه
 سهر ژن و لاوازو قزی بژبو ، (ساشا) ی كوپې له گه ل دابوو
 ته مهنې ده سالان بوو ، بژیو چاوه كانی شین و گهش بوون .
 هر كه پشيله كې دی به دواي دا راپكرده ناو باخچه كه وه .
 زوری نه برد خوشی و شادی و چالاكي هه موو لایه كې كړته وه ،

پېكه نینه كې شادی نه په خشان . له نولینكا ی پرسې . [پورخ
 نه مه پشيله ی تویه ، دایكم زور له مشك نه ترسې ، نه گه
 به چكې بوو ، به چكې به كم بده ری] . نولینكا كه وته دواندنی
 پاشان چای دایه . له پر دلی گهرم بوو وه به خوشی په وه
 كړنه بوو . هه روه كو ، (ساشا) مندالی خوی بې .

نېواره ش ، كه مناله كه دانیشیت بو نویسنه وه ی
 وانه كانی به دل نه رمی و به زه یی په وه لې ورد بوو وه .
 به ده نگی نزم پېی ووت :

- [نازیز ، شوخ و شه نكه كه م ، بچكوله كه م ، چه نده زیره كو
 كالی] .

له بهر خوی وه دهستی كړد به خویندنه وه ی كتیبه كې
 [دوړگه ، پارچه زهوی په كه هه موو لایه كې به ناو گیرابی .
 نولینكا وه كو بېرۆكه يه كې بو هاتېی ووتې [دوړگه پارچه
 زهوی په كه ...] به لې نه مه يه كه م بېر كړدنه وه ی بوو پاش
 سالانېكي بې ده نگی و سستی مېشك .

نېستا توانای بېر كړدنه وه ی هه په ، كاتی نانی نېواره ،
 كه وته ناخو تن له گه ل باواني (ساشا) دا ، نه پووت كه خویندنی
 قوتا بخانه ی بالا گرانه بو منالان . ؟ به لام هه رچونی بې
 خویندنی كلاسیكي له خویندنی زانستیانه باشتره ، چونكه
 خویندنی كلاسیكي هه موو درگایه كت بو نه خاته سهر پشت
 به لام خویندنی زانستیانه وات لې نه كات یان نه بېته (پزیشك)
 یان (نه نذازیار) .

ساشا ، نه چو بو قوتا بخانه ی بالا ، دایكي چو بو
 خاركو ف ، بو دیده نی خوشكه كې ! وابه زوویی نایه ته وه .
 هه موو پوژيك باوكې شار به جی نه هیلې بو پشكنینی مولگه كان ،
 زور جار دوسی پوژیش نه مایه وه . نولینكا وای هه ست كړد
 ساشایان پشت كوی خستوه و ته نگی په وه نین ، پرسې نه بوو ،
 بردی په لای خوی له ژورېكي بچوك دا داینا .

نه وه شەش مانگه ساشا لای نه مه . هه موو په یانی په ك
 نه چیته ژوړه بچكوله كه په وه ، نه و خه و توه ، دهستی خستوته
 ژیر پوو مه تی په وه ، له سهر خو هه ناسه نه دات ، به داخه وه په
 كه نه بې هه لې بستینې ، به خه هه تباری په وه نه لې :-

- [ساشا ، ههسته دله كه م ، كاتی قوتابخانه هاتوو]
 ههله نهستی ، خوی پوخته نه كاته وه ، نویژ نه كا ،
 نه نیشتی به رجایی بکاته وه ، سی په رداخ چا نه خواته وه ، دوو
 هرچه ی زل نان و کهرتی کهری فهره نسی نه خوات ، هینشتا
 حوالو وه پاشان نیشانه ی خاچ دروست نه كا .
 ئولینكا هه ر وه كو پاش نامویی به کی دریز دیبیتی ، لی
 نه نه بیته وه نه لی [نینجیل له به رنه کردوو ساشینكا ، به مه
 حود دل نه بم ، پیویسته باش کوشش بکیت ، باش گوی بده به
 محوستاكانت ، نازیزه كه م باش بخوینه] .

ساشا نه لی [تکایه وازم لی بهینه] . نه مه نه لی و
 هه پهلپیکانه کاندای نه پواته خواره وه بو قوتابخانه ، ته پهله به کی
 گهره ی له سه ردايه . کتیه کانی له جانتا که ی کولیا به تی ،
 ئولینكا به بی ورته دوا ی نه که وی . بانگی نه کات [ساشینكا] .
 سوپ نه داته وه . نه میش ده نکی خورمایان چنگی میوژ نه خاته
 مستی به وه که نه گه نه سنووری قوتابخانه ، نه وشه رم
 - اینه گری ، که نه م که له ژنه ی له که لابی ، خوشال نی به .
 سهیری ده ورو پستی خوی نه کاو نه لی - [نیرخوم نه توانم به
 تنیا بروم ، باشتر وایه تو بگه ریته وه] .

پا ئو پستی و له دواوه لی ورد نه بیته وه تا کو له ،
 مرچاو نامینی و نه چیته ژووره وه . نه باوکی ونه دایکی هینده ی
 نه م خوشپان نه نه ویست و هیچ په یوه ندی به کی له وه و پیشی
 هینده قول و گهرم نه بوو .

هه رگیز له وه و پیش گیانی هینده گیروده و شاد نه بووه ،
 هینده خوشی له په یوه ندی به کانی تر نه بینپوه ، نیستا ههستی
 دایکتی تیا ژیاوه ته وه به رابه ر نه و مناله بچکوله ی هی
 خوی نی به .

قنچه کانی ده م و چاوو ته پهله زله که شی خوش نه وی .
 ژیا نی خوی بوچی ته رخان کر دوو . ئایا نه م ته رخان کردنه
 شادی نه کات ، یان چاو به فرمیسی نه کات ، بوچی کی نه زانی ،
 بوچی ؟!

که ساشای نه دی نه چوو بو قوتابخانه ، له سه رخو
 نه گه رایه ماله وه ، هین و قایل ، خوشه ویستی لی نه تکا . له وشه ش
 مانگه دا ، په نگی لاویتی لی نیشته وه ، شادی له ده م و چاوی یا
 نه دره وشایه وه ، که خه لکی نه یان دی و تینوارینیان سه ر به ک

نه که ووت نه یان ووت - [به یانیت] باش ئولگا سیمینوفنای نازیز .
 نازیز چونی ؟ باشی ؟ به ده م شت کپینه وه نه سووت خویندنی
 قوتابخانه ی بالا زور قورسه بو منالان . سه یرکه دوینی وانیه
 به که م ، له به رکردنی ئینجیل یان هه بووه . به رچه ی لا تینی
 وچهند پرسپاریکیان داونه تی بو نه رکی ماله وه . به راستی نه مه
 زوره بو منالیکی بچوک] .

پاشان باسی ماموستاو وانیه و کتیه کانی نه کرده به و
 شیوه ی باسی نه کردن که ساشا باسیان نه کات .
 کاژیری سی نانی نیوه بو نه خون ، نیواره ش پیکه وه
 خه ریکی وانه کانی نه بن . که نه یخسته جیگه وه ، ماوه به کی
 زور له سه ر سه ری نویژی نه کردو نیشانه ی خاچی دروست
 نه کرد .

پاشان نه چوووه جی ی خوی و بییری له داهاتوو
 نه کرده وه . بییری له داهاتوو به کی دوورو نادیار نه کرده وه کاتی
 که ساشا خویندن ته و او نه کاو نه بیته دکتور یان نه ندازیار ،
 خانوو به کی گهره ی نه بی ، گالیسکه و نه سه ی نه بی و ژن
 نه هینی و نه بیته باوک . خه وی لی نه که وی ، له خه ویش دا
 هه مان شت نه بینپته وه ، فرمیسه کان له چاولیک تراوه کانی
 به وه به سه ر پوپه تیا خلور نه بنه وه . پشپله ره شه که شی له
 ته نیشتی به وه پال که و تووه نه پرمینی . (په پ) . له په به توندی
 له ده رگا نه دری . ئولینكا بیدا رنه بیته وه . هه ناسه ی سوار
 نه بی ، نه ترسی ، دله کوتی ی هی نه که وی پاش نیو خوله ک به
 توندی له ده رگا نه درپته وه .

له دلی خوی دا نه لی [نه مه بروسکه به که له خارکوف
 وه] هه موو گیانی نه له رزی [ئو خوا به ، دایکی ساشا ، له
 خارکوفه وه ناردوو به تی]

توقیوه . ده ست و سه ر و قاچی سارد نه بنه وه ، واهه ست
 نه کات ناشادترین ئافره ته له هه موو جیهان دا پاشی خوله کیک
 ده نگی دیت ، ده نگی کابرای به یتاله له (یانه) گه راوه ته وه . له
 دلی خوی دا نه لی [باشه ، سوپاس بو خوا] .

ورده ورده دلی دپته وه سه ر خوی و هین نه بیته وه .
 نه گه ریته وه ناو جیگا که ی ، بیر له ساشا نه کاته وه ، نه ویش
 نیستا له ژووری نه و دیو خه و تووه ، شتی له خه وه که ی دا
 نه قریشکینی و نه لی :-

- [باشه ، بووت گرژمه که نه تده منی ، شه ری ناوی] .

زهحمه ته كوئم بكارين روخسارو نافه پروكې د كارمكي هونه ريدا ژيك فكهين ، چونكي براسټي تهف ههردونه هيزمكي و نابيتن ژيكدوبن . وهكي ياخوياه روخسار دهربرينه ژي نافه پروكه كا دياركري ، نافه پروكزي د فټن روخساره كي تاييه ته ههبتن ..

به لي ژبو ساناهي و دياركرنا في بابه تي تهف دي لسسي ناخفين و من دثيت تهف ژيكدواكه م دا بكارم بدروستي لسسي باخقم تهف دابكارين بگه هينه رهو پيشين في گرفتاريي ژ بهر چ تهف گرفتارييه ؟ چونكي براسټي دوزمك هووره و هنده كا بگرييه ... دوزمكا خه تهره و بوونا شانوو جه هدي ديار دكهت . گهرماتيا وي په يوه ندي د نافه روخساري نان بينينا دهرهيناني (الرؤية الاخراجية) لنافه را نافه پروكي نان وي تيكتسا نفيسي . تهف ژي دوزمك دثيت هه مي عونسريت كاركرنا شانويي خوليكدن د ريكا وي بههرا گران ، دا دويماهيي بشيت خه لكې بهرفره هي جه هدي باوهري بكارى وان بهيت تهف ژبو سه خمراتيا وان تهف شانوي هاتيه دورست كرن . بهري هه مي تشتا نارمانجا شانوا جه هدي تهف كو بزاښن خوه پيشكه شي خه لكې بكهت لهه دراهي چ لجه هدي بت ، لكاري ، نه خوشخاني نان لجه يخاني نانژي لهه چ درا بكارن شانو دهوري خوهي هه فېشكي بي پيشره و ببينيت ... بفي ئيكي دكارت ناما خوهيا پيروا بهركه تي بگه هينيه نارمانچ تهف وا كوژبو هندي هاتيه بهره فكرن . بي في ئيكرت نا موكم دگل خه لكې شانوا جه هدي تهف بهايي وي بي رهس ن دي ژ دهست چيت و هندابت نو دي بته گوته كا پويچ و به تال . ژفيره نه مازه ژفي خالي بتني دبيت په يوه ندي كه گرم هه بت لنافه را بينينا دهرهيناني و هه قال به نديا وي دگل تيكتسي .

كاري شانوكه ريي تيته پيشكه شكرن بو خه لكه كي كه له ك بوش ، فچا لسه ر في ئيكي دبيت دهرهينه رو نفيسه ر پيكنه هزرو بيرين خوه بكن دا بكارن بنواشا ته في كاري بته رزه كي رندو سپه هي بينه دهست .

د شانوا جه هديا تهف خه لكې دياركري نينه كو بكه فنه ته ناهي و ته سلبي د هوليدا ، كو تهف شهرت و شوينين هونه ري

روخسارو نافه پروك د شانوا جه هديا

د . سعدى يونس

وهرمكرنا

عبدالله محمد عبدالله

— په پيدا بڼه . به لي ئه واهي ئه وه نه ف هونه رمه نډه نه هر
 هغه بي د گه ريانه كا به رده واما ژ بو وي ئيكي دابشدين روژ بو
 خزي خه لكه كي نوي خرغه كه ن لدور دوزا شانوي . پيځه اتنا
 سسوا جه هدي مينا خليفه كا ميش هنگفينيه نه ف دگه ليك د
 كـ بني سه رگپيا ژ خوه چيكن ژ بو دوست كرن و ابداعا
 چيځيت شانوكه ريي د جهيت وه ليدا كو شانوكه ري لينه هيت
 هـ لاكرن . د بيت جهه كي وه توفيت كو بئيكجاري نه بلاجكتور نه
 حمي شانوي نو هولزي نه بت نو دگل هه چ پيڅيه كا ديبا
 سنوي ، فيجا لغيره نه وه لسره دهرينه ري بزانيت دي چاوه
 سنوكه ريا خوه دگل في بارو زروفي گونجښت .

لغيره نه و پرسيار جاره كادي تيته فته به رچاف : نه و چ هونه
 نوين دهرينه ري دي بكار ئښت دا بكار بگه هته بڼه جهه كا
 تيه تي ؟ لدويف زانين و گروځين من دفي ئيكيدا نه ز بي لوي
 بلوه ري دهرينه ري شانوا جه هدي پيڅيا ب (هور بنځريته
 كاري خوه و بزانت دي چ هليژريت و خودان به هره بت) .

كي مكرن ژ تشتين پيشكه شكرني ژ نه كسواري و ديكور او
 بونا هني تشته كي گه لك پيڅيه دا كوئو تپ گه لك نه وه سبت
 د گه ريانا خوه دا ، دا باري وي بي گران نه بت ، ژبه ر كو بكار
 هه رگاف په يوه نديي بهه مي ته خڼ ملله تي بكت . به لي دفت
 دفي پاشده ستييدا گه لك باش ناگه دار بين ... چونكي مه
 گوت (هور بوون و هليژارتن و به هره) چونكي كاري
 دهرينه ري نه كاره كي نه به ره فكريه و بله زه . دگل
 پاشده ست خستنا تشتين هم بكار دئين دفت كاري نبيد اعبي
 هونه ري بوان تشتا بخوه بڼه جهه كين . لغيره ياسا سانا هني
 سه ر هلدوت .. نه ف ياسايه نه و دمښت و د بته ياسايه كا
 گرنكو به ركه تي د ته ف كارين هونه ري . ئالاف د شانوا
 جه هديدا چو دهوري وه لي نابښت ژبل دهوره كي بچوك
 دكاري دورستكرنا هونه ري . باشه پاكي دهوري سه ره كي دفي
 شانويديا دبښت ؟ پرسياره كا گه لك به ركه تي به به رسفا ويژي
 دبه ستوينه كا موكم د شانوا جه هديدا .. نه وي دهوري
 سه ره كي دبښت دفي شانويديا (مروفه) نانكو نه كته ر ، نو
 نه ف سي يڼ به ركه تي (نفيسه رو دهرينه رو نه كته ر) دبه
 به ري شينسته ي دفي شانوا مه دا نو بينه ر دبه ئافاهني ماي د

سه را .

دهرينه ر دبه پرهك لنافه را نفيسه ري ژ ئاله كي و لنافه را
 نه كته ري ژ ئاله كي ديفه نو هره نه وه نه كته ري دلفلفښت لدويف
 پيڅيت ناهه رو كي . لغيره خر چاف لشيانا نه كته ري تينه زلكرن
 نانكو بيژين هيزا مروفې د دهرېنا ئيش و گرفتارين خه لكې و
 هيفي و داخزين وان لپاشه روژي . يا لسره نه كته ري شانوا
 جه هدي نه وه كويي زاناو سه ركه فتي بت دكاري خوه دا بهه مي
 لقو تابڼ خوه فته چ ژ دهرېنا ئاخفتنا خوه ئان ژ كړيارا بي
 رادبت (ومايم و بانومايم) . نو بگه هته هدي كو بزانت
 بسترت و بله يزيت و نه كروپاتيكيژي بزانت دا دهرينه ر بكار
 ته ف ئاوازين شانوكه ريا دياركري بژه نت . لكافه كا وه ليدا نه ف
 ئالاف دي ژبه ر شيان و كړيارا نه كته ري كه فن ، لغيره (مروفـ
 نه كته ر) دي بته ئارمانچ و هيفي هره مروفه ژي دبښت بينه ر .
 نه م لغيري بي لبه رامبه ري نه زمانه كي هونه ري دبت نه و
 نه زمانژي بي نوي بت ، دبت هره نه و بخوه بڼه دبستانه كا
 شانوكه ريا به ركه تي .

بپهڼفه دانه كي بدهين و دا بكارن چاره سه را خالا ده سته پكرني
 د شانوا جه هديدا بگه ين نانكو تيگستا شانوي . تيگست دفي
 حاله تيدا دبت بڼه كاره كي هه فپشكي نانكو نه ف تيگسته بهڼه
 نفيسين ژ لايي هونه رمه ندين شانوي بخوه .
 به لي نه ف كاره هه تا نهول ولاتي مه دا سه ر هله دايه برهنگه كي
 فره هو ئاشكرا نه گره به بژي حاله ته كي گه لك كي مه ، به لي
 نه گره بهڼه تويزاندن و زه بته كا باش هه بت نه ف كاره دي بي
 سه ركه فتي بت . بونموونه دكارن بيژين هونه رمه ندهك ژوان دي
 هزرو بيره كي پيشكه شكه بكي هدي بهيت كو بڼه بنواشه ،
 نه و هزرو بير دي پيشفه چت و گه نكشه دي لسره هيت كرن ژ
 لايي نه ف نه داما فته هره ئيك ژلايې خوه دي هزره كي لسره
 زيده كته ت وه ليتيت نه و بنواشه دبه بابته كي گه لك باش و
 به ركه تي بو شانوكه ري . نو دبت نه ف كاري هه فپشكي بگه لك
 ته ر زابت .

يا پيڅي نه وه د شانوا جه هديدا نه و كړيارا بي رادبت ژنيغه كا
 ئالوزي و گرفتارين خه لكې بت چونكي خه لك ده مي دنځپنه
 شانوكه ريه كي نو بزانت كو وي شانوكه ري گوه نه دايه
 گرفتارين وان و ته مسيلا وان ناكته دي بينين نه و جمهور هند

په داسه نږدې شانو

د لاوهر قهر د اخی
نه کادیمیای هونه ره جوانه کان

هر له سهره تاو له و کاته وهی که کورپه ی مړوقایه تی ،
له نیو لانکه ی نه ندیشه و خونه سه وزه کانیدا ، گوی ی بو لایه
لایه ی [کارکردن] و هیئانه ټاکامی پیداویستی په کانی ژبانی
رائه دیرا ، هونه ره د یارده په کی زیندوو کاریگه ری نیو بوونه
کومه لایه تی په کی ، شان به شانی به ری په نجی کاره کی ی
رهنگی نه دایه وه ...

نیسان هر له که وخته ری ی [کلاوانه په وه] ، که ره کی
بووه زور زیده تر بنوینی له وهی که هه بووه ، که ره کی بووه
هه نگاو به ره و جوړه گشت گیری په ک به او یژی ، به وهنده وه
نه وه ستاوه له نیو نه لقی تاکیه ته گوشه گیره که دا لینگ بدات ،
به لکو به ره و گوشه نیگای نه و گشت گیری په نواریویتی که هیواو
خونه کانی تیادا بینیوه ته وه ... نه و گوشه نیگایه ی وه ک
جیهانیکی پرونترو دادپه روه رانه تر خوی له بهر چاوانیدا
نوو اندوه ، نه م جیهانیکی پر مانا بووه هر بویه شه به پرووی
نه مان و فو تانیدا له ناو بوونه دیاری کراوه که یدا ، هه لشاخا ،
لیره وه دهوری هونه ره له هیئانه ټاکامی نه و ناره زووه دا وه ک
شتیکی جه وه ره ی لای نه و نیسانه سهره تاپه خوی نه نوینی ،
هه روه ک نه وهی به هو ی نه وه وه ، جیهانه کی ده ورو پشته
بگریته خوی و [نه نا] سنوور داره که په یوه سستی بوونه
کومه لایه تی په کی بکا ..

نه و ساته ی که به ناخی میژووه دیرینه کی مړوقایه تی دا
رو نه چین ، نه و میژووی هونه ره وک ناوینه په کی بالا نومی

گوه ناده ته وی شانوگه ربی چونکی د خلمه تا وایدانینه . نه فجا
نفیسهر حیسیلین بنی بین شانووا جه هدی د دانیت دفت
که له کی شه هر زابت چونکی نه ف کاره نه کاره کی وه سا
بساناهی په به لکی دفت بی زاناو سهرکه فتی بت د نه په نیین
هونه ری خوه دا . بو نمونه دبت بو داهینانی د شانووا خوه
جهه کی فالو تاییه تی بهیلت ټانکو که نگه شه ټانزی ته مسیلکرن
دگل جمهوری ده وره کی باش دنفیسینیدا ببین . نیبتکار
عونسوره کی تازه په و ده وره کی که له ک دبیت ټ بو گریدانا
په یوه ندیه کا موکوم دگل خه لکی و پشکداریا وانا هوشمه ندانه
دکاری هونه ریدا . دگل هندیرا پیټفی په لسره نفیسهری دراسا
درامایی بکه ت ټانکو نفیسینا شانوی بدورستی تیبه که هت ټ رهو
پیشافه . چونکی که له ک جارا نفیسهر دکه فته درافه کی وه سا
روی بروی جمهوری د ده می ته مسیلکرنی نه و خه لک پیگه دی
ده ستین خوه لیکدن بی کو تیبه هشتنه کا وه سا بدورستی دوی
مه سه لی که هشتین برهنگه کی باش و زیره کانه . دراما راست و
ره سه ن دمینیت تشته کی که له ک پیټفی د شانووا جه هدی دا
نه مازه نه م دچاف پیکه فتنین خوه دا روی بروینه دگل
جمهوری ، نه فجا پیټفی په نه م که له ک چافی خوه بدهینه
هندی و بکارین سهرکه فتی بین د پیشفه چونا کیولی (ذوق)
شانوی و نو دتشتین هویرین هونه ری کو بگونجیت دگل جفاتا
مه یا نوی .

دگل نه فارون کری دی بومه خویابت په یوه ندیا موکوم لناقبه را
روخساری و نافه روکی د شانووا جه هدی دا ، دبیین پیکنینانین
فی شانوی چو جارا داهینانا هونه ری پشت گوه ناکه ت به لکی
هر گاف وی داهینانی بهر چافدکه ت و بو پیشفه بچت . چونکی
چاف پیکه فتنه شانوی دگل خه لکی به رفره ه کاره کی نوی په
دولاتی مه دا نه مازه نه وی دفت جمهوری کی نوی خپه که ت
لدور شانووا مه ، فیجا فی نیکیژی دفت مروف پیا خوه ببرت
بچافه کی زلو تیبه هشتی ژبوروناهیه کی ژبانا مه یا روژانه پون
که تن بوان شه مالکین چو جارا نه هینه فه مراندن .

یاهتیه وهرخیران ژ کوفلرا - الاقلام - ۸ - ۱۹۸۰

عدد خاص - المسرح العربي المعاصر

من تجربتي المسرحية

الشكل والمضمون في مسرح الشارع - د - سعدي يونس

له پوهنيزه مېرؤفایه تیدا

که سه کانی ته راژیدیا بریتی بوون له ژبانی خواوه ندو پاله وان و خواپیداوه کان ، نه مه له وکاته دا که کومیدیا چاره سهری ته نگو چه له مه میللیه کانی نه کردو زوربه ی که سه کانیشی له ناو جه رگه ی بازاره وه وهرگرتبوو ... ، لیره وه دهگه ی نه وه ی بلین که هونه ری شانو له وچه له دا پهنگی کومه لگه یه کی دابه ش بسوی به دوو چینی کومه لایه تی یه وه نه وانیش چینی نه جیبزاده کان و چینی ره شه خه لکه که ی گهل بوون ، که کریکارو جووتیارو کویله کانیاں پیک هینابوو ..

هرکه سه ده کانی نیوه راست هاتو دیا نه تی مه سیحی نه وروپای ته نی ، هونه ری شانوی یونانی و . پومانی و شاره کانیاں به هوپه وه له چاوان بزر بوون ، له شوینه که پدا شانویه کی مه سیحی پابه ند به کنیسه دامه زرا ، به لام سه ده ی راپه رین تی نه په ریپوو که نه وروپای بو ژبانه وه و شوین پی هه لگرتی که له پووری یونانی و پومانی گه رانه وه و شانوی دینی له سه ده ی راپه رینی نه وروپادا کوچی کرد .

هرروه که نه وه ی له ته که نه مدا زور بیرو راو باوه پری پوچ زینه به چال بوون و باویان نه ما ، ناکامی نه مه شک به دیارکه وتنی ریپازی کلاسیک بوو له فهره نسه دا ، که نه وکاته خوی به میرات گری نه سینای کون دا نه نا ..

له ژیر ساو سیپه ری نه وریپازه کلاسیکی یه دا که بنه چه ی دروست بوونه که ی داستانه یونانی یه کونه کان بوو ، نه ده بی شانویی به سهر تراژیدیاو کومیدیا دابه ش بوو بوو ، دیاره له مه شیاندا شانو نامه کان رهنگدانه وه ی کومه لگه چینایه تی یه که بوون ، واته چینی نه جیبزاده کان و چینی ره شو پروته که ، نه مه و به دیارکه وتنی شتیکی دی ، نه ویش په ره سه ندنی ته راژیدیاو کومیدیا بوو بو شانوی که سان [مسرح الشخصیات] پاشان راگویزانی مل ملانی ی نیو شانو نامه کان له

میژووی مېرؤفایه تی ده بینین و به دیارکه وتنی هر په ره سه ندنیکش تیدا ، پروسنسی دیاله کتیک یانه ی خوی و کومه له که یه ، هینده ی هونه ر کار له کومهل نه کاو به ناخی ناته بایی و کیش و مل ملانیکانیدا ، رو نه چی ، هینده ش کومهل ، به پی ی قوناغه میژووی و پرژیمه کومه لایه تی یه که ، هونه ره په سه ن وراسته قینه که ی خوی به دی دینی و له خزمه تی نامانجه کومه لایه تی یه کانیدا به کاری دینی .

له وکاته داو به هو ی داهینانه هونه ری یه کانه وه ، پیداویستی یه جه مالی یه کانیش تیر نه بن ، هر له ریگه ی نه و دوره جه مالی یه شه وه گرنگی یه تی و کاریگه ریتی هونه رو کاره نایدولوجی و کومه لایه تی و په روه رده یی یه که ی خوی نه سه پینی . هه ربویه شه لاپه ره کانی میژووی هونه ری شانو ، له قوناغه کانی په ره سه ندن و به ره و پیش چوونیدا نه خشینین ، یه که نه در دوو دان به و راستیانه دا نه نین و په ره سه ندنی نه و هونه ره شان به شانی په ره سه ندن و به ره و پیش چوونی مېرؤفایه تی ، لایه نه کانی روشنبری و کومه لایه تی و پامیاری ، ده بینین و په یوه ندی یه کی توندو تولیش له نیواناندا هه ست پی ده کریت .

دیاره نه مه ش له بهر نه وه یه که هونه ر وه ک شیوه یه که له شیوه کانی [رهنگدانه وه] ی واقع له هوشیاری مېرؤفدا به شداری یه کی چالاک و زیندووی له ره وتی گوډانکاری و په ره سه ندنه کانا کردووه وه وک خاوه ن وه زیغه یه کی کومه لایه تی ته عبیری له رووداوو کاره ساته کانی قوناغه که ی کبردووه و له هه ندیک ساتو لای هه ندیک هونه ر مه ند هه ولی گوډین و پیش خستنی واقیعه که ی داوه . گهر لایه که له میژووی شانوی گریک بدهینه وه ، ده بینین هونه ری شانو به سهر دوو به ش دا دابه ش بووه :- نه وانیش ته راژیدیاو کومیدیاں ، بابه ت و

دهره وهی پاله وانه که وه بو ناو وهی ...

مل ملانی ، لای کلاسیکی په کان له نیوان که سه کانی شانو نامه کانیا ندا نه مایه وه ، به لکو مل ملانی کان بو ناو وهی پاله وانه که راگو یزان ، ههروه ک مل ملانی ی نیوان : هوش و عاتیفه یان ئه رک و خوشه ویستی .

نمونه ی ئه مه ش : شانو نامه ی [السید] ی کورنی یه ... یان مل ملانی ی سوزه دهرونی یه جیا وازه کان ، نمونه ی ئه مه ش شانو نامه ی [ئه ندروماک] ه مل ملانی که له ناو وهی پاله وانه ئافره ته که [ئه ندروماک] ، له نیوان سوزی دهقا بو میزده شه هیده که ی [هیکتور] سوزه [دایکایه تی] یه که یدا پرو نه دات .

ئه مه ش له و کاته دا ههستی پی ده کریت که له لایه ن بکوژی میزده که یه وه هه ره شه ی کوشتنی کوره که ی ده کریت ، که ر بیت و به شوو پی کردنی رازی نه بی ، بی گومان ئه م په ره سه ندنه [ره نگدانه وه] ی په ره سه ندنی گشتی ژیا نه که بووه .

ههروه ک ناشکرایه ، گرنگترین جیا که ره وه کانی سه ده ی راپه پین له ئه وروپادا ، به دیار که وتن و قووت بوونه وه ی تاک بوو له به رده م کومه لدا ، مانای ئه مه ش ده رکه وتنی که سیئی مروفایه تی و داگیر کردنی شتوینی سه ره کی بوو له کومه لکه که دا ، دوا به دوا ی ئه مه شتیکی ئاسایی بوو ئه که ره شانو نامه کان بو شانو نامه ی که سان ، یان بو شانو نامه ی مروقه نمونه یی کان بگو پردین ، نمونه ی ئه مه ش هه موو ئه و که سه نمونه یی یانه ن که ریپازی کلاسیکی خولقاندوونی و ناو ه کانیا نی کردو ته ناو نیشتانی شانو نامه کان ... وه ک (ئه ندروماک) و (فیدرو) بیرینس و (السید) و (دوئن - جوان) و (ترتوف) و ئه وانی که .

دیسانه وه شتیکی ئاسایی بوو ئه که ر مل ملانی ی شانو - نامه کان له دهروه ی که سه کانه وه بو ناو وه یان رابگو یزین ، ناکامی گرنگی دان ، به ئینسان و ده ست نیشان کردنی بوعدو شی کردنه وه ی بنه ما دهرونی و ئه قلی یه کانی و ئه و مل ملانی یانه ی که له ناو وه ی را پرو یان ئه دا ، ئه ده بی کلاسیکی به ئه ده بی مروفایه تی ناو زه دکرا . هه رکه سه ده ی هه ژده مین هات و ئه و کاته ی که هه ولی

زه مینه خوش کردن بو شو رشی فه ره سی ئه درا ، چینکی کومه لایه تی نو ی خوی له کومه لکه که دا بیینی یه وه ، ئه و چینه ش چین ی نیوه راست بوو که به چین ی بورجوا ئه ناسرا ، ئه مه ش ئه و چینه بوو که له شار ه وه و له ئه نجامی په ره سه ندنی به ره م و هو ی به ره م هینه وه په یدا بوو بوو ، ناو ه ده ره ی تراو ه که شی له ووشه یه کی ئه له مانی [بورج] هه وه یه که مانای شار ده که یه نی ، ئه م چین له خاوه ن بیرو خاوه ن پیشه سه ره سه کانه و پیشه سازه بچکوله کان پیک هاتبوو . ئه مه له و کاته دا که لادی کان تا ئه و کاته دابه شی هه ردو چین ی نه جیب و کویله یان نیمچه کویله بوو بوون ... به بی ئه وه ی چینکی نیوه راستیان له نیوانا بی .

له م مه سه له یه دا هیچ ریپازیکی ئه ده بی نو ی پیک نه هات جگه له و گفت و گو ووت و ویزانه ی ریپازی رومان تیکی نه بی ، که تا ئه و کاته وه ک ریپازیکی ئه ده بی کامل نه بوو بوو ... سه ده ی هه ژده هه م سه ده ی فه لسه فه وه عی یه کی کومه لایه تی و ابوو ، که شیایو ی ئه وه بوو بناغه ی شو رشی که وره ی فه ره سه له سه ر زه مینه ی خوش بکری ، ئه دیب و خاوه ن بیره کان به ر به ره کانی کلاسیکی یان له وه دا ئه کرد که ناشی هونه ری شانو ته نیا له ، ته راژیدیایه کی دل ته زین ، یان کومیدیایه کی به قاقادا کوبکرته وه ، چونکه ئه که ره وابی ، ئه و شانو ئاوینه ی ژیا ن نابی و ئه رکه که ی له نیشان دانی ژیا ن دا به ناته واری به جی ده که یه نی ...

ئه و ئه دیب و خاوه ن بیرانه ئه یان ووت ، ژیا ن وه ک شیوه گشتی یه که ی نه ته راژیدیایه کی دل ته زینه و نه کومیدیایه کی به قاقایشه ، به لکو له یه ک کاتدا گریان و پیکه نینیشی به خو یه وه گرتووه ، یان ژیا ن له ره نگه گشتی یه که یدا نه ره شه و نه سپی یه ، به لکو به لای خو له میشی دا ئه نواری و تا راده ی دل ته زاندن نامان گرینی ، ههروه ک تا راده ی قاقا لیدانیش نامان خه نیی ، ئا له بهر ئه مه ئه و شانویی یه ی که ناگاته راده ی ته راژیدیای ته و اوو کومیدیای ته و او و ئه و شانویی یه که وینه ی ژیا ن له ره و ته گشتی یه که یدا ده کیشی .

ئه م دیمه نه فه لسه فی یه به هاتنه کایه ی جو ریکی نو ی له شانو نامه کوتایی هات ، که به درامای فرمیسکاو ی drama lamayant ناو ترا ، درامای فرمیسکاو ی ئه و درامایه یه که به خه میکی توندو به هیزو دل ته زین بینر ناهه ژینی ، به لکو

حدا بیکردنی خه میکی وا که جاوی پر له ئاو بکا نه گاته راده ی
 ... نه یخروشیننی ... هه مان شت بو کومیدیا ش رووی دا
 هه ر له سه ده ی هه ژده هه مدا ، باره کومه لایه تی یه کان
 حه م کوربان ملیان نه نا ، گه ر پنیازی کلاسیکی توانییینی
 - سه نه کونه کان بگپریته وه وه له بوته ی هونه ریکی نایاب دا دایان
 حه ی وه له هه مان کاتدا ته راژیدیای بو نیشان دانی مه رگه ساتی
 سه فرمانده وه نه جیب زاده کان ته رخان کردبی ، نه وا سه ده ی
 سه ده هم پی ره وه که بوون و گه شه ی چینی بورجوای به خووه
 حه ی که له وه کاتدا چینی نیوه راست بووه وه له کوتایی نه و
 سه ده دا ناگری شوپشی فره نسی هه لگیرسان و کوتایی به
 سه یو فرمانده وه نه جیب زاده کان هینا ..

لیره وه نه و چینه کومه لایه تی یه نو ی یه که وته گه ران به
 حوی شانویه کا تا ته نگو چه له مه کانی ژیا نی خو ی تپادا
 سینیه وه بو یه فه یله سه ووفیکی شوپشگیری وه [دیدرو]
 هستی به راستی نه و په ره سه ندنه کوه لایه تی یه کردو
 - وای به دی هینانی درامایه کی نه کرد که بابه ت و که سه کان
 ته رجه مه ی حالی نه و چینه بیت و زاده ی هست و نه ستی
 نه وان بی ، به مه جو ریکی نو ی له شانو نامه له پال ته راژیدیایو
 کومیدیا دا به دیار که وت .. نه ویش درامای بورجوایه . درامای
 بورژوا ، ته نها له جو ری هه لپژاردنی بابه ت و که سه کانه وه له
 کلاسیکی یه ت جو ی نه بووه ، به لکو له جو ری هه لپژاردنی
 گری و ته نگو چه له مه کانی شه وه لی جو ی بووه ..
 کلاسیکی یه ت ته نیا به لای ته نگو چه له مه مرو فایه تی یه
 گشتی یه کانا نه یشکانده وه ... به جو ریک که نه ده به کی به
 نه ده بی مرو فایه تی Humaniste ناو نرا ، واتا نه و نه ده به ی که
 چاره سه ری ته راژیدیایکانی ئینسان وه ک ئینسان نه کا ، بو
 نمونه مل ملانی ته راژیدیایکان له ناوه وه له ناخی ئینسانا ،
 له نیوان زه گه زه په رش و بلا وه کانی سه روشتی خودی
 مرو فایه تیدا ، وه ک خوشه ویستی و بق و غیره وه نه قل و ناره زووو
 هه موو نه و سو زو هه ستانه ی که کومه لی مرو فایه تی بی یانه وه
 هاوبه شه روو نه دات .

دیاره سه رچاوه ی نه و سو زو هه ستانه ، هه روه ک
 له مه و به ر ووتمان له سه روشتی مرو فدا کو ده بیته وه ، پاش
 نه وه ، فه یله سه ووفه کانی سه ده ی هه ژده هم به تاییه تی
 [دیدرو] هاتن نه وه یان را که یاند که ته نگو چه له مه کانی ئینسان

هه مووی له سه روشتی ئینسانه وه وه ک ئینسان هه لئا قولی .
 ... به لکو گه ر نه لین هه مووی ، نه وا هه ندیکی له شوینی
 تاکه وه له کومه لدا هه لده قوولی ، هه ر وها له و په یوه ندی یه
 کومه لایه تی یانه شه وه که تاکه کانی به یه کدی یه وه گری داوه ، به
 جو ریک بنووسی شانو نامه کان له توانایاندا هه یه ، ماده یه کی
 به پی ز له شوینی که سه کومه لایه تی یه کان یان نه و پیشه یه ی
 پیوه ی خه ریکن ، بو ته راژیدیایکانیان هه لبه یجن .

نه مه جگه له سه روشتی نه و په یوه ندی یانه ی که به
 یه کتری یه وه ی به ستوون . به م جو ره [تاک] ده بیته هه وینی نه و
 ته راژیدیایانه ، نه ک ته نها له به ر نه وه ی که ئینسانه ، به لکو
 له به ر نه وه ی پزیشک یان پاریزه ر یان بازرگان یان جو تیاره ، یان
 له به ر نه وه ی باوک یان برایه .

به م جو ره ، دیدرو خو ی درامای بورژوای له سه ر نه و
 زه مینه یه بنیات ناو ناوی نا [کوری سه روشتی] ...

پاش نه وه ی شوپشی گه وره ی فره نسا هه لگیرسا ، شانو
 وه ک هیژیکی زیندوو کاریگه رو خاوه ن مه سئولیه تی یه کی
 کومه لایه تی ، به شدار یه کی فره ی له به ره پیدانی وه ی
 شوپشگیریدا کرد ... جی ی سه رسوپمانمان ده بی ، کاتیک
 تپییینی نه وه ده که یین که کومیدیا نه و هونه ره بوو که به به ره و
 پیدانی به شیکی زوری نه و هوشمه ندی یه هه لساوه پاش نه و
 نه شه و نو ماو په ره سه ندنه ، کومیدیا له [کومیدیای که سان] دا
 نه مایه وه ... هه روه ک نه وه ی لای [مولیر] هه بوو ، به لکو یان
 به ره و کومیدیا ی شیکردنه وه ی ده روونی و کومه لایه تی
 هه نگاوی نا ، هه روه ک نه وه ی لای [ماریفو] ، یان بووه
 کومیدیای گری [حکه] و رووداوه شوپشگیری یه کان .

سینیه ی بورما شیه ی به ناوبانگ [سه رتاشی نه شبیلیه] و
 [ژن هینانی فیجارو] و [دایکی تاوانبار] باشتیرین نمونه ی نه و
 جو ره کومیدیا یانه یه .

نه و سینیه یه ، پاله وانه کی کوپی گه له ، زور کار و پیشه
 تاقی ده کاته وه ، هه ر له سه ر تاشی یه وه بیگره تا ده گاته
 خزمه ت کاری له مالی خوا پیداوه کان دا ، له گه ل نه وه شدا به
 شیوه یه کی باش گالته به و گه وره پیاوانه ده کاو جه ماوه ری
 شانویان پی ده هینیه پیکه نین .

تا کار ده گاته نه وه ی ، شا لویسی شازده هم بو ماوه ی
 چوار پوژ نو سه ره که ی له به ندیخانه ی باستیل دا به ند بکا .

پاشان به هوی تووردهیی گه له وه به ناچار ی به ره لای کرد . شورشی گه وره ی فه رهنسا هه موو ئه و ئاواتانه ی نه هینایه دی که خه لکه که خه ونی پیوه ده دی ، هه رزو چینی بورژوا وهک ئه رستوکراتی هه لگه رایه وه که له سایه ی پاره و سامانیکی به ره م هاتوی بازرگانی و پیشه سازه وه حوکمی ده کرد ، خاوه ن بیران بو چاریکی دی خویان له کومه لیککی سه رمایه داری وادا بینیه وه که هیچ بنه مایه کی مروفت و پیروزی یه کانی مروقایه تی ره چاو نه کرد بوو . ریزی هونه رمه ندو به هره هونه ری و نه ده بیه - کانی تیادا نه گیرا ... لیره وه نه ده بیه کان دابه شی دوو پول بوون - پولیکی رومانسی را کردوی له ژیان و گهن کردوی ذاتی و .. پولیکی واقعی ره خه گر له ژیان و ده رخه ری نات ه وای یه کومه لایه تی و نه خلاق یه کان . رومانسی یه کان ئه و شانۆنامه یان نه نووسی که خرۆشاندن و چیژی جوانکاری تیا ده بینرا .. ئه مه له کاتیکدا که رییازی واقعی به توانایه کی باوه ر به خو بووه وه چاره سه ری نه تگدو چه له مه کانی کومه لگه که ی ده کرد به تاییه تیش چینه میلی یه کانی ، به مه شانۆنامه ی جدی [المسرحية الجادة] له دایک بو که بابه ت و که سه کانی له چینه میلی یه کان وه رده گرت ، که تا چه ند سه ده یه کیش تاییه ت بوو به هونه ری کومیدیا ... که واته له مه وه بومان دهرده که ویت : نه گه ر فه یله سووف و نه دیبه کانی سه ده ی هه ژده هم تووی رومانسی یه تی یان له زه وی نه ده ب و هونه را چاندبی ، نه واهه ر له و کاته دا تووی ریالیزمیشیان تیادا چاندووه ، نه گه ر له سه ده ی هه ژده هم دا [جان جاک پوسو] مان دیبی که چۆن ری ی بو رییازی رومانسی له فه رهنسه دا خوش نه کرد ، نه واهه [فولتیر] یشمان دیوه که چۆن له هه مان سه ده دا ری ی بوریازی ریالیزم خوش نه کرد .

پاش هه لگیرسانی شه ری جیهانی یه که م ، پروداوه کان کاریگه رانه کاریان له ویژدانی سه رده م و نه قلی سه رده م کردو جیهانی نه ده ب و هونه ریان له ته ک خویانا هه ژاند .

ئاکامی هه موو نه وانه ش به دیار که وتن و ره چاو بوونی دوو پروداوی کاریگه ربوو ، که هه ریبه که یان تا راده یه خی باش کاری له جیهانه که ی نه ده ب و هونه ری کرد ، پروداوی یه که م له جیهانی پوژ ئاوادا سه ری هه لدا نه مه ش له وکاته دا بوو که پیاوانی نه ده ب و هونه رو بیرو بپوایان به نه قلی هوشمه ندی و

هیزو توانای ئه و بو سه رکردایه تی مروفت له به دی هیناسی به ختیار ی و ئاشتی دا نه ما ، هه ربویه که ، که وتنه گه ران به دووی سه رچاوه یه کی نو ی دا ، تا له ئاکامدا نه وه یان بینیه وه که فرویدو قوتا بخانه که ی به ناوچه ی [ناهوشمه ندی] یان به نه قلی مروفت دا نه نا ... نه و ناوچه یه ش کانگه ی هه موو شته تاسینراوه کانی ده روونی مروفت و ئاره زووه غه ریزی یه کانی نه وی تیادا هه شار دراوه ...

نه مه ش نه و بنه چه فه لسه فی یه بوو که رییازی سریالیه تی له سه ر پیک هات ، واته رییازی سه روو واقعی یان نه و دیو واقعی ... پاشان چه ند شانۆنامه یه ک نووسران که پال پیوه نه رو دافیه کانی لا شعوری مروقیان نه دوزی یه وه .. نمونه ی نه و جوړه شانۆناما نه ش ، شانۆنامه ی [خانویه که له شووشه] ی نووسه ری سریالی فه رهنسی [جان کوکتو] یه ، تیایدا به ره ره کانی دایکی که له ژن هینانی کوربه کهیدا ، بو نه و کیزه ی خوشی ده وی ، به دیار ده که ویت شانۆنامه که نه وه مان بی ده لیت ، که هه لوینستی نه و دایکه زور جار له خوشه ویستی یه کی سیکسی یه وه بو کوربه که ی دیت ، به تاییه تیش دایکیکی بی به ش له و خوشه ویستی یه لای میرده که ی ، پروداوی دووه میان : ته قینه وه ی شورشی سوشیالیستی بوو له جیهانی پوژه لات دا ، واته شورشی نوکتوبر له پروسیادا .

لیره وه رییازی ریالیزمی سوشیالیست له کاره هونه ری و نه ده بی یه کاندایه دایک بوو ، ریالیزمیکی پروناک بینیه نه وتو ، که باوه ریکی زیده ی به ئینسان و ئاوات و ئامانجه کانی هه یه ، تا و له ئینسان دی باوه ری به خوی و به دینی و به برای ئینسانی بی و هیچ دژایه تی یه که له نیوان کاری جهسته یی و ذهنی دا به دی نه کاو هه ولی بنیات نانی ژیانیکی نو ی بدات ، له کلاو پوژنه ی نه م ریالیزمه پروناک بینیه وه هه موو نه دیب و بنووسه کانی جیهانی سوشیالیست سهیری کومه ل و سروشت و گوربانکاری یه کیان ده کن . نه گه ر شه ری یه که می جیهان ، پروخانی بنه ما نه خلاق یه کانی تاک و نه ده بی سلوکی که سپه تی تاک ی به دوا دا هاتبی ، پاشان ئاره زووی شیکردنه وه له فرویدو رییازه فه لسه فی یه کهیدا بو تیروانینی ژیان و هونه رو نه ده ب خوی نواندبی ، نه واهه شه ری دووه می جیهان شه پوولی به گورپترو فره وانتری له فرویدی یه ت و سریالیه ت به خویه وه

بیود .

نه مانهش نه وشه پوانهه که نیستا به وجودیه ت
هاسرین . وجودیه ت ههروه کو له ماناکه یه وه دیاره ،
هههینراوی وشه ی وجوده نه مهش له سه ر نه وه ی که وجود
Existence به ره به ره کانی ماهیه ت دهکات .

نه وهش به نیعتیاره که ی که فه لسه فه ی کلاسیکی له
یمانی [نه فلاتون] وه ، واته سه یر دهکات که هه موو شتیک
ماهیه تیکی هه یه . واته وینه یه کی میسالی پروت که پیش
هونه که ی ده که وی ، ئا به و شیوه یه هه موو شته کان له سه ر
ینه ی ماهیه ته که یان دروست ده بن ، به و مانایه ی که ماهیه ت
پیش بوون یان وجود ده که وی . بو نمونه ئینسان له سه ر
ینه ی ماهیه ته پیشینه که ی دروست ده بی که له کو مه لیک بوعدو
خاسیه ت پیک هاتوو ، هه ر نه و ماهیه تهش که ته سه وری
ئینسان له خودی ئینسان دا دهکات ، بی گوی پیدانه تاکه
جیوازه کانی مروف له و به شانیه ی که له ماهیه تی ئینسانا
گورانیکی جه وه ره ی ناگورین .

که واته بناغه ی گشتی وجودیه ت ، باوه نه بوونه به
وجودی ماهیه تیکی پیشینه ، له مه وه ریبازی وجودیه ت نه گاته
نه و قه ناعه ته ی که هه ر ئینسانه نه توانی له خیالی
وجوده که یه وه ، ماهیه تی خوی سه لینی ، واته نمونه ی
به رزی ئینسان ، نه مهش به رزگار بوینی له هه موو بیرو باوه ره
نه خلاقی و روحی یه بو ماوه کان و به کارهینانی نه قلی له ته حدید
کردنی هه لسه و که وه کانی ، له هه ر هه لوینستیک له
هه لوینسته کانی ژیا نی دا .

ئا له م ریبازه وه شانوانه وجودی یه کان به دیار که وتن ،
که سارته رو هه ندیکی تر له بنووسه وجودی یه کان نووسیویانن .
له و سالانه ی دواپیشدا جیهان شویشیکی نوی ی ، نه ک
ته نها له سه ری هونه رو نه ده ب به خو بینیه ، به لکو شویش که
ژیانی گرتبووه و هونه رو نه ده به کهش وهک چالاکی یه کی
دانه براو له ژیا نه که له که لیدا هه ژا .

دله راوکی ی مروف و لاوازی ئیراده ی به رامبه ر
چاره نووس و ده رک بی کردنی کاره دژ به مروفایه تی یه کان
سیمایه کی دیاری نه و بزوتنه وه یه بوون .

به هو ی نامه فهومی و بی توانایی تیگه شتن له و دوا
دوزه خی یانه ی که بو مروفایه تی نه نرایه وه ، هه ندیک له ،

روشنبیران و هونه رمه ندان بر وایان به ناماقولی ی ژیا ن هینا ،
واتا له توانادا نه بوونی ئینسان بو تیگه یشتن و ئاشکرا کردنی
هوکانی و رافه کردنی نه و نه هاهمه تی یانه ی که به سه ر مروفا
دین .

شانوی ناماقوول وهک شویش له دژی ژیا نه که ، یاخی
بوونیکی بیزار و ناوومیدیشه له به رانه ری دیارده و
هه لوینسته کان نه مه جگه له و یاخی بوونه ی که له دژی وینه
ته قلیدی یه کانی دراما نواندی .

له به ر نه وه ی ژیا نه که ، به حوکی هه ول و کوششی له بن
نه هاتوی ئینسان و مه و دایه کی زیاتری په ره سه ندن و به ره و
پیشه وه چوون به خویه وه ده بین و دره ختی مروفایه تی به
دهستی داهینه رانه ی نه و ئا و نه در ی ، نه و نه و جو ره بیرو پراو
بو چوونه یانه ناتوانن تا ماوه یه کی زور له گه ل نه و ژیا نه دا
بژین ، نه مه له و کاته دا که هونه ر ، نابی و ناگونجی ببینه شتیکی
بیزار و ناوومیدی نامه فهوم و ره ش بین ، هه روه که نه وه ی پیویسته
پاش به ندی ئیش و زامه کانی مروفایه تی بی و پروناک بینانه
سه یری گری کویره کان بکا و هه ولی کردنه وه یان بدا .

دیاره ژیا نه په ره سه ندوه که پایه ندی نه و جو ره نه ده ب و
هونه ره یه و هه ری که یان ته واوکه ری نه وی تریانن ، له ته ک هه ر
په ره سه ندن و گورانیکی دا ، نه رکی هونه ره که ده چینه قوناغیکی
تره وه و به شیوه یه کی دی ته عبیر له و بارو حاله ته دهکات .

به و جو ره ، له وانه ی باس کرا ، په ره سه ندنی
هونه ره کانی شانومان له ره وتی په ره سه ندنه گشتی یه که ی
مروفا دا بو به دیار که وت هه روه که نه وه یان بو پروون بووه که نه و
په ره سه ندن و به ره و پیش چوونه ، له سه ر بنه چه ی توخمه
هونه ری یه پروته کان به دی نه هاتوو ، هه لبه ته نه و
په ره سه ندنه شان به شانی گورانکاری یه کانی مروفایه تی له
لایه نه کانی روشنبری و کو مه لایه تی و رامیاری یه وه به ئاکام
که پیوه له ته ک نه ماندا هه نگاوی که شه و به ره و پیشه وه چوونی
داوه .

سه رچاوه کان

- 1 - ضرورة الفن - آرنست فیشر
- 2 - المسرح العالمي - د . محمد مندور
- 3 - الادب و مذهب - د . محمد مندور

شیرینی له یلانی

هه لێهه ست و ئاوازی : فولکلوری
ئاماده کردنی : وریا ئه حمه د
گوتنی : تایه رتوفیق

قه سه م به و بالای چین چینت
به م نه گریجه ی زیر پوشینت
کافربووم هاتمه سه ردینت
شیرینی له یلانی له یلانی
شیرینی با بچینه سه یرانی

* ● *

چاوی په شت به خوماره وه
مه مکت سیوه به داره وه
خوا به ی داوی مه ی شاره وه
شیرینی با بچینه سه یرانی

* ● *

جووتی ساقی گواره زین
مه ی له مه یخانی ده گین
عاشقان له دین وه رده گین
شیرینی با بچینه سه یرانی

* ● *

قوربانت بم ئه ی بای شه وی
خه وبی له چاوم ناکه وی
دل مه جنوونه له یلای ده وی
شیرینی با بچینه سه یرانی
شیرینی له یلانی

● ئه م گۆرانی یه سالی 1977 به یارمه تی تیپی هونه ری هه ولیز
بو ته له فزیونی که رکوک تومارکراوه .

به ناز گیاف

ئاوازو هه لێهه ست : فولکلوری
ئاماده و دابه شکردنی : وریا ئه حمه د

ئه ری چه ندیم به ووتی : گیانه به ته گبیرم بی
ئه ری به قسه و نه کردم : نازه نین خودا گیرم بی
ئه ری به ناز گیان به ناز : کچی به نازت کردم
ئه ری مندالی دوینیم : گیانه تو پیرت کردم

* ● *

ئه ری هیشتا له که نا : گیانه دل پر له قینی
کچی موباره کت بی : گیانه نه لقه ی بوکینی
ئه ری به ناز

* ● *

ئه ری چه ن سال به تیری : نازه نین عه شقت په نجه پوم
ئه ری ئه و له داخه : گیانه بارده که م ده پوم
ئه ری به ناز ...

* ● *

ئه ری هه رکه س عاشقه : جوانی وه کوو من نه بی
کچی گیروده ی : داوی جوانی په په ی دل نه بی
ئه ری به ناز ...

* ● *

ئهم گۆرانی یه به یارمه تی تیپی هونه ری هه ولیز له سالی 1977 دا تۆمەر
کراوه بو ته له فزیونی که رکوک ...

(شیرینی)

Animato & *Detempo*

Andante

لا لای شیرینی

نہارا سہی نہ میں بابا شیرینی لا لای نہ

Fin

(بہ ناز گیت)

Andante

SOLO

نہ گیا - تی وو ہیں دم جھڑی نہ

میں دم گن - دا غو بین زہ نا دم - کو نہ سہو بھڑی نہ میں - بیرم تہ گ یہ

دوئی گری دامن دی نہ دم - کو زت - نا بہ جھڑی ناز بہ گیان ناز بہ دی نہ

دم - کو دت - میں تو نہ گیا - نیم

کورته چيرونك

● محمد عبدالله ●

دهوك

1983 / 7 / 5

ما بريفه گه هشته سهری زیره کی لبن باژیری ئامیدی دا
باری کهری خو هاقیت کورتانی وی ژیفه کرو بهردا ویری
به رەك دانا بن سهری خوو خورپ و دخه وچوو ..

هیژ بی دخه وه کاروانه کی مه زن هات و لی نزیك بوو
به ریخوده نی کو مروقه کی لهر رهخی ری نقستی یه و باره کی
داگرتی بی بره خفه ، سه روکی کاروانی گوت راوهستن ئه
دی چین سه حکه ینی کا ئه وچی یه د باری ویدا ؟ ! هنده کا خو
نزیکی جوالا کر تلپت خو گه هاندنی و گوته سه روکی کاروانی
باوه ربه که ئه فه هه می [طوف چایه] ئینا سه روکی کاروانی گوت
کا هوین باره کی په روکا داننه ویری و باری وی بینن باره کی
په روکا بو هاقیته ویری و باری زبلی بارکر . چه ند وهخته ک
پیغه چوو که چه لوك هشیاردبیت به ریخوده تی باری کهری وی
بی هاتیه گوهرین هه ر سق راووو چو به ریخوده تی چو هندافی
باری ده ریت جوالا فه کرن به ری خو دده تی هه می په روک
[کوتال] که یفا وی گه له ک هات هه رووی گافتی که ریخو ئیناو
کورتان هاقیته سه ر پشتی و ته نگا وی لی شدان باری خو بارکرو
قه ستا مال کر .. نزیکی مال بوو ژنا وی هاته پیش فه
به ریخوده تی باره کی په روکا بی ئینای ژه هه می رهنگا که یفا وی
گه له ک هات ئینا گوتی ئه ری جامیرو مال خراب ئه فه ته ژکیش
فه قیری دزینه که چه لوکیژی چیروکا خو هه می بو گوت ئو گوته
ژنا خو هشیاری بو برایت من نه بیژی ته شوله ب من ووان نینه
ئه ویژی گوت سه رچاڤا ، هه ردوو برایت که چه لوکی زانی کو
که چه لوك بی چویه کاروانی و زفیری یه فه ئو باره کی مه زن
قوماش ژی بی ئینای ئینا هه ردوو راوون قه ستا نیک برایی خو

دبیژن جاره کی سی مروف هه بوون هه رسی برایت نیک
بوون هندی برایی بجویک بوو نافتی وی [که چه لوك] بوو .
که چه لوك نه دشیا شول که تو چه ز ژ شولی نه دکر هندی برایت
وی دبه را دکر و دگوت کو شول بکه ت نه هه ری شول نه دکر ئینا
پوژه کی برایت وی گوتی برا ئه گه ر دی شول که ی تو لسه ر
چاقیت مه روینه خواری ئه گه رژی شول نه که ی دونیا یا به رفه ریه
چ عه ردی بخو دچی هه ری ئه م ته ناحه وینین . که چه لوك راووو
که ری خو کورتان کرو کنجریته خو هاقیتنه سه ر پشتی وژنکا خو
دا بدویف خو قه ستا بنی باژیری کر که ر کولکه ک بخو قه وژارت و
کنجریته خو هاقیتنه تیغه چه ند روژه ک پیغه چون کاروانیت
گوندی کاری خو کر دا بچه کاروانی که چه لوکی هزریته خو
کرن و گوت ئه ری حورمه ت ما نه چه تشت نینه ئه زژی بچه
کاروانی دگه ل کاروانی یا ؟ ، ژنا وی گوت باوه ربه که جوامیرومه
تشته ک لناف تشته کی نینه ما دی چ به ی ؟ ! میرکی گوت
حورمه ت کا تو رابه جوته کی جوالکا [تیر] بینه هه ما ئه ژی
دی چم بلا چ نه بیت ژنا ویری گوتی کو رو مال خراب ما ئه گه ر مه
چ نه بیت دی ده ست قالا چی یه کاروانی ؟ ؟

که چه لوکی ژی گوت دی رابه حورمه ت ئه ژی دی هه ردو
تیرکا ته ژی زبلی که م به لکی خودی یه بو مه تشته ک پیغه بهیت
ئه م هه ژارین ما چ بکه ین مه چ دی نینه ، ژنکا ویری هه رو یگافتی
راووو جوته کی جوالکا بو ئیناو ئه ویژی هاقیتنه سه ر پشتا
که ریخو بدویف کاروانیا که ت زبلی گرانه که ری ویری گه له کی
بیچاره یه مغداره کی چوون که ری وی وه ستیاو کاروانی یا هیلا

۱- میر دویربوون که چه لوك پيشقه چو براييت وی هاتن
 ۲- پسته خوارى ئو گوت ئى برا که چه لوك شه قى زه حمه تا تو
 ۳- کویرى چوى ؟ ته ئەف په روکه ژ کویفه ئینان ؟
 ۴- سوکی ژى گوت برا هه رچه نده هه وه ئەز ژ مال ده رنخستم
 ۵- هه وه ئەز ل کولانیت خه لکی را به زیل کرم به لی پا چ بکه م هوین
 ۶- براييت منن من بقیته ونه قیته .. ئو ئەز چ ژ هه وه
 ۷- خه سیرم ، که چه لوكی گوتی گه لی برا ئەز چوم داچه باژییری
 ۸- سببی به ری بکه همه باژییری جاده کا لویری هه ی هه می
 ۹- و نی لویری باریت ده واریت خو په پیت دکه ن و کوم دبن و خو
 ۱۰- قلیت خو دگرن ئەژی چومه ویری من گازی کر هی ...

زبل ب په روک هه روئى گافى من بارىخو گوهرى و ئەز
 قریمه فه .. براييت وی ژى گوت ماده م وه سا بیت بخودى ته
 مزی دى چين هه ر وى گافى هه ردوو براييت وی رابوون هه رنیکى
 هه وارىخو ئینا ده رو کورتان هافیت هه سهر پشتنى و بارىخوئى زبلى
 به روک وه ستا باژییری ئامیدی کر چونه سهر وى جادی ئه و
 براى وان نیشادای ده واریت خو راهه ستاندن و گازی کر هی
 زبل ب په روک چوار پینچ جارا هه ر گازی کر دوو سى گه غه ک
 به را بورین گوهمى خودایى گوتە ئیک و دوو ئەفه چ مروفن ؟؟
 سیاره ددین .. نه خیر هه ر گازی کر ئینا هنده ک چونه نزیک و
 گوتنى مال خرابین ما هوین دین بوینه که سى زبلى دکریت ب په روک
 هه ردوکاژى گوت مالا هه وه خرابه هوین ددین ئەوانژى نه کره
 نه مه ردی لره خا کوم بوون و هجه ت قوتان هه ردوکا ده واریت خو
 هیلان و برف مال چوون و گوتن سوژبیت گه ر ئەم گه هشتینه مال
 ئەم براى خو بکوژین ... که چه لوكی چ کر گازی ژنا خو کر گوتى
 حورمه ت دى نوکه براييت من هین ئو یى خو کارکری بو کوشتنا
 من قیجا ئە ز دى جلکیت ته که مه به رخوو تو جلکیت من
 بکه به رخوو هه ره پشته کارا خو شه شیر هه ژى دى گیسکی
 هه لگرم و مالی مال م به لی هشیار به گه ر هاتن خو ته بکوژنژى
 ده نگ ژ ته نه هیته .. هه ر دوى گافیرا هه ردوکا خو گوهرى و ژنک
 چو پشته کارا و میرک گیربوو بمال مالشتنى فه براييت وی هاتن و
 یى بشه پین سهرى وان یى دخوینى وه رکرى بشه رقه گازی کرکا
 که چه لوك بخودى دى خوینا وى فه خوین که چه لوكیژى دهنگى
 خو زراف کرو گوت هه رن بیک پشته کارا ئەوژى چوون ل ژنا وى
 راهه ستیان بمیرحتا هه تا ئیخستى ویری و کوشتنى ئینا ریکا خو

گرت و ده رکه فتن که چه لوكی گوت مانى ئەفان ژنا من کوشت
 سوژبیتن ئەفه بو وان نه چیت و تولا خو هه ر دى لیقه که م .
 که چه لوك رابوو که رى خو ئینا و کورتانى وى دانا سهر وه ریسکه
 ئینا ئو ژنکا خو ژ خوین فه لسهر پشته که رى زه بتکرو گریدا ئو
 لباژییری ده رنخستم ... هه ر چوو هه تا گه هشتیه نیزیکی
 بیده ره کا گه نمى و گه نم هه می یى سورکری به لسهر ئەویژى
 که رى یخو به ردا سهر گه نمى ئو چو پشته ته راشه کى لنزیکی
 بیده رى ژقه ستافه دوخینیت خو فه کرن و رونیشه خوارى ..
 خودانى بیده رى مال را چاف بوئى که رى که فتن کویى لسهر
 گه نمى و مروفه ک یى لسهر پشتنى ... هندى مالرا گازی کرى
 خودانى که رى ئەو گه نمى بخودانه چاوا ته که ر به ردايه سهر
 نه خیر هه روکه چنه هه تا نزیک بوئى به ریخوده تى ژنکه کا لسهر
 پشته که رى هندى گازی کرى خویشکا من که رى خو پاژو ئەو
 گه نم هه می خوار نه خیر ژقه ستابوو ئەویژى نه کر نه مه ردی لهر
 ژنکى راهه ستیاو به ره ک لین گوهمى وى داو د که ریدا
 ئینا خوار ...

دهمى ژنک د که ریدا شو ریبوى که چه لوك سقک پشته
 تراشى رابووه و کره هه وار ما چ خودى قه بویل دکه ت ته ژنکا من
 کوشت نى یا که ره و لاله و کوره یه ته چاوا وه لی کر ؟؟ ده مى
 میرکى ئەف تشته گولی بوئى شاش بوو هه ما مارا وه ستیاى ئینا
 گوتى به ختنى خودى به س تو دهینه که ته چ دقیت ئەز دى
 ده مه ته .. که چه لوكی گوت ئەز ناراهه ستم ئیلا ته ژى بکوژم
 میرکى گوت ئەز که تمه سهر به ختنى ته یاته ئەوه ئەز بو ته ژنه کا
 دى بینم ئینا که چه لوكی گوت ماده م وه سا بیت ئەزى رازیمه
 هه روئى گافى که چه لوكی ژنا خو بم ناخ کرو فه شار ت و بدوین
 خودانى بیده رى کفت و قه ستا مالا وى کر .. گوته که چه لوكی
 من کچه کا هه ی وى ژى دى ده مه ته که چه لوك هه روئى گافى چوو
 ده ستى خودانى بیده رى و کچا وى بخوژى قه بویل کرو بپشته
 که رى خو سیارکرو قه ستا مال کر براييت که چه لوكی زانى ژن
 برا خو بوو کوشتنى نه کو براى وان بوو ئو زانى براى وان یى
 زفرى یه فه ژنه کا گه له کا جوان یا بخو ئیناى براييت وى گوته
 ئیک و دوو مه گه له ک غه در ل براى خو کر مه ژنکا وى کوشت
 لسهر مه پلتقى یه ئەم بچین خو پاقینییه ناف مالا وى به لکی ل مه
 نه گریت ئەو تشتنى مه کرى هه ردوو رابوون قه ستا نیک براى خو
 کر هیش ژ دیره خو ره زیل کرن هه ردوکا و گوت برا مه کرو تو

نه که توچ دبیزې نهم دې وه که ین بهس فیجاری توله نه گره ټینا که چه لوکی گوت نه برا نه خوتوپره نه که ن خوزی هه وه زیتر ژنکا من کوشتبایه چونکی ژنکا من پچه ک یا پیربوو من بخودا ب ټیکا جه جیل تر ... ټینا برایت وی گوت کوربا که چه لوک چه وا ته ژنکا مری دا ب ټیکا ساخ نی نه ف تشته چ جارا چینه بویه .. ټینا که چه لوکی گوت نه برا نه هوین مزانن جهه کی هه ی لنزیکي باژیری نامیدی مری ب زیندی دگوهرن بهس هوین دهواریک خو راوه ستینن لسه جادی هه ما گیرونابن هوین ټینا هه ردوکا گوت بخودی نه فه خوش شوله چونکی ژنکیت مه هه ردوکاژی پیچه ک دپیرن هه ردوو رابون چونه مال نو ژنکیت خو کوشتن ولسه ر پشتا دهواریت خوزه بتکرن و قه ستا باژیری نامیدی کرن چونه سه روی جادی نه وا برایی وان که چه لوکی گوتی ، دهواریت خو راوه ستاندن و گازی کر هی مری ب زیندی ، هه رچی دویری پا بوری گوهریت وان بهل بون و گوت باب و نه فه ددینن هه تا ټیفاری مان بهین که ته وان هه ردو که له خا هنده کیت بهین کورت ژی دویری پا بورین به ریخوده نی حال نه فیه گه له ک توره بون و لی زفرین هه ردو نیخستنه ویری هندی قوتان نه وژی ته رمیت خو هیلان و سویند خوار فیجاری نهم برایی خو هه ر بکوژین که چه لوکی هزیت خو کرن ، گوت فیجاری نه زهه ر چوم چونکی برایت من هه ردوو کا ژنیت خو کوشتن فیجاری گه له ک ژ من دداخن نه ز قورتال نابم هه ما بلا من بکوژن بی فان ناخفتنا دبیزیت هه ردوو برایت وی لبر ده رگه هی ناماده بوون ، هه ردوکا هیرش بره سه ر برایی خو گوت ، داره کا گه له کا مه زن لپشتا گوندی هه بوو ، که چه لوک برل وی داری ټیشک دا ده ست هافیتی دا ناگری به رده نی سه ح دکنه خو ناگرو گاز هه ردوونه ټینا ټینا رابون دارو تراش کوم کرن و ب به خیت برایی خوفه نان ټیکی گوت نه ز دی چمه گازی تو هه ر ناگری ، چو ناگری وی دی چو گازی .. شفانه ک هات به ریخوده نی کو زه لامه کی بداری فیه گریدای نو ره خیت وی هه می داریت پیغه نای وی سترانا دبیزیت شفانی گوت مال کافل بیهنا ته کورت بو ب فی داری فیه تو بی سترانا دبیزیت ، که چه لوکی گوتی هه ر هه ر هه مام و ته شوله ب من نینه گه ر تو بزانی کو نه ز بوچی بی بفی داری فیه گریدایم دی بیژی ټیلا نه ز دی هیمه شوینا ته ، شفانی گوتی تو بوچی گریدای ؟؟ که چه لوکی گوتی مال ویران منی خو گریدای بفی داری فیه بیهنا کا دی دی دوو

مروف هین ټیکی گازا فی وی دی ناگر نو دی ناگری به رده من تو بی من دبینی نه زی پیرم پشتی دسوژم دی ژینی من هینه چواری ټینا شفانی گوت نه ز که تمه سه ر به ختی ته و خودی نه گه ر تو نه هی به شوینا من نه ز بهیمه شوینا ته نو په زی من زی هه می بو ته مروغه کی بی ژیر بی خولی سه ری ټینا که چه لوکی ژی گوت ماده م ته نه ف سوینده دا بهر من نه ز نه شیم دی ته بشکیم بهس و هره ده ستیت من فیه که بهس هشیاربی ده می ناگری به رده نه ته دهنگی ژ خو نه نینی ، که چه لوکی شفانه لشوینا خو گریدا نو په زی شفانی دا بهریکا خو قه ستا مال کر برایت که چه لوکی ژی هاتن به ری خو نه دا سه روچا فا کا کی به کی نینه !! چونکی که چه لوکی و شفانی جلکیت خو پیک گوهری بوون ، گاز هافیتی و ناگر به ردای هندی کره هه وار نه ز نه و نینم نه خیر سوت و بو قیر هه ردوکا گوت نی نهم ژ فی قورتال بوین ، نو زفرینه فیه مال به ریخوده نی که ره کی په زی بی لبر ده رگه هی خاننی برایی وی چون سه حکه نی کا نه و په زی کی به ده می نیک بوین به ریخوده نی کو برایی وان بی فراقینی دخوت ، ټینا گوتی که چه لوک مال خراب ما مه تو نه سوتی نوکه ، که چه لوکی گوتی برا هوین نزانن نه و دار دارا [نیغبالی] به هه ر چ که سی پیغه سوت دی تشته ک بیته پزقی وی پزقی من زی به ز بوو من ټینا برایت ویزی گوت نهم هیفی دکین برا مه زی پیغه گریده نهم خودان عیالین که چه لوکی گوتی سه رچا فا چونه ویری برایی مه زتری ب داریقه گریدا و ناگر به ردای و سوت و کره قیر هندی خول هیفی یا وی گرت نه خیر چوونه زفری .. ټینا برایی که چه لوکی گوتی .. کا ؟ ! برایی مه نه ساخ بوو فیه ، نه فیه چ لی هات ؟ ! که چه لوکی گوتی برا به ری ته نه ز چ لته فیه شیرم سوت و چوو ... نه گه ر ته ژی بفتیت بسوژی فیه رمودا ته گریده م ټینا برایی وی گوتی برا نه ز که تمه سه ر به ختی ته و خودی من کرو تو نه که نوکه پاشفه نه ز برایی ته و تو برایی من هه ردوو چونه سه روستوینت ټیک و دوو نو پیک هاتن زفرینه مال ...

ناگر

نه ف چیروکه من یا ژ برادر [فه همی عه بدولا ی وه رگرتی کو خه لکی گوندی [به لاف] هیه ل ده فیه را نامیدنی و ژینی وی نزیکی ۴۰ سالایه ...

چارهكی ژ جارا رهحمهت ل دهیباییت «گوهدار»
خه فانا دبیزن :-

لدهمی بهری حاکمهکی بی ل باژیپهکی بوو ، خلتهکی
که لهکی گران نهف حاکمه گرت ، هندی لنگه کهیم ولوقمان و
خوتورا که رههاوئینا نه پیش خلتهکی خوه ، که سی چ چاره ودهرمان
بو نه دبیتن .

دبیزن پوژهکی پیکا کهیمهکی ژی دوی باژیپری
نه شقلی ، خه لکی گوندی ژی جاب دا حاکمی ، کهیمهکی نوی
بی هاتی به باژیپری ته ، دی کا بلا بیته پیش نه خوهشیاته ، به لکی
دهرمانهکی بو ببینیت ، ئینا حاکمی جابا کهیمی فیری کر ،
کهیم هات ویری ، حاکمی گوئی : نهی کهیم هه گه ر ته
دهرمانهکی بو خلتهکی من دبیت ئونه ز بی ساخ بووم و بسه ر خوه فیه
هاتم ، ته چ دفتی نه ز دی دهمه ته .

پشتی کهیمی مه حاکم فهحس کری ، باش هزینت خوه
دئیشا ویدا کرین ، سه ری خوه بلند کرو گوئی : یا لحاکمی
خوهش بیت ، دهرمانی ته بی هه ی به لی که لهکی بزهحمه ته ،
حاکمی گوئی یا کهیم چ دهرمانه بی بزهحمهت ، کا بیژه
بئانه هیا خودی چه ندی ئاسی بیت دی هه ره پیداکم ، کهیمی
مه گوت حاکمی ، نه ز به نی هه گه ر تو بچویکهکی ساقا سه ری
بکه ی ، خوینا وی دلشی خوه بدهی بئانه هیا خودی دی ساخ
بی ، وهختی کهیمی وهگوئی به حاکمی ، هه که ر حاکمی
تشتهک دی کهیمی هه که ر نه دایی ، گازی دلالی خوه کرو
گوئی : دهنگل باژیپری بده ، کا کی بچویکهکی ساقا بی فروتنی
هه یه ، بلا بو من ببینیت ، چه ند پاره بقی دی دهمی ، ئینا ده لالی
گازی کر : هو ... که لی نه هلی باژیپری . کی بچویکهکی ساقا بی
فروتنی هه یه بلا بو حاکمی ببینیت چه ند بقیتن دی دهتی ،
ده لالی ره به ن هندی گازی کر ، که سی دهی نه کرو چ بچویکه بو نه
ئینان ، ما کی دی کوپی خو ، ئان کچا خوه ده تن بخوه بمالی
دنیا بی ژی هه میی ، ده لال بی هیفی بو ، هات گوته حاکمی :
نه ز به نی که سی دهینه کر ، حاکمی گوت ده لالی دی راوهسته ،
به لکی خه تا ئیاری ئیک پهیدا ببیت .

ژیکه که و میرکه کیت هه ژارو دهست کورت بی ل باژیپری ،

شیفا شه فی دنا فدا ئیته ، کوسکهک «پرهک» اعه یالی هویر یا
هه ی ، هه ژاری هزینت خوه کرن و گوته ژنکا خوه : فلان کهس
ما بوچی نه م کوپکی خوه بی پیچ شهش هه یفی نادهینه
حاکمی ؟ هه که نه م هه می دی ژیرسا مرین ، بلا نه وبتنی بیت ،
نه م نه فیت دی دی رحهت و ته نا بو خوه ژین ، ئینا ژنکی گوئی :
بخودی نه فیه خوهش پیکه ، مانی نه م هه می هه ر
دپه زیلین ، هه ما مه گرتی مه نه و کوپ نینه ، بلا نه م نه فیت دی
ژفی به لنگازی به ده رکه فین .

هه ژاری مه کوپکی خوه کره ملی خوه قهستا حاکمی کر ،
چو دیوانی سلاف کری ، سلافاوی ژی وه رگرت ، حاکمی
گوئی : خیربیت هه ژار ، هه ژاری مه گوت : یا ل حاکمی خوهش
بیت نه ف کوپکی ساقا من بی بوته ئینای ، حاکمی گوئی : هه ی
نه نه ؟ هه ژاری مه گوت به لی وه لا نه ز به نی ، حاکمی دوجارا
کوپک لبه ر زیبا کیشا دانه هه ژاری ، گازی جه لادی کرو ره فی
کوپکی سه ریکه ، دا خوینا وی دلشی خوه بدهم به لکی خودی
بکه ته دهرمان ، جه لادی کوپک بويس کر دا سه ری کهت ،
کوپکی ساقا کر که نی ... ! حاکمی گوئی : نه ی تفال ، نه م دی
ته سه ری که نی ، تو بیچ دکه نی ؟ !

کوپکی گوئی : نه ز بی بره جما خودی دکه نم ، حاکمی
گوئی چاوا ؟ کوپکی گوئی به لی وه لا یا ل حاکمی خوهش بیت ،
پانی ئیک دی زور داریه کی مروفی کهت دی مروف هه وارا خوه
بهت دهف بابی خوه ، نه فیه بابی من نه ز بی فرویت ته ، پشتی
هینگی مروف دهچته نک قازینی باژیپری ، نه فیه وی نه ز بوته
حه لال کرم ، پاشی دی مروف هه وارا خوه که هینیت دهف
حاکمی ، نه فیه نه ز دهرمانی ئیشا ته مه ، فیجا ما چاوه نه ز
نه که نم ؟ !

ئینا دی حاکمی بو کوپکی کوزری ، گوته جه لادی را که نه
سه ری که ، نه ز مرم خوه زی پار دمرم ، گوته هه ژاری «بابی
کوپکی» وه ره کوپی خوه بیه بلا پاره ژی بوته بن ، نه هلی دیوانی
گوئی : نه ز به نی پیچه خوینی ژ تلا وی بینه دلشی خوه بده
به لکی ساخ بیی کوپک ژی نامرین ، ئینا حاکمی گوئی خوه
دایی هنده خوین ژ تلا کوپکی ساقا به رداد دلشی خوه دا خودی
لی کر دهرمان حاکمی مه ساخ بوو ، کوپکی مه ژی بی بی دهف و
نه زمان ژ کوشتنی خلاص بوو ، هه ژاری مه ژی فحال کهت حالی
وی خوهش بوو رهحمهت ل دهیباییت خانه فانا .

بەدول عەزیزی داسنی

کەمال ئەحمەد دۆلە موی

سلیمانی

1983 / 6 / 19

گولی بە هاری تەمەنی دەدری - عەبدول عەزیز پوژی لە گەل سەیدەوان دەچی بۆ شکاری لە کاتیکیا کە دوا پانی بزنە کێویان دەکەوی و خوی سەنگەری داوی . لە لایەکی دیکە وە کۆپەکە ی : سەیدەوان بزنە کێویان هەلەبەری و خویان ئی مات دەدا .

بە لام قەزاو قە دەری خودا هەریه و جۆرە دەبی و بایەکی توند سەروولفی سەیدەوان ئالۆزەکا و دەی شەمزینی ... عەبدول عەزیزی باوکی وادەزانی ئەو مووویالی بزنە کێوی یه ، دەس ریژی ئی دەکا و بە پرتا و هەلەکویتی سەری و وادەزانی نیچیرەکە ی کۆشتوو . ئەری نیچیرەکە ی کۆشتوو ؟ .. بە لام زۆر جی داخە چ نیچیریک .. نیچیریک کە تەنها ئاواتی باوکی بوو ، بە دەزگیران داری و جوانکەیی بە گولە ی باوکی سەری نایە وە . لە بە هاری جوانیدا پە پ پ بوو .

لە خوینی خۆیدا شە تل کرا ... باوک هە روک رۆستەم کە خوئی وە سەر دە کرد قوپی دە پیوا و لە هوش چوو ... مە بە سستیکی زۆر جوان و ئازایانە ی تیا بە دی دە کری و بە تاییەت کوردانە لە و بە یته دا دە بینری .

عەبدول عەزیز کاتی دەزگیرانی بۆ کۆپە گە وەرە کە ی گرت . کۆپە گە وەرە کە ی مرد دەزگیرانی بۆ کۆپی ناوچی دانا ئەویش بە مراد نە گە یشت دیسان دای بە سەیدەوان یش ئەویش بە و جۆرە لە بە ین چوو ، کۆژا لە هاش سێ کۆپ دەزگیران بە بووکی دە پواتە وە بۆ مالی باوانی . ئەمەش بە یته کە یه پیش کەش بە خوینە رانی هیژای دە کە ین .

عەبدول عەزیزی داسنی ، لە نە وە کانی عە لی بە گی داسنی یە و عە لی بە گ خە لکی عە قرە یه ، کە لە شارە کۆنە کانی کوردستانی گەرمیانە و فەرمان پە وای کردوو تیا یا .

عە لی بە گی داسنی لە سالی 1274 ی کۆچیدا لە شە ریکدا کە لە گە ل میر محمد هاشای پە واندزی یانی لە گە ل میری گە وەرە کردویتی کۆژا وە .

دە توانین بلین عە بدول عە زیزی نە وە ی عە لی بە گ ئە مە ری ی تی دە چی کە 20 سال دوا ی عە لی بە گ فەرمان پە وای عە شایەری داسنی ی دە سته ویتی . ئە وە نیشانی دە دا کە تە مە نی بە یته کە پالی بە 120 سالیکە وە دا وە ، هە روها بە یته کە نیشانی دە دا کە لە مە لێ نە ندی هە ریمی داسنیان واتە کوردستانی گەرمین پووی دابی .

بە داخە وە لە بە یته کە دا ژیا نی عە بدول عە زیزی تیا باسکرا وە نە بە یته بێژە کە ناوی خوی وە دە ربرپو وە ، بە لام لە چە ند جیگا راوی بزنە کێوی و مە پە کێوی بە تە فە نگ کرا وە ، دە توانین بلین کە تە مە نی بە یته کە زۆر کۆن نیە

عە بدول عە زیزی داسنی سێ کۆپی بوو بە ناوی نیچروان و مە لکە وان و سەیدەوان ... نیچروان و مە لکە وان لە تە مە نی گەنجی و لاویدا جوانە مەرگ دە بن .

بە لام قەزاو قە دەری خودا وچارە نووس دە بی کە ئە و کۆپەش لە دەس بچی . جی ی داخە بە چ چوونیک لە گە ردنی

به هاره چ به هاریکه له من به غه للوره ^(۱)
 هر من ده چمه وه سهر قه بری کاکه سهیده وانی
 له من شین دهبوو شهش په پروو شلیرو که زیزه و نه وروزه
 مه للا ده ئی گولپکی ده ستووره ^(۲)
 سهر دبی ئه من له پاش کاکه سهیده وانی
 له خوم نابه ستم تفهنگی شهش خانی
 و بکه مه وه چپای مه غلووبی داسنیان ناکه مه وه راوی
 مه کووره

* * *

2 به هاریک له من دادی عه زیزه که ی له دنیایه م
 به هاره فه سلنیکه گیاده گریته وه ژهنگی
 خو من ده چمه وه سهر قه بری کاکه سهیده وانی
 له بابی خوی زیز بووه ناکاته وه دهنگی
 خو من له پاش کاکه سهیده وانی
 له خوم هه رام ده کهم راوی ده کیوانی
 که جیا له راوی تفهنگی .

* * *

3 ... به هاری له من دادی چ به هاریکه له من به به فرو بارانه
 خو من نه چومه وه سهر قه بری کاکه سهیده وانی
 له من شین دهبوو شهش په پروو شلیرو که زیزه و نه وروزه
 هه رامه تی دانه به دانه سهر دبی ئه من له پاش کاکه
 سهیده وانی له خوم نابه ستم تفهنگی شهش خانه مرووناکه
 مه وه مه غلووبی داسنیان ناکه مه وه راوی به رانه کیویانه

* * *

4 ... به هاری له من دادی عه زیزه که ی له دنیایه م
 به هاره چ به هاریکه له من به ئالوزه

خو من ده چومه وه سهر قه بری کاکه سهیده وانی
 له من شین دهبوو شهش په پروو شلیرو که زیزه و نه وروزه
 سهر دبی ئه من له پاش کاکه سهیده وانی
 له خوم قایم نه کهم تفهنگی شهش خانی
 مرووناکه مه وه چپای مه غلووبی داسنیان ناکه مه وه راوی
 نیری به له بوزه .

* * *

5 ... به هاری له من دادی عه زیزه که ی له دنیایه م
 فه سلنی ده وله مه ندان ده چنه وه کویتسانی
 خو من له بوته ئه وه هه رده نیم ده زگیرانی ملکه وانی
 سهری هه لئایه له بهر هه رامه تی شه ده ئی دانی
 به هاره و چ به هاریکه له من شین ده نوینی
 یاره بی خودایه ئه وه نه بکه ی نه یسه برینی

* * *

6 به هاری له من دادی عه زیزه که ی له دنیایه م
 به هاریکه و چ به هاریکه له من چهند دووره کی دیو به تی له
 ده وره تی ده زه مانا
 له سهر سی کوپان رابووک بچینه وه مانی ده بلوان هه رامه تی
 هه ر به روی ده سووره ^(۳) به هاره چپای مه غلووبی
 داسنیان له من به لیژه و له من به تانه
 هه رامه تی له من به به رزه
 خو من ده چومه وه سهر جه نازه ی کاکه سهیده وانی
 هه ر ده خوینی خوی ده که وزاوه .

* * *

7 ... به هاره چ به هاریکه له من دادی عه زیزه که ی له
 دنیایه م
 که سانی نه بوو بلی عه بدول عه زیزی داسنی ده تفهنگیت
 وردبی

چاوی ده جاسوسیت کویر بی کانی سوته نت له ئاو نیشته بی
قامکی په لان پیتکه ت بشکی
ئه وه کاکوئی سهیده وانی دهس پیدابارای ده ژین
ملکه و انم مرد ده نگم نه کرد نیچرو انم مرد ده نگم نه کرد
سهیده و انم به دهستی خوم کوشت مالی ویرانم
ملکه و انم پو نیچرو انم پو
گه وره ی هزارو پینج ماله ی داسنی سهیده و انم پو
تا ئه و پوژه ی میری مه زن دهگری دیوانی
مه جی بلند سهیده و انم پو

* * *

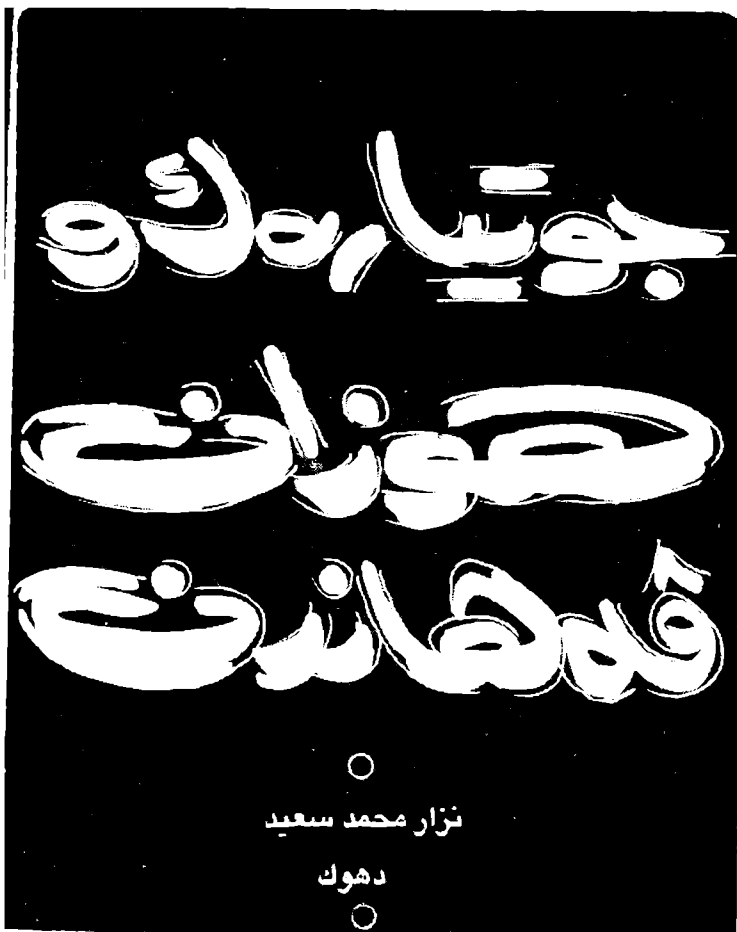
به هاری له من دادی عه زیزه که ی له دونیا به م
به هار و چ به هاری که
له من چن گرانه عه بدول عه زیزی داسنی
ئه وه بانگ دهکات ده زگیرانی
روله و ره مه ره خه سیبه له بابی خوت بخوازه
پوبکه ره وه مالی ده بابانه
ده زگیرانی ملکه وانی ئه وه بانگ دهکا هه لکیشه خه نه جهری
ده بابانه

بیست و چوار جاری بگیره وه له جهرگو دلانه
ئه من له سه ر ملکه و ان و نیچرو ان و سهیده وانی پا به چ
چلو پویه کی پوبکه مه وه مالی ده باوانه .

* * *

په راوین

1. به غه للوره - واته به ته مو مژه
 2. گولپکی ده ستوره - چه پکی گولی پر به چنگ
 3. هه ر به پووی ده سووره - کچ به پووی
- سووره وه چوته وه مالی بلاوانی واته به بووکی

توچ هزارا ژنی ناکه ی . دی بیژی ئه ف مروغه نه خوینده واره ، لی
جاخی ده لشکیفی ژته را خویا ده ، کو خاندنه فانه کی ده ست
هه له لخاندنگه ها تا پولا شه شی خاندیه لسا لیت به ری 1940 .
شهیدایی هوزانا کوردیه . که له ک هوزانیت هوزانقانی
کورد ژبه ربون نه خاسما بیت مه لایی جزیری و فقیی ته یران و
ئه حمده نالبه ندی .

ده ست دنیفسینا هوزانی دا هه بو ، که له ک هه لبه ست
فه هاندینه سالا 1975 لگوندی «به هنونه» لده فه را گولیا من چاف
بی که فتن . چهنده هه لبه سته ک ژه لبه ستیت وی من لده ف
خونفیسین . ئه ف هوزانقانی ملی نافی وی «حاجی صادق» ه
لسه ر هوزانیت خو نافی خو دنیفسیت «حاجی بهنونه» .
ته مه نی وی نیزیکی شیسست سالیی بو . فان سالا چویه به ر
دلوفانییا خودی ئه فا ژیری ئیکه ژه لبه ستیت وی لدوی ریچا
نالبه ندی فه هاندیه :

هیلمو زانیار
که سی وی بونه کار
میر بون مهلیکو سهردار
کهس بوان قهت ناکت چار

* *

غیره تو تفاقو نان
یو میلیله تا پاسه بان
هرسو برس بو وان نه مان
نه وسه ربه ستن بی گومان

* *

داسو بفرو هر نامیر
بو عاله می نه ون خیر
قه تل خون ئو قاروقیر
کهس بوان نابت نه میر

* *

هندی ملکی بی خودان
دوژمنی دهست لی نهان
دائم شهره ئو لیکدان
خیر بو وانا تیینه مان

* *

وهختی تو هر به تالی
دائم قه قیر الحالی
بورزقی خونانالی

سهرخوشی هر سه کرانی

* *

نان گارسو ته حله نه
نه وژی بته عنو لومه نه
خارنا ناغی کاده نه
هردهم بو وی پاله نه

* *

رابه سهرخو چاره کی
بهس پالده سهر کیله کی
شول بکه خوشست نه کی
دی بی عه زیزی خه لکی

* *

چهند ته به لاف کر به لا
وهک رویفی که فتی خه لا

* *

وهته نی مه شرینه
شرینه وهک هنگفینه
مه حبهت وهته نو دینه
مه وهج ژخه لکی نینه

* *

نه گهر مروف که فته خوار
دوژمن لی بون صهد هزار

هر یه که له قهک لید او خار
چه رخوفه لهک بون نه یار

* *

وهختی سپیده هات و راست
رابه سهر خوبکه خه بات
روژی و نقیژو صه لات
پاشی دونیا لبرته هات

* *

میره سهر و میری باش
بی قه لاحه و دار تراش
بزانه نه ون مه عاش
صهد ئافه رین صهد که لاش

* *

بهسه بوته روینشتن
کهس رزقی ته ناده تن
هر ته دقیت مالوژن
تیرکی ته هردهم بی کون

* *

نانی بسهر شوری نه خو
تو زاخه کی بده خو
نانی که دا خوبخو
چاف بکه جیرانی خو

دزی و سوال پیسن زور
شهف و پروژگه رهان لدور
عالم په قین چونه ژور
وهك شه یتانی شینو سور

* *

ګه ر ته دقیت حالی خوش
راکه ره زو په زو میش
نه و دی ته زو ئینن پیش
لازم بی چو یف شه کیش

* *

کانی زه لامی سه رشور
دمالا خودا چو یفی کور
هر بطیطه و پوره پور
که س نه شیتن ب چته دور

* *

بی ن زانت چه ند که ره
مه حمله بی ره به ره
هر دهم بی سه رو به ره
هر به تاله شول به ره

* *

حاجیو تو شاعری لی جاروبار
شیرعی بخو نه که کار
ته نه صه بره نه قه رار
جار شاعری جار جوتیار

* *

حاجیو خه م گیری دنی
تو چرا طه بعته ئاسنی
بگره ئاخره تی به رده دنی
خو حازرکه بو مرنی

* *

لشهف بیریه کی دیوانا گرتیه ، سوحبه تا سوحبه تی
دکیشیت ، سوحبه ت همی لسه ر کچه کی یه ، وان پروژا یا
خودایه ره فان لګه ل تولازه کی .

حاجی بی مته . مانه پیغه کا نه و بو فی شولی چ دبیریت ،
نه بیژه هوزانه ک پی فه هاندیه
ئینا حاجی ده ست هافیتی نه ف هه لبه سته ګوت :

که چ فروشی که چ بازارکر
وی خوه لبه ختی خو سیارکر
نامیس به ردا خو بی عارکر
تویرکی پارا بو خوه لکارکر
مه شوهرت ګه ل ژنا خوه کر
ده ګه هی خوازګینیا فه کر
هه چیی هات پیش سمبیل بادان په رچه م شه کر
وی هزره کا مه زن ژخوه کر
وه ختی چو پیش نه ختی مه زن ئاشکرا کر
بابی که چی خو پالدا فه خو که یف خوش کر
دهیکا که چی شه راب ګیرا شیرو شه کر
خه فکا حیلې شنویکا فه کر

وه ختی ته یر ګوت نه خت زیده کر
لاوک رابو نه مال ئاڤا نه خاتر کر
هه چیی هات پیش زیده تر کر
هه تا ګه هه شته هزارا
ژغه یری خه لات و سه ر بارا
که چ روینشته به ر دیوارا
رهوندک ژچه فا هاتن خواره
ده ست وتل دان بن ګوهارا
چه هف ګیراندن دوست و یارا
که چ مه جبوربو رابو سه رخو
کلچیفی رهش دا چاقیت خو
چه ند جلیت پال کرن به رخو
صورو سپیاف دان پیی خو
ئیشاره ت دا مه حبوبی خو
ده ست دده سستی بر دګه ل خو
که چکی حاکم کر بابی خو
نه خته ک سفک کر مه هرا خو
بابی که چی ده ستیت خودان کیله کا خو
هر بطیطی دګه ل ژنا خو
که چ بو نه ما ئاخره ت ژی چو

پانجه مږين

لای منداډ

جلال خه له ف ژاله یی

رابه ری په وروځه یی له سوله یمانی

سانه وی سیروان

نهمجا نه ی دایکی به ریز :

ده بیت نه وه بزانتیت که منداډی په نجه مږ ، گریان و کپوزانه وهی که مه ، دانه کانی ئاسانتر دهر دیت له چاو منداډانی هاو ته مه نی خویدا . مانای وایه په نجه مږین هر وهکو چون زیانی هه یه ناوه هاش قانزاجی هه یه .

هوکانی په نجه مږین لای منداډ

1 - منداډی ساوای په نجه مږ [پال نه ری] مږینی به هیزو ته واناتره له منداډانی تری .

نهمیش له بهر نه وه یه منداډان جیاوازی یان هه یه له م پال نه رهدا ، منداډی واهه یه ، ژهمیکی مږینی (20) دهقیقه زیاتر ده خاپه نیت و دواى نه وهش هیشتا په نجه ی ده مږیت . به لام هه نده منداډلیکیش ژهمیکی مږینی (5) دهقیقه .. ناخپانیت ، له گه ل نه مه شدا نابینیت په نجه به رزه کاته وه بودهمی .

2 - جاری واهه یه که منداډ په نجه کانی ده مږیت دواى تیر بونیشی له بهر نه وه یه که کونی گوی مه مکی دایکی ، یان مه مکه شووشه که ی که وره یه و زور شیرى لى دیته

زاناکان ده لښ هه ندیک له منداډان پیش نه وه ی له دایک بن ده ست ده که نه په نجه مږین ، به لگه ش بو نه مه نه ونیشانانه یه که به سهر په نجه که له ی منداډه وه به دی ده کریت دواى له دایک بوونی . به لام زورترین منداډ له ته مه نی سی مانگی ، یان چوار مانگی یه وه ده ست به م خووه خراپه ده که ن . زور له منداډان له ته مه نی شهش مانگی دا وازی لى ده هینیت به لام له ته مه نی حه وت مانگی دا زور به یان به گهرمی ده که رینه وه سهری ، تا ده که نه نه و په ر ته مه نی په نجه مږین ، نه ویش (18) هه ژده مانگی یه .

- جموځولداو زور سر زه نشت ده کړیت .
ج - هه ست ده کات که له خوی خوشه ویستر هه به له
مالداو بهر بهر کانی له گډل ده کات .
د - زور شه رمنه ، یان ترسنگه .

زیانه کانی په نجه مژین

له راستیدا په نجه مژین لای مندالیکي ساوا که ته مه نی له
دوو سال که متر بیت هیچ زیانیکي نه وتوی نی به لام نه گه ر
هات و له و ته مه نه تی په پری و هر بهر ده وام بوو له سهری
به کاریکی سروشتی و ته ندروستی دانانریت . نه و زانایانه ی که
له م باسه دواون ده بڼه بی به شه وه

- 1 - دان سازه کان
- 2 - پزشک کانی مندال
- 3 - پزیشک کانی دهر وون ناسی

- 1 - دان سازه کان ده لین : نه گه ر مندال بهر ده وام بیت له سر
په نجه مژین کار ده کاته سر دانه کانی و کلوړی ده کات و به
نارپکی دهر سکیت .
زیانیکي زوریشی هه به بو پووی و تووشی هه و کړدنی
ده کات .
- 2 - به لام پزشک کانی مندال ده لین په نجه مژین هیچ زیانیکي
بو نیه مندال نه گه ر وازی لی بهینیت پیش نه وه ی دانه کانی
شیری بگوړیت به دانی تری ، به تاییه تی نه گه ر مندال که
ته ندروستی باش بیت .
- 3 - به لام دهر وون زانه کان ده لین : په نجه مژین دهر گایه که بو
به ره لاکردنی نه و غم و خفه ته ی که به ستانویتی به دلی و
بوته هو ی دروست بوونی بشیوینی به کی دهر وونی و هکو
که وره یه ک وایه له بهر هو یه کی دهر وونی ده ست بداته
جگه ره کیشان ، یان ته زیچه که ی به تووره یی به وه بادات و
هه له قوی بی بکات .

چاره سره کانی په نجه مژین

- 1 - نه گه ر مندال که ت ساوا بوو ، چه ند پیوړستی به شیر
هه به ، نه و ونده پیوړستی به مژین هه به ، وازی لی بهینه با

خواره وه ، منداله که زور تیر ده بیت به بی نه وه ی لیوی
ماندو ویکات ووزیه ک کارکات ، له دوا یی دا زوری بی دیت
که په نجه کانی بمژیت بو نه وه ی که ته سکینی خوی
بشکینیت و پال نه ری مژینی تیرکات .

- 3 - هه ندی جار مندال له برساو که م خورا کیدا په نجه کانی
ده مژیت .
- 4 - زور جار مندال له ته مه نی [8-21] مانگی په نجه ی
ده مژیت بو نه وه ی و هکو ووتمان له پیشه وه دانه کانی به
ناسانتر دهر دیت .
- 5 - جاری واهه یه که م نوستنی و ماندو بون ده بڼه هو ی په نجه
مژین لای مندال .
- 6 - نه گه ر دایک و باوک ووریا نه بن نه و منداله یان که له مه مک
ده برنه وه نه ی خه لافینن و مروشی به باری چالاکی به وه ؛
نه وه فیری په نجه مژین ده بیت .
- 7 - جاری واهه یه نه و منداله ی که په نجه ی ده مژیت تووشی
به کی که له م گرو گرفتانه بووه :
ا - بهر به ستیک هه به له ناو خیزانداو نایه لیت بگاته
ناره زووه کانی .
ب - سهر به ستی ته وای نی به له یاری کړدن و

چون مندال سزائے دري

● بنيامين يوخنا دانيال ●

زور دايك و باوك له و بروايه دان كه مه به ست له (سزا) سزاي له شي يه (سزاي جه سته يي body punesh mint) ، به لام هر نهويه كه مندال دوو چاري هله نه كات ... چونكه ليداني مندال هله يه كي كه ورهيه و جوړه ها نه نجامي سلبی negative results وده ست دينيت و ده بيه هو ي وون كودني نرخی په روه رده يي سزادان (educational value) نه ي كه وایی مندال ده بي چون سزا بدری و كه ي ده بي سزا بدری ؟ . يا

نه و راسپاردانه چين كه پيوسته په پره و بكرين ؟ .
گرنكترين نه و راسپاردانه ي كه بو دايك و باوك ناراسته نه كرين نه مانه ن :

1- زور به ي پسيوړو specialists دهر وون ناسه كان نه لين ، پيوسته پاش ماويه كي زور كورت له پووداني هله كه مندال سزا بدری كاردانه وه ي (رد فعل reaction) هله كه ي لي بي نري .

بو ماويه كي زور مه مك بمژيت .

2- نه گره به شيري قوتو به خيوي ده كه يت ، يا كوني گوي مه كه شووشه كه ي زير بچوك بيت به زه حمه ت شيري لي بيه خواره وه .

3- نه گره منداله كه ت له يه ك سالان به ره و ژور تر بوو ، وه هر به رده و ام بوو له سر په نجه مژين ، وازي لي بيه مه يكه به كه لكه زي ميشكت ، هره شه ي لي مه كه مه ي تر سينه ، يان كه له بچه ي مه كه و ، ده ستی مه به سته ره وه يان په نجه كاني به ماده ي تال ، يان توون ، يان بوگن چه ور مه كه .

نه گره نه و كارانه بكه يت مه عنای وايه زياتر پال به منداله كه ته وه ده نييت سوور بي له سر په نجه مژين ، له به ر نه وه ي مندال مانگره .

نه و يش بزان له 90٪ مندالي په نجه مژ دوو اي ته مه ني دوو سالي وازي لي ده هين .

4- سه ركه و توو ترين ريگه بو واز هيناني مندالي ته مه ن [2-5] سال نه و هيه كه خه ريكي بكه يت به ياري كودنه وه و سه ربه ستی ته ووي بده يتي له جم و جوول كودندا ، له پاسكيل لي خور پندا ، له ته ماشا كودني ته له فزيوندا .

5- نه گره مندال كه يشته ته مه ني پينچ سالاني و وازي لي نه هينا ، ده بيت هر چاره ي بو بدوزي ته وه و نابيت پشت گوي بخريت .

يه كي كه له و چارانه يش لاي دانسا زه ، نه و يش نه و هيه كه چه ند كو نه ند اميكي تاييه تي بو دروست ده كات .

دووه م چاره له لاي پزيشكي پسيوړي مندالانه . سي يه م : نه گره هر چاري نه بوو ده بيت راويژو ناموزگاري له پزيشكي كي دهر وون زان وهر بگيريت

سه رچاوه كان

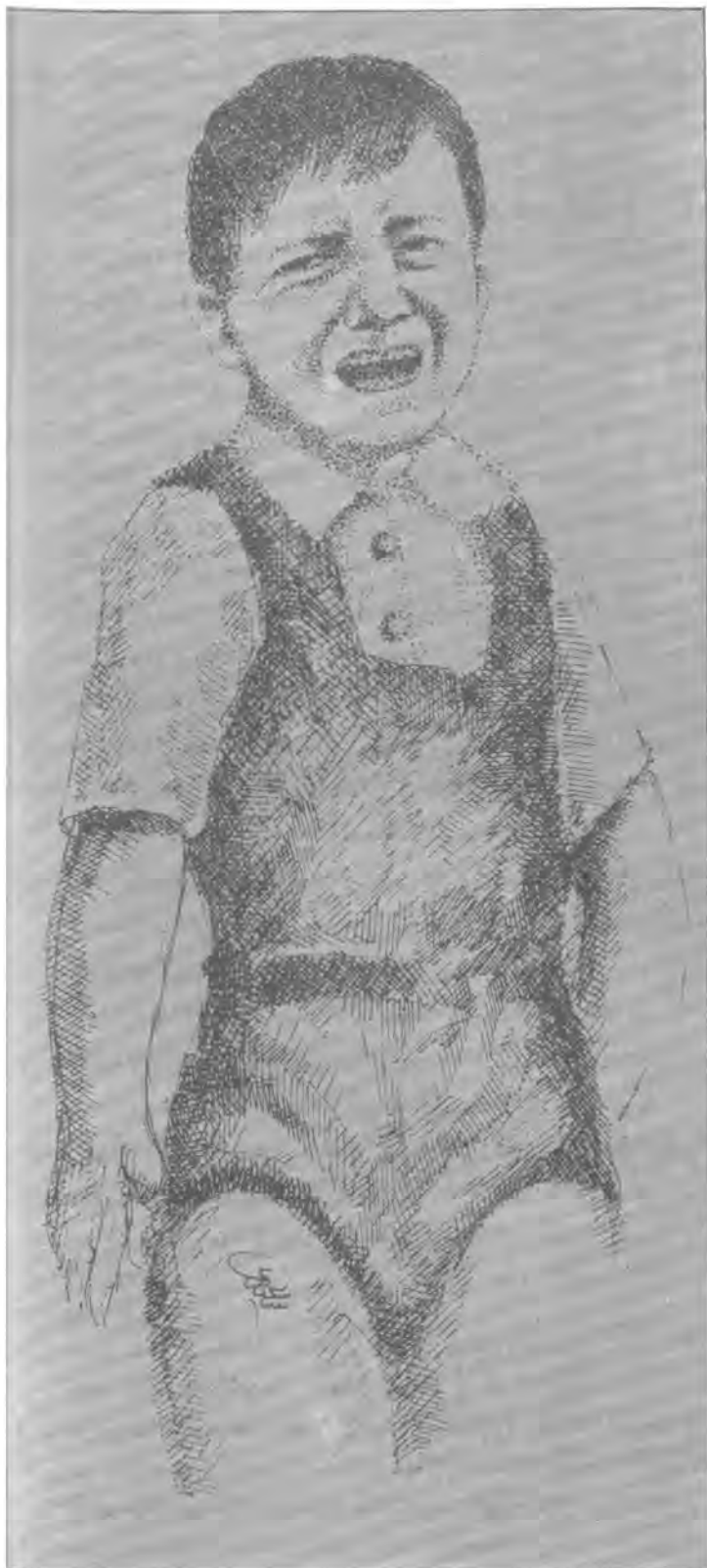
1- طفلك حتى الخامسة . تاليف : سنية النقاش عثمان

ط 3 1979 الناشر دار العلم للملايين ص 88-89 .

2- موسوعة العناية بالطفل . تاليف الدكتور بونجيامين سبوك ترجمة مجموعة من الدكاترة الى اللغة العربية الناشر /

المؤسسة العربية للدراسات والنشر ص 226-232 .

3- مجلة طببيك العدد 119 تموز 1966 60-63 .

هوی نه مهش به پی بیرو بوجوونی نه م پسرور
 دهروون ناسه psychologists نه گه ریته وه بو نه و جیاوازیه ی له
 نیوان چمکی کات (مفهوم الوقت time conception)

له لایه ن ئیمه و چمکی کات له لایه ن منداله وه هیه (1) .
 2- نابیی به هیچ شیوه یه ک تاوانیکی کون (هه له یه کی
 رابوردو) به بیرو منداله که بهینینه وه ، چونکه نه مه واله
 منداله که نه کا به م س قوناغی خواره وه داتیپه ربیی :

یه که م : قوناغی ههست به ئیش کردن (pain stage) دووهم :
 قوناغی بیزاربوون (ancy anoe stage) جا سه رچاوه ی نه م
 بیزاری یه دایک بی یان باوک یان هه ر نه نرامیک له نه نداهه کانی
 خیزانی منداله که . س قیه م قوناغی گوی نه دان به دووباره کردنی
 سزاکه و سه ر چاوه کی .

3- پیویسته سزاکه زور توند نه بی ، تا منداله که ههست به
 چه وساندنه وه نه کات (persecution) . ده رباره ی ریکا کانی
 سزادانی مندال ، به سندنترین و راسترینیان نه مانه ن : -
 یه که م : دوورخستنه وه ی مندال له هاوپی و هاوه له کانی و
 بی به ری کردنی (deprivation) له یاری کردن له گه لیاندا ،
 هه ندی جار وه ک سزایه کی به که لک له قه له م نه دری ، به لام
 پیویسته نه م سزایه که م به کار بهینری و له کاتی به کار
 هینانی دا پیویسته بخریته نیو چوار چیوه یه کی کاتی یه وه
 (time frame) و ماوه یه کی کاتی ی (time period) دیاری کراوی
 بو ته رخان بکری ، چونکه نه و کاته ی منداله که له گه ل
 دوست و هاوه له کانی یاری نه کات و هاموو شوپیان له گه ل
 نه کات ، هه ولیکی بی شومار نه دات بو نه وه ی زال بی به سه ر
 که م و کوپی به کانیدا و هاوپی و هاوه له کانی رازی بکات .

زانای دهروون ناس سلافسون (slavson) ده رباره ی نه م
 باسه نه ئی : به ریگه ی یاری کردن و هامو شو کردن مندال بوی
 هیه هه ناسه بدات و که م و کوپی یه کانی (detects) خوی
 ده ربخات . هه روه ها یاری کردن له لایه ن منداله وه
 تامه زروی نه کا بو نه وه ی مندال به هوی وه گیرو گرفته کانی
 (problems) خوی روو پوش بکات ، یان بو نه وه ی
 خوشگوزهرانی و تاسه و ئاره زوووه کانی (desires) خوی
 مسوگر بکات (2) . لیره دا نه وه ی له سه ر دایکان و باوکان
 پیویسته بی نه وه یه که شوینی به یه ک گه یشتن و یه کتر
 بینینی منداله کانیا ن بدوزنه وه ، بو نه وه ی تیایدا ههست به

نارام و گوشادی بکەن . هەندێ جار باوکەن و دایکەن نازەزووی ئەوەیان نابێ کە مەندالەکانیان بە مەندالانە بکەن کە لە گەرەک دا هەن و ، خاوەنی خووەوەشتی قبوڵ نەکران (habits) ، بۆ ئەوەی ئەم خووەوەشتانە بە هۆی یاریکردن و بەیەک گەیشتنەوه نەگۆیزێنەوه بۆ مەندالەکانیان .

یەکە بەدەن مەندالەکانیان و هاوێڵەکانیان لە مالهەوه یاری بکەن ، بۆ ئەوەی خۆیان سەرپەرشتیان (supervise) بکەن و چاودیریان بکەن ، هەرۆهە یارمەتیا بکەن بۆ ئەوەی دەستیان بگاتە تروپکی بەهەرۆ ئاوات و ئەو پیرەوهی کە لە ژیاڵاندا بوو بە مەبەست (3) .

دووەم : هەندێ جار ، پاش ئەوەی مەندال هەلەیک ئەکا ، هەست بە جوړە پەشیمانیک ئەکات (repent) . واتە ئەتوانین بڵێن خۆی سزائەدات : سزای دایک و باوک لێردا بە چەند جارەکردنی (مضاعفة duplication) ئەم هەستە ئەبێ . بۆ نمونە : کچۆلەیک کە بووکە شووشەکە ی ئەشکێنی ، ئەم جوړە پستانە ی بۆ ئاراستە ئەکری :
- ئەو بۆ بووکە شووشە جوانە کە شکاند ... ؟ تەماشای کە چون ئەگری ...

- تەماشاکە بووکە شووشەکە ی خوشکت هیشتا هەرماو ، ئەو لە توژیرتره ...
لێردا دەبێ ئەوەش فەرامۆش نەکەین کە وا زۆربە ی ئەو مەندالانە ی کە پاش کردنی هەلەیک هەست بە پەشیمانی ئەکەن خاوەن کە سایەتەکی هەستیارن (sensitive personality)
لە بەر ئەو پێویستە مامەلەیکە ی تاییەتیا لە گە لا بکریت سی یەم : بێ بەری کردنی مەندال (deprivation) لە خوشی یەکی دیاری کراو .

دایکی زیرەک لێردا ئەو دایکە یە کە لە توانایدا دەبێ چەشنە بێ بەریەک بدۆزیتەوه کە ئەو ئەجامە ی دەمانەوی و دەهست بێنیت بۆ نمونە کە مەندالیک لە کاتی نان خواردن بەد خویی پیشان ئەدات (شەرکردن ، قسە ی ناشیرینکردن ،

جێبۆدان ، هاوارکردن ...) ، سزاکە ی بەوه دەبێ داوای ئی بکری بەشداریان ئەکات لە نان خواردن و بە تەنیا نانی خۆی بخوات . بە مە مەندالە کە ئەتوانی بە ئاسانی لە راستی بگات و رەش و سپی لەیک جیا بکاتەوه . واتە پێویستە پەپوهندیک (relationship) هەبێت لە نیاو جوړی سزاکە و ئەو هەلەیکە دا کە مەندالە کە دەیکا .

چەند پێگایەکی تر بۆ چاک کردنی repair خووەوەشتی مەندال :

یەکەم تێرکردن (station) :
مەبەست لە تێرکردن ، لابردنی هەموو جوړە بێ بەری یە کە کە لە مەندال دا دەبینرێ .
دووەم : پشتگرتن (reinforcement) .

مەبەست لە پشتگرتن ، هان دانی مەندالە بۆ بەردەوام بوون لە سەر ئەو خووەوەشتە نوێیانە ی کە پێچەوانە ی خووەوەشتە قبوڵ نەکراوەکەن (هەلە) .
ئەمەش چەند هۆو کاریک کاری تی ئەکەن :

- 1- جوړی پشتگرتنە کە .
- 2- قەبارە ی پشتگرتنە کە .
- 3- ئەو ماو کاتی یە (timeperiod) کە مەندالە کە تیایدا لە پشتگرتن بێ بەری کراو .
- 4- ئەو ماو کاتی یە کە ئەو کەوێتە نیاو پشتگرتن و پوودانی هەلەکەوه .

سی یەم : کوژاندنەوه (extinction)
مەبەست لە کوژاندنەوه گۆی نەدانە بەو خووەوەشتە قبوڵ نەکراوە ی کە مەندال ئەیکا بۆ ئەوە ی سەرنجی دایک و باوکی رابکێشی .

پەراویزەکان :

- 1- سزادانی مەندال ، بنیامین یوخنا دانیاڵ . پۆشنیبری نوێ . ژ . 80 - 1980
- 2- بێوانە مەندال و دۆستایەتی ، بنیامین یوخنا دانیاڵ . بەیان ژ - 51 تشرینی یەکەم 1978 .
- 3- مەندال و یاریکردن ، بنیامین یوخنا دانیاڵ . ل 4 - 6 ، چاپی یەکەم بە غداد 1978

بوجیت هیشتم؟

جلال حمد امین *

کوینه

1983/5/17

له گهل كوچت

خه زان هات و كه لا سه وزه كه شه كانی به هاری دل ، كه و تنه
وهرین .

مه له كانی هیوای ژینم ، به ره و ئاسمانیكي دوور له هوشتم ،
كه و تنه فرین .

هیچ شه و نی به ،

دهیان ته رمی خه زه كانی تیا نه نیژم

شه و گار نه بوو ،

یاده كانت خولیای نه بی سهری گیزم

كه ره به و ی ،

ته نیا ساتيك له یادت كه م

ده بی چركه ی دلی سربووم ئا له و ساته دا راگرم چون نه توانم له
«ژیان» بم و

یادگاری پر برینم فه راموش كه م

ئای شیرین گیان نازانم بو ... بوچ نامرم

چه ندحه ز نه كه م ،

كه بتوانم رازه كانی ناو دهروونمت بو بنیرم به لام چبكه م ،
پنویست نه كات هه موو هه گبه و تویشه به ره ی ،

ناو جیهانت بو داگرم

ته نیا رازیک ، لام په نهانه ..

له سهر ریگای دووری كوچت كه دانیشتم

چاوه كانم كه و تنه پرسیار له نیگا كه ت

نازیزه كه م زوو پیم بلی ،

بو جیت هیشتم : بو جیت هیشتم .. ؟

له بهر تو بوو

روژی به رزی ئاسمانی من

ده بیبه ست و ده بوو به سه هول

خوینی ناو له شم ده می و ...

هه لیش ده چوو .

هه رچی شیعر بوو ده سووتا

هه ر دوو كه لی شیعره كان بوو

ده بوو به سروه ی به یانی و

خوی ده نووساند به سهر پووتا

هه رچی كه ژبوو له ریگه تا

هه موویم بوخاند و ده ركرد

نه وه ی نه ده كرا بو توتم كرد

كه چی له لات نه دركاندم

«لینت دلگیر نیم ، خوم به خوم كرد»⁽¹⁾

● سامان عبدالقادر دزهیی ●

«پیشكه شه به نه نوه ر قادر محمه د»

له بهر تو بوو

ده رگام له زریان كرده وه

په زی دهروونی خوم سووتاند

چراكانم خاموشی كردن

دهنگی ناوازی خوم خنكاند

وهك شیت به سهر

كنوی كه یشتنت كه وتم

هه روهك كه شتی په کی وون بوو

كه ردای سه خت پای فراند

سه دان جار كړنو شم بردو

جاری له لات نه دركاندم

بو وهك دلداری دلت داو

دوايش سهرت لی شیواندم

* * *

(1) له شیعرێکی نه نوه ر قادر وه رگیراوه

دوو نامه زور کورت

عومه ر فارس محه مه د
کفري

(1)

نيشتمانم ...
نه گهر پوژي
پويستت به گياني من بوو
پيم نه به حشيت
ياخوا له شم د ابرزيت و
دهرچي گيانم !
گهر شه ويکيش
کارواني مان و نه مانت که و ته ريگا ،
پويستي به دوو موم هه بوو
چاري خومم بوت نه سووتان
له بينيني دونيای روشن بي به ري بم
ياخوا کويرين چاوه کانم !

(2)

خوشه ويستم
خوشه ويستيت
نيشتماني هه وره کانه و
منيش هه لوی شيعرم وه هه ور
به رز نه فرم
وا ريگايه کي سهخت نه برم
بولات هام
تا ئيلهامي شيعريکي نويم بي بيه خشي و
ماچي بکهي به خه لاتم !

په نامه هوري خوشه ويستي

● نه وزاد علي ●

من کويست که و ته ي
بالاو دلتم
چاوه پني روژي سه رکه لتم
باش بزانه
هه ست و نه ستم
هه ر بوتوي شوخ ،
ده خه مه سه ر به ري ده ستم

هو کچي نازه
خوشم ده وي ي بي نه ندازه
کولي ناواتي به هارم
هه رتوي نيازه
پاداشته که م بو نيگا که ت
پر له رازه!

هو کچي نازه
نازانم بو
من نه وه ندنم تو خوش ده وي
که حيلي نيو گوره پانم
هه رتوي ده وي
نايا ده بيت له م گره وه
توم به رکه وي ؟!

هو کچي نازه
داماويکم ، ريگام سه خته و
که لي ته نگه
دلداريکم
که ر وه فاکه ت نه درکيني
مانم نه نگه !

هو کچي نازه

په پولات

قه هار که ردي - هه ولير

منداليش نه بي وابي
بو نيشتماني چابي
بو نه ختي تيشک و که زه نگ
بسووتي له شه وه زه نگ
بو گهل و خاكي بابي
ده بي له مپه و چرابي

له دوورترين شيوو چوم
دي به ره و مه شخه لي موم
تا گر به رد له گياني
روشن کاربي نه زاني
ده سوتيني په رو بال
له ريگاي پر قورت و چال

تا نه وده مه ي خور هه لادي
روشن ده بي شارودي
په پوله به بي باكي
ده سووتي بو رووناكي
له هه ژمه ت شه وي تاريک
ده بري ربي دوورو باريک

جه نيكه گي گي گي ..

* * *

خه مه كانم
به وينه ي توي شوخه ناسكن
زان ده گرن و
سكيش ده گرن
مه زاردها بيچوه خه مي ناسك ناسك
وه كورده وي جواني ناسك
ده بارين ...
نه ستيره و
له شه واني نه وينی من ده جريوين ...
پوله كه ون
له كوستانى سه نگره ي عيشقم ده خوين ...

* * *

نه وسا منيش ،
خه مه كانم ده سووتينم ...
ژانه كانى نه م جه سته يه ش
ده كه م به چه پكى هونراوه
بو توي دينم ...
خوله مېشى
ولداري سووتينراوېشم
بوني ناواتيكى نوي ، كه ش ،
خوزكه ي رهنكاو رهنكي كورپه ي شيره خوزه ي
گشت شوخيكي رهش پوشي ، نه م
شاروچكه هه راج كراوه ،
ده گريته خوي ...

كه نيواران
يادت ده كه م ،
وهك زهرده به ي بهر شه پولي
مه ناسه ي ساردي رييه ندان ،
بوت ده له رزم ...
خه مه كانم
له گهل خه زه سووره كانت
سه ما ده گرن ،
جا گر ده گرن وينه ي قه قنه س
بال ده گرن و
ده بنه ده رويشيكى بي كه س ...
بال ده گرن و
ده بنه په له هه وريكي سوور
به جيم ديلن و كوچ ده گرن
به ره و سنوور ...

* * *

كه زرياني تويش هه ل ده چي
پرووه ناسماني من ده چي
هه وري خه م و خه زه كانم
له گهل باي دلره قى ي تودا
ده ست له قزي يه كتر ده نين ...
خويني دلي شيعره كانم
دلوپ دلوپ ،
فرميسكي زامي هونراوه م
تنوك تنوك ،
بو دوزه خي تو ، مل ده نين ...

● مديحه صابر صوفي ●

له نيو غه لېه غه لېي کاره ساتيکي بي نه نجامي چاوه پري
نه کړاو هاتېووه ، به هه ناسه برکي و به دهستي به تال و به
حه په ساوي ، ناراستي چاوي تيژپه و بو ، له پچکه وون
بووه کان نه گه را ، نه بوايه خوي بته کاندبايه له ته پ و توژي سپر
په ريزي نه و ساله ، له ماندو و بووني بي به ري نه و ساله ، به لام
هه رچه ندي نه کرد نه و ته پ و توژي لا زور به نرخ بوو ، تاوتاو
بوئي نه کردو تاوتاويش لي بي نه سله ميه وه ، پروي کرده دهشته
نيمچه زهره هه لگه راوه که ، له شوينيکي نيمچه شاخاويدا له ژير
ناسماننيکي تاوتاو سامال و په له هه وردا ، به دهروونيکي پروو له
روخانه وه دهقي گرتبوو چاوي برپيووه دوا خالي ناسو ، هه ر
چند تي را نه ما هيچ تروسکايي به کي به دي نه نه کرد ، له
ناستي به راوردی کوشکي خه يال و که لاوه ي نيسايدا ، به هار
پايزيکي به شووم بوو ، ورده ورده نه چووه ناخي خويه وه زياتر
خه مي دالده تاقانه له دهست چووه که ي ، ماندو و بووني درويينه
بي به ره که ي نه يخسته گيژاويکي سه يره وه له بهر خويه وه
نه نوزايه وه وه که چون له گه ل په يکه ريکي پيروژ بدوي : «خومن
هه گبه که ي سه رشانم پر له تويشوي ريگايه کي دريژخايه ن
بوو ، خومن تويشووه که م بووه خوراکی گورگه برسي يه کان ،
پاله وته ي ناره قه ي ريگام گولداني سه رميزي ناحه زي
رازنده وه ، له ناستي واق و پماوي خوي سه ري هه ليري و چاوي

بري يه بي يه که له بهر خويه وه نه ي ووت :

«داری چه زه کان گوپکه یان کردووه ، نه یه وی بیدرکینی
که داره و گوپکه کردن به هاره ... منیش داری چه زم گوپگی
کردبوو ویستی چه که ره بکات ، به لام وا دیاره پایزی
هه لیژاردبوو بو وهرزی زه ماوه ندی ، تومەز پایز خوی بووکی
ره شه بایه و له توئی به هارا خوی چه شار داوه .. وه که خاوه ن
به هار ته کانم دا له پایزا نیشتمه وه .

گوپکه ی چه زی «لاوه» سه ره تاتکی یه تی بو ده رفه تیکی
له بار ، چروکاني نه مرو ... یه که یه که به هه ناسه ساردی زینده
چال نه کرین ، ره شه بای ویشومیش نازانی هه ر شوین چرو
زینده چال کراوی ، فه وتاوی ، چه نده ها چروی نه کاته
مه دایای سنگی .

لاوه ... ویسته کانی له ناخیا قولپه ی دی ، دهسته و
نه ژنویی له لا تاوان بوو بویه ره شه با به باگردینی دهستی بو
پینه کردنی که لاوه که ی «لاوه ی» کرده سه رینی خوی ، به
قه تماغه ی ناسنین دسرازه ی دهست و ده می کرد ، چاوه کانی
هه روه که چاوه راهاتووه کان رانه چله کین ، نه و تیشکی چاوانه
کورپه ی زوری بو شاگرده ، نه و قه تماغه ناسنین ده تویته وه ،
تیشکی چاوی نه و کورپانه تیزابه ، «تیزاب ناسن نه توینیه وه»
هه لاوی قینی ره شه با رت نه که نه وه ، «لاوه» هه گبه ی
سه فه ریکی دووری خسته سه رشان ، تويشوي ريگايه کي
سه ختی راهیچ کردو تیشکی چاوی دروشمی ورده به رنه دانی
کرده وه سیه ت نامه بو منداله کان .

= ره شه با به هه ر خه ریکی باگردینی که لاوه که بی و چروکان
له ژیر زه بری باگردینه که بپلیشینیه وه ... «لاوه» له م بیرو
لیکدانه وه دا بوو ، له پر سرویه کی فینک له لای چه پی یه وه هه لی
کردو له شه تاساوه که ی به ناگا هینایه وه هه رکه ناوپی
سه رچاوه ی سروه که ی دایه وه روانی له گوشه ی نیوان دوو
به ردی مه رمه ری قه د پالیکا گوله نیرگزینکی زهردو گولاله
سووره یه که باوه شیان به یه کا کردووه ، دژی ناپاراستی
ره شه باکه و بزیه کی ورده به رزی کرده دیاری چاوی «لاوه» ...

که رکوک

شانزگري پارايىك شانزگري پارايىك

رووتەلە دېتە ژوورەو ، زەنبېلىكى بەتالى لەبن
هەنگدايه [.

حاجى مارف : (بى ئەوئى سەرى هەلبىرى) هەتيو حەمەكە ،
ئەو چىت بەسەرھات ؟ .

حەمە : (بە هەناسە بېرگىو) مام حاجى ، ئاخىر هەتاشتە كانم
كېرېن و بىردمەنەو ماله وەتان ...

حاجى مارف : ئى باشە ، ئەى حاجى ژن هېچى نەگوت ؟
حەمە : (زەنبىلەكە دەخاتە ژىر لاتەختىكەو) نەخىر . نەخىر .
حاجى مارف : باشە . ئەى كوا باقى پارەكە ؟

حەمە : (قىت دەبىتەو) مام حاجى ، شتەكان باى نو
پەنجايى و چل فلووس بوون .

حاجى مارف : (سەبرى دەكا) ئى منىش نيو دىنارم دابوويتى
ئەى كوا باقى يەكەى ؟

حەمە : (بە تېرامانىكەو) مام حاجى ، دەفلووس دەمىنېتەو
فەرموئەمەش دەفلووسەكە .

حاجى مارف : (دەس بۆسەرمىزەكە درىژدەكا) بېنە ، لېرەدا
داينى . (حەمە دەفلسىيەكە دادەنى و
بەگرىيەو دەگەپىتە دواو بو نىزىك دەرگاكو
دادەنىش . حاجى مارف دەفلسىيەكە
هەلدەگرىتەو و لەبنى باخەلدا زىرنگەى لېوئەدى .

(پەردەى يەكەم)

[دوكانى حاجى مارف . دوو لاتەختى كۆن لەملاو
لەولاو دانراوون . لەبنەبانى يەو كورسىيەكى
ئانىشكەدار هەيو لەبەردەمىو مېزىك بە پارچە
پەروكىكى كۆن و چلگن داپوشراو . لەپشت
كورسىيەكەو لەنيو دىوارەكەدا قاسەيەكى كۆنېنە
دەبېنرى كە هەمىشە داخراو . لەقوژبىنكى دوكانەكەدا
هەندى شېرە كورنىو دواو بەن بەسەريەكەو كۆمەل
كراوون] .

[كات چىشتەنگاوىكى پوژى هەينى يە . حاجى مارف
لەسەر كورسىيە ئانىشكەدارەكەو دانىشتو .
چارىلكەيەكى تۆزاوى بو خويندەو لەچاوكردو و لەو
دەچى لە دەستى خەلكى كېيىتەو چونكە نە بە پىكى
بەسەر لووتىيەو دەچەسەن و نە لەوئەش دەكا بە چاكى
بتوانى بخوينتەو . دەفتەرىكى زلى لەبەردەستايە
لەسەر مېزەكەو ، كورته قەلەمىكى بەدەستەو يە .
لەسەر پارچە كاغەزىكدا شت دەنووسى و خەرىكى
كۆكردنەو و لىكدان و دەرھىنان و دابەشكردنە . بە
چىرچولۇچى دەم و چاوكى دىدەيا لەو دەچى تەمەنى
لەبان شەستەو بى . كەشىدەيەكى پانى لەسەرايەو
كەواو سەلتەيەكى مەيلەو كۆنى لەبەردايە . كراسەكەى
بى ياخە يە و پىشتىنكى قايشى بەستو . مىنالكارىكى

په حمان دېته ژورده وه . پياوړي که له گه تی
 په قه له ی پهنګ زه رده و ته مه نی چل و پینچ سالیګ
 ده بی . کورته ک و شه رواړی کی بوړکه له ی پیناوی
 له به ردایه و جامانه په کی پیشوه داری به ستووه .
 له روخساریدا دیاره وه که له خوشیدا بوونی وله
 ناکاودا هرچی خفه تی ئم دونیا په هیه
 نرابینه سهر سنگییه وه) .

په حمان : سه لامونه لیکم .
 حاجی مارف : وه عه لیکومولسه لام وهره حمه توللامی
 وه به ره کاتوه . فهرموو ، فهرموو دانیشه .
 (قه له م و کاغه زه که داده نیت)
 په حمان : (له سهر لاته ختیکیانا داده نیشی) .
 حاجی مارف : (جگه ره په کی زه لی بوړاده گری) به خیر هاتیت
 فهرموو .

په حمان : (جگه ره که وهرده گری) خوشبیت مام حاجی .
 (جگه ره که داده گیرسینی و ده که ویته مژینییه وه)
 حاجی مارف : (چاویلکه که ی داده نی) ئی کاک په حمان ،
 چوئن ؟ چاکن ! نه وه له کویتیت ده میکه دیارنیت
 ؟

په حمان : (به کزییه وه) به خوا بلیم چی مام حاجی خویشم
 نازانم بو دیار نیمه .

حاجی مارف : ئی باشه کارو بارتان چوئه ؟ خوشوکور
 وه زعتان چاکه !

په حمان : (قومی نه دا له جگه ره که وه به دووکه له که یدا
 هه لده پروانن) کارو بار ؟ جا ناشکوری نه بی چ
 کاروبار هیه هه تا چوئن بی و چوئن نه بی ؟
 حاجی مارف : (ده گرژیته وه) بو کاکه بو ؟ خوا نه خواسته
 چی بووه ؟

په حمان : (به ناخیکه وه) مامه حاجی ، خوت دهیزانیت .
 حاجی مارف : (تیوه ی راده میننی) خوم ! خوم چیده زانم ؟
 په حمان : (به سستی په که وه) نه دی بلیم چی ؟ ناخر نه ی
 خوت نایزانیت حال و بار چوئه و چوئن نییه ! بی
 دهرامه تی و بی نیشی و ده ستکور تییه و ... نیتر .

حاجی مارف : (ده گرژیته وه) مالت به قور نه گیري ، جا هر
 له بهر نه مه په وا پریشانیت ! داخو گوتم خوا

نه خواست چی رویداوه ! حه مه (بانګ
 ده کات) هه تیو حه مه که !

حه مه : (به هه له داوان به رزه بی ده بی) به لی مامه حاجی !
 حاجی مارف : برو بلی دوو دیشله مه مان بو بینن . جامیکش
 ناوبینه .

حه مه : به لی . به لی ، هه ر ئیستا (ده چیته دهره وه) .
 حاجی مارف : (به خه نده په که وه) تو له م لایه نه وه هیچ خوت
 دلته نگ مه که . هه ی له منت نه که وی ، نه دی
 مامی خوت چیه ؟

په حمان : (به ئومیدیکه وه) ناخر ...
 حاجی مارف : (قسه ی پی ده بری) جا نه گهر من بوړوژیکي
 ناوا نه بم نه ی بو که ی نه بم ؟ نا ، کوړی خوم ، نا
 ... دلته هیچ نه کات ... (چایه چی دوو پیاله
 چای تال و جامه ناوی ده میننی . ناوه که ده داته
 حاجی مارف و هره په که یان پیاله چایه کیان بو
 داده نی . حاجی ناو ده خواته وه و ده یداته
 ره حمان ، نه میش قومیکي لیده داو چایه چیه که
 وهری ده گریته وه و ده پروات) .

په حمان : (به دهم دیشله مه خوار دنه وه) مام حاجی ،
 خوشم نازانم بلیم چی ؟

حاجی مارف : (قه له دیشله مه که ده دات) من پیت بلیم . وه کو
 پاروپیرار ، پاره ی خوت وهرگره و ناوی خوی
 لی بینه .

په حمان : جا ، باشه ، حیسابه که مان چوئه و ... چوئن ده بی ؟
 حاجی مارف : (دیشله مه که ته واو ده کاو پیاله که داده نی .
 ده فته ره که راده کیشی . چاویلکه که ده خاته وه
 سهر لووتیه وه ده که ویته هه لدانه وه ی په ره کانی
 ده فته ره که وه . له ئاستی لاپه ره یه کدا
 ده وه سستی . ده فته ره که له چاوی نزیک
 ده کاته وه و دووری ده خاته وه و دیسان
 ده یه ینیته پیشه وه) ئا نه مه ته خویه تی ..
 حیسابی ره حمانی حاجی که ریم .. لاپه ره
 سیانزه .

په حمان : (به ترسیکه وه) دوزیته وه ؟ (له به رخویه وه)

لاپه په که یشمان سیانزه یه !

حاجی مارف : (به دلخوشییه وه) به ئی . نه ی چون ؟ ناخر بویه
ده لښ خوننده واری شتیکی به که لکه . پیاو کویره
خه تیکی هه بی هه ر باشه .

په حمان : (پیا له که داده نیت وه و راده چله کی) باشه !
حاجی مارف : (کوکه یه که ده کا) کوږم .. راوه سته ، ناهه ...
باشه له حیسابه که ی پیرارو پارت وه شه ست و
دوو دینارو هه شت سه دوو چلو چوار فلووس
قه ردار بوو یته وه .

په حمان : (به حه په ساوی ، له به رخویه وه) ده که خوا لیت
هه لنه گری ، هه ی !

حاجی مارف : خوله بیرت ماوه ؟
په حمان : (بوخوی) هه مووی هه شتا دینارت دابومی
(به دهنگی به رز) به ئی . به ئی . چون له بیرم
نامینی ؟

حاجی مارف : (به خه نده یه که وه) نه مه تا سه نه ده که یش که
مورت کردوه له ته که حیسابه که تدا هه لگیراوه .
په حمان : (گرژه . له به رخویه وه) شه ش فرده توتنیشم هه ر
ساله ی پیداویت ...

حاجی مارف : بو خاتری ئیوه من له زور شتا چاو ده پوشم .
کاکه دونیا هینده ناهینی نه که ر دهستی
لیقه و ماو ده سترتیکی وه کو ئیوه ی بی نه گرم
پاره و پولم بو چی یه ؟

په حمان : (زور دلته نگه - بو خوی) دوو منالی ناسکو
نازداریشم له سه ر داناوه و ئینجا نه وه نده ش
قه رزاری بوومه ته وه . ئای له م نه گبه تییه ، های !
حاجی مارف : (جگه ره یه کی تریشی بو داوی و خویشی یه کی
داده گیرسینی) باشه نه مسال چه ندت ده ویت
؟

په حمان : (جگه ره که پیده کا . بیر ده کاته وه) سه د دینار .
حاجی مارف : (چاوی نه بله ق ده وه سستی) سه د دینار ؟
جا سه د دینارت بو چی یه ؟

په حمان : به بی هیزییه وه) ناخر خوت ده یزانی له بازار پشا
قه رزاری چه ن که سانیکم . خوده بی نه وقه ر دانه ش
بده مه وه .

حاجی مارف : (بانگ ده کا) حه مه .. هه تیو حه مه که .

حهمه : (به په له دیته پیشه وه) به ئی ، به ئی مام حاجی ، نه و
هاتم .

حاجی مارف : ناوهره نه م پیا لانه ببه ره وه خو ناشکوری نالیه
عالم نه وه نده یاغرو غه رپا بوون ، کابرا هه ر
نایه نیستی کانه کانیشی به ریته وه . باببه له خوا ی
به زیادی ، پاره و پول هینده زوره خه لک
ده ربه ست نینه ...

په حمان : (له به رخویه وه) کوا ؟ نه ی بو قیچه کیشی به ر
مه ومانانه وه نه که وتووه و ناشکوه ی ؟

حاجی مارف : ده لیت چی کوږم ؟
په حمان : هیچ گوتم سه د ... سه د دینارم پیده ویست .
حاجی مارف : ناخر پاره وه رگرتنیش دانه وه ی گه ره که .
ئی باشه چونته پیده دریته وه ؟

په حمان : (له به رخویه وه) نه وه للامی ، ئیوه مانان خوشه بن
قه ت پیمان نادریته وه .

حاجی مارف : چیت ووت ؟
په حمان : گوتم نه که ر نه مسال خوا راستم بو بین و توتنه که م
باشو و بی ثافات بی ، نه و هه موو قه رده کان
ده دمه وه و سه رم سوک ده بیت .

حاجی مارف : (تیوه ی راده مینی) خوا پیکا و ابیت کی بی
حه زنه کات کوږی خوم . به لام بو ئیوه نه ختی
زه حمه ته . (خوی مون ده کا) ئیوه هینده
خوتان ماندوونا که ن بلای خوا به هه قه . پاره ی
ئیمه له به ر سیبه ردا وه رده گرن و هه ر له
سیبه ریشدا ده یخون .

په حمان : (له به رخویه وه) ده که مالت به قوږگیری هه ی (بو
حاجی مارف) مامه حاجی ، چون خومان ماندوو
ناکه یین ؟ ئیمه مانان به دریژیی هاوین له به ر که رماو
له به ر هه تاویدا ده شه قین و ده ته قینه وه هیز له
له شمانا نامینی . شه وانیش هه ر خه ریکین خوو
خوړاکمان لی هه لگیراوه . چی بکه یین . به لام که خوا
نه یدا .. نابی .. نا .

حاجی مارف : (گرژه) کوږه نه مه که ی خو ماندوو کردنه ؟ من
توتنه وانی وام هه یه بیست فرده ی بووه ، بیست . نه وه تا

هره ی فاته رهش ، پاره که بیست و یه ک فهرده ی کردبوو .
 قهرده کانی شی دامه وهو بو خو ی بیست و دوو دانه دیناری
 حبشی خسته بن ته نکه ی باخه لیه وه توخوا توش توتنه وانیت ؟
په حمان : (زور دلته نگه - پروی گرژو چاوه کانی زه قن)
 به خوا جوانه ! نه وه یه هر کرده ی نیمه و برده ی
 نیمه یه ! من به خوم و خیزانمه وه نه وه دوو سالی
 ره به ق له بری ناره قه وه خوین ده پیزین و به و په پری
 توانا وه ره نه چ ده ده یین ، دوو کوپه ی ناسکوله شمان
 نایه بانیه وه و ئینچاش شه ست و دوو دینار و هه شت
 سه دو چلو چوار فلوس قهرزاری جه نابت
 بووینه ته وه . جا تا کو نه م بایه له و کونه وه بی نه و
 چون له ژیر باری قهردی تودا پرگارمان ده بی ؟ جا
 نه گه رگورگی به دغه پوره شه و لاخه کانی جه نابی
 ناغاش نه بوونایه که توتنه که یان لی پیشیل کردین
 نه و نیمه ش نه وه نده مان ده بوو ...

حاجی مارف : (په سته . هه لده سینته سه ره بی) ئینجا کوپم
 هه موو شتی به حساب و کیتاب نی یه ؟ باشه
 گونا می من چی یه توتنه که ت باش بی
 نه پاریزراوه و بژارت نه کردووه ؟
په حمان : (نه ویش هه لده سستی) ئی باشه دوا زده فهرده چه ند
 ده کات ؟

حاجی مارف : (خو ی لالوت ده کا) باوکم ، نه مه قه له مو
 نه مه ش کاغه ز . خو خوا نه خواسته فیلیم لیت
 نه کردووه . خوا شایه ته حساب به که ت
 به راستی و دروستی کراوه .

په حمان : (به ته وسه وه) فیل ! خوانه کا ، فیل چی ! ئینجا
 مامه حاجی ، من که ی ناماقوولی واده که م ، فیل چون
 له پیای و کو نیمه ده وه شینته وه !

حاجی مارف : (داده نیشینته وه) ناخر چوزانم . گوتم نه کا دلت
 خه ته ره ی کردبی . کوپم ، دونیا که خراپ بووه .
 عالیه می نه م زه مانه خوا نه ناسن . به دروشت بو
 خه لک هه لده به ستن .

په حمان : (داده نیشی . له به ر خو یه وه) نه ی . نه ی . نه ی له و
 زمانه لووسه ی که ده یگیزی . (بو حاجی مارف)

نه خیر .. نه خیر . ته نیا نه وه نده هه یه نازانم چون
 هینده قهرزار بوومه ته وه ؟

حاجی مارف : (ده چینه پیستی مه ره وه) کوپم ، وه ک گوتم ،
 نیمه هر ناگاتان له خواردنه و هیچی تره
 ناگاتان له پاناییه وه نی یه . دوا یی هر نه و
 پاره یه تان له بیره که به وشکی وه ری ده گرن ،
 له مه سره فه کانی ترا خوتان گیل ده که ن .

په حمان : (راده چله کنی) مه سره ی تری چی ، مامه حاجی ؟
حاجی مارف : (خو ی قیت ده کاته وه) مه سره ی چی هه ؟

جاری له پشه وه پاره ی گونی و سووتلی و
 شیشه ی توتن ، نه مجا کریبار و هه ممالی و
 وه رگیپان و داگرتنه وه ی فهرده کان . دوا یی
 کری نه و خانووه ی توتنه که ی تیادا دهنریت و
 هه قی دونه م و له سه رووی هه مووشیان وه
 زیافته و دیاری و به رتیل بو سه روک و نه ند امانی
 لیژنه ی فه حس و خه بیران و تا ده گاته
 هه مماله کانی ئینحیساریش . نه مانه ن
 مه سره ف . نه ی گوا ی توتن به لاش فه حس
 ده کریت ! به خوا ی هه مووی هر قاچانه وه و
 دوشین و وه رگرتنه . کوپم ، ناگاتان له چی یه ؟
په حمان : (واقعی و پماوه) جا ، نه و هه موو که یین و به یینه
 هه رده بی شانی نیمه بگریته وه ؟

حاجی مارف : (به خیزایی) نه ی چون ! توتن توتنی نیمه یه
 ، خو نیمه ش بوتانی ناده یین !

په حمان : (ماته) نه .. نه .. ده لیم .. ناخر ..
حاجی مارف : (قسه ی بی ده بری) ناخر و ماخری ناوی .
 نه مه حساب و .. نه مه کیتابه که یه ! برو
 هه زده که ی له هه موو توجاره کان و
 توتنه وانه کان به رسه . کار هر نه ناوایه .

په حمان : (بو خو ی) جا شایه تی پیوی کلک بی ده بی چون بی !
 نیمه هه موو کلکی خوتانتان کردو ته یه ک و نیمه مانانی
 بی ده سه لاتیش ده چه وسیننه وه و خوینی جگه رمان
 فر ده که ن و که سیش نی یه له سه رمان بیته ده نگ ..

چاریشمان نی یه (بو حاجی) جا .. بو به رسم ؟
حاجی مارف : (نه ختی توپه یه) نا .. نا .. به رسه . کوپم ،

پرسیار عیب نی یه . نه گه رباوهرت نه بی هه قی
خوته بهرسیت . دواپی خو من به دوات
نه هاتووم . نه گه ر دلت هیچ دهکات نه وا
قهرده که ی خووم بده ره وه و چیتیر مامه له م
له گه لدا تازه مه که ره وه . مه منوونیشتم .

په حمان : (به دلشکاو ی - له بهر خویه وه) وای قور به سهرم !
جا گه ر بوم دهکرا شهرت بی کلایشم بکه و تابه ته
مه حله که ته وه به قه لانگ دهرم ده هانی . به لام سهر
بوکوی بهرم ؟ هه مووتان هه ر نه وشه یتان ! زه روون
! (بو حاجی) جا به چی قهرده که ت بده مه وه و مامه له
له گه ل کیدا بکه م ؟

حاجی مارف : (هه لده سی ، یه ک دوو جار به نیو دوکانه که دا
دی و ده چی . لای ره حمان ده وه ستنیه وه .
جگه ره یه کی ده داتی و یه کی بو خوشی
داده گیر سینی و ده میژی) توجار زورن . خو
هه ر من نیم !

په حمان : (جگه ره که هه لده میژی) قوربان ، ده زانم هه ر تونیت
.. به لام بو لای هه رکی بجم بوولیکم پیناده ن ، چونکه
قهر داری جه نابتانم .

حاجی مارف : (ده گرژیه وه) نه دی عه ینه له فهر ؟ تونه نه مه
ده که یت و نه نه ویش .

په حمان : (به ناوومیدییه وه) نیستا مام حاجی من هیچم
نه گو توه . توخوت ناره حه ت مه که . پاره که م بده ری
.. نه مسالیش ده یکه ینه وه بزانی خوا چونی دینیه ته
پیش !

حاجی مارف : (به کهش و فشیکه وه) کوپم ده زانم هه روا
ده که یت . خو نیمه بیگانه نین .

په حمان : (له بهر خویه وه) وه لاهی نه وه نده بیگانه یین
نه بیته وه ، به لام بلیم چی ؟ (بو حاجی) نه خیر ..
نه خیر .. بیگانه ی چی ؟ نیستا سه د دیناره که بیته و
ببریه ته وه .

حاجی مارف : (خوی ویک دینیه ته وه) کوپم بیتم ووت سه د
دینار زوره . من بو تومه نامه وی هینده
قهر زار بیت . وه ک سالان جاری هه شتا دینار
به ره ، خوا که ریمه .

په حمان : ناخر .. هه شتا دینار که مه .. که م .
حاجی مارف : (له جیگا که ی خویدا داده نیشیه وه) (یا
خه نده یه که وه) ناخر .. که م نی یه و نه
(هه لده سیته وه . قاسه که ده کاته وه و هه نده
پاره دهر دینی و ده میژی) نه مه په نجا
شه ست ، شه ست و پینج .. حه فتاو پینج . نه
نه مه هه شتا . (بو ی پاره گری) فهرمو نه مه
هه شتا دینار ، بیژمیره وه (ره حمان هه لده سی
پاره که ی لی وهر ده گری و ده میژی)

حاجی مارف : خوته واوه ؟

په حمان : به لی .. ته واوه . هه شتا دیناره .
حاجی مارف : (له قاسه که وه سه نه دی دهر دینی . پاره زیاده ک
ده خاته وه قاسه که وه . نه ختی شت ل
سه نه ده که دا ده نووسی - دوا ی نه وه و
چاویلکه که ی خستوته وه سهر لووتیه وه .
ده داته ده سته ره حمانه وه) ها ، فهرمو
نه لیره وه په نجه ی پیوه بنی .

په حمان : (نه مووستی چه بی به تف ته رده کا ، له ستامپاکه و
سهر میزه که یه وه ی ده خشین ، سه نه ده که مو
ده کات) فهرمو .. نه مه ش نه گووستم .

حاجی مارف : (سه یریکی سه نه ده که ده کا نینجا دهر وانیته
ره حمان) ده باشه بابی خووم زور چاکا
موپاره که و خیری پیوه بی . نینشالالا نه مسال
مووه فقه ده بیت .

په حمان : (پاره که ده خاته باخه لیه وه) سوپاس من نه و
ده روم . خوا حافیز

حاجی مارف : (سه نه ده که ده خاته وه قاسه که وه و کلیل
ده دات) خوات له گه ل کوپی خووم ، منیش نه و
دهرنگه ده بی بجم بو نویژی جومعه
(هه لده سی) (ره حمان ده چیه دهر وه
حاجی مارف له پشت میزه که وه داده نیشیه وه و
چه ن شتی که له لاپه ره سیانزه ی ده فته ره که یدا
ده نووسیته و له پاشانا له ناو چه که جه و
میزه که دا قایمی ده کا) بانگی حه مه ده کات
حه مه وه لامی ده داته وه .

هجي مارف : من نهوا دهچمه نويژي ليږه نه بزوييت ها .

(حاجي دهچيټه دهره وه)

(پرده داده ريت ه وه)

(پرده دوه دوو هم)

[شوين : ساباتيكي توتنه وانانه له دهشتي (بيتوين) دا . جوگه له تاويك به روخيدا ده پوات ، چوپاوه كه يكي كه م تاوي پياداي . له لايه كي ژير ساباته كه وه چنه د شره ليفه و كونه دوشه كه به سهر يه كه وه كه له كه كراوون . به نزيكيانه وه پارچه لباديك راخراوه و سهرينيكي نه ستووري له سهر دانراوه له لايه كه ي تره وه به ته نيشته جوگه له كه وه هه ندي مه نجه لي ره شداكه راوو له گن و قايي فافون ده بينزين . قوري به سهر كتليبه كه وه جوشدراوه و هه لمان ليوه هه لدهستي . سه به ته يه كه به بن ميچي ساباته كه وه هه لواسراوه و ناني تيا دايه . يه كه دوو شاقاوله و به ري جوگاكه وه چارداخي توتنه - توتني زهره به داوه وه كراوه و به ريز داوه توتن به ته نيشته يه كدا هه لواسراوون - له لاي تري ساباته كه وه به چن هه نكاويك يه كه دوو خه ت ته ماته و باميه و كوله كه يه و له ولا تريشه وه هه تا چاو بر دهكات كيلگي توتني شكاوه و پيره ماريك به ستراوه ته وه ، گياي له به رده مايه به ته نيشته نوينه كانه وه دوو سي بوخچه و پرياسكه و سه نوويكي داري بچكولانه ديارن .]
كات : پاش نيوه پوي روژيكي دهمه و پاييزه . هه وران به ناسمانه وه هه پرشه يانه كزه بايه كي نيمدار گه لاي شينايي دهوروبه ر ده ه ژينيه وه . خه جي نافرته تيكي وورگني په ننگ زهردي سي و پينج سالي يه خه ريكي دهمداني چايه كه يه : له نزيكيه وه كچيكي هه شت نو سالي له نيو پيخه في له رزو تادايه و هه ر ناله ناليه تي . سوورايي له نيكايدا به دي ناكري . نيسك و دهماره كاني دهست و باسكي

زهق ديارن وهك ده لين به گاز بيگريت گوشتي پيوه نايه ت ، هينده له پرو لاوازه . رهحمان ديه ژوره وه بي پشتيند كورته كه كي به سهر دهر پيدا به رداوه ته وه كه هه رچن له خام دروست كراوه چلك و توتن و ايانگورپيوه په نكي خوي نازانري چي بووه . رهحمان ماندووييني و دلشكان و خه م و په ژاره له روخساري دا دهباري . به ليچكي كورته كه كه يه وه دهسته ته په كاني دهسرينه وه و به بي هيزي به سهر لباده كه وه پال ده داته وه] .

خه جي : پياوه كه دواكه وتيت .

پهحمان : (به بيزاريه وه) چي كه م نافرته . نويژه كه م كردو هه ندي توتننيسم سهره وگير كرد .

خه جي : (چاي بوتيده كا له به رده ميا دايدنه) قهلبت ساخ بيت .

پهحمان : (به دلته نكيه وه) نه ري نه ورؤز چونه نافرته ؟
خه جي : (له بن ليوانه وه) به ناشكوري ناليم چون بي ! نه وه له وه ته ي هاتومه ته وه ژير ساباته كه وه تا ساردي نه كروته وه و له رزيش به ري نه داوه .

پهحمان : (له سپرخوه) خوا رهحمي بي بكات نافرته . دهسه لات چي يه !

خه جي : (داده مينئي) خوا كه ريمه به لام به خوي پياوه كه زور ده ترسم نه ميش به دهردي نه واني تره وه بچي .

پهحمان : (چايه كه ي خواردو ته وه نيستيكانه كه ده داته وه دهست خه جي وه) باشه چه فريقي نه كردوه ؟

خه جي : (خه مباره) نه به خوا ، فهرقي چي ؟ دايكي بمرئي خرابتر بووه .. چاكتر نه بووه .

پهحمان : ئي چي كه ين ! دوو سي پوزان له سهر يه كه بردمانه سهر مهرقه دي پياو چاكه كه وه و جه رگه و ناومان بو كرده خير . دويني شه ويش چوپونه به رده رگاي كابر اي دووژنه وه و به شه و ده گري تا به روژ به رده دا ، مان بو كردو له سهر قسه ي نه ودا فريوجه سپيمان بوي سهربري و دهر خوارديماندا . كشته ك و نويشته ي حاجي بابه شيخ يش وان به قول و ناو شانيه وه !

خه جي : (سهر بو ناسمان هه لده بري) خوايه كه يفي خوته .

رهحميكي بئي بكي جوانكه له يه خوايه .

نه وروژ : (به دهنگيكي سست و له روزكه وه له ناكودا) دايه ..

كچي دايه .. وهي .. ئوف ..

خه جي : (خوي دهگه يه نيتي) گيان .. گيان .. له دهوري

سهرت كه ريم .. چي يه ؟

نه وروژ : (به دهم له رزه وه) پيم دادهن .. كچي دايه گيان

قه سريم دامپوشن ...

خه جي : (هله دستي) جاجميك ديني و بئي دادهدا (چ

ني يه كچم ، چ نيه . دان به خوتا بگره ئيستا رهن

دهبي .. وهي دايكت هه لاييت .

نه وروژ : (به دهم تاوه دهنوزيته وه) كچي دايه گيان ناگرم

تيه ربوو .. سووتام له راهي خوي لايده وا هه ناوم

دهبرزي (به سستي هه ول دهدا ليفه و جاجمه كه له

خويه وه دورخاته وه به لام باش تاقه تي پيدا ناشكي

دايكي لايانده بات)

رهحمان : (ديتنه نزيكيانه وه - دهست ديني به نيو چه وان و

رومه ته كاني نه وروژدا به ناخيكه وه سهرى بو

دهله قيني) ئافرهت زوكه پارچه په روكتيكم بو

تهر كه و بيهينه . (خه جي هه لدهسي دهسه سريك

دهبا له ناوي جوگه له كهيدا هه لديني و ديتنه وه

دهيداته دهستي ميړده كه يه وه . رهحمان په روكته كه

به دهم و چاري نه وروژ داديني و دوايي له سهر نيو

چه وانيدا دايدنه)

رهحمان : (به په روشه وه) كيژم نه وروژ ته وه بو هيښده بئي

هورهيت هه ي له باوكت نه كه وي به حه ول و قوره وي

خوي هه ر ئيستا سارده دهكاته وه ..

نه وروژ : (له گه ل دانه چوقه دا) چكه م بابيه گيان به دهسته

خوم ني يه رهبي خوايه زوول كوئي نه م سه كه

حه سارييه م بكه يته وه .. به لكودايك و باوكي كلوليشم

.. چيتر به منه وه نه تلينه وه .. (دهگري)

رهحمان : (به سوزه وه) نا كچه كه م نا چون نه م دووعايه

دهكه يت ؟ خوايه ياره بئي به هيمه تي پياو چاكه كه و

حاجي بابيه شيخه وه زور نابات چاك دهبيته وه نه جا

هه ر يه ك دوو روژيكي تره و ئينشاللا تووتنه كه

داده گرين و به خوشيه وه دهچينه وه كويه . له ویش

كراس و كه وايه كي زور جوانت بو دهكه م به -

خوت بئي برياريشم داوه ئيمسال دهتنيرم بو مه كته -

نه وروژ : (چاوه كاني زهق دهبنه وه) توخوا بابيه گيان كراره

كه واي نويم بو دهكه ن دهشم نيرن بو قوتاخانه وه

نه مه به راسته ؟ دهك خوا دهس به عومرتانه وه بگري

رهحمان : (به خه نده يه كي خه ماوييه وه) ئه ري وه لا كچه

ئه دي چي يه ؟

نه وروژ : (وهكو تاو له رزه كه ي سارده بوويته وه) وهي خواله

منتان نه سينني بابيه گيان ..

خه جي : (به گوشا دييه وه) ئه دي كچم نه مانگوت ئيست

به رت ده دات هه ر تو چاك بيه ره وه هه مووشي

به كه يفي خوت دهبي (وورده وورده نه وروژ سارده

دهبيته وه . هه موو نه دنامي له شي ئاره قه ده رده كا

خه جي به ليچكي كراسه كه يه وه ئاره قه ي لي

دهسريته وه و هيشكي دهكاته وه . نه وروژ كفت دهبي

.. كپ و بيدهنگ خه و بالي به سهردا دهكيشي)

رهحمان : (بو شوينه كه ي پيشوي دهگه رپته وه . كيسه و

تووتن دهگريته دهست و جگه ره يه ك ده پيچيته وه و

دايده گيرسيني و دهكه ويته مژينييه وه) ئا ئافرهت

چايه كي ترم بو تيكه .

خه جي : (چايه كه ي بو ديني و له ولاوه داده نيشي) پياوه كه

تووتنه وانه كاني تر زور به يان چونه ته وه هه ر ئيمه و

مالي مامومه رو كاكه سه ن و پور فاتم له م ناوه دا

ماويته ته وه .. دونياش نه وا خه ريكه سارده دهبي ..

ترسيش په يدا بووه گوتم نه گه ر چاره يه كي نه و

تووتنه ت بگرديا به لكونه مه خوايه ئيمه ش رزگارمان

دهبوو به سه لامه تي ..

رهحمان : (به ناو ميدييه وه سه يري ده نا) راسته حورمي

به لام نازانم چكه م ده زانيت حه فته ي رابوردو سي

جار چوم به دواي وه ستا فره جه وه بيت

تووتنه كه مان بو دابگري . ئاخركه نه يه ت چي

لييكه م ؟

خه جي : جا باشه بو نايه ت ؟

رهحمان : (مژ له جگه ره كه وه ده دات) بو نايه ت ؟ چونكه

پارهمان نی یه نه و بو نه وانه ده چی که ده سبه چی
پاره که ی ده دهنی ...

خه چی : (به دلشکاوییه وه) جا خو پاره که ی ناخوین هه
تووتن فه حس کرا پیش هه موو که سی پاره که ی نه و
بده وه .

ره حمان : (سه ری ده له قینی) نه و ده لی حازر به قهرز نادات !
ثافره ت خه لك وا ملیان بو پاره که چ کردوه باسی
پیاوه تی و چاکه و ده ست گرتنیان لانه ماوه . پوژگار
واگوپاوه چما زه مان ی جارانه که س به ته نگ مالی
دونیاوه نه بی ؟

خه چی : نه نجا چی بکه یین ؟ نه ی خو ناشکری هه روا
ده سته وه سان بووه ستین .

ره حمان : (جگه ره که فریده داته جوگا که وه) ثافره ت چی بکه م
؟ نه و پوژه ناچار چوومه وه کو یه بو لای حاجی مارف
نه وه ندی کردم و کو شام له که لی شه یتان
نه هاته خواری و پوولیکی پینه دام

خه چی : (عاذره) ده ک خوا لی هه لته گری نه و کابرایه دانی
له سنگیا هاتوه هه ندی جو یکی هه یه نه وه بو
نه وه ندی ووشک و قرچوکه نه وان له پیشدا ملمان
به په تیانه وه ده که ن و له دوا یی دا پشتمان تیده که ن .

ره حمان : جا خو زیا ثافره ت هه نه وه ندی بوا یه .

خه چی : (به سه رسامیییه وه) هه نه مه تده بوا یه ! بو ، نه ی
چیتر ؟

ره حمان : (به ناخیکی سارده وه) به خوا زور توپه بوو ، خو ی
گیف کرده وه و چاوه کانی چوونه ته وقی سه رییه وه
گو تی گوا یا نیمسال پیمان لیه لبریه وه له هه موو
سالیکی تر زیاتر پارهمان خو اردوه . هه روه ها ده لی
بستیویه تی تووتنه که مان بای هینده ناب ی قهرده که ی
نه وی لی بده یینه وه . جا حورمی مام حاجی
ده سستی کرده هه ره شه و گوره شه وه دای به به ر گو یما
که له وانه شه شیکاتمان لی بکات .

خه چی : (حه په ساوه) جا توخوا بو نه مه ش ناکات ! هه ر
نه مه مان پیده ویست !

ره حمان : ثافره ت نه وانه هه موو شتیکیان لیده وه شیتیه وه گورگن
.. گورگ !

خه چی : (گرمه یه کی هه ورده بیسی وپاده چله کی) نه ری وه لالا
درنده ن ! نه گینا نیمه گونا همان چی یه ؟ نه و سی ساله
نیمه بو نه و ده ره نجین هه ر کرده ی نیمه و برده ی نه و
بووه .. له م سی ساله یشدا سی پارچه مان له جگه ری
خوماننا به قوریانی جه ناب ی کردو نیسته ش نه و
شکایه تمان لیده کات !

ره حمان : (گرژه . به ده نگیکی گپه وه گورانی ده لی) چه ند م
بی گو تی کچی خه چی مه چووه بیتوینی ئاوی
ناسازوه کچی خه چی جه رگت ده ردینی . ثافره ت
نه که ر نه وه که پاره داره و نه که ر ناغایه که زه ویداره
نه که ر حاجی بابیه شیخه که که شف و که رامه تداره و
نه که ر مه رقه دی پیاو چاکه که یه که دوختوو
خه سته خانه ی نه زان و هه ژاره به هه موویانه وه
هه زارانی وه کو نیمه یان بریه ته وه خوینیان مژیون
جا چو ن له م ته ونی جالالو که دا ده رباز ده بین ؟

خه چی : (هه لده سستی سه ری که له نه ورو ز ده دات ده بین ی
نووستوه دیته وه لای ره حمان پیاله که هه لده گری و
خه ری که ده بی چایه کی تری بو تی ده کات - فرمی سک
به چاویدا دیته خواری و چه ندی ده کات خو ی بو
ناگیریت ده داته پر مه ی گریانه وه) وه ی بمری کاوه
گیان نه ی لاه شوخ و نازداره جوانه مه رگه که م
چونمان کردیته پارویک و فریمان دایه ته قورگی
نه هه نگه وه !!

ره حمان : (گو یی له گرمه ی هه ورده که ده بی و ده حه په سی)
ثافره ت نه که ر کاوه بو نه که ر نه شمیل و نازاد دیاره
به شی نیمه نه بوون خوا بوخوی برده وه .. مردن له
ده ست خوادایه ثافره ت هه موو هه ر ده مرین جا
دره نگ و زور ..

خه چی : (هه ر به نووکه نووکی گریانه ی) راسته پیاوه که
مردن به ده سستی خوی به لام کی ده لی نه که ر نیمه له و
داوه وه نه ئالاباین و نه هاتاینا یه ته نه م وولاته
کا ول بووه یان داو و ده رمانیکمان بیوا یه کی ده لی
نه ئاوا زو و ده مردن ؟

ره حمان : (دلی ده داته وه) ثافره ت چی بکه یین دیاره
قسمه تمان له وه دابووه خو هه ر نیمه نه بووین نه و

خه لکه هه مووی پووی له م کاسبی یه وه کردووه ..
به هه زاران خیزانی کلل و بی چاره له مانه ش
سه دی دووانی بویان نه هاتووه و بی وهی نه بوون
هه روه کو خوشیان لی نه هاتوته وه .

خه جی : (به هه نیسه وه) ناخر پیاوه که راسته برسیتی پی ی
هاری پیوه یه به لام نه گه ر زوو خه میکمان له
مناله کانمان بخواردایه له وانه بوو ...

ره حمان : (قسه ی پیده بری) ئافره ت ئیمه نه وهی له ده ستمانا
هاتی پی درخیمان نه کردووه . له چوونه سه ر مه رقه دو
کشته نوشته و که به شه و ده گری تا به روژ به رده داوه
چیر تا بوشمان کرابی دو عا مان بو کردون و له خودا
پاراونه ته وه ...

خه جی : (به مل که چیه وه) راسته به لام .. ده لیم نه گه ر
دوختوریک داو ده رمانیک ...

ره حمان : (به دلشکاو ی و ته ی پیده بری) جا دوکتورو
ده رمان و ئیمه .. کوجا مه رچه با ! ئیمه له کووی و
پزیشک و نه خوشخانه له کووی ؟ به م هه ژارییه وه چی
ده گه یاندینه نه مانه وه ؟ ئافره ت تازه کار له کار
ترازاوه هه رچی پوو مو نه وه ی پویی خوا ده کا
نه مجاره یان به سه لامه تی ده گه یشتی نه وه کو یه ..
سویند بی نه گه ر له برسانا ره ق هه لین جاریکی
دیکه روو له م لایه نه که ی نه وه و له م نیشه
مال و ویرانکه ره وه نزیک نه بیته وه .. هه سه قومی کم
ئاو بو بیته .

خه جی : (هه لده سی ده چی گوزیه له روخ جوگه له که وه یه
ئاوی لیوه دینی . سه یریکی ئاسمان ده کات هه وریکی
ره ش به سه ریا نه وه خه ریکه به پروشینی . خه جی
هه نده ی دی دلی تووند ده بی جامی پر ئاو ده کات و
هه لده ستی بگه ریته وه بن سابات که وه له دووره وه
تارماییه که به دی ده کات ئاوه که بو ره حمان دینی)
فه رموو پیاوه که له دوورا تارماییه کم به رچاو که وت
هه وره که ش زور توقینه ره .

ره حمان : (قیت ده بیته وه ده چیه لای گوزه که و ته ماشایه کی
ئاسمان ده کاو له پاشانا بو لای تارماییه که وه
ده پروانی) ئافره ت نه وه دوو سوارن ده لی ی به ره و

ئیره وه ش دین خیراکه دوشه گئی رابییه خه نه بادا
میوانی ئیمه بن .

خه جی : (له به رخویه وه) مال بو خوی نه بوو میوانیشی بوو !
ره حمان : (هه رده پروانی) نه نه مگووت ؟ به خوای راسته وخو
پرویان کردوته ئیره وه . (به ترسیکه وه) ئا ده ی
ئافره ت ده لی ی پولیسن !

خه جی : (واقعی و پرماوه) پولیس ! (لیانه وه و ورده بیته وه)
نه ری و هه للاهی پولیسن . (ده ست هه لده بری) خوای
له ژور سه ردا بمانپاریزیت . ئای قورمان به سه رده بی
چیان بوی ؟

ره حمان : (نه ختی په شوکاوه) زووه که بن که پره که ری که
نه واگه یشتن .

(خه جی خه ریکی ری که خستی ژیر سابات که ده بی)
ره حمان : (دلته نگه) خه جی نه وا خه ریکه بارانیش ده بار ی
بیته هه نده ی جل و جو ر بیته بزاین تووتنه که ی
پیدا نا پوشین !

خه جی : (نا ئومیده) جا نه وه موو جل و جو ر له کووی بینم نه م
تووتنه ی پیوه دابوشریت ؟

ره حمان : (هیوا پراره) کچی ئافره ت هه بی و نه بی .. به خوا
به یه کجاری مالمان ویران ده بی .. خو نه م بارانه ی
لی بدات خاوه نه تی یه که په لکه تووتن نا که ین ...

خه جی : (ده یه وی جاجم و په توو هه ر چیکیان هه یه بیان هینی
.. پولیسه کان ده گه نه به رده می که پره که و به سه ری
لووته وه سلاو ده که ن)

ره حمان : (به خه نده یکه وه لیان ده چیه پیشه وه و سلاویان
ده سینیه وه) فه رموون .. فه رموون به خیره اتن
سه رچاوان فه رموون دابه زن گه وره تان کردین .

پولیسکیان : (به گرژییه وه) تو ی ره حمانی حاجی که ریم
کو یی ؟

ره حمان : (راده چله کی) به لی . به لی فه رموون به خیرین
فه رموون دابه زن یاخوا به خیرین .

پولیسه که : (به ساردییه وه) نا کا که دانا به زین .. خیراکه
ره گه لمان بکه وه .

ره حمان : (واقعی و پرماوه) بو کو ی قوربان ؟ (پولیسه که هه ر
به ساردییه وه) بو پولیسخانه .

رحمان : (به ئوميد بپراوييه وه) بو قوربان خيريه ؟
پوليسه كه : (به توورديه وه) حاجي مارف كه كويه وه ده لوئاغا
ليزه وه شكايه تيان ليت كردوه ؟

خه جي : (كه خه ريكي تووتن داپوشين بوو ئه م ووشانه ي
بيسي و به هله داوانه وه ديتيه ولايان) شكايه ت ؟
وه يرو به قوربانان بيم شكايه تي چي ؟ بو
چيمان كردوه ؟

پوليسه كه : (بي به زه بيانه) ئيمه نازانين ... بپو تو هه قت
به سه ركاري پياوانه وه نه بي .. (بو رحمان)
ياللا خير كه ريگامان دووره و چيترا مائلمان مه كه .
رحمان : (به ترسه وه) باشه كه ي شكايه تيان ليم كردوه ؟
پوليسه كه : (سه يريكي كاغه زيك ده كا) نه مه تا به روارى
1954 / 10 / 20 ي تيدا نووسراوه .

رحمان : (سه يرده كا بارانه كه تا دي خوشتر ده بارى)
كه ورايم . هه رچي ده فهرموون سه رچاو ته نيا
رحميكمان بي بكن تو زيكم لي پراوه ستن تووتنه كه م
داپوشم .. نه جا بو هه ركوي بفهرموون ئالقه
به گويتانم .. خزمه تكارم .

پوليسه كه : (بي به زه بيانه) كاكه نه وه ده لي يت چي ؟ سه يره !
نه وخه لكه تاوانيش ده كن و ده شپارپته وه و داواي
به زه يي ده كن . به زه يي بو ئيوه ؟

خه جي : (به پارانه وه و لالانه وه) به قوربانان بيم ئيوه
سه روه ري ئيمه ن به وخوايه هيچمان نه كردوه .
كوپه خو ئيوه ش مال و منالان هه يه .. به زه يي تان به
نه وروزي كچمانا بيته وه .. نه وا به بي كه سي له تاو
له رزوتادا ده تلپته وه خو هيچ نه بي ئه م به سه زمانه
بي خه تايه !

پوليسه كه : (به مونيه وه) نه وروژ ! توخوا نه مه ش بوته ناو ؟
دياره شكايه تيان به خورا لينه كردراوه ..
(به ته وسه وه) رهنگه كاوه شتان هه بيت ؟

خه جي : (ده داته قولپه ي گريانه وه) نه ي هه ردوو چاوي
دايكي كويزين - كاوه ي جه وانه مه رگ !!

پوليسه كه : (به ته وسه وه) نه مگووت ؟ ده ي رحمان
پيشمانكه وه .. نه وا له ساپه ي جه نابتانه وه
هه موو گيانمان بوو به ئاو زوو كه نه گه ر ناته ویت

به نه سپه كانمانه وه بتپلپيشينيه وه نه مه ش بزانه
فه رمانمان وه رگرتروه نه گه ر به خوشي
به پيشمان نه كه ويت كه پره كه شت ئاگر بده ين و
به نه سپيكه وه بتبه سينه وه و به راكيشان بتبه ين

خه جي : (به و په ري توره يي و بيزارييه وه) ده ك خوا
هه لينه گري .. ئاي له م بي ويژدانپيه ! (سه ر
هه لده بپي) ده ك خودايه تيكي ده يت كوپه خوئاخر
زه مانه ! (رحمان ده چپته ژير ساباتا كه وه خوي
ئاماده بكات به سوزه وه ته ماشايه كي نه وروژ
ده كات و ديتيه وه ده ره وه)

[پوليسه كان به هه لداوان رحمان به پيش خويان
ده دن و دوورده كه ونه وه . دواي چهن هه نكاوي
رحمان به دلشكاوي و بي ده سه لاتپيه وه ئاوړيك
ده داته وه . ده بيني وه كوشيت . خه جي هه لبه زو
دابه زيه تي و بي هيو له گه ل تووتنه كه دا خه ريكه .
له وكاته شدا بارانه كه به پيژنه داده كات و بايه كي
توونديش له گه ليده هه لده كات و گه ردو توژ
له چارداخ و له زه ويده هه لده سينن .

رحمان : (گوماني ني يه كه ره نجى نه مساله شيان وا با
ده بييات .. به په ستييه وه هاوارده كا) توش چراي
تي هه لكه گووي تيدا ماوه ! من له دوو لاهه پوليسم بو
هاتوون . له لايي .. له شاره وه و نه وي تريشيان له
هه وره وه (بانگي خه جي ده كا) توش ئافره ت هيچ
خه مي من و تووتنه كات نه بيت .. تو به ته نها
ئاگاداري خو تو نه وروژبه و به س (به ده نكيكي
پته وي بپرواوه) خوا كه ريمه ئافره ت من هه ر
ده كه ريمه وه و هه رده شبي له نوژن تپه لچينه وه و
ژيانكي كامه ران و ئاسووده وه ده س بينن .

خه جي : (به په روشه وه) خوات له گه ل پياوه كه خواي گه وره
پاريزگار ت بي .. چاوه روانتين (ده گري) .

پوليسه كان : (به نه سپه كانپانه وه ته نكه تاوي ده كن) باژو
برا باژو نه م بالورانته له به رده م دادگادا ببيزه .
(ده پون)

(په رده داده دريتيه وه)

کاروانی روشنبیری له کوردستاندا

شانوگه‌ری خومالی پیشکەش کرد که وای توانی جیگای خوی له‌دو
کۆمه‌لدا بکاته‌وه ، با نه‌مجاره‌ش شانوگه‌ری کۆمیدیای جیهانی
بیت [

- کاراکته‌ره‌کان -

له‌ شانوگه‌ریه‌که‌دا کۆمه‌لێ کاراکته‌ری لێهاتو به‌ شیوه‌یه‌کی
شاره‌زاو ریک و پیک و له‌م شیوه‌یه‌دا ده‌وری خویان ده‌بینی :

- (1) نه‌وزاد به‌مه‌زان : سگناریل : دارپر
- (2) جیهان نه‌حمه‌د : مارتین : ژنی سگناریل
- (3) جیهان نه‌حمه‌د : لۆسیند : کچی جیرونت
- (4) عوسمان نه‌حمه‌د جاسم : رۆبه‌رت : دراوسی‌یانه
- (4) جه‌وه‌ر باپیر : فالیری : سه‌رکاری جیرونت
- (6) به‌کر مه‌عروف : لۆکاس : هاویری فالیری
- (7) جه‌لال نه‌حمه‌د : جیرونت : کابرایه‌کی سامان‌داره
- (8) رۆژه‌لات مه‌حمود : جاکلینی : ژنی لۆکاس
- (9) ره‌سمی جه‌لال : لیانده‌ر : دلدار لۆسیند
- (10) نه‌کره‌م مه‌ولود : تیپو : گوندنشینی
- (11) کاوه‌جه‌وه‌ر : پیرین : کوری تیپو

[دیمه‌نه‌کان یان شانوگه‌ریه‌که‌له‌چه‌ند په‌رده‌دا
پیشکەشکرا ؟]

شانوگه‌ریه‌که‌له‌سێ دیمه‌ن یان په‌رده‌دا پیشکەشکرا .

(ا) دیمه‌نی یه‌که‌م : پیش مالی مارتین - نه‌م کاراکته‌رانه‌ی تیدا
ده‌رکه‌وتن [مارتین ، سگناریل ، رۆبه‌رت ، لۆکاس فالیری] .
(ب) دیمه‌نی دووهم : نه‌م کاراکته‌رانه‌ی خویان تیدا نواند :
(فالیری ، لۆکاس ، جیرونت ، جاکلین ، سگناریل ، لۆسیند ،
لیاندر) .

(ج) دیمه‌نی سێیه‌م : نه‌م کاراکته‌رانه‌ی تیدا ده‌رکه‌وتن (لیاندر
، سگناریل ، تیپو ، پیرین ، جاکلین ، جیرونت ، لۆکاس ،
لۆسیند) .

له‌ هه‌ولیه‌ر

ناماده‌کردنی : شوان

شانوگه‌ری

(به‌زۆرکراو به‌دکتۆر)

یه‌کێ له‌هه‌ره‌ دیارده‌ زه‌ق و نیشانه‌ ناشکرکانی
پیشکەوتنی کۆمه‌لگای مروقاییه‌تی به‌ستراوه‌ به‌ ئاست و
چه‌ندیتی و چۆنیه‌تی چالاکی و جموجۆلی رۆلانی نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌وه
له‌ بواره‌کانی (روشنبیری و نه‌ده‌بی و زانست و ته‌کنه‌لۆژیا ...
تا دوا) . هه‌ر بۆیه‌ مایه‌ی شانازی و دلشادیه‌یه‌کێ له‌و
چالاکیه‌ روشنبیری و نه‌ده‌بی به‌ شیوه‌یه‌کی تۆخ له‌ ژیا
نیستای گه‌لی کوردا به‌نگ ده‌داته‌وه‌ هه‌فته‌یه‌ک نی‌یه‌ له‌
یه‌کێ له‌ شاره‌کانی کوردستاندا زیاتر له‌ چالاکیه‌کی نه‌ده‌بی و
روشنبیری تیا نه‌نوێتری ... شاری هه‌ولیریش له‌م رۆوه‌وه‌ به‌
بێی ده‌رفه‌ت هاوبه‌شی جوژه‌ها چالاکی روشنبیری و هونه‌ری
کردوه‌ .

له‌ رۆژانی 21 - 26 / 6 / 1983 کۆمه‌له‌ی هونه‌ره‌ جوانه‌کانی
کورد له‌ هه‌ولیر شانوگه‌ری (به‌زۆرکراو به‌دکتۆر) ی له‌سه‌ر
شانوی به‌رپوه‌به‌رایه‌تی روشنبیری جه‌ماوه‌ر له‌ هه‌ولیر
پیشکەش کرد .

شانوگه‌ریه‌که‌ له‌ نووسینی نووسه‌ری به‌ ناویانگ (مولیر) هو
له‌لایه‌ن (د . هیوا عومه‌ر نه‌حمه‌د) هه‌و کراوه‌ به‌ کوردی .

فه‌ره‌اد شه‌ریف یان ده‌ره‌ینه‌؟

کاک فه‌ره‌اد شه‌ریف ده‌ره‌ینه‌ری شانوگه‌ری به‌زۆرکراو
به‌ دکتۆر سه‌باره‌ت به‌ پیشکەش کردنی به‌ره‌می خومالی و
جیهانی ده‌لی [شانوی کوردی له‌م ماوانه‌ی دوایه‌دا کۆمه‌لێ

ناوه پروك يان شانوكه ريه كه له خزمه تي

چيدا بوو ؟ ..

ئهو بهرهمه ئه ده بيه ي به باشي نيشانه ده پيكي وله
ئاكامدا ئهركي پيوستى خوى به باشي به جى دينى ، ده بى
دهردو گرفتكي ناو كومه ل بخاته روو ، وه له ئه نجاميشدا
چاره سه ريكى به جى ي و پى ي بو بدوزيته وه ، شانوكه رى
به زور كراو به دكتور ، له يه كى له هه ره ده رده كوشنده كانى ناو
كومهلگاي مروفايه تي ده دوى باس له مروفي دلپاك ده كا جوړى
هه لس و كه وتى له ته ك مروفه فيلباز ه كاندا ده رده خات ، ئه مه و
سه ره پاي ئه وه ي كه مروفي پيسكه چ كاريك ده كاته سه ره وه تي
خيزان و كومهل ، له ديمه نى سينه مدا هه لوستى (لياندهر)
دلخوازي (لوسيند) ديارده يه كى زه قى شانوكه ريه كه بوو ، به
تايهت ئه و ئاكامه ي (جيرونت) كا براي پيسكه و باوكى (لوسيند)
هه رگيز چاوه پروان نه ده كرا ... به هه ر حال له و ديمه نه دا پروا به
خوكردن وه لوستى بى روپامالى مروفي بى كه ردى ده رده خست

- جيرونت كا برايه كى ساماندارى پيسكه يه -

جه لال ئه حمه د جگه له ده وري جيرونت كه ده وريكي
دياروزه قى له شانوكه ريه كه دا هه بوو ، به كاري هونه رى ديگورو
ئيكسسواريش هه لده سا ، به چاكامان زانى چاومان بى
بكه ويت و كه ميك ئاشناى ژيانى هونه رى بين .

● جه لال ئه حمه د به يار سالى 1949 ها توته دنيا وه ، له ته مه ني
(10) سالانه وه ئاره زوى به شدارى شانوكه رى كرده ، بو
يه كه مجار به شدارى له دوو چيروكى منالاندا كرده ،
يه كه ميان چيروكى مام پيو و دووه ميان چيروكى (قوتابى
ته مه ل) له ده ره ينانى ماموستا عبدالكريم شيخانى
به شدارى چالاكى زوربه ي شانوكه رى له تيه هونه ريه كانى

شارى هه وليدا كرده وه هه ر له سالى 1971 وه تاكو نيستا
له ژيانى هونه رى شانوكه ريدا ده ژى و ئه ندامى كومهل ي
هونه ره جوانه كانى كورده له هه وليز ، به وه زيفه ش ئه كته ره له
به ريوه به ريتى روشنبيري جه ماوه رى له هه وليز .
شا يانى باسيشه له نزيكه ي (32) شانوكه ريدا به شدارى كرده
له وانه : (چلپاو) و (نه خوشى له بير چوونه وه) و (به زور كراو به
دكتور) ... هتد .

- (كومهل ئى تابلو له پيشانگايه كى هونه ريدا) -

له قرچى كه رمای نيوه پروى هاويندا كه خو ت ده كه يت به
قوتابخانه ي ئه يوبيه ي سه ره تاى له هه وليدا . هوليكى فراوان و
فينك ، ئاوازيكى موسيقاي فولكلورى ده ماره شه كه ت و
ماندوبوه كانى ميشكت ساته وه ختيكى به شادى ده حه وي نيته وه
، به تايهت كه كومهل ئى تابلوى هونه رمه ندى لاو نامق عه لى قادر
ده بينى .

كومهل ي هونه ره جوانه كانى كورد لقى هه وليز له
1983 / 8 / 23 دا پيشانگاي دووه مى هونه رمه ندى ناوبراوى بو
ماوه ي هه فته يه ك كرده وه .

نه که ویت .. نامیقیش دواى بى دهنگیه کی دریژ له پيشانگای دوه می تاييه تی خویدا نه و به ره مانه ی پیشکش کردین که له نه نجامی شه ونخوونی و نه ندیشه ی سالانی 1975 — 1982 له دایک بوون که بریتین له (36) تابلوی جوراوجوری سر به ریبازی (واقیعی ته عبیری) و (ره مزی) له وانه تابلوی . [موسیقاییه کی غه مناک ، چاوه روانی ، نه خوشنیک . دیمه نیک له هه ولیر ، روژ ئاوابوون ، بیرکردنه وه ، هه ست به نازاره کان ، خه ونیکی ترسناک ، سیمفونیای کازیه] .

(که لتووری نه ته وه یی و هونه ری کوردی)

یه کیک له هه ره دیارده زه قه کانی نه مروی دنیای نه ده ب و هونه ری کوردی نه وه یه که سیمای خومالیتی کومه لگای کورده واری پیوه دیاره نه وه شه گورو ته وژم و گیانی نه مری و ره سه نایه تی به به ردا کردوه .

زوربه ی هه ره زوری نه دیب و هونه ره منده راستگو و ره سه نه کان به بیریکی فراوان و هه ستنیکی پیشکش و تنخوازی و دلسوزیه و ئاوپیکی مهردانه یان به لای که لتوورو میژووی خویاندا داوه ته وه و هوشیارانه و به گیانیکی پاک که له ته ک ئاستی به ره و پیشجووی سه رده مدا بگونجی مامه له له که ل هونه رو رابوردودا ده که ن .. نامیقیش وه ک هونه ره ندیکی دلسوز مامه له ی له که ل میژوو و رابوردوی پرله شانازی خویدا ده کات و

- ژبانی هونه ره مند نامق -

- * له سالی 1954 دا له گوندی مه له ک ئاغای سه ر به پاریزگای هه ولیر له دایک بووه .
- * سالی 1974 له هه مان هۆل قوتابخانه ی نه یوبیه له شاری هه ولیر یه که م پیشانگای تاييه تی خوی کردوته وه .
- * ده رچووی ئاماده یی پیشه سازی یه و ئیستا ماموستای به شی هونه ری پیشه سازی یه له سانه وی خه بات له هه ولیر .
- * به شداری هه ندی پیشانگای هونه ری له شاری هه ولیر و به غادا کردوه .
- * ئیستا نه دمه له کومه له ی هونه ره جوانه کانی کوردا .

(بى دهنگی و ته قینه وه)

بى دهنگی و گوشه گیری نه دیب و هونه ره مند به لگه و نیشانه ی ته وای وشک بوونه وه نی یه ، به لکو گرنگ نه وه یه . نه دیب و هونه ره مند له ژبانه نه ده بی و هونه ره که ی دانه بری و هه میشه له که لیدا بژی ، با به ره مه که ی به هوی هه رباریکی تاييه تی و دهروونی خودی خویه وه چاویان به تیشکی پروناکی

تېلوکانی [خه ج و سیامه ند ، کوچهر ، دواماج ، شه ږی
شه مدینان ، رامان ، دوا وه سیه تی پوستو ، گه رانه وه له شه ږی
شه مدینان ، ته قینی دمدم ، له تینواندا مردن ، ویرانکاری ...]
نیشانه و به لگه ی راستی بوچوونه کانمانن .

- (گه شتيك به ناو تابلوكاندا) -

* كه له شيرزو گوړستان گه له شيريك له سهر كښي گورستاني
جوانه مهرگيك ، بال به يه كدا دده دات و ده خوښي ، بوكي
ده خوښي ؟ بو گوړستانيكي كاوله ي چول ، دار نه رځه وانه كاني
ږناون ... نه و ديمه نه پيمان راده گه يني مامه له له گه ل مردوی
سهر گورستانه كان ناكريت .

بي ناز كه وتون .

* شه ږی شه مدینان ناوردانه وه په کی زیره که له رابوردوی
دیرینمان و سوارچاکی و نه به ردی و قاره مانیتی ږولانی کورد له
مهیدانی جهنگدا به ناشکرا دهر ده خات .

* کوچهر دیمه نی کوچهر و کوچهر رایه تی ، دیارده په کی
به هیزه زوربه ی هونه رمنه دانی هه ژانده و نیشانه ی لاوای و
بی خاوه نی گه رانی به دوا ی نان و ژياندا دهر ده خات .

* گه رانه وه له شه ږی شه مدینان پیشوازی دایکيک نیشان
ده دات که چون گه رانه وه ی کوربه کی به سرکه وتویی سهری
به رز ده کات و له ناو کومه لدا به شانازی په وه خوی به جوامیری
ږوله که په وه با ده دات .

* رامانی مانگه شه و له م تابلویه دا هه لوښت و مامه له کردنی
مروغ له گه ل سروشت و کومه لی مروغایه تیدا دهر ده خات ..
تریفه ی مانگه شه و گه لی واتای گه وره گه وره لای مروغی
هوشمه ند دهر ده خات که ، خوی و دهر رو په ر ، یدا بجینه وه .

* - ته قینی دمدم - یان داستانی قه لای دمدم ، په ندیکی
گه وره و به هیزه له به ردم هه موو چه وساوه کانی جیهاندا و
نیشانه په کی زه قی فروغیل زورداره کانه له میژووی کوردا ...
ته قینه وه ی نه و قه لایه ، وه لای گه لی پرسپاری شاروه
ده دات وه که هه میشه کورد به دلپاکی خوی و ناپاکی
به رامبه رکه ی ژیر که وتوه له نه جامدا خایه ی وه ک قه لای
دمدم ته قینراوه ته وه .

له سلیمانی

(ناسوس) ناماده ی کردوو

تیپی نواندنی سلیمانی و شانویی
مناله بچکولانه که و گه شتی چاره نووس

جگه رتانی ، سلواتانی
گوولی باخچه ی هیواتانی
بزه ی نلو بیشکه یین بو دایکان
پوونلکی چاوین بو بلوکان

له سه عات پینجی نیواره دا فروکه وانی خوی پیشکه ش کرد که
فروکه که ی له کار که وتوو ، وا خه ریکی مۆتوردانیه مۆکه یه تی
چاکی بکاته وه تا به یی بگه ریته وه لای مناله کانی .

له به کتی له نه ستیره کانا منالیکی بلیمه ت ده یه وی گه شت و
گه وزار بکات تووشی فروکه وانه که ده بی پاش ده مه ته قی بوی
ده رده که وی که به راستی نه م مناله زیره که ، داوای وینه ی
مه ریکی لی نه کات تا بییاته وه نه ستیره که ی خوی و به هوی
نه وه نه هیل گیای پیسی نه ش ونا بکات ، کاتی ده که ریته وه
خرمه تی گوله که ی ده کات و ناوی ده دات و به ده ورو پشتیدا دی
به لام نه وه نده شی به ده لی : گول جوانی و بون و به رامه
نه به خشی ، نه فییزی هه یه و نه له خوی بابیه .

له دواییدا منداله که ده که ویته گه ران به نیو نه ستیره کاندای ، له
به کیکیایا پاشایه که ده بیینی که به ناو پاشایه و حوکی که س
ناکات و ناگای له دنیا نییه ، له دووم نه ستیره دا تووشی
کابرایه کی له خوبایی ده بی که هه مو ناوای نه وه یه خه لکی به
حه ق و ناحه ق چه پله ی بولیده ن و به یی سه رسام بن ، له
سی یه مدا تووشی پیاویکی به ده مه ست ده بی هه مو جیهان له
لووله ی شووشه ی مه ی دا نه بیینی له چواره میانای نه ستیره
ناسیک ده بیینی دنیا لای نه وه وه بریتییه له نه ستیره ژماردن و
کوکردنه وه یان ، له پینجه مدا تووشی گلوپه وان و له شه شه ما
تووشی هوگرانی ناسیک ده بی . نه م مناله بلیمه ته له گه ل هه ر
یه کی که له وانه ی باسما ن کردن ده که ویته گفتوگو ، هه میشه
ووشه کانی نه م په سند ترو جیکیرتن ، مل بو واته ی نه وان نادا
، ده یه وی بیان جوولینی و کاری به سوود بهینه به ر .

له سه ر شانوی چالاکی ی قوتانجانه کان له نیواره ی 15 / 8 / 1983 و
پوژانی له وه دوا ی تیپی نواندنی سلیمانی ده ست
پیشکه رییه کی زور زیره کانه یان کرد به پیشکه ش کردنی
به ره میکی شانویی بو منالان ، نه م شانوانامه یه که به
ناونیشانی « مناله بچکولانه که و گه شتی چاره نووس »
پیشکه ش کرا له نووسینی : نه نتوان ئاکزو پیری ، یه قاسم
محمد سیناریوی شانویی بو کردوو مه حموود زامداریش
کردوو یه تی به کوردی و هونرا وه کانیشی بو داناوه ، بزگار که ریم
ده ره یه ری نه م شانوانامه یه بو سه ماکان له لایه ن نه نوهر
قه ره داخیه وه ناماده کرابوو ، ناوازی گورانیه کانیش : ولیم
یوحنو نه نوهر قه ره داخی و صلاح ره ووف دایان ناوه .

مایه ی خوش به ختییه که هونه رمه ندانی سلیمانی یه که م
ده رامه تی تیپ و کومه له کانیا نه وه ، به نه بوونی هولیکی گونجاوو
شانویه کی ریک و پیکه وه له کاریان سارد نانبه وه هه میشه له
پیشکه ش کردنی شاکاری هونه رییدا به رده وامن .
هولی چالاکی ی قوتانجانه کان پرپوو ، شوینی به تال به دی
نه ده کرا باوکان و دایکان دهستی جگه رگوشه کانیا ن گرتبوو له
په نای خویانه وه دایان نابوون :

له دواییدا دیته سه ر زهوی به رو دوا تووشی مارو نه مجا ناسک
ده بی نه م دوو زینده وه ره دانیشترانی سه ر زهوی له به رچاو

دهخن ، تنی دهگه یه نن که خه لکی درندهن ، خوځوډن ،
 گه ل به کتری پاک نین ، به کتری نه برنه وه ، هه لپه یانه ... تا ...
 به لام که کریکاری شه مه نده فو ده بینی هیله کان زیك ده خاتو
 کاری خه لکی رایې ده کاتو نامیره کان بو خزمه تی مرو فایه تی
 به کار ده هینی که لیک شادمان ده بی .

هر له م سه روه خته شدا خانیک که پسوولیکی ده داتی گوايا
 تینوویه تی ده شکینی کاتمان بو ده گیریتنه وه !!! له دوی نه م
 گه شته مناله که ده گه ریتنه وه بو لای فروکه وانه که ده بینی وا
 کاره که ی ته و او بوه و خه ریکی پویشته نیدی مال ناوایی لی
 ده کاو فروکه له چاووون ده بی .

شانویییه که به شیویه کی گشتی کاریکی هونه ری زور بوخت بوو
 ، کارامانه پیشکesh ده کرا به لام دیسان نه وه نابیته هو ی
 نه وه ی که نه م چه ند تیپینی نه لین :

(1) تیکرای شانونامه که قوولیییه کی فلهسه فی تیدابوو که له
 ناستی منالانی نیمه دا نه بوو .

(2) هه روه ک چون قاسم محمد چه ند دیمه نیکی وای لابردوه که
 له گه ل ده ورو به ری نیمه دا ناگونجی بریا زامداریش
 هه ندیکی تری لی لابردایه که بوخترو چرترو به تام تربوایه .

(3) دیمه نی جوگرافیاناس زور زیادبوو ، وه هیچ شتیکی
 نه خستبوه سه ر شانویییه که .

(4) دیمه نی که پسوول هه لگر پیویست نه بوو ، چونکه نه گه ر
 مه به ست له پیشکesh و تنی ته کنولوزیایی نه واه گه لی شتی تر
 هه یه که له خزمه تی مرو فایه تیدان ده بوو نموونه له وانه
 بهینیریتنه وه .

(5) قسه کانی که پسوول هه لگر زوریان فلهسه فه بوون و منالان
 ده میان کردبوه وه .

دیمه نی نه و منالانه ی بوپوونه فریشته و به دهم سه ماو
 گورانییه وه دیکوریان ده گوپی کاریکی هونه ری جوان و
 نایاب بوو ، به تاییه تی پیشکesh کردنی نه کته ره کان که نه مه ش

به وان سپیررابوو .

نه و هونه رمه ندانه ش که له م کاره قه شه نگه دا به شداربوون
 نه مانه بوون :

کاوه نه حمه د میرزا ، فروکه وان ، عه پاس فه خری بو سکانی :
 مناله که نالا عمرو هاژه عثمان : گوول ، که ریم عوسمان : پاشا
 بزگار کریم : له خوابی ، نیاز لطیف : به دمه ست سامال علی قادر
 : نه ستیره ناس ، هاوپی عزیز : گلوپه وان یونس حمه کاکه :
 جوگرافیاناس ، هاوپی مصطفی و پیشرو مجید : مار نه به ز
 فتحی و وه رزیر بو سکانی : ناسک ، نیریوان ده ولت : خه تیر
 هاژه عثمان و نالا عمر : که پسوول هه لگر .

کیشانه وه ی نیگاره کان : وه هبی ره سول و ناراس که مال بوسته ر
 : نیسماعیل خه یات ، نیگارکیش و خوش نووسه کان وه هبی
 ره سول ، چه مال کابان ، که مال هاوار ، سه لام محمد ، سه ردار
 نامدار ، که مال ره حیم ، عومه ره سول .

موسیکا ژهنه کان : نه دمانی تیپی موسیقای پیره مپرد نه وه ی
 شیوای باسه : به ر له وه ی بینه ران بچه هوله که وه له
 راپه وه که دا دیمه نی شانونامه که یان به نیگار ده بینی و له لایه ن
 چه ند منالیکه وه که نه مانه بوون به ناز ، رابه رفتاح نوری ، نومی
 محمد عبدالله ، قادروک محمد بویان لیک ده درایه ک .

تیپی نواندنی سلیمانی ده رباره ی نه م به ره مه یان ده لین :

« جیهانی منال له گه ل هه موو جوانی و پاکی و گه وره پیدا ،
 جیهانیکی فراوان و دژوارو نالوزه ، تیگه یشتن و چوونه ناو
 قوولایی نه و جیهانه پیویستی به ووریایی و تیگه یشتنی
 زانستانه یه .

شانو که مامه له له ته ک منالا نه کات به مه به ستی نزیک بوونه وه و
 چوونه ناو نه و دنیا پان و به رینه وه بوگه شه پیدان و په ره سه ندنی
 راده ی هوشیاری دهروونی کومه لایه تی و جوانکاری هیوای
 دواوژه به شیکی گرنگه له په روه رده ی هاوچه رخ دا له بواری

شانوئى منالا خومان به ئى پرسراو كه مته رخه م ئه زانين ،
هه رچه نده له كه ئى سه روبارى تره وه ئه م كه مته رخه ميبه يه خه ي
ئيمه ناگريته وه .

ئه م به ره مه ش كه نوبه ره ي ده ست پيشكه رى كارىكى شانويى
كورده به سه ره تايه كى درهنگ وه ختى دانه نيين ، هيوادارين
جئى خوى بگرى و ببيت هانده رو به ره مى چاترو ده قى
شانوئى كوردى بو منالانى به دوا دا بيت .
كالا به قه د بالاورى ي هه زاران ميليش هه ر به هه نكاوئى ده ست
بئى ده كات .

له كاتيكدا پيروزيبايى له تيبى نواندى سليمانى ده كه ين بو ئه م
به ره مه ره نكيه يان نامانه وئى ئه م هه له له كيس بده ين و
ده مانه وئى به شيوه يه كى تاييه تى چه كه گوول پيروزيبايمان
پيشكه ش به « عه باس فه خرى بو سكاني ، بكه ين كه به راستى
پاله وانئى شانوييه كه له ده ورى مناله كه ريده كه دا كه به و
سپيرا بو ئه وه نده تيايا سه ركه وتوو بوو ، ببوبه جئى
خوشه ويستى و ريزى هه موو بينه ران .

ئافه رين و سه و ئافه رين بو كاكه عه باسى ته من چوارده سالانه
كه نهك هه ر كتيبيكى كه وده ي له به ر كردبوو ، به لكو هه موو
رسته يه كى له جئى خويدا بئى زيادو كه م به كار ده هيناو به
شيوه ي نه كته ريكي كارمه ش له سه ر شانو هه لسى و كه وتى
ده كرد ، پيوست تيبى نواندى سليمانى ئه م ده سكه وته له كيس
نه داو ده ست بDATE بالو و به باشى په روه رده ي بكات تابيته
هونه رمه نديكى هه لكو وتوو له جهانى شانوئى كورديدا ، له هه مان
كاتيشدا ده مه وئى پووئى ده مم بكه مه كاكه فه خرى بو سكاني و
بئى بليم : كه هونه روزانست دژ به يه ك نين من له وه دلنيام كه
عه باس قوتابيه كى زيرهك وگوتى رايه له له به ر ئه وه نه كه رله پال
خويندنه كه يدا خووش بDATE هونه ركارىكى كه ئى گرنگو به نرخ
پيشكه ش ده كات ، به لام ئه م هه نكاوه پيوستى به يارمه تى توئى
باوك هه يه .

دوباره ئاوام وايه كه كه ئى شانونامه ي بوختى چاك پيشكه ش
به منالانى كورد بگرى و ريزى هه ست و نه ستيا ن بگرين و بو
زيانيان ئاماده بكه ين

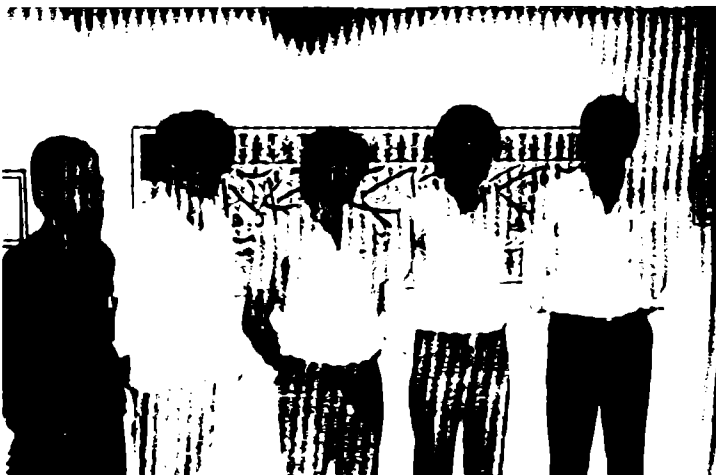
تيعبني : ئه و مناله نازدارانه ي وهك په پووله ، به پرويه كر
خوشه وه سه ر شانوكه يان ئاوه دان كردبووه وه ده ودى
فريشته كانيان ده بيى ئه مانه بوون :

ته لار سمكو عزيز ، تارا محمد جلال ، تارا ئه نوه رقه رده اخى
تارا صلاح حميد ، فريا عمر صالح ، جنان يوسف ، زانا زاهير
على گوران عارف معروف ، گوران لطيف ، كارزان محمد على
محمد مجيد عارف ، دلير مصطفى .
پيروزبى ليتان فريشته خوشه ويسته كانا
هيوامان وايه به زووترين كات له شانوييه كى ترا بتان بينينه وه ت
ئه وكاته ش به يه زدانقان ده سپيرين ؟

«پيشانگه ي هاوبه شى چوار خوشنوس»

له هه فته ي دوايى مانگى ئابى 1983دا چوار لاوى
خوشنوس له هوئى موزه خانه ي سليمانى بو ماوه ي هه فته يه ك
پيشانگه ي به ره مه ي خوشنوسى خويان پيشكه ش كرد ،
سه رها به پيوستى ده زانين ئه وه بليين كه به ره مه كانى ئه م
لاوانه نيشانه ي به هره و سه ليقه و زيره كييان تيدا بوو ، هه مه
جوړه ونه رى خوشنوسى باويان تيدا پيشان دا بوو .

ئه حمه د سه عيد : لاويكه ته مه ني 26 ساله كوليزى
ئيداره ي ته واو كردوو ، به لام به هره ي خوشنوسى له خويا
په روه رده كردوو و كه شه ي بئى ده دات دوعايه كى تاغورو
شيعريكى شكري فضلو شيعريكى هه مدى و چوار ئايه تى
قورئانى پيروزو 3 زه خره فه ي خه تى به هه مه شيوه پيشان دا بوو
جكه له مانه ش شيعريكى پيره ميردى به بوستهرى هونه رمه ند

زه خره فهی کوردییانه ی بکن که تا کو ئیستاش روخسارو
تاییه تیتی خویان پاراستووہ ...
هیوادارین ئەم سەرەتایە هەولی خوش نووسانی تریشی
بیتە پال بەرەو هونەریکی رەسەنی کوردی.

«کۆرە ئەدەبییەکان»

لە پشووێ هاوێدەدا سەرەرای شانۆنامە و پیشانگاگان ،
چەندین کۆپی ئەدەبی جوړاو جوړیش پیشکەش کران
هەندیکیان دەزگای روشنبیری و بلاوکردنەوە سازی دەکردن که
ئەمانە بوون :

لە رسول نەخشاندبوو ، شیعرێکی جەمال شارباژێڕیشی بە
سەمی مەزەری خالیقی یەوہ لە شیوہی پوستانێکی جوانا بە
تێکی جوانی سەرئێنج پاکێشەر نیشان داوو .

سەرکەوت ئەلی : سالی 1980 لە شاری سلیمانی لە دایک
بوو ، لە پەیمانگای تەندروستی پیشەیی دەرچووہ بەخەتی
یوانی نووسیوی «ان الدین عند الله الاسلام ..» ،
«دیسک بە «نسخ» ، پەندیک بە «کوفی» ، ایتیک بە «ثلث» ،
شیعرێکی کوردی بە «خەتی فارسی» ، شیعرێکی هەردی بە
نسخی ایرانی ، پەندیکی پیرەمێرد «لەسەر تەختە داری» ،
پوشە ی کوردستان که لە چوار لاوہ دەخوینرایەوہ بە «کوفی» ،
شیعرێکی گۆران بە (رقعە) و شیعرێکی محمد مەلا کەریم بو
سە ی ئەلی ئەسغەری کوردستانی بەخەتی دیوانی و ثلث جگە
«پارچە شیعرێکی شیرکۆ بیکەس که بە پوستانێکی خالد
«رسول رازینرا بووہ ، ئەمانە ی لە بەشەکی خۆیدا پیشان
داوو .

نەوزاد توفیق - تەمەنی 21 سالە ، دەرچووێ نامادەیی
تەندروستیە حەوت پارچە ی بە هەمە جوړ هونەری خەت
نووسێ پیشان داوو ، جگە لە سێ ئایەتی قورئان و چەند
زەخرەفەیک ، هەروەها شیعرێکی عبداللە پەشیو بە پوستانێ
خالد رەسوولەوہ .

ئەلی عومەر سەلح : سالی 1959 لە شاری سلیمانی لە دایک
بوو ، دەرچووێ پۆلی شەشەمی ئەدەبی یە . نسخ و ثلث و
دیوانی و شیوازی مەغریبی لە نووسینەکانیا بەکار هینابوو !
شەش ئایەتی پیرۆزو دوو پەندو شیعرێکی جەمال غەمبار بە
پوستانێکی خالد رەسوولەوہ ، ئەمانە لە بەشەکی ئەم لاوہ
داوو .

ئەوێ لەم پیشانگەیدا بەدیم کرد نووسینی کوردی
کەمتر بوو لە نووسینی عەرەبی ، دەبی خوش نووسە لاوہکان
لەسەر نووسینی شیعر و پەندی پشینان و ناوێشانی شیعر و
چیرۆکی کوردی زیاتر خویان رابەینن .

سەبارەت بە پیشانگەکیان لاویکی رووناکبیری هاو
تەمەنی خویان کاک «بەیاد عەبدول قادر» دەلی .

«ئەم چوار لاوہ وەک سەرەتایەکی لە کاروانی ئەو بییرە لە
ئەرکی خوش نووسانی دەزانن که ئەم هونەرە لە شەقل و
قالبێکی کوردییانەدا دابڕێژن و تیکەل بە نەخش و نیکارو

- 1 - كۆپىنچە بۇ شەش شاعىرى لاو لە باخچەى يەككىتى نووسەرانى كۆرد .
- 2 - كۆپىنچە دەربارەى نامۇيىى لە شىعرى نالىدا لەلايەن كاك ئومىد ئاشناو لە ھۆلى نامەخانەى گشتى پېشكەش كرا .
- 3 - كۆپىنچە دەربارەى ئەدەبى ناماقوول و دياردە فەلسەفەىيەكان كاك ئەحمەد ئابلاخى لە نامەخانەى گشتى پېشكەشى كرا .
- 4 - مامۇستا ئەحمەد خواجەش لە ھۆلى نەقابەكان كۆپىنچە مېژووئىيى بۇ ساز كرا .

(ئىوارە كۆپەكانى رۇشنىبرى جەماوەر)

ئىوارەى رۇژى 1983/8/30 ھونەرماندى لاو كۆسەرەت جەمال غەفور ھەناسەى شادمانى ھەلگىشاو چاوەكانى بەكلى خوشى تەواو بوونى بەرھەمە رەنگىنەكەى رشت ، ماوہەكەى زۆرە ئەم ھونەرماندە خەرىكى پەيكەرى كاوہى ئاسنگەرە ، گەلى كۆسپ و تەگەرە ھاتتە رېنگاى بەلام وورەى بەرنەداو لەسەر كارە ھونەرمانى بەردەوام بوو ، تېپە ھونەرمانىكان سەرەراى پششت گىرتنى و ھاندانى بە 300 دىنار شى يارمەتتىياندا ، بەشى زۆرى ئەركە دارايىيەكە كەوتە سەرشانى كاكەلى بۇسكانى كە نىزىكەى 3700 دىنارى تىدا خەرج كىردوۋە ئەو ئىوارەىيەكە بۇيەكەم جار «كاوہ» چاوەكانى بەشارى سلىمانىدا گىرا ژمارەىيەكەى يەكجار زۆر لە جەماوہرى شار ئامادەى ئاھەنگى پېشوازى كاوہ بوون ، بە سىروودى نىشتمانى و نەتەوہىيى و چەپلە رېزانى لاوان پەردەكەى لەسەر لابرا ، ھىوادارنى كە ئەمە يەكەم پەيكەرنەبى و گەلى پەيكەرى ترى ناودارانى كوردى دودا بى لەگەل پىروزبايىمان بۇ ھونەرماندە كۆسەرەت جەمال .

(كۆمەلەى ھونەرە جوانەكان و بەرھەمى شانۇيىيى نوئىيان) لە ھەفتەى يەكەمى ئەيلولى 1983 وە شانۇيىيى مىراتى لەلايەن كۆمەلەو پېشكەش دەكرا ، لە راپۇرتى رۇشنىبرى ئايىندە مانا رېپورتاژىكى دەبارە دەنووسىن .

- 1 - دەروازەىك بۇ مېتولۇژيا لەلايەن كاك فاروق رەفىقەو پېشكەش كرا .
- 2 - سوفىتى لە شىعرى مەھوىدا لەلايەن كاك عەبدولكەرىم خەسەنەو پېشكەش كرا .

كاوہى ئاسنگەر سلىمانى كىردە ھەوارگەى

له دهوول

ل ناماده کرنا : مه تین

چه ند بزافه ک لسره فیرکه هین توره یی

ژېروگرامی حه فتانه ، یی بزافین نافخوی ، یین ئیکه تیا
تقیسه فانین کورد ، تایی دهوکی ، سهیدا عبدالکریم فندی
کورانگه هه ک گیرا ، ئوبه مهله باسکا ، که ته ده ریا
«الکلاسیکیه» . ل پېش گووتنا خو ، سهیدای راماڼ ژپه یفا
الکلاسیکیه ، به لوی کر که ئیدیهم وه که دیرین ترین فیرکه ها
توره یی . تورری یونانی و رومانی ، ئیکه مین جار هاته نیاسین ،
بئه ده بی کلاسیکی . وه پشستی به رسینگ کرتنا که نیسی ، بو فی
فیرکه هین وه دیار کرنا نه گه رین فی هه فرکیی ، کاک کریم ی کره
به حسی به لاف بونا فی ره نکی توره ی ئو گووت :

بزافا فه ژینا نه ده بی کلاسیکی ده ست پی کر ل ئیتالیا ،
پشستی هینگی قه ستا فره نسواو ئنگلته را کر ، پاشی ل ئسپانیاو
ئلمانیا سهر هه لدا . هه تا ل سه دی هه ژدی گه هشتیه کلومتی
بالا بونی . هه ر وسال سهر قوناخین کلاسیکیه ت لی بوری
ئاخفت ، وه دیار کر داخازا هه ر قوناخه کی چ بو . سهیدا پیغه
چو به ربچاف کر کولقوناخا دوی ، یا کو ده ست پی دکه ت ، ژ
سالا 1660 هه تا سالا 1688 . لقی قوناخی داخاز دهاته کرن کو
مه واهب خویا ببن نه ک که زارفه که روه لی که داهینه ر ، هینگی بو
جهی سهر بلندی دتوری جیهانی دا .

پاشی کاک کریم ی مومه یزات وستونین کلاسیکیه تی لسره
خالین ژیری پارقه کرن :

- (1) زارفه کرنا که فن
- (2) مروقایه تی
- (3) سینجی
- (4) ژیر

(5) تشتی دجی خودا

(6) داریتن

(7) ئاشکرایه تی .

وه ب ره هوانی ب فان ستونیا دا چو خاری ، وه تلا خو
دریژ کره ، هوزتنفان وه یله سوفین بنیادکارین فی فیرکه هین ،
ئونه فین لپه ی شوپا وان چوین ، دنقیسینا شانوکه ریاو هوزانین
شانوکه ری دا پشستی هینگی سهیدا پکورتی لسره تورری
کلاسیکی کوردی ئاخفت ، وه هوزانفانین کورد ، ئه فین ب فی
فیرکه ها توره ی تینه نیاسین ، بومه ئاشکرا کرن . پشستی بابه ت
ب دویمایه هاتی ، گه ها پسپارو گینگه شی هات . گه له ک هزرو
بیرین تیکه لی ب بابه تیغه ، خوهافیته مهیدانی ، هنده ک ره خو
روین نوی ل بابه تی زیده کرن . ئه فه ول روژا پینج شه مبا د
دویف دا ۸/۸/۸ مه ژفان بولگه ل کاک «صدیق شرو» ی ئو
بابه تی «الرومانتیکیه» لی هنده ئاسته نگا ده ستوریا سهیدای
نه دا . ئینا ل جاتی کاک «صدیق» ی دیسا کاک که ریمی ده ست
دین را برن و مل دانه بهر ، وه لدوی ژفانی جاره کا دی ئه م
گه هشتینه ئیک . لسره کیا فی بابه تی کاک که ریم ل دویف رهو
رویشالین په یفا «الرومانسیه» چو ، ئو دیار کر کا جا چاوا
به رفره بو ، وه بو فیرکه هه کا توره ی . پاشی ئه گه رین پهیدا
بونا فی فیرکه هین ، لفره نسواو ئینگلته را دیار کرن و گووت : چ
فیرکه هین توره ی درست نابن هه که چ هوونه گه رین کومه لایه تی
بو پهیدا نه بن . لقیری سی تشتا نه گه را پهیدا بونا
رومانسیه تی دا هه ی .

(1) گوهرینا مادی و پیشه سازی

(2) شوپه شا فره نسی

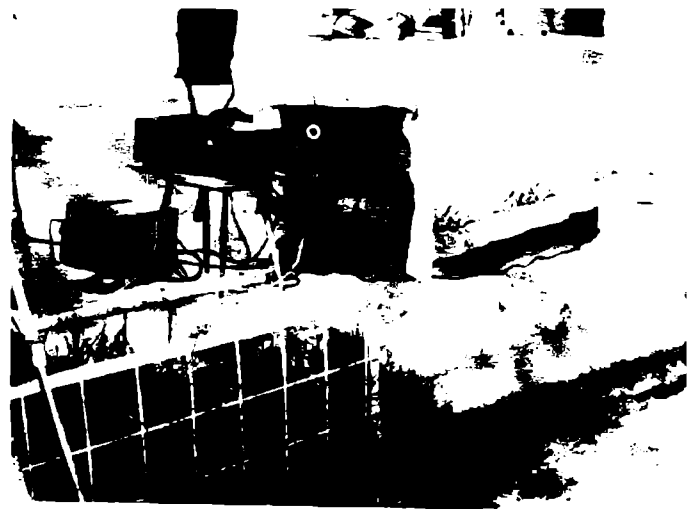
(3) درست کرنا ئایینی .

سهیدا پی داچو ، به حسی فان خالا بدریژی کر ، وه
قوناخ و دیروکین وه رارا فی فیرکه هین ده ست نیشان کرن ، پاشی
به حسی تایت هوزانفانین رومانسی کر . تایه کی یی کو دبیزنی .

(1) هوزانفانین ده ریاچه ، «کولی ریدچ» وه «سویرد ویرژ»
سه رکیشپن وا بوه .

(2) هوزانفانین شوپه شگیر ، ژوان ، لورد بایرون وه «کیس»
وه «شلی» .

پشستی سهیدای به حسی کارو پیرابونین فان هوزانفانان وه
گه له ک هوزانفانین دی کری ، ئه فین ل مهیدانا رومانسیه تی

کورانگه ها . د بهر هه فکرنا فان بابه تادا کاک «کریم» ی مغنا
هه شت ژنده را وه رگرتیه ، ژبل زه قهرو شیانین وی بین ته فا
دچار چوفه کی دا بویه نه گه را سرکه تنه وی د بابه تین خودا .
یا کو جهی ریزو سو پاسیا هه میانه .

ل روژا 1983/9/15 ، هوزانفانی هیژاو دلو فان «عبدالرحمن
مزویری» لسه ریالزمی ناخفت . ل به راهی یا کوتاری ، دسهری
گلولکی را کرت ولدوی دویروکا ریالزمی چو . یا کودفه لسه فیدا
پهیدا بوی بهری دنده بی دا پهیدا بییت . لسه دی هه ژدی بو
چارا به کی ، ریالزمی دنده بی دا سهری خو هلدا . لسه
[شیلەر] ی نه لمانی سالآ 1798 و سالآ 1830 لسه ره خنه فانی
فره نسی [گوستاف بلانش] ی . کاک مزویری خویا کر کول
سه دی هه ژدی ونوژدی ، وه کی جیمکا دگهل رومانسیه تی
ژده یک بو . نه و ریالزم ریالزما ساکار بو [الواقعیه البسیطه] یا
کول دهف شیلهر و شلیگل ی نه لمانی و [جامب فلوری] و
[گوستاف کوربنیه] ی فره نسی خویا دبیت . ژویری مزویری
چه دا ریالزما ده خنه بی [الواقعیه النقدیه] . لسه رفی جویری
ریالزمی بدریژی ناخفت . پاشی هات نیشانیته وی دیار کرن .
هه روسا نفیسه فانیته فی ریالزمی وه کو : [تولستوی] و
[بلزاک] ی فره نسی ، [فلویری] و [یکنز] ی و [زولا] و [موباسان]
و [تورگنیف] و [چیگوف] ی وه گه له کیت دی . پاشی کره باسی
ریالزما هه فیشکی ، نو شاکرا کر ، کو زارافی ریالزما
هه فیشکی ، بو جارا به کی [گورکی] بکار نیئا دکونکرا نیکیدا یا
نفیسه فانیته سو فیه تی دیسا لدویف رهیت فی جویری ریالزمی
چو نو دور ره خ لی قه کولان وه بیرو هزیت چه ند نفیسه فانان
نیان بیت کو نارمانجا فی ریالزمی دده نه کفتی ، [دراکومیر
نه سینوف] وه [بیلینسکی] ، پاشی کاک [عبدالرحمن] ی هنده
نیشانیته ریالزما هه فیشکی ژمه را خاندن بله ز . نو ب دریژی
دیروکا کاروانی وی دیار کر ، لجهی دایک بونا وی ، وه له
وه لاتیت دی . لدویماهی بشیوه کی جوان و ژی هاتی ، ل سهر
ریالزمی دنده بی کوردیدا ناخفت و گوته :

نه ز تنی دی باسی نه ده بی کهم ، ژنه ده بی ژی بزافه
چیروکا و شانوگه ریا گه له کاک کره له وان دی مینیت هوزان . باسی
هژماره کا باش کر ژ هوزانفانیته کورد بیت کور ریالزم د بهر هه میت
وان دا سهری هه لدده ت ، مینا خانی و فقهی تهیران
و نه حمه دی نالهندو جه گه ر خوین ی و قه دری جانی و گه له ک

دهاتن و دچون . بناغین فیرگه هی دفان خالین ژیری دا خویا
کرن .

- (1) ره سه نایه تی دهر برینا توره ی دا .
- (2) رومانسیا باوهری ب که ساتین نیئا .
- (3) چهرخی وان ، چهرخی شین بونا نه ته وه تی بو .
- (4) رومانسی دهشیار بون ، وینین نافحوی دتوری خودا
دیار کرن .
- (5) دفیان ژزارفه کرنا تورین کلاسیکی دهر بچن - ژخورا هنه
وینه پهیدا کرن .
- (6) «مأساة - ملهاته» دشانوی دا تیکهل کرن .
- (7) هوزانا سترانکی «لیرک پویتی» لجهم وان بلندبو .
- (8) وینین شعری بونه نیک وینه .
- (9) ههستی خو لگهل سروشتی تیکهل دکرن دهوزانین
خودا .
- (10) رومانتیکیا هه ول دا عاطیفی ب نازرینن وه ناشویی ب
لفلغیه .
- (11) رومانتیکی دبیزن هندی تورهیه یروش و «وه چی»
نیلهامه ، نه صناعته .

- (12) توری شانوی ل با وان یی بی هیزه .
- پشتی بابه ت ب کوتایی هاتی . دهه برادره ، که تنه
کینگه شی لگهل سهدای ، لسه چه ند لایه کین بابه تی . هه ر
وسا چار پسپار هاتنه کرن ، سهدای به رسفا وان دا . فان
هه ردو بابه تا ، براستی مفایه کی چاک گه هانده ، وی هژمارا
باش ، ژنه دیب و نه ده ب دوستا ، نه فین ناماده بوین لفان هه ردو

نامانجمان بڼې گه یانندنې نه کتړه و به س چونکه بڼې گه یانندنې نه کتړه مه رچی سره کی شانویه و شانوبه بڼې نه کتړه وه ه وارسیکی خالی وایه، تیکستی فی شانوگرېږی، نه هند ب دلی بینه رافه نویسیا. نافه روکه کا ساده، چاره سهریا چ دوزوکیو گرفتیت، پیدفی چاره سهری ناکت. «حه مه شیتي» ژه ژی کوټنټی به، وی چ ل نک خو نه هیلا چاک بده وری خو رابو، پیچه کا رهوشی کره باهرا فی شانوگرېږی.

(2) «دهرمان» نه ف شانوگرېږی، تپیا نواندنا رانیا پیش کیش کر. ژ نفیسینا [نیازی حه مه عزیز]، وه دهرهینانا [هاشم عثمان به رزنجی]. دگوټنا تپیی دا هاتیه دبیزیت: [نم چند دیمه نه، دنگدانه وهیه کی ناخی پیروزی ریا لیزمانه ی راسته قینه ی کوټه لن و بزیه کن مژده ی دوزینه وه ی زه مینه ی کیشوهریکی تازه ی بیرن ...] نه کتړیت دفی شانوگرېږی دا دیار بوبین نه فیت ژیری نه: سلیمان [روژگار]، یاسین عثمان [کاکل]، هیوا نه نوهر [خاتوون]، شورش محمد [قاله]، نزار صالح [توفیق]، کاوه محمد توفیق [دیل ټیکی]، ره سول مه ولود [دیل دووی]، سهر دار محمد [دیل سی ی]، قادر حمید [پاسه وان]، عثمان ملا عمر [مفوض]، زمناکو زرار [بولیس]، عثمان ابراهیم [پیاو کوژ]، محمد حمد امین [حه س حه س].

بشپوه کی هونه ری، فی شانوگرېږی چاره سهری یا وان هزرو بیرا کر، بیت نفیسه فانی جوان شه هاندین، وه دهرهینه ری هیژا جوانتر بریکا نه کتړا گه هاندینه بینه را. کریارو بزاف و هاتن و جونیت دفی تیکستا خومالیدا، چه لنگی و پیغه هاتنا نه کتړا نه و خه ملاندن و گرم کرن، زیده [سلیمان عبدالله ی [روژگار] وه [یاسین عوسمان] [کاکل]. دیسا ستران ناوازیت دهرکه تین، دجهی خودا بون، وه دده منی

هوزانفانیت دی ژی. هه ر هوزانفانه کی ژفانا چدند هوزانه کیت وی [مزویری] ژمه را خاندن وه ره خو رویت ریا لیزما تید دیار رون و شاشکرا کرن. سرکه تا مزویری جهی سوپاسی و نافه رینانه. دفی بابیه تیدا براستی گه له ک رهنجی کیشایه و گه له ک ژیده ر هلوکلاینه مفا بو بابیه تی خو پتر ژ 27 ژیده را وهرگرتیه. لی بابیه ت پتر خنی بو، وه کوپر که رم تر لی هات پشستی کینگه شه کا ب سوویدو بها هاتیه کرن نه فو ژماره کا باش ژتوره فان و ره وشه نبیرا میه فانی فی کوپری بون بی کو پتر ژدو سه عه تا کیشای.

فیسته فاللا شانوگرېږی لدهوکی

دهه یفا رابوری دا فیسته فاللا شانوگرېږی، یا مه لبه ندیت لاوا لده فو را کوردستانی، دهوکی برهوش نیخست. تپه نا جه ماوهری شانووی پیچه کی فی فیسته فالی شکاند، سی روزال دویفک، هولامه لبه ندا لاوا لدهوکی، نیفاریا یا وسا بو، مروفی لسهر پیا ژی، بسانه ی ج ه ژخورا نه دیت. چه ند تپه کیت شانوگرېږی، ژمه لبه ندیت لاوا لسلیمانی و هه فلیری و دهوکی پشکداری دفی فیسته فالیدا کر. ل 1983/9/10، تپیت نواندنا لاویت سلیمانی، دهرکه هی فیسته فالی شه کرن ب شانوگرېږی یت ژیری:

(1) [حه مه شیتي فه راش] نه ف شانوگرېږی به ژنفیسینا [جه بار عبدالسمد] به، نو ژده رهینانا [ناشتی علی] به. نه کتړیت شانوگرېږی بی لاوینی ده وریت خو هو لی دیار بون:

یاسین شریف	حه مه شیت
رزگار علی	بزیشک
عومر محمد امین	لالوړه حمان
قادر صالح	نه خوش
به رزان محمد	سرکه وت
نه حمه د ابراهیم	باوکی سرکه وت

دهرهینه ر دگوټنا خودا لسه ر فی شانوگرېږی دبیزیت: «نیمه له پیش که ش کردنی نه م شانوگرېږی نامانجمان نه وه نیه تا چه ندو له چ ناستیک دا خزمه تی شانو نه که یین نه خیر نیمه

دکن و ناغای ژگوندى دکنه دهر . زلایى زارغه کرنیغه ، چه ند
نه کتړه کا دهوریت خوتازه ب جه- ټینان . نه مازه [محمد عمر]
ی مه لایى گوندی . دیسا ژکاریت هونه ری دفی شانوکه ریی دا .
سه رکه تنه دیکوری یا زلیو ، بیناهیا مروفی دراکیشا . نه فی
نه ف دیکوره دانای ، وسا چیکړو هر وه کی خه لکی گوندی
لبر شوپره کی لیک خربوین ، شیرت و ته کبیرا دکن .

(5) [میرات] تپا شانوکه ریا شه مال یا مه لبه ندا لاویت
شه هید ابراهیم ل هه فلیری ، نه ف شانوکه ریه پیش کیش کر .
ژبه ره فکرنو دهرهینانا [سمیر عبدالستار] ی نه ف شانوکه ریه
چاره سه ریا گپرو گرفته کا کومه لی دکت . هنده ک میراتکر دبن
که فشیته ټیک و دو دچن و دبیته شه ره نیخا وان ، سه را مالی
باپیری وان . یا ژخالا و افه یی مری ، دویماهیى ده دکه فیت یی
ساخ ، دهنگی مرنا وی ژدرو هاتبو گپران . دهرهینان نه هنده
بسه رکه تی بو ، نیت ومه ره ما خو ، نه شیا بدرستی ، بگه هینیته
بینه را . لی لفیری پیدفیه بیت گوتن کو نه کتړه دهوریت خوبى
قوسویری ب ټینان . نه ف ول روژا دویماهیى ژ فیسته فالى ل
1983/9/12 ، بنگه ها لاویت دهوکی ، پشکا نواندى ، پشکدارى کر
ب شانوکه ریا په نی ، نه ف شانوکه ریه ژناماده کرن و دهرهینانا
«کرمانچ» ی په . نافه روکا فنى شانوکه ریی ژکه له پوری هاتیه
وه رگرتن و بده ست کارى هاتیه به ره فکرن بو شانویى . فنى
شانوکه ریى ژنه فیت دی ستاند ب چاره سه رى یا بابه تی ، وه
بکارو ریچ و ریپازا نوی نه فیت تیدا هاتینه بکار ټینان . نه ف
فیسته فاله براستی پینگافه کا مه زى بو ژبو ده وله مه ند کرنا بزافا
ره وشه نبیری بتاییه تی لدهوکی . دبیزن بی کول و ره نجیه کا
مه زن بی دفت بو په یاد کرن و چیکرنا جه ماوه ری شانوی ل
نه رده کی ، لی کاریت شانوکه ری بیت باش ، بیت نیزیکی
مروفی و ژيانا مروفی . دشین نه ف کاره جه ماوه ری بکیشن .
نه مازه هه که سامان و که له پوری کوردی بینه کانیا بابه تی وان
کارا . ژجه ماوه ری لفى فیسته فالى حازر بوی ، دیاردبیت کو
شانوی ، جه ماوه ری خو بی هه ی ، وه بی تیهنیه بو کاریت
شانوکه ری بیت باش . هومیده وارین ره وشه نبیرو توره فانیت مه
ژلایى خو ف ، خه مى ژفی هونه ری پتر بخون ، وه خو پافینی ،
بو په یدا کرنا نفیسه فانیت شانوکه ری یا . لگه ل ریزو سوپاسیا ،
بو هه مى بشکدارا دفی فیسته فالى دا .

پیدفنى دا دهاتن ، فنى چه ندی ب هزرا من هیزه کا دی ژى
لنه گهریت سه رکه تنه [دهرمان] زیده کر .

(3) [گیانی یانورا] نه ف شانوکه ریه ، تپا نواندا هه لېچه
پیش کیش کر ، ژنفیسینا [لونا چارسکی] ، وه ژوه رگپران و
دهرهینانا [یاسین قادر به رزنجی] په ، یی کو هه وله کا تاییه تی
دده ریهینانا شانوکه رییدا هه ی ، دهربارى فنى شانوکه ریى
نفیسیه دبیزیت «نفیسه را فنى شانوکه ریى» (لونا چارسکی گه له ک
بناف و دهنگه ل نفیسینا شانوکه ریا ټیک په رده ، ومه فیا
ټیکسته کا ب بیرو باوه ر ژوه را هه لیزیرین ، دا ټیک نه فراندن ل
پیش نه کتړی به ر فره بیت . نافه روکا شانوکه ریى ل سه ر
«ناپلیون» کو مروفه کی لیک په ردا دره و ونفشتیا ، پارا ژخه لکی
دکیشیت و دشیت (دوراندى) ده وله مه ند ژریک دهر بخت
به لی نه ف هه ره هوسا بو وی ناچپته سه رى ، هه تا [نیتوش]
نه کتړ دشیت دره ویت ناپلیونی دیارکته . «که سیته دفی
شانوکه بی دا مه دیتن نه ف بون :

پیوار نوری [ناپلیون] ، سوران هه مه فره ج
[نیتوش] ، مه حمود عه لی [دوراندى] . لدوی هیزو ف نه نیت
خو ، ب فان نه کتړه افه هات بهاریکاریا دهرهینه ری نه و ټیکستا
شانوکه ریى نه و لیکدایى و ده ست هه لیه کا هویر تیدا ، نه و
ب گه هینه بینه را . بتاییه تی پیوار نوری [ناپلیون] .

(4) [ژانى گونده که مان] نه ف شانوکه ریه ، تپا نواندا
کرمانچ یا مه لبه ندا لاوا ل هه فلیر ، پیش کیش کر ، ژنفیسین و
دهرهینانا «سعدى علی» . ټیکستا فنى شانوکه ریى ژچپروکه کا
خومالی هاتیه وه رگرتن .

دز دکه فنه گونده کی ، چه ند خورتو تولازه ک ، بو سی لبر د
دانن و دگرن . نه فیت گرتن کی دهرکه فن باشه ، دهرکه فن دو
ره شه کیت ناغایى . دمه شه دى دیدا رادبن کارو بارى خو

كاروان المسيرة

13

العدد :

تشرين الاول / 1983

مجلة ثقافية شهرية
عندما الامانة العامة لادارة الثقافة والشباب
باللغتين الكردية والعربية

في هذا العدد

118	رؤوف عثمان معروف	* مولوي في وثائق قديمة
122	مفديد حاجي	* من الاسر التي خدمت العلم والثقافة في كردستان
127	عبد الغني علي يحيى	* «اسرة جلي زاده»
131	كمال ثوري معروف	* من التراث الشعبي الكردي : «العلاق ذو الرؤوس السبعة»
138	سامي سليمان حاجي	* من المواقع الاثرية في كردستان : «بهرده به لكه»
144	اعداد - جعفر البرزنجي	* قراءة نقدية في «القصة التي لم تكتمل»
		* بطاقة شخصية ..

رئيس التحرير
محمد امين محمد احمد

نائب رئيس التحرير
حسين عارف

هيئة التحرير
حسين رهشواني
دكتورة شكرية رسول
زبير بلال اسماعيل
جلال مدحت خوشناو

ناصر يوسف
فيصل مصطفى

سكرتير التحرير
سهردار حميد ميران

الاخراج الفني
محمد زاده

الاشراف على الطبع
جعفر البرزنجي

حولوکی

یہ و شائق قدیمہ

موظفہ و متنفذہ باعفاء العالم الفقیہ و الشاعر العملاق
عبدالرحیم مولوی من رسوم الضرائب و منحهم بعض
التساهلات.

تأتي الأوامر تبعاً مترجمة من الفارسية الى العربية مع
استمache عذر - ان وقعت هفوة بسيطة في الترجمة - ، وبعد
ذلك تأتي استقراءات نابعة من روح النصوص، فأرجو ألا تكون
استنتاجاتي هي الأخيرة في هذا المجال، و اترك ذلك للمعنيين
و المتخصصين و بالأخص العلامة النحرير الدكتور كمال مظهر
والاستاذ عبدالرقيب يوسف.

ان احياء التراث الكردي و نفص الغبار عن وجهه المشرق
مهمة خطيرة تقع على عاتق مثقفي شعبنا، فالتفاعل بين الماضي
و الحاضر و ايقاظ الایماضات المشرقة لتراث شعبنا الكردي من
غفوتها و تسليط الأضواء على حلقاتها الخفية المغمورة عملية
تتطلب البحث الجاد.

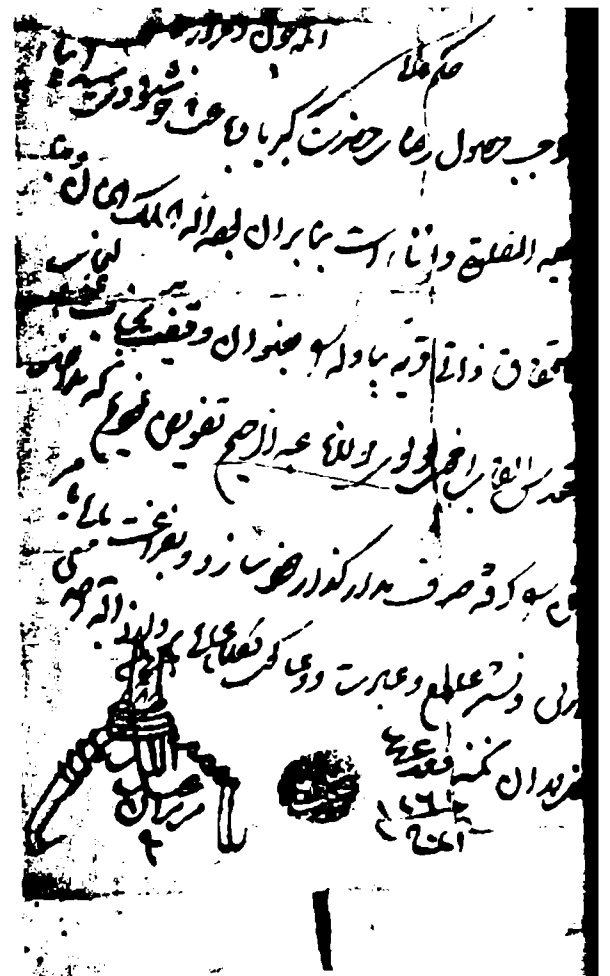
هذه النصوص المهمة و الفريدة التي بين ايدينا الآن عبارة عن
خمسة أوامر (اميرية) اصدها احد الأمراء البابانيين و هو
عبدالله باشا البابان الملقب ب(مير میران) و التي يأمر فيها

(١)

خزائن و اقدار بان حبیب علی ایوب مولود
البره رقیه عالمی کجھ امنت و مظهر جبر باغیانہ دکنج
برجوستہ بشہ روز اقامت نائید و در مراد
فارع الیہ کب و کار غوث شول شد و در کمال
به عارفان شہد عالمی و درازہ در تحقیق
مظہر جمع دارزم حیدر زید نائید
در دعوہ

(١)

عالمی برادر شہد کرمانی
جمع برادران
خزائن و اقدار بان حبیب علی ایوب مولود
البره رقیه عالمی کجھ امنت و مظهر جبر باغیانہ دکنج
برجوستہ بشہ روز اقامت نائید و در مراد
فارع الیہ کب و کار غوث شول شد و در کمال
به عارفان شہد عالمی و درازہ در تحقیق
مظہر جمع دارزم حیدر زید نائید
در دعوہ

القرار الثاني

من الطبيعي ان ذلك الوجيه مع عائلته قد غادر مكانه الى
(شهرزود) بغية العيش والعمل هناك بأطمئنان

عبدالله - ميري ميران

ق ب 1262

القرار الثالث

بناءً على رضا مالك العالمين ورسول الاسلام (ص) والايفاء
بالواجبات الدينية والعلمية ارتأينا ان نجعل من قرية (1) (ميراوولي)
وقفاً على ان يتولى شؤونها الشيخ العالم (مولوي)، بغية خدمة
العلم وترويجه وبقلب مطمئن وسليم.

عبدالله - ميري ميران

ج 21 ق 1262

(1) قرية تقع في الجنوب الغربي لقصبة حلبجة وقريبة من نهر
(سيروان)

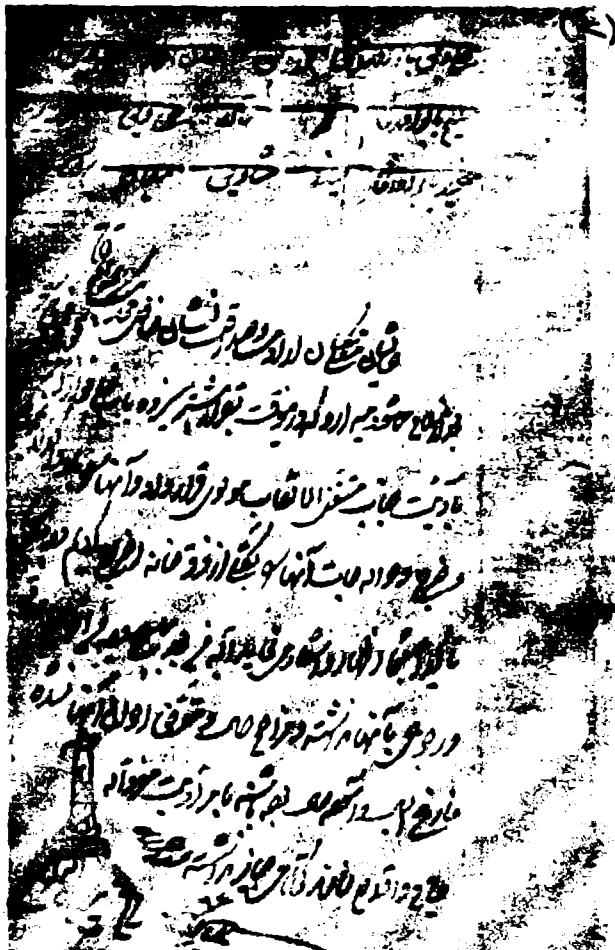
القرار الاول

ويس واخوانه، محمود ويس، سان أحمد، درويش سليم
4، عمر، قادر، علي ويس، محمد ويس، عزيز واخوانه،
شاويس، سليمان.

نعلمكم وبقلب واسع ان عوائل هؤلاء الافراد والعوائل
عشر التي وردت اسمائهم في القرار الاول ومن اقارب
لجناب (مولوي)، قررنا اعفاءهم من الضرائب في القوائم
4، ومن هذا الجانب لايحق لاحد وبأية صفة كانت ان
في امورهم حتى يعيشوا في سلام ووثام

عبدالله - ميري ميران

23 رجب 1262

قالوا له كارما
 في اموه قد مره من نهر لم تبارك في عجب ولا شاي
 مولود حفر يكتنوا راب سيران برادره واداره
 مره استعصى على خودش مره اتم اصره على نفسه واداره
 مره شته باء واداره من نعت كانه نمانه
 عجب عجب

القرار الرابع

القرار الاعلى

على الوكلاء والموظفين ان يكونوا على بيئة من :-
 أن في هذا الحين وعطفاً على قرارنا السابق حول عائلة
 (مولوى) والعوائل الثلاثة عشرة التي سكنت قرى * (هانه
 سووره، چالگه) والأماكن الأخرى، والذين هم من أقارب
 (مولوى)، ترفع عنهم الضرائب، فيرجى تنفيذ القرار بسرعة،
 ولايتدخل أحد في شؤونهم أو يبتز منهم اية ضريبة أو أتاوة حتى
 يعيشوا مطمئنين سعداء.

عبدالله - ميرى ميران

24 رجب 1262

1- قريتان تقعان في جنوب قصبه (حلبجة) وفي منطقة
 (نورولى)

القرار الخامس

القرار الاعلى

على الوكلاء والموظفين ان يكونوا على بيئة من :-
 تنفيذاً لقرار الأمير القيم إن الجدول الذي يحفره ويمدّه
 حضرة (العلي جناب) والوجيه (مولوى) من نهر⁽¹⁾ سيروان يجب
 السماح من قبل المتنفذين حتى يكون حراً في عمله ولايحق لأحد
 أن يتدخل في شؤونهم.

عبدالله - ميرى ميران

12 ش 1262

1- جدول شق من جنوب نهر (سيروان)، فحتى قبل وصول
 المياه الراكدة لبحيرة (دربنديخان) يستعمله اقرباء (مولوى) في
 الزراعة.

التحليل والاستنتاج

بعد التدقيق والتمحيص ومقارنة الأوامر مع سيرة (مولوى)
 ومع شؤون المناطق التي تحت إمرة البابانيين أو في سيطرتهم
 وصلت الى هذه النتائج :- 1- أن الشاعر عبدالرحيم (مولوى)
 مع مكانته الشعرية العظيمة ومنزلته العلمية السامية بين
 معاصريه، كان مشهوراً بكونه عالماً دينياً فاضلاً، وشخصية
 اجتماعية يُشهد له، ففي الأمر الأول ورد (حضرة الوجيه والعلي
 الجناب) وفي القرار الثالث ورد (انه شيخ حكيم عالم) وفي القرار
 الخامس ورد انه (علي الجناب - الوجيه) ان هذا الاعتراف
 الصريح من قبل (عبدالله - باشا - بابان) الملقب
 ب(ميرى - ميران) والساكن في السليمانية بفضل (مولوى)،
 برهان على فضله، ومما أُؤكّد عليه أن سواد الناس لم يهضموا
 قصائده، أو يتذوقوه فنياً أو يفهمون منظومته (الفضيلة) في علم
 الكلام، حتى نربط تقديرهم له، بهذا المسائل العلمية والادبية،
 اذاً فمعظم تقديرهم وتجليهم له، يعود الى كونه شخصية دينية
 واجتماعية مرموقة.

2- وكما أرجح ان هذه القرارات صدرت قبل طرد (مولوى)
 من قرية (قلعة شميران) ومن قبل (عثمان خاله) لأن قرى (كونده
 هانه سووره)، ميراولي، چكك) كانت متقاربة من الأخرى، ضمن
 منطقة (نورولى) التابعة لقصبه (حلبجة)، ويحتمل ان مولوى
 ومن معه من العوائل، قد غادروا قرية (جروستانه) متوزعين على
 قرى (هانه سووره، ميراولي، چالگك).

3- ان القرارات الخمسة كلها صادرة سنة 1262، فإذا كان
 ميلاد مولوى يصادف سنة 1221، كما ورد في المصادر، فنعلم أن

سِنُهُ في ذلك الحين كان (41) سنة، ان دلّ هذا على شيء، فأنما يدل على ان هذا الشاعر قد ذاع صيته الاجتماعي والديني والعلمي والشعري في سنّ الواحدة والأربعين وطارَت تلك السمعة الى آفاق العاصمة البابانية، والجدير بالذكر ان هذه السنّ عند تلامذة رجال الدين هي خاتمة اكتمال الدراسة ونيل إجازة الملائية، وبالطبع ان تلك الحالة برهان على نبوغ مولوى وتقدمه الأسرع من سنّة العلمية والزمنية الحاصلة.

4- وكما يتجلّى من خلال فرمانات أنّ هذا الشاعر ذو همّة عالية، لا يشقّ له غبار، كيف ومتى؟ فمع تلك الشهرة الاجتماعية والدينية والعلمية الذائع صيتها، كان منشغلاً بالزراعة، وحفر الجداول ومدها، لقد فضّل ان يغادر القرى قسراً واحدة اثر أخرى، من دون ان يخضع لأحد، فمن قرية مولده (سرشاته) الى (ميراولي) فألى قه لاى (شه ميران)، وتحمل مظالم (عثمان خاله) اليزدان بخشي، فلو كان مرانياً، أو يلوذ بفتح التكايا، أو ينشر الخرافات والمعتقدات البالية لمصالحه الخاصة؛ لما وصل أمره المعاشي الى هذه الحالة المتردية المقلقة، أنّ هذا الموقف شارّة القة خضراء، وفي سيرة هذا الشاعر.

5- وكما يبدو ان المتنفذين والسركار وموظفي الضرائب كانوا كثيرين ومتمادين في انتزاع الجباية والضرائب، وإلّا فلماذا يتشبث (عبدالله باشا) بهم حتى يعفوه من الجباية ١٩؟

وما يبرهن ذلك ان القرار الاول والخامس بينهما يوم واحد ! في حين أنّ كليهما يؤكدان على نفس المضمون والمقصود.

6- وكما يتجلّى في قرارَي الاول والخامس كانت مع (مولوى) ثلاث عشرة عائلة، بل وأكثر، لأنّ بعضهم كانوا مع اخوانهم، فهذه العوائل تحمّلوا مع (مولوى) الهجرة من قرية الى اخرى، فأعتبروه مرشداً، وأعتبرهم قاعدة قوة، وترابطاً في المصير.

7- وكما أتصور أنّ عبدالله باشا (ميري ميران) الباباني، لم يكن (عبدالله باشا الجاف)، فلا يعقل أن وصل هذا الأخير، الى ذلك المستوى الرفيع، حتى يصدر الأوامر وبهذا النمط، فأرجو ان يوضح المعنيون هذه النقطة التي لاأراها إلّا كما أتصور !

8- ان هذه القرارات الخمسة، كما يتجلّى - كأني قرار رسمي - صادر من العالي الى الداني، والمكتوب باللغة الفارسية، وكأني قرار، معه تأريخُ الصدور والتوقيع والختم، ومما يلفت إنتباهي ان هذه القرارات الخمسة لاتحتوي إلّا على ثلاث كلمات كردية وهي (نه ليه ته - ناسووده - سه - ركار -).

9- القرارات الخمس لم تستهل ب(البسملة) أو ذكر الله أو (الحمد له) وكذلك لم يُرجع في القرارات اسْم مصدرِ قوّة القرار الى الخليفة العثماني أو الفارسي أو أيّ كان كما كان متبعاً. 10- ان لقب (ميري ميران) وكما يبدو يعبر عن مستوى اداري رفيع وهذا يدل على التنسيق والتنظيم في توزيع المناصب والأعمال بين موظفي الدولة.

11- في القرارات الخمس لا يوجد ختم أو (مهر) رسمي إلّا في القرار الثالث، واقصد بذلك ختم لولاية أو مقاطعة.

12- ان توقيع عبدالله باشا البابان في القرارات الخمسة متماثلة في ٩٥٪، لكنّ في القرارين الخامس والثاني يبدو الخطان اللذان يشبهان الأسطوانة اعرض من القرارات الثلاث الأخرى.

13- ان اسماء العوائل والأشخاص الذين ورد اسمائهم في القرارات هي نفس الأسماء المتداولة الى الآن باستثناء اسم (كياني) الذي لا يستعمل الآن وبات نسياً منسياً.

14- في القرارات الخمس لم يستعمل مصطلح (القرار الأعلى) إلّا في قرارَي الثالث والرابع، فهذا يدل على وجود مستويات متباينة في القرارات الصادرة.

15- والمسألة الأهم التي استقيها من تلك النصوص هي ان المؤسسات الادارية ورجالات الحكم في كردستان يشجعون العلم والعلماء وفتح المدارس، ونرى كيف يضع الحاكم قرية (ميراولي) تحت تولية عالم دين (مولوى)، وللحقيقة والتأريخ، ان تشجيع العلم والعلماء في كردستان، نبع اصلاً من سواد الشعب وفقرائه، فحتى ان الفلاحين المعوزين في القرى، يتنافسون لقمة خبزهم مع طلاب الدين ومدرسيهم، وان الشيوخ الكبار والامراء يتسابقون لوقف الأموال والأموال على المدارس العلمية متباهين بذلك كل لغاية في نفوسهم ! فالفقراء والفلاحون لرضا الله والرسول، والآخرون إمّا لرضا الله أو لرضا الجميع ... أو ... لكن مولوى الضعيف الفقير بماله، والقوي بعقله وعلمه، لا يستغل ولا يروّض ابدأ، إنّ لم تخنني الذاكرة، وفي هذا المضمار تذكرت بعضاً مما أورده رچ في رحلته سنة 1821 بصدد احترام محمود باشا في السليمانية لمولانا خالد النقشبندي الذي يقف بحضرته محمود باشا ويملا له غليونته.

وختاماً ان هذه فرمانات الخمسة كانت في حرز حريز من احد اقرباء المقربين ل(مولوى) فحصلت عليها خدمة للتراث الكردي الثر المظموّر خلف ركامات شتى.

مفيد حاجي

من الأسر التي خدمت العلم والثقافة في كردستان :

أسرة جلي زاده

والخاص بالعهد العثماني الثالث (1831 - 1872 م) يذكر المؤرخ الفقيه العزاوي ان هذا العهد يعد بحق عهد اغفال واهمال ولكن المثقفين قاموا بالمهمة وذلك بدفع عجلة الثقافة الى امام ونهضوا بما لديهم من علم وأدب، ثم يذكر علماء هذه الحقبة من بينهم هؤلاء الاعلام من الكرد :

1- محمد امين الزند 2- محمد فيضي الزهاوي، ولي الافتاء بعد الاستاذ محمد امين الزند وآل الزهاوي وأولاده واحفاده بينهم نوابغ وشعراء 3- آل الحيدري، عرف منهم في هذا العهد صبغة الله الحيدري الثاني وكان مفتي الشافعية في بغداد وابنه ابراهيم فصيح الحيدري ومنهم محمد امين بن عبيد الله الحيدري 4- آل الروڤياني.

وفي الجزء الثامن من (تاريخ العراق بين الاحتلالين) والذي يخص الفترة (1872 - 1917 م) أي العهد العثماني الأخير نجد انه مما يميز هذا العهد ظهور المدارس العلمية فيه والتي كانت أساس نهضتنا الثقافية، وهي العنصر المهم في ظهور العلماء وزيادة عدد المتعلمين وتخريج الموظفين. وسائر صنوف المعرفة، فقد ظهر علماء كثيرون وأدباء عديدون، وغالب علمائنا أدباء وأساتذة. ومن الأسر العلمية الكردية في هذه الفترة يكرر المؤلف اسم الزهاوي والحيدري اضافة الى 1- الشيخ طه السنوي

2- حسين الشيدري 3- عبد الرحمن القرداغي
4- السيد محمود البرزنجي 5- الشيخ رضا الطالاباني

هناك اسر كردية عديدة اشتهرت في مناطق مختلفة من كردستان وحظيت باحترام ومحبة كبيرين من لدن الناس وذلك بسبب الخدمات الاجتماعية والعلمية الدينية والثقافية التي كانت تقدمها على مختلف الاصعدة وفي شتى المجالات.

وقد اقيمت مراكز علمية في كردستان وكانت هذه المدارس وفي جميع انحاء المنطقة، ترتبط بعضها ببعض، ومتصلة الحلقات بتجوال الطلاب الدائم، من مدرسة الى اخرى، بعيدة او قريبة كأنها جامعة ذات فروع. ومن ابرز هؤلاء العلماء والمؤرخين والشعراء الذين وقفوا مواهبهم العظيمة الممتازة على خدمة الثقافة والعلم : مولانا محمد الزرقى الصوفي وشمس الدين الشرانسبي ومولانا خضر الخيزاني والملا ابوبكر المظفر ومولانا عبدالله المشهور ب (ملاى سياه) وغيرهم من علماء القرن العاشر الهجري.

وفي كتاب تاريخ العراق بين الاحتلالين للمرحوم عباس العزاوي تطالعنا اسماء عشرات الاعلام من الكرد. ففي الجزء الخامس الذي يخص الفترة (1639 - 1750 م) نقرأ في موضوع الثقافة اسماء هؤلاء الاعلام : (1- الياس الكردي 2- الملا محمد شريف الكوراني 3- ابراهيم بن حسن الكوراني ت : 1101هـ) 4- السيد محمد رسول البرزنجي (ت 1103هـ) 5- آل الربتكي ومنهم عبدالله رأس الاسرة وابنه عبدالغفور.

وفي الجزء السابع من (تاريخ العراق بين الاحتلالين)

وتعد اسرة الجلي (جه لي زاده) في كويسنجق والتي ساهمت
جد ونشاط في نشر العلم والثقافة في كردستان علما وفي منطقة
كويسنجق بصورة خاصة منذ ما يقارب من ثلاثمائة سنة^{١٠}
انحدر منها العالم والشاعر المعروف الملا محمد الكويي (الملا
الكبير)، والذي اشتهر ايضا بلقب (جه لي زاده) ومن اشهر تلك
الاسر التي نشرت العلم والثقافة في تلك المنطقة.

سلسلة علماء (آل جلي) صعودا من الملا محمد الكويي :

محمد بن عبدالله، بن اسعد، بن عبدالله - الوائق بالله
خليفة مولانا خالد -، بن عبدالرحمن، بن عبدالله - كاك جلي -
بن محمد، بن ابراهيم بن حسن، بن ميرزا بن ابي بحر بن
ابراهيم. جدهم الاكبر (ابراهيم - الشيخ ابراهيم الجزيري
هاجر من (جزير بوتان) مع اسلاف (الميراودليين) في ارجح
الاقوال وسكن قرية (بيگه لاس) في سفوح جبال پشدر :
وتسلسل من ابنائه واحفاده كل من ابي بكر وميرزا وحسن من
سكنى (بيگه لاس) ثم انتقل حفيد حفيده محمد الى قرية
(شيواشان) في سفح جبل (كوسره ت) بقضاء رانية وسمي
(مه لا زاده ي شيواشان) واشتهر بتقواه الشديد واعتكافه في
بعض كهوف (كوسره ت) والكهف هذا موجود ويسمى الآن
ب (ئه شكه فتى مه لا زاده - كهف آل الملا). وانتقل ابنه الاكبر
عبدالله الى قرية (جه لي) ومنها ورد لقب (جه لي زاده)^{١١}، وسمي
هو ب (كاكي جه لي) كذلك ابنه الاكبر عبدالرحمن الذي قضى
صدر حياته في القرية المذكورة وانتقل بعد ذلك الى كويسنجق
بتكليف من عبدالرحمن پاشا الباباني. ويبدو ان انتقاله هذا كان
قُبيل سنة 1211 الهجرية الموافقة لسنة 1796 الميلادية ويظهر ذلك
من التاريخ المدون على كتاب (صحيح البخاري) المستنسخ في تلك
السنة وقد وقفه عليه عبدالرحمن پاشا وكانت كتابته من أجل
وقفه عليه بالذات ولم يكن مكتوبا متداولاً قبل ذلك في المنطقة.

ويظهر من ذلك ان أول من سمي ب (كاكي جه لي) هو
عبدالله والد عبدالرحمن الذي سمي بدوره ب (كاكي جه لي)
ولزمه اللقب بعد انتقاله الى كويسنجق.

اننا نعلم سنة ولادة عبدالله كاك جلي وهي (1116 هـ) ولا
نعلم سنة وفاته ونعلم سنة وفاة عبدالرحمن كاك جلي وهي
(1217 هـ) ولا نعلم سنة ولادته^{١٢}. ومن هذه التواريخ يظهر أن

اشتغال هذه الأسرة بالعلم من ايام (مه لا زاده ي شيواشان)
حتى يومنا هذا يربو على 300 سنة فاذا اضيفت اليها سنوات (
بيگه لاس) جاوز مجموع المديتين اربعة قرون. وكان اسلافهم في
(جزير بوتان) ايضا من العلماء ولكن لانعرف تفصيل امرهم.
والمعروف عن طلاب العلم في كردستان انهم كانوا يفضلون
تلقي العلوم الدينية على ايدي ذوي الامام بالادب والشعر
والمتبحرين في العلوم الدينية. وإن العلماء الجليين ونخص بالذكر
منهم الملا عبدالله الجلي الجد الاكبر للملا محمد الكويي والحاج
الملا عبدالله والد الملا محمد والملا محمد نفسه (الملا الكبير)
يعدون من بين العلماء الشعراء المشهورين في كردستان.

والجدير بالذكر إن عبدالرحمن الجلي المعروف ب (كاكي
جلي) هو ابن الملا عبدالله رأس اسرة جلي زاده في كويسنجق،
وكان واحداً من أبرز علماء الكرد في عصره، وكان قد انتقل الى
كوي بطلب من عبدالرحمن پاشا بابان الذي هيا له كل ما يحتاج
اليه في كوي. وقصد مولانا خالد بنية التلمذ عليه ولكنه كان في
مرض موته، فشد رحاله الى ابن آدم وكان (الجلي) صديقاً حميماً
لأبن آدم. وله كتاب اسمه : (تحفة الطلاب في حل خلاصة
الحساب) والخلاصة للبهاء العاملي، ونسخة من التحفة في خزانة
الاقواق في بغداد من كتب السيد نعمان خير الدين الألوسي كتبها
سنة (1186 هـ / 1772 م). والمشهور ان حواشي عبدالرحمن الجلي
مجموعة بخط الملا اسعد خدام السجادة وموجودة في مكتبة هذه
الاسرة بكركوك^{١٣}. وتوفي عبدالرحمن الجلي في سنة 1802م.

واستناداً الى المستمسكات المكتوبة لأسرة الجلي فإن الحاج
الملا عبدالله بن الملا عبدالرحمن الجلي بعد أن اصبح احد خلفاء
مولانا خالد النقشبندي وحصل على اجازة الارشاد ومكوته مدة
سته اشهر في خانقا - مدرسة - مولانا في السليمانية عاد الى
مدينة كويسنجق ليبدأ فيها بالتدريس وارشاد المؤمنين في
مدرسته الخاصة. ورغم انتشار مرض الطاعون في ذلك الوقت لم
يتوقف الحاج الملا عبدالله عن مجالسه وندواته التي كان يوجه
عبرها النصائح والارشادات الى الناس^{١٤}.

وللحاج الملا عبدالله الجلي المتوفي سنة (1246 هـ / 1830م)
مؤلفات وآثار علمية عديدة منها^{١٥} :

- 1- حواشيه على القسطلاني شرح البخاري.
- 2- حواشيه على (انسان العيون).
- 3- حواشيه على (جامع الاصول) لابن الاثير.

وكان الحاج ملا عبدالله الجلي والد الملا محمد الكويي
1250هـ / 1326م - 1326هـ / 1908م) احد ابناء هذه الاسرة علماً
دينياً مشهوراً وشاعراً مقتدرًا وعُرفَ ببلاغته وفصاحة لسانه
وعالمًا لأفانين الشعر المختلفة وله في شعابه قصائد رائعة
ومشهوره.

وفي رسالة شعرية بعثها الشاعر حاجي قادر الكويي اليه من
استنبول تعبير صادق عن الدور البارز الذي لعبته اسرة جلي
زاده في نشر وترسيخ الثقافة في كردستان

ويذكره بجولتهما المشتركة الى منطقتي (باله ك)
وكردستان ايران..

به بيرت دى زه مانى چووينه با، له ك
به پى خلوسى نه كه وشم بوو نه كا، له ك

به غه يري جه دى ئيوه كيهه دانا
له كوردستان نه ساسى عيلمى دانا^(١٥)
اتذكر زمن سفرنا الى منطقة (باله ك)
حاني القدمين لا املك حذاء ولا كاله^(١٦)
من غير جدكم، من هو العلامة الذي
ارسى اساس العلم في كردستان ؟!

وعن شاعرية صديقه السابق وزميله الحاج ملا عبدالله الجلي
ومقدرته اللغوية وفصاحة لسانه اضاف حاجي قادر في رسالته
الشعرية هذه قائلاً :

له مه يدانى فه ساحة ت تو مجلى
حه ريرى تاليه و سه عدى مصلى
في ميدان الفصاحة انت المجلى^(١٧)
ويليكم الحريري وسعدي المصلى^(١٨)

ونورد ادناه بعض الابيات من قصيدة حب كتبها الشاعر
الحاج ملا عبدالله لمحبيته حليلة ..

كه بيزرى هاته ناو ميگه ل سه راسه رقرمزي پوئى
مه لا ادراكي چوو شيخيش طريق، عارف نه ما هوئى
حه بيب ديتى ره قيب وه ستلوه چاروگه ي به پوو دادا
گوتم هه وري سيا هات شه عشه عه ي خورشيدى
داپوئى^(١٩)

4- كتاب شعري حول سيرة الرسول (ص) بعنوان:
(وسيلة الوصول لساحة عناية الرسول).

5- كتاب حول علوم القرآن.
وان من جملة المخطوطات التي استنسخت لمكتبة عبد الرحمن
باشا احد امراء بابان وهي مخطوطة (صحيح البخارى).
واستنسخ هذا الكتاب المخطوط الثمين سنة (1211هـ / 1797م) من
قبل محمد ابن الشيخ يوسف ابن الشيخ مولان ابن الشيخ عمر
اولاد ويسى القرني بخط جميل ويظهر عليه ختم عبد الرحمن باشا
من موقعين مختلفين.

وقد وقف عبد الرحمن باشا هذا الكتاب على اسرة جلي زاده في
كويسنجق ومن بعدهم على علماء كردستان^(٢٠).
ويأتي وقف هذا الكتاب من قبل احد امراء بابان على الملا
عبد الرحمن الجلي اعترافاً بموقع ودور هذا العالم الديني واسرته
في نشر الثقافة والعلم هذا كردستان وحبهم وتقديرهم للكتب
والمؤلفات العلمية. وننشر هنا اقتباساً من كتاب (حاجي قادري
كويي) لمؤلفه الاستاذ مسعود محمد، ماجاء في رسالة الوقف (وه
قفنامه) المشار اليها^(٢١):

[فها انا وقفت ذلك الكتاب وقفاً صحيحاً شرعياً على العالم
الرباني والعارف الصمداني الملا عبد الرحمن الجلي ثم على
اولاده الذكور الافقه فالافقه ماتناسلوا بطنا بعد بطن ثم على
اولاد اخوته الاعلم ماتوالدوا ثم على عشيرته الاعلمين ثم على
العلماء الذين كانوا في ناحية كردستان من الموصل الى بغداد
وسنندج وجعلت ثوابه هدية وتحفة لضريح افضل الكائنات
وخلاصة الموجودات عليه افضل الصلوات واكمل التحيات رجاء
ان يشفع لي يوم العرصات وجعلت مثل ثوابه تحفة لروحي والذي
واخي المرحومين انا الراجي عفوره الكريم].

عبد الرحمن باشا

ختم

حين وافقت الحالبة قطيع الغنم مسربة بالقرمز
ذهب من الملا ادراكه ومن الشيخ طريقه ومن العارف عقله
ولما رات الحبيبة العذول قائماً أرخت على محياها
الحجاب

فلقت غمامة سوداء اخلفت ضياء شمس مشرقه

العلمية قيل بلوغه سن العشرين. وحصل عند ذلك على اجازة
التدريس من والده.

وبسبب ذكائه ومقدرته العلمية والادبية تولى بعد تخرجه
تدريس عدد من اساتذته السابقين واوكل اليه والده الكثير من
شؤونه الدينية وبدأ الملا محمد العالم الشاب يمنح الاجازات
العلمية لرجال الدين. وانتقل اليه (بعد وفاة والده وتعمقه في
العلوم الدينية وبروز مكانته الاجتماعية سنة 1326هـ /
1907 - 1908م)) لقب رئيس العلماء وبدأ الناس يسمونه بالملا
الكبير (مه لاي كه وره).

خلال سني حياته المليئة بالنضال والمثابرة والابداع استطاع
الملا محمد الكويى ان يؤلف مجموعة من الكتب والرسائل العلمية
والادبية باللغتين العربية والكردية، فقد ألف باللغة العربية
الكتب والرسائل العلمية التالية ^(١٥) :-

- 1- المصقول في علم الاصول (مطبوع).
 - 2- الكلام الجديد (مخطوط).
 - 3- القائد في العقائد (مخطوط).
 - 4- ابهى المآرب في اثبات الواجب (مخطوط).
 - 5- كشف الاستار في مسألة الاختيار (مخطوط).
 - 6- الآله والطبيعة والعقل والنبوة (مخطوط).
 - 7- ضياعان عظيمان (مخطوط).
 - 8- المشاهد على طراز المقاصد والمواقف (مخطوط).
 - 9- رسالة في حقيقة الاسلام واخرى في حقيقة الايمان
(مخطوط).
 - 10- المعجزات والكرامات (مخطوط).
 - 11- الاشخاص الستة (مخطوط).
 - 12- الحدى سلم الارتقاء (مخطوط).
 - 13- خراب العالم (مخطوط).
 - 14- غاييتي وامي في علمي وعملي (مخطوط).
- ومن مؤلفاته باللغة الكردية هي :

وقد نبغ كل من حاجي قادر الكويى والحاج ملا عبدالله الجلي
في مجال الشعر الكردي وفقاً لشعراء المنطقة المحصورة بين
نهرى بادينان (الزاب الاعلى) وكويسنجق (الزاب الاسفل).
فبالاضافة الى مقدرتهما وابداعهما يرجع سبب تفوقهما
وتفوق مدينة كويسنجق في الميادين العلمية والثقافية والاجتماعية
في رأى بعض الباحثين الى تقدم مدينة كويسنجق في ميدان
التحولات التاريخية والاجتماعية على بقية المناطق، وفي الاساس
الى الوضع الاقتصادي الجيد نسبياً الذي كان يتمتع به قضاء
كويسنجق.

وارتبط الحاج ملا عبدالله الجلي بعلاقات زمالة وصداقة مع
كل من الشاعر الكردي (نالى) والعالمين الدينين المشهورين
الشيخ عمر بياره وكاك احمد الشيخ حيث التقى بهما وتعارف
معهما في الحضرة الكيلانية ببغداد. وفي بغداد ايضاً كان لقاؤه
بالعلامة محمد فيضي الزهاوي مفتى بغداد وكان يكن له الحب
والاحترام.

وفي كتاب (التعريف بمساجد السليمانية ومدارسها
الدينية ..) ابدى الكاتب الكردي الراحل العلامة محمد القرلجي
المتوفي سنة 1959 في بغداد رايه واعجابه بأسرة الجلي وابنها الملا
محمد الكويى، فكتب يقول : [الجليون سادة اماجد اسرة فضل
انجبوا اكابر العلماء، معروفون بغزارة العلم، تأليفهم مشهورة
معروفة ومنهم عصرينا العلامة الملا محمد الجلي المدرس اليوم في
كويسنجق ^(١٥)].

ولد الملا محمد الكويى الابن البارز لأسرة جلي زاده سنة
(1293هـ / 1876م) في مدينة كويسنجق توفيت والدته (عائشة بنت
الحاج بكر آغا الحويزي) وعمره لم يتجاوز الخمس سنوات.
وعني والده عناية كبيرة برعايته وتربيته ووجد فيه الذكاء
والفطنة وحب العلم والادب منذ الصغر وبدأ بتعليمه القراءة
والكتابة في سن مبكرة. واكمل الشاب الذكي تحصيله ودراسته

- 1- (ديارى مه لا محه مه دى كويى) (ديوان شعره) وصدرت الطبعة الرابعة منه سنة 1969 في مطبعة كردستان.
 - 2- (ته فسيري قورئان) تفسير القرآن، طبع منه لحد الآن ثلاثة اجزاء من قبل كريمته نجيبه خانم.
 - 3- (عقيده ئيسلام) (لم يطبع).
 - 4- نوئى كه ره وه، لم يطبع.
 - 5- (حيكايه ت، خه ون، كه رامه ت) (لم يطبع)
 - 6- (فري فري قه ل فري)، طارطار طار الغراب (مطبوع).
- ونتيجة لجهوده المتواصلة في مجالات متعددة ومتابعاته المستمرة .. أصبح الملا محمد يمتلك فكراً نيراً وثقافة واسعة. وهو واحد من ابرز رواد الثقافة الكردية وداعية عظيم في مناصرة حقوق المرأة ومناضل صلب في ميادين الشؤون الاجتماعية والقومية والانسانية.
- توفي الملا محمد الكويى بتاريخ 12 - 10 - 1943 في مدينة كويسنجق. وحدثت وفاته صدئاً والمأ كبيرين في انحاء مختلفة من كردستان .. ويصادف هذا العام (1983) ذكرى مرور اربعين عاماً لرحيله ويجدر بنا أن نحى ذكرى هذا الانسان الذي صقلته الحياة.

المصادر والهوامش :

- (1) ابراهيم باجلان، جريدة العراق، العدد 1745 في 5-11-1981
 - (2) مجلة كه لاويتر، العدد (11) السنة الخامسة 1944 ص.
 - (3) جلي : قرية صغيرة وجميلة تقع على الجهة الشرقية من سفح جبل (آوه گرد) الواقع في شمال مدينة كويسنجق. وقد حظي كل من الملا عبدالله وابنه الاكبر الملا عبدالرحمن بمحبة واحترام الناس بسبب خدماتهما في مجالي الثقافة والعلوم الدينية لذا لقبا ب: (كاكى جه لى).
- وان هذا اللقب مقصور على الرؤساء الدينيين في ثلاث قرى فيقال (كاكى زيوه، كاكى جه لى و كاكى هيرانى). وهنا يجب الاشارة الى ان لفظة (كاك) العادية والمتداولة على نطاق واسع في اللغة الكردية تختلف عن مضمون مصطلح (كاك) المشار اليه في مقالنا هذا، حيث تستعمل لفظة (كاك) الاعتيادية من قبل بعض اكراد لغرض احترام المقابل عند مكالمته او التحدث اليه، ف(كاك

- (محمد) تعني الاخ محمد او الاخ الكبير محمد او السيد محمد وهكذا، في حين يستعمل اكراد يهدينان (كردستان الشماية كلمة (سيديا) واكراد ايران كلمة (آغاي) للغرض نفسه.
- (4) تفضل الاستاذ مسعود محمد نجل الملا محمد الكويى 'احد ابناء اسرة جلي زاده، بتزويدي بهذه المعلومات في لقاء خاص مع في داره ببغداد بتاريخ 7-2-1982
- (5) زبير بلال اسماعيل، من اعلام الكرد، مجلة الحكم الذاتي العدد 1 لسنة 1983، ص46.
- (6) الملا عبدالكريم المدرس، تذكارات الرجال (يادى مه ردان) الجزء الاول، بغداد 1979، ص93.
- (7) المصدر السابق.
- (8) مجلة المجمع العلمي الكردي، العدد الأول 1973 ص 382 - 384.
- (9) مسعود محمد (حاجي قادري كويى) الجزء الأول بغداد 1973، ص: 257 - 260.
- (10) ممتاز الحيدري، (مه لاي كه وره) الملا محمد الكويى اربيل 1975، ص: 16.
- (11) كاله: عبارة عن قطعة من جلد المواشى تغطي القدم وتربط بشريط.
- (12) المجلي: الحصان الاول في حلبة سباق الخيل.
- (13) المصلي: الحصان الثالث في ترتيب سباق الخيل ويقصد ب(تالي) الحصان الثاني في ترتيب سباق الخيل.
- ونستدل من هذا البيت أن حاجي قادر الكويى قد وضع زميله الحاج الملا عبدالله الجلي في ميدان الفصاحة في مقدمة القافلة الأدبية ويليه علي الحريري الذي كان من اشهر شعراء الاكراد القدماء وانبغهم في منطقة شمدنينان، عاش بين (400 - 471) الهجرية وكان معاصراً للفردوسي صاحب الشاهنامه. أو يُقصد بالحريري صاحب المقامات العربية الشهيرة، ثم يليهما سعدي الشيرازي.
- (14) كريم شاره زاء، (كوييه وشاعيرانى - كويسنجق وشعراؤها) الجزء الأول، بغداد 1962، ص: 32.
- (15) الملا محمد القزلي، التعريف بمساجد السليمانية ومدارسها الدينية ...، بغداد 1938، ص: 34.
- (16) مغنيد حاجي، صفحات من حياة الملا محمد الكويى ولحات عن شعره، كتاب مخطوط.

كان يا ماكان، لم يكن في الدنيا اعظم من الرحمن ولا اكذب من الشيطان، قال الراوي والعهد عليه : أنه كان في قديم الزمان، رجل شيخ له ثلاثة من الأبناء، اثنان منهما كانا من امرأة، وكان الثالث وهو اكبرهما سنّاً من امرأة اخرى متوفية وقد لاقى هذا الأمرين من زوجة أبيه وأخويه منها. وفي يوم من الأيام داهم مرض مميت الأب العجوز وجعله طريح الفراش فنادى آنذاك على ابنائه الثلاثة وجمعهم حوله وقال لهم :

- « ابنائي، لقد دنت المنية مني، ولي وصية وهي أن لا تزوروا قبري بعد موتي ».

ولما انتهت من قول وصيقة، اسلم الروح إلى الباري تعالى واطبق عينه إلى الأبد، ومرت أيام واسابيع وشهور على موت الأب، وانتهت تماماً مراسيم التعزية، حين انفرد الابن الأكبر ذات يوم بنفسه وراح يفكر معها قائلاً :

« ترى لماذا أوصانا المرحوم والدنا بأن لا نقرب من لحدّه بعد موته ؟ » وظل أياماً يفكر ويسعى لمعرفة سر هذه الوصية الغامضة، وأخيراً لما عجز عن الوصول إلى اية نتيجة، هب واقفاً على قدميه وقرر ازالة ما اشكل وايضاح ما غمض، فأخذ سيفاً من مخلفات أبيه، وخرج قاصداً قبره.

وحل الليل عندما بلغ الفتى الموضع الذي فيه قبر الأب، فوقف على مقربة من القبر وقرا سورة الفاتحة، ثم جلس طلباً للراحة، غير أن جلسته لم تدم إلا قليلاً وإذا به يرى ما يشبه ضياءً ابيض ينزل من السماء باتجاه الأرض حيث هو، ولما اقترب منه أكثر لاح له، طائراً كبيراً وهائلاً وحين دنا منه أكثر فأكثر وهو يندفع إليه كما الصاعقة، فأن الفتى امتشق حسامه على عجل وضرب من الطائر عنقه ففصل بذلك رأسه عن سائر جسده، ولشد ما تعجب، حين رأى الأرض تنشق من أمامه لتبلع رأس الطائر الضخم، فارتبك وأصابته الدهشة ولم يقو على البقاء في ذلك المكان أكثر من ذلك، وقفل راجعاً إلى البيت على عجل من أمره. ولما بلغه روى ما جرى له، لامرأة أبيه وأخويه، لكنهم لم يصدقوه بل سخروا منه

عجاف

ذوق الحووس
السبعة

عبد الغني علي يحيى

واستهزؤا به.

وفي الليلة التالية، تولدت من جديد الرغبة لدى الفتى الى زيارة قبر والده، ودفعت به الرغبة للانطلاق، فانطلق ووصل القبر، ولم يمكث إلا برهة وإذا به يشاهد ضياءً اصفر ينزل من السماء باتجاه الارض حيث هو، ولما اقترب منه اكثر لاح له طائراً كبيراً وهائلاً، ولما دنا منه اكثر فاكثروا ويندفع إليه كما الصاعقة، فأن الفتى امتشق حسامه على عجل وضرب من الطائر عنقه ففصل بذلك رأسه عن سائر جسده، ولشد ما تعجب، فأن الارض وكما حصل بالأمس، راحت تنشق من أمامه لتبلغ رأس الطائر الضخم.

وعلى النقيض من حادث الأمس فأن ارتباك الفتى كان اقل ودهشته كانت اخف، واعتزم أن يعود إلى البيت، إلى زوجة أبيه وأخويه، ولما بلغهم روى ما حدث له، فقرر اخواه آنذاك ان يقطعا الشك باليقين، واعتزما ان يرافقه إلى القبر في الصباح وقالوا :

- «فلنذهب معه لكي نقف على الحقيقة بأمر أعيننا». وفي اليوم الثالث مضى الاخوة الثلاثة إلى قبر والدهم وحين بلغوه، قرأوا الفاتحة، بعد ذلك رأوا من بعيد وبعد فترة ضياءً أحمر ينزل من السماء باتجاه الارض حيث هم ولما اقترب منهم اكثر لاح لهم طائراً كبيراً وهائلاً وهو يندفع إليهم كما الصاعقة. وتعجب الاخوان كثيراً وداهمهما خوف شديد، لكن الاخ الأكبر امتشق الحسام على عجل وضرب من الطائر عنقه ففصل بذلك رأسه عن سائر جسده، ولشد ما تعجب الاخوان، فأن الارض، وكما حصل في اليومين الماضيين، راحت تنشق من امامهم لتبلغ رأس الطائر الضخم !!

ولما وقف الاخوان الاخوان على حقيقة ما جرى راحا ومعهما الاخ الأكبر يتساءل لان على سبب سقوط رؤوس الطيور تلك في ذلك الموضع القريب من القبر واختفائها في الارض، قال الاخ الأكبر وكان فتىً باسلاً ومقدماً يعشق المغامرات واعمال الاقتحام :

- فلنأتي بحبل طويل نستعين به للولوج في باطن الارض لمعرفة الاسرار الكامنة في الداخل عبر الشق :

وجاموا بحبل طويل للغاية، وطلب الاخ الأصغر، بأن تكون الاسبقية له في الدخول الى الشق، ظاناً ومعتقداً انه يعثر على كنز دفين اذا اكتشفه فسيكون ملكاً له ولشقيقه، وطلب ايضاً ان

يسحباه إلى سطح الارض حال مطالبته بذلك، وهكذا شدوا الحبل حول خصره وادلوه في الشق، إلى أن غاب تدريجياً في ظلمة حالكة، ولكن لم تمضي سوى دقائق على غيابه وإذا بصوته ينطلق من الاعماق قائلاً :

- اخرجوني، من الشق، وخرج بسلام، بعد ذلك جاء دور الاخ الثاني، وحدث له ما حدث لشقيقه، وانطلق صوته من الاعماق قائلاً :

- اخرجوني، لاني اكاد ان احترق من شدة الحر ! وتم سحبه من الشق، وخرج بسلام ثم جاء دور لاخ الأكبر، وشدوا الحبل حول خصره وادلوه في الشق وغاب بعضاً من الوقت بيد انه حين هتف :

- «اخرجوني، لاني اكاد ان احترق من شدة الحر» !

فأنهما بدلاً من ان يسحباه إلى ظاهر الارض، راحا على عكس ذلك، يدلان بالحبل اكثر لكي يتخلصا منه نهائياً وينفردان بالتمتع بميراث الأب. واخذ الأكبر رغماً عنه يندفع سريعاً باتجاه الاعماق، ولحسن حظه انه اجتاز نطاق الحر بسرعة وواجه اجواءً لطيفة منعشه، وهكذا إلى ان اخترق سبع طبقات من الارض. ولما اخترقها فانه هبط في دنيا ثانية ووصل إلى مدينة كبيرة في تلك الدنيا، خالية من الاشجار والنباتات بل والخضرة بشكل عام، كما ان التراب كان يغطي شوارعها ودورها ودروبها، لاح الجفاف في كل شيء حتى على شفاه السكان. ولما كان عطشاً للغاية جراء مروره بمنطقة ساخنة في بدء رحلته، فانه مضى إلى اقرب بيت إليه ودق بابه. وبعد لحظات خرجت إليه امرأة عجوز، فطلب منها ماءً، لكن المرأة العجوز اعتذرت قائلة: «بيدو انك من عالم غريب، ألا تعلم بأنه لا توجد في البيت قطرة واحدة من الماء».

فتعجب الفتى، وهم ان يطرق ابواباً أخرى، لكن المرأة العجوز نصحته بأن يكف عن ذلك قائلة بأن المدينة كلها تعاني من العطش الشديد، وان العديد من الاطفال ماتوا من العطش، ولما سأل عن سبب شحة الماء في هذه المدينة الى هذه الدرجة المريعة قالت العجوز :

- لقد كانت في هذه المدينة سابقاً وفرة من الماء، غير ان عملاق ضخماً له سبعة رؤوس، احتل مصدر المياه وهو نبع كان يتدفق بالماء العذب في السابق، وحال بين المدينة ووصول الماء إليها، ثم

اشترط منحه عدداً من الفتيات الجميلات كل عام لقاء اعطائه القليل من الماء الى سكان المدينة، ومنذ اكثر من اسبوع فإنه قطع الماء نهائياً عن المدينة قائلاً بأنه لن يدع الماء يتدفق إليها ما لم يزوجه من ابنة الملك، ملك المدينة.

قال الشاب :

- وهل يزوجه الملك ابنته ؟

قالت العجوز :

- في البدء امتنع عن تلبية مطلبه، لكنه نزولاً عند ارادة الاكثرية، اذعن في النهاية، وقرر تزويج ابنته من العملاق ذو الرؤس السبعة .

- قال الشاب :

- ومتى سيزوج ابنته منه ؟

قالت العجوز :

- من المقرر ان تتم مراسيم الزواج عصر هذا اليوم. ولما كان بطلنا شاباً جريئاً ومقداماً، يستهوي البطولة والصراع وفعل الخير فانقاذ الناس من الدمار والخراب، فإنه امتشق حسامه بعد أن تعرف على موضع النبع بواسطة العجوز، وانطلق إلى حيث يقع النبع وهناك رأى جماهيراً غفيرة من الرجال والنساء والاطفال حضروا لمشاهدة مراسيم زواج ابنة الملك الحسناء من العملاق، كان الحزن يخيم عليهم وهم يجلسون على مقربة من النبع فوق التلال والروابي، كانوا جميعاً صفر الوجوه من شدة الخوف والعطش في آن واحد، ولما وصل الفتى إلى الجمع قام يدفع الناس يميناً وشمالاً إلى ان شق طريقاً له بصعوبة إلى العملاق الذي كان جالساً وعند قدميه جلست مهمومة حزينة فتاة غاية في الجمال والحسن هي ابنة الملك التي زفت الى العملاق قبل دقائق من وصول الشاب الذي ما ان اقترب من النبع واذا به يندفع قوياً كالعاصفة المدمرة إلى العملاق، فيضرب بكل ما لديه من قوة عنق العملاق ويفصل رأساً له عن جسده. واذا فصل رأسه وتدفق الدم بغزارة من . وضع الجرح، فإن العملاق راح يضحك ويقهقه استهزاءً بالفتى وتخويفاً له في آن واحد. قال للفتى :

- لقد طار رأسك ايها الاحمق، اما رأسي فإنه موجود .

وأشار الى رأس ثان له، فما كان من الفتى إلا ان يعاجله بضربة ثانية قطعت ذلك الرأس أيضاً والقت به بعيداً، وعاد العملاق من جديد ليضحك ويقهقه، استهزاءً بالفتى وتخويفاً له في آن واحد قال للفتى :

- لقد طار رأسك ايها الاحمق اما رأسي فإنه موجود .

وأشار الى رأس ثالث له، فلم يمهله الفتى وعاجله بضربة ثالثة قطعت ذلك الرأس أيضاً، وهكذا تكرر المشهد، ولم يعط الفتى العملاق فرصة للتحرك، وقطع الرؤس السبعة للعملاق، وترك الاخير جثة هامة تتمرغ في الدم والوجل عند قدمي الفتاة الجميلة واثناء ذلك تعالى الهتاف والتصفيق من قبل الجماهير وحدث صخب وجلبة وهرع الالاف من الناس والشباب منهم خاصة الى مكان الحادث بحيث كاد ان يضيق من بينهم قاتل العملاق الحقيقي لولا أن ابنة الملك لطخت كفها بدم العملاق وطبعت كفها واصابعها الملوثة بالدم قميص الفتى من ظهره.

وبعد مقتل العملاق، فإن المئات من الشباب ساروا مسرعين باتجاه قصر الملك، وكل واحد منهم يدعي بأنه قتل العملاق ذو الرؤس السبعة، وانه احق بالمكافأة من غيره، والمكافأة في مثل هذه الحالات هي ابنة الملك وفعلأً فإن الملك اعلن بأن ابنته هي من نصيب الذي قتل العملاق فأنقذ الفتاة والشعب من خطره ودماره، ومن ينقذ شعباً فإنه يستحق بجدارة اغلى الهدايا واسمى الاؤسمة. ولما نادى المنادي على قاتل العملاق، فإن مئات الاصوات هتلت في آن واحد : « أنا » .

غير ان ابنة الملك، تقدمت وقالت بأنها تعرف الذي انقذها وانقذ الشعب وقتل العملاق، وطلبت من الشباب جميعاً ان يصطفوا صفاً واحداً ويديروا ظهورهم إليها. ونظم الشباب انفسهم في صفوف طويلة. وقامت ابنة الملك باستعراضهم واخيراً اهتدت إلى الفتى البطل منقذها ومنقذ الشعب، وتعرفت على آثار اصابعها وبصماتها الدموية المطبوعة على قميص الفتى، فأمسكه بيده واخذته إلى والدها الملك وقالت بفرح والبسمة لا تفارق شففتها :

- أبتاه .. ان هذا الفتى الباسل هو منقذي ومنقذ الشعب من العملاق ذو الرؤس السبعة وتقدم الملك من الفتى وعانقه وبارك

زواج ابنته منه، شاكرأ له فضله في انقاذ ابنته وشعبه من
العَملاق، ثم قال له :

- اطلب ما تشاء وسنلبي جميع طلباتك.

قال الفتى :

- أنا لست من اهالي هذه الدنيا، ان دنياي بعيدة عن دنياكم،
عليه اطلب اعادتي الى تلك الدنيا حيث موطني، موطن ابي
وجدي، والوطن كما نعلم أغلى من جميع العروش والاموال. ان
الوصول الى دنياي يتطلب اختراق سبع طبقات باتجاه السماء !
واغتم الملك برهة من الوقت ثم قال :

- ليتنا كنا محرومين من الماء الف عام ولا نضطر الى تلبية مثل
هذا المطلب الصعب..
ثم استطرد قائلاً :

- ومع ذلك، لا بد من تنفيذ طلبك وان اكون عند وعدي
وعهدي، قم اذهب الى تلك الغابة البعيدة
- وأشار إلى غابة بعيدة بدت لناظريه كقطعة سوداء - وهناك
تجد طائراً ضخماً للغاية. قل له بأن ينفذ امري وينقلك وابنتي الى
الدنيا فوق، حيث وطنك ووطن ابيك وجدك.

وذهب الفتى مع عروسه الى الغابة، ولما بلغاها وبلغا عش
الطائر الضخم، رآيا ثعباناً طويلاً يسعى الى مهاجمة العش واكل
فراخ الطائر الضخم، لكن الفتى سارع وامتشق حسامه ومزق به
الثعبان شر تمزيق، وحين انتهى من قتل الثعبان، اقبل الطائر
الضخم مرفقاً بجناحين هائلين وعندما وقع نظره على منظر الدم
بالقرب من العش، اعتقد بأن الفتى هو الذي قتل فراخه، فهم
بمهاجمته لولا صيحات التنبيه والتحذير التي ارتفعت من الفراخ
قائلة بأن لا يتسرع فالفتى منقذهم من الموت وهو الذي قتل
الثعبان الذي كان على وشك ان يأكلهم.

وسر الطائر الضخم لذلك اي سرور، خصوصاً اذا علمنا، ان
الثعبان ذاك كان قد اعتاد على تناول فراخه مثل وجبه دسمة كل
عام. والتفت الى الفتى وقال له :

- ان صنيعك لا يعوز، فمر ما تشاء، وسأكون رهن طلبك.

قال الفتى :

- لقد أرسلنا الملك اليك، وهذه زوجتي ابنته، لتنتقلنا الى الدنيا
العليا عبر اختراق سبع طبقات.

وَد وقف الطائر الضخم على جوهر طلبه، اغتم برهة من
الوقت، ثم قال :

- ليت الثعبان كان قد تناول فراخي الف عام آخر من أن
تطلب مثل هذا المطلب، ومع ذلك لا بد من تنفيذ طلبك وسأكون
عند وعدي وعهدي.

وهكذا ودع الفتى وزوجته الحسنة شعب وملك الدنيا السفلى
الذي منحهم من ذهبه وماله الكثير، ثم امتطيا ظهر الطائر
الضخم الذي حملهما مخترقاً سبع طبقات باتجاه الاعلى حيث
الدنيا الأخرى. موطن الفتى وابائه واجداده. ونسي الفتى ما فعله
أخواه تجاهه، فغفئ عنهما في قرارة نفسه. وقرر ان يعطيتهما
شيئاً من ماله وذهبه وبعد أن ودع وزوجته الطائر الضخم، اتجها
نحو البيت إلى أخويه وزوجة ابيه التي وافتها المنية اثناء غياب
الفتى ورحلته الى الدنيا السفلى، ودخل على أخويه في البيت
فعانقهما وروى لهما ما جرى له، ووعدهما باعطائهما شيئاً من
المال والذهب، لكن الطمع والحقد تمكنا من الاخيرين، وبدلاً من
ان يتجاوبا معه ويتخلصا من احقادهما تجاهه، فأنهما حسداه
على ما ناله، وقالوا له، بأن الفتاة وكل الذهب والمال الذي يملكه هو
من نصيب الذي ينتصر في مبارزة مكشوفة، ولقد تأثر الفتى من
اعماقه اي تأثير من موقف أخويه الشائن، لكنه لما كان فتىً باسلاً
وشجاعاً فإنه نزل عند رغبتهم مضطراً وتهي للمبارزة، وابتعد
عنه أخواه مسافة بعد ان شهر الثلاثة سيوفهم، وهكذا دخل
الفتى في صراع غير متكافئ، وظن في البدء، وكان يتوسطهما، بأنه
يقوم بمبارزتهما كلاً على حدة وبالتناوب، لكن أخواه قررا
مهاجمته سوياً وفي آن واحد، وماهي إلا لحظة واذا بهما يندفعان
إليه، من يساره ويمينه، ولما بلغاه، رفعا سيفهما وهما بضربه،
لولا انه خرج بخفة من بينهما، وهكذا ضرب كل من الشقيقين
شقيقه الآخر بسيفه وسقطا قتيلين في الحال، فيما ابدى الفتى،
الاخ الأكبر لهما عميق أسفه وتأثره لما حل بهما ولما تنطوي عليه
احياناً نفوس البشر من ضعة وبغض وحقد،

ولم يطل وقوفه في ذلك المكان اكثر بل مضى الى زوجته فآمتطيا
حصاناً وسارا باتجاه الجبال والوديان الخضراء، وفي واد من
وديان كردستان عاشا سوياً حياة سعيدة بطمأنينة وسلام.

من المواقف الاشرية في كردستان

«لە کوردەکان»

كمال نوري معروف

الضغط العالي الى منطقة الضغط الواطئ. وتسبب بطبيعة الحال باحداث عصور ممطرة. وقد احدثت هذه التقلبات في المناخ تغيرات مهمة في الاحوال الطبيعية، فنمت نتيجة ذلك الاعشاب والنباتات، وشملت هذه التغيرات المناخية الصحاري ايضاً مما جعلت هذه الاقاليم الصحراوية ذات ثروة نباتية من الحشائش والاشجار^(*). الامر الذي يجعل من الطبيعي ان حدث تغيرات

(*) في الوقت الذي شهدت اوروبا فيه اخر العصور الجليدية المسماة Wurm، وذات ضغط عال. كانت مناطق الشرق الاوسط وشمال افريقيا وجنوب اوروبا الواقعة تحت التأثير المباشر لمناخ البحر الابيض المتوسط، ذات ضغط واطئ. وهذا التفاوت في الضغط ادى الى هجوم الرياح المحملة ببخار الماء من منطقة

كبيرة في حياة الانسان والحيوان والنبات، تناولت فيها هجرات بشرية وحيوانية متواصلة من الاماكن التي ساءت فيها الاحوال المناخية الى الاماكن الاخرى التي تحسنت فيها.^(٢) وهذا حدث

بالانسان ان ينتقل من تلك المنطقة الى الاخرى طلباً للقوات، أي انه عاش متجولاً لا يستقر في مكان واحد لفترة معينة. ولهذا السبب كان محل اقامته قصيراً ووقتياً وليس دائماً وهذا يعني ان ممتلكاته الشخصية كانت محدودة جداً وهي لا تتعدى ما يستطيع حمله معه اثناء تجواله وراء القوت^(٣). ونتيجة لذلك ظهرت مواقع عديدة لسكنى اناس العصر الحجري القديم في العراق على ربوات في الهضاب قرب مجاري العيون وفي الكهوف والملاجئ الصخرية في كل من مصر^(٤) وتونس^(٥) وفلسطين والعراق وشبه الجزيرة العربية ومواقع اخرى في اماكن غير مكتشفة لحد الآن، نتيجة لقلّة التحريات والاستكشافات الاثرية. ونظراً

لوقوع العراق ضمن المنطقة المناخية للبحر المتوسط فإن ظاهرة العصور الجليدية والعصور الممطرة التي تقابلها قد اثرت فيها. من الطبيعي ان يجد الباحثون ادوار تلك العصور في المناطق الشمالية من العراق^(٦). ومن هذه المواقع الموقع المسمى ب (به رده به لكه). وهو موقع في العراق على رابية منبسطة، على بعد ثلاثة كيلو مترات شمال شرق بلدة چمچمال. المحافظة السليمانية وعلى نحو 200 متر جنوب شرقي طريق كركوك - السليمانية. يقع على منحدر فرع قصير من فروع (چه شير واسو) الذي يجري باتجاه الجنوب الشرقي محاذياً محور سهل

چمچمال الى (باسه ره)، ومن ثم ينعطف الى الجنوب الغربي متجهاً الى طاوق جاي^(٧). ومعنى الاسم بالكردية (حجر الاتكاء) او (حجر قائم)^(٨). ويقول كيوي موكراني بخصوص كلمة (به له كه) في قاموس مهاباد - ص 48 مايلي : (ان «به له كه» في اللغة الكردية يأتي بمعنى الساق^(٩). وهذا يثبت إنه اعطى نفس المعنى الذي ذكرناه انفاً، وان الاسم مأخوذ من الحجر القائم الموجود في الموقع.

وهو عبارة عن قطعة واحدة من حجر الكلس غير منتظمة الشكل تكاد تكون اسطوانية لولا التآكل الحاصل في جوانبها وفي

الجزء الاسفل منها. وطولها اربعة امتار ومحيطها في اعرض نقطة منها ايضاً اربعة امتار الا ان محيط جزئها السفلي 220 متراً.^(١٠)

ويعتقد الدكتور ناجي الاصيل ان الحجرة نصبت على قاعدة من الحجر مدفونة في سطح الهضبة^(١١). بيد ان هذا الاعتقاد يناقض ماتوصلت اليه هيئة التنقيب في (به رده به لكه). تتكون اراضي چمچمال بصورة عامة من هضبة متموجة قليلة الارتفاع. تتخللها التلال والودية والسهول الداخلية التي تأخذ نفس انحدار الارض من الشرق الى الغرب ومن الشمال الشرقي الى الجنوب الغربي، وعدد من المنخفضات المتناثرة فوق تلك الهضبة، ويبلغ ارتفاعها عن سطح البحر نحو 2200 قدماً. تكونت في بادئ الامر من الترسبات البحرية ثم اغطتها طبقة كلسية وغرينية نشأت من المواد التي جرفتها السيول الى هذه المنخفضات.^(١٢) وترتبطها عميقة نشأت فوق الترسبات النهرية القديمة والترسبات السطحية منها ذات بناء خشن سميك ثابت. اما موادها الاصلية فتسود بينها الصخور الجيرية. وتوجد تحتها على عمق يزيد على مترين طبقة من الحصباء الجيري والحصى. قد نشأت هذه الترسبات في المنطقة الحمراء الكستنائية،

وهي تتواجد في مرتفعات الودية الجبلية ذات التموج البسيط^(١٣) والامطار على قلتها تسقط في هذه المنطقة بعنف ولفترة قصيرة مما يجعل فعل التعرية المائية شديداً^(١٤). ورد في كتاب مختصر جغرافية العراق المؤلفه رزوق عيسى مايلي : (ارض چمچمال فيها صحار وادوية غنية باشجارها الكثيرة ومياهها الغزيرة)^(١٥). وهذا يثبت على ان هذه المنطقة قد تعرضت وضعا صعبا لان اغلب التربة جرفتها لامطار والثلوج، فلم تعد الصخور العارية قادرة على مد الاشجار. وفضلاً عن ذلك فإن المناخ لا يناسب نمواً سريعاً للاشجار.^(١٦) وبالتالي يؤدي الى موتها وتعريتها من هذا

الغطاء الحيوي. واثناء زيارتنا للمنطقة وبتجوالنا بها شاهدنا اعداداً كبيرة من الينابيع الجافة القديمة التي تشبه الكئبان الرملية المتحجرة. التي يرتبط تكوينها بالتقلبات المناخية التي تعرضت لها المنطقة في الازمنة الجيولوجية. ولذلك اذا ما حفرنا في هذا التل نجد فتحة الينبوع، وهي ان دلت على شيء فأنما تدل على

انه في وقت من الاوقات كان مستوى الماء الباطني مرتفعا بحيث يسمح باندفاع الماء. ونستخلص من مجمل الاقوال ان تكوينات البريشيا المتمثلة في الصخرة القائمة والتي يرتبط تكوينها بظروف الجفاف. وفي الاخرى الحصى والحصباء فأن الموقع قد مرّ بفترتين مناخيتين من المطر واخرى من الجفاف.^(٣٧) فضلا عن ذلك فأن وجود رواسب حمراء في تربة الموقع السطحية يدل على وجود مناخ حار ومطر فصلي.^(٣٨) تتكون هضبة (الموقع) من طبقة الترسبات الكلسية من عصر البلايستوسين المترسبة فوق صخور عصر المايوسين ويقدر ثخن هذه الترسبات بين 10 — 15 مترا^(٣٩)

وتأخذ تلك الهضبة بالارتفاع شيئا فشيئا شرقا وجنوبا حتى ينتهي ذلك الارتفاع بقمتين منبسطين، وجد في القمة الشرقية منهما، وهو على بعد يسير من الصخرة القائمة، حجارات متوسطة الحجم غائرة في الارض. تتألف منها دائرة غير منتظمة الاستدارة يقدر قطرها بنحو ستة امتار، يقول فيها سكان المنطقة

بانها قلعة قديمة^(٤٠). اكتشف هذا الموقع عام 1949 أثناء رحلة الدكتور ناجي الاصيل مدير الاثار القديمة انذاك الى تلك المناطق. وقد وصفه وصفا دقيقا وعثر في موضع الصخرة القائمة على الات في الحجر والصوان، منتشرة على سطح الهضبة لمسافات واسعة. وحدد الفترة الزمنية على ضوء الالتصقات السطحية. وأوضح أهمية وخطورته لكونه من اقدم المواقع الاثرية المكتشفة في المنطقة الشمالية لحد الان^(٤١). وفي اثناء جريان التحريات الجيولوجية والاركيولوجية وقتذاك في سهل چمچمال المتصلة بالتنقيبات في (جرمو وكريم شاهر) التي قام بها المعهد الشرقي التابع لجامعة شيكاغو والمدارس الاميركية الشرقية برئاسة الدكتور روبرت .. ج. بريد وود عام 1951. قام ا. ج. اي. رايت وبروس هاو من اعضاء بعثة تنقيب جرمو، بفحص موقع (به رده به لكه) وتبين لهما ان اجراء تنقيب استكشافي في بعض جهات الموقع قد يكتشف عن علاقات مهمة بين الازمان الجيولوجية المقدرة للمنطقة وثقافة العصر الحجري القديم المتمثلة بالفؤوس اليدوية والادوات الاخرى. ولما عرض

هذا الامر على الدكتور ناجي الاصيل وافق على اجراء التنقيب بالاشتراك مع مديرية الاثار العامة^(٤٢). ابتدا العمل في هضبة

الموقع بحفر خندق متقطع طوله نحو 50 مترا وعمقه 1 — 2 مترا وخنادق وحفر صغيرة عديدة في مواضع اخرى وحول النصب الحجري. فتوصل الباحثان نتيجة هذه الحفريات ان الموقع مكونة من طبقة حضارية واحدة مطمورة تحت طبقة من الطمي والحصى بسمك 5 اقدام. وعثرت في خلالها على الات وادوات حجرية تكسوها ترسبات كلسية خضراء اللون ومن ثم بلون احمر تبني. واما الطبقة الحصوية فقد تماسكت تماسكا شديدا وتحولت الى كتلة مقاومة واحدة^(٤٣). واستنتج الباحثان مايلى :

1 — ان النصب في الواقع ماهو الا بقية طبيعية لموقع دفاعي لم يتأثر بعوامل التعرية والتآكل. 2 — ان الادوات التي وجدت منتشرة على سطح الموقع كانت في بطن تلك الطبقة من الحصى ثم ظهرت على السطح او اعيد توزيعها بتأثير عوامل التعرية والتآكل في الازمنة التالية. 3 — ان الطبقة الحصوية بحد ذاتها المتكونة في الجدول والترسوبات قد كونت هناك غطاء لسطح السهل المتآكل الواسع في جمجمال وقد شققت الوديان الكبيرة هذه الرسوبيات والطبقة الصخرية التي تحتها الى عمق يتراوح بين 20 — 50 مترا وان كان التشقق في الجدول الصغير عند (به رده به لكه) قد بلغ الى عمق 10 — 15 مترا فقط. وتشير هذه العلاقات الى عظم اثرية هذا الموقع الجيولوجية، اذ منذ ان خرجت الادوات من الطبقة الحصوية السفلى الى السطح بتأثير عملية تآكل سطح المجرى،

تكونت طبقة من الغرين اعقبها تشقق عميق بسبب شبكة الوديان التي هي احدث زمنا. ان افق السكنى في هذه الطبقة الحضارية اقدم كثيرا مما هو في جرمو وكريم شاهر فالموقعان الاخيران وجدا في قمة (لاتحت) العطاء الغريني العائد للسطح المتآكل نفسه ومن المحتمل انهما تكونا بعد ان بدأ تشقق السطح الغريني. ومخلفات الانسان الحجرية التي وجدت في هذه الطبقة الحضارية قد صنعت الى ثلاثة اصناف وهي : 1 — الفؤوس اليدوية 2 — ادوات الحصى 3 — ادوات صوانية. اما الادوات الحصوية فجميعها من النوع الكلسي ويتألف من ادوات صنعت من حصى النهر الكروية الشكل او البيضوية وتتدرج طريقة صنعها من قشر حافات او اوجه الحصوة بقشط شظيتين او اكثر من وسطها، وغيرها بتشظية وجهين مزدوجين في الحافة. ويبدو لاول وهلة ان ادوات الحصى قد خرجت او نعمت ولكن الفحص

الدقيق اظهر ان الادوات المصنوعة من حجر الكلس هي بهذا المظهر فقط وبالإضافة الى ذلك ان ظاهرة التدحرج لم يكن بتأثير تاكلات التيار ولكنها على الاغلب ناتجة من فعل تآكل كيميائي وقعت تحت تأثيره منذ انطمار الطبقة الحصوية. وقد كانت من جراء هذه العملية ايضا أن تآكلت سطوح الادوات التي هي على هذا الشكل بل ان السطوح المشظاة نفسها تكونت فيها حفر دقيقة بفعل ذلك. وادوات الصوان الدقيقة التي تؤلف معظم الصناعة في (به رده به لكه) على انواع مختلفة من مقاشط ساذجة مصنوعة من قطع صوانية لاشكل لها البتة. وكذلك من شظايا وكسر لاتوجد على حافة او اكثر من حافتها علامة تدل على الاستعمال او الصقل اما اللب فعلى انواع فمنها القرصية الشكل والمتعددة الوجوه وكثير من هذه الانواع هو متوسط او صغير الجسم. اما الفؤوس اليدوية المصنوعة بعضها من شظايا كبيرة فيها شيء قليل من فؤوس رقيقة حسنة الصنع وكثير من الفؤوس الغليظة الساذجة الصنع وكانت في بدايتها على هيئة قلب او لوزة. وبينها عدد قليل من نوع Micoquian الطويلة. وبعضها مازال محتفظاً في طرف راسه او احد وجهيه بالقشرة الحصوية الاصلية. ويبدو ان جميع الادوات المصنوعة يعاصر بعضها بعضا ويوجد منها مخلوطا بالطبقة وعليها معالم الصقل مع شيء قليل من نوع عظام الحيوانات. وبالإضافة الى الالات والادوات الحجرية فقد استخرجت مجموعة مفيدة من البقايا الحيوانية، بالرغم من الحالة الهشة التي هي عليها كثير من هذه المواد وتتألف بالدرجة الاولى من اسنان وكسر اسنان وقليل من كسر العظام. وقد دلت الدراسة السطحية المستعجلة التي قام بها (فردريك بارث) من المتحف الاثنوآغرافي التابع لجامعة (اوسلو) لمواد هذه الحيوانات المنقرضة على انها في الغالب تعود الى جنس الحصان او الحمار الوحشي وبينهما كسر قليلة لعظم كبير لجنس الثور الوحشي وعظام جنس الماعز الوحشي او جنس الغنم الوحشي وعظم طويل للغزال او الوعل وا الايل الوحشي وعظم اخر طويل لجنس الضيل الوحشي وكسر قليلة من قشرة درع سلحفاة واصداف قواقع. وابرز مايمتاز به موقع (به رده به لكه) من الناحية الاركيولوجية اجتماع اللب والحصى وادوات الحصى وادوات الصوان الدقيقة في افق للسكنى واحد. وقد اثبتت هذه الحقيقة حالة جميع قطع الصوان الحسنة المنظمة التي كان عليها بغض النظر عن نوعها والوضع المتداخل لكل اصناف

الادوات والحيوانات في ضمن الطبقة الحصوية. ومظهر الصوان غير المصقول وتجمع المواد المصنوعة يوحي كله بان هذه المواد كانت في مواقعها على وفي الطبقة الحصوية، او ان هذه المواد لم تغير اماكنها الا قليلا بحيث القول انها مازالت في مواضعها الاولى⁽²⁴⁾. ويقول الباحثان ان المقادير الهائلة من كسر الشظايا غير المصنوعة والعدد الكبير من قطع اللب وكسر اللب الموجودة في الطبقة الحصوية يدل بان هذا الموضع كان مصنعاً لعمل الادوات⁽²⁵⁾. وهذا يثبت ان الموقع تعرض الى هجرات بشرية وحيوانية عديدة خلال الاف السنين، وتركوا نتيجة لذلك اعداد هائلة من الالات الحجرية في اماكنها الاصلية. وبذلك فأن الباحثين على حق حينما يقولان ان الموقع بمثابة مصنع لعمل الادوات او مكانا للذبح لكثرة ما عثر من البقايا العظمية. لم يكتشف خلال التنقيب بقايا اثار نار او عظام محروقة وهذا قد تعني ان الانسان في هذا الموقع لم يستخدم النار، اذ يبدو ان المناخ الدافئ الذي تتميز به المنطقة لم يشجع على استخدامه⁽²⁶⁾. وليس ببعيد ان يكون عدم الكشف ناتج عن محدودية التنقيب وان اجراء تنقيب تكميلي في المستقبل قد يكشف لنا هذه النقطة غير المعلومة لحد الان. ونقطة اخرى لا بد ذكرها هي عدم العثور على بقايا اثار لماوى انسان ذلك العصر في (به رده به لكه) وبمقارنتها بالامكن الاخرى ومن نفس الفترة فأن انسان الحضارة الاشيلية يبني كوخه بيده، حيث اثناء الربيع او حينما يكون الجو دافئاً دأبت هذه الجماعات على التحرك والانتقال من مبيتة لاخرى مستخدمة في ذلك اكواخا وقتية من السهل عليها بناؤها بسرعة او هدمها⁽²⁷⁾ وهذه الاكواخ على اشكال مختلفة، وهو وعلى الأرجح ان الانسان بنى كوخه بشكل يكون ارضيته غاطسة الى عمق معين وسقفه من كتل خشبية ووضع عليه جلود الحيوانات وعظامها والأتربة، أي بمثابة حفرة في الارض ليعيش فيه وحده. يقول الدكتور ناجي الاصيل بخصوص زمن (به رده به لكه) مايلي : (ان الانسان سكن موقع (به رده به لكه) في عصرين، اقدمهما عصر الفؤوس المنتشرة على سطح الموقع وثانيهما زمن الصخرة المنتصبة)⁽²⁸⁾. وقد استند على هذا التقسيم نظرا العثور على مجموعة كبيرة ومختلفة من الفؤوس الحجرية على سطح الهضبة اثناء زيارته للموقع عام 1949 كما ذكرنا سابقاً. ويمكن ان نعتمد على هذا التقسيم كقاعدة لنا، لننتحدث عن كل فترة من هاتين الفترتين على حد. 1- زمن الفؤوس الحجرية ! تتكون الفؤوس الحجرية التي

عُثِرَ في هذا الموقع على انواع واشكال مختلفة منها حسنة الصنع واخرى ساذجة وبينها عدد قليل من نوع Micogian الطويل. يقول غوردن جايلد (ان الفأس الحجرية، وهي الاداة المميزة لقسم في الاقل من العصر الحجري، انتاج محلي يمكن صنعها واستعمالها من قبل أي فرد في مجموعة مكتفية ذاتياً، سواء اكانت تلك المجموعة من الصيادين ام من المزارعين. فصنعها لا يقتضي تخصصاً في العمل، ولاتجارة وراء الحدود المجموعة) ⁽³⁰⁾. وهذا يؤكد ان صناعة الفأس الحجرية محلية وغير منقولة من مكان اخر. الا ان التشابه الدقيق بين هذه الفؤوس ومن مصادرها المختلفة ⁽³¹⁾. ما يجعلنا نعتقد ان الامر خاضع لتقليد منقول او ثقافة متداولة. ⁽³²⁾ وان الانواع المختلفة من هذه الفؤوس الحجرية قد مرت بمراحل صناعية وثقافية مختلفة ابتداءً من اقدمها وانتهاءً باحدثها. وهذه المنطقة شهدت هجرات بشرية عديدة وتنوعاً في الثقافة وتغيراً في اسلوب نمط الحياة يقول هربرت رايس وبروس هاو بخصوص زمن هذه الفؤوس الحجرية مايلى : (اما من حيث اصناف هذه الفؤوس الحجرية المستخرجة من (به رده به لكه) فانها تشبه مواد الدور الاشولي والتايسي. والموسيري التي ظهرت في اوربا الغربية وترجع الى الحقبة الدافئة الاخيرة والدهر الجليدي الاخير) ⁽³³⁾. يقول الاستاذ طه باقر (ان الادوات الحجرية المتمثلة بالفؤوس الحجرية في (به رده به لكه) وما يقولون عنها، انها تشبه الادوات الاشولية والكلاكتونية والمستيرية المحلية، وخصصت لها العصر الجليدي الاخير ما بين 100,000 إلى 50,000 ألف عام. ثم يستمر ويقول على أن الدور المستيري اقرب الى الادوار التي يرجع نسبتها اليه) ⁽³⁴⁾. ومقارنة بالرأي السابق نستطيع ان نقول ان اقدم سكنى في (به رده به لكه) قد بدأ في الفترة الاشولية استناداً الى المخلفات الحجرية التي تركها الانسان في هذه الفترة. وقد استمر السكنى ولو لفترات قصيرة (غير مواسم الامطار) باستمرار ولا لآلاف السنين. ويمكن ملاحظة هذه الظاهرة في كثرة الآلات والادوات الحجرية الموجودة في الموقع. المهم ان الموقع مأهول بالانسان والحيوان في جميع هذه الحقبات.

2- زمن الصخرة المنتصبة : وهذه الصخرة كما اثبتت التنقيب عبارة عن كتلة مقاومة غير متأثرة بعوامل التعرية والتآكل. الا ان التعديل الذي طرا عليه ومشاهدته في شكله الحالي من عمل الانسان، حيث عدله بالشكل الذي يراه مناسباً

لاكمال هدفه الديني يسعى من اجله. واذا صح كلامي هذا استطيع ان اقول انه في شكله هذا كالانصاب البدائية الاخرى المقامة لاغراض دينية .

وهناك مايمثلها في مناطق اخرى من العالم في اسيا واوروبا وافريقيا ⁽³⁵⁾. ولتحديد وظيفة النصب يوجد اراء وتفسيرات مختلفة وعديدة، حيث يرى البعض : (انها صورة شخصية للموتى) ⁽³⁶⁾. واذا صح هذا فانها ترمز الى روح الميت. حيث اخذ الانسان يغير شكل الحجر عن الشكل الطبيعي الى شكل هندسي بسيط ⁽³⁷⁾. ولما رسخت فكرة قدسية هذه الاحجار بعقلية الانسان تقدم له الصلاة. ⁽³⁸⁾ او بمثابة تذكارات مقدس لبعض الشؤون او اشارات، ومن الممكن ان يكون التذكارات يمثل صورة الاله على الارض تعبد ويقدم له الهدايا. ⁽³⁹⁾ ورد في دائرة المعارف الاسلامية ج - 10 - ص 197 مايلى : (والنصب ما جعل علماً وكل ما عبد دون الله والانصاب حجارة كانت حول الكعبة تنصب فيهل عليها ويدبح لغير الله) ⁽⁴⁰⁾. وهذه اشارة الى استمرارية عادة الانسان في جعل تلك الاحجار المنصوبة بمثابة وثناً، يعبد ويقدّم له الضحايا. اذن بالاستطاعة ان نستنتج ان هذه الحجارات المنصوبة تمثل فكراً دينياً في عبادة الاله او الموتى. وقد اعتبر الانسان هذا النصب بمثابة وثن ممثلاً على الارض. كان من السهل الاكثار من هذه الاوثان فازداد الالتباس بين الاله وصورته، ايها الحقيقي وايها الصنو ⁽⁴¹⁾. ونستنبط من كل هذا ان زمن هذه الانصاب او فكرة اقامتها وتعبدتها تعود الى بداية العصر الحجري الحديث.

عاش الانسان القديم او البائد المعروف بالنياندرتال في هذا الموقع وفي غيره من المواقع الاخرى المماثلة في العالم. وقد اعتمد في معيشته على ماكان يصطاده او يستجمعه من قوت وقد ترك خلفه في مناطق سكناه ادواته الحجرية التي كان يستعملها في الدفاع عن النفس او في الهجوم والصيد وهي معمولة من لب الصوان غير مصقول واكثرها على هيئة الكمثرى وترجع بعدها الى العصور الحجرية القديمة من النوع المعروف الاشولي ويقدر تاريخها باكثر من مائة الف سنة ⁽⁴²⁾. وكان قابليته الجسمية (*) المحدودة. وبيئته القاسية ساعدته في النماء قابليته ومهاراته الفنية في اختراعه لهذه الآلات الحجرية ليستطيع ان يحصل بواسطته على غذائه وهذا شغله الشاغل ان يقضي معظم اوقاته

الهوامش :

* - شهد سطح الكرة الأرضية أربعة عصور جليدية منذ ما قبل حوالي ستمائة ألف عام ، في عصر البلايستوسين ، حيث غطى الجليد مساحات واسعة من سطح الكرة الأرضية . وقد تخللت هذه العصور فترات دافئة انسحب فيها الجليد قليلا ، وآخرها العصر الجليدي المعروف بـ (Wurm) حيث بدأ ما قبل 120 ألف عام حتى 10 آلاف عام قبل الميلاد .

لزيادة المعلومات أنظر ! أحمد سوسة - الري والحضارة في وادي الرافدين - ج 1 - ص 181-182

و! فوزي رشيد - نشأة الدين والحضارة والعصور الجليدية - سومر - الجزء الاول والثاني والثلاثون - ص 13، 15، 19.

ونتيجة للتحريات والاستكشافات التي قام بها الاستاذ هربرت رايت في الجبال والتلال والسهول الواقعة شمال شرق العراق المتاخمة للحدود الإيرانية توصل الى النتيجة التالية : (ان المنطقة شهدت عشرين جليديين حيث غطى الجليد خلالها مساحات فيها وامتدت الى جميع الوديان) .

لزيادة المعلومات انظر: مجلة سومر - العدد الثاني 1954 - الجزء العاشر - القسم الانكليزي - ص 136 - 138.

1 - الدكتور فوزي رشيد - نشأة الدين والحضارة والعصور الجليدية - سومر - الجزء الاول والثاني 1976 - المجلد الثاني والثلاثون - ص 15.

2 - الدكتور احمد سوسة - الري والحضارة في وادي الرافدين - ص 183.

3 - سعد الرويشدي - نظرة في منجزات انسان ما قبل التاريخ في ضوء الدراسات الحديثة - سومر - الجزء الاول والثاني 1970 - المجلد السادس والعشرون - ص 378.

4 - الحضارة المصرية هي خير مثل للحضارات التي عرفنا تاريخ نشأتها كاملا. فعلى ظهر ارضها عثر على اقدم ماصنعه الانسان في العصر الحجري الاول من الصوان الشيلي والاشيلي، وكلاهما يرجع الى عهد الامطار الغزيرة التي كانت تنهمر على الجبال الشرقية. لزيادة المعلومات انظر : السير فلندرز بنزي - الكشف عن الماضي المجهول - تاريخ العالم - المجلد الاول - الطبعة الثانية - ص 40.

5 - من الممكن اجراء مقارنة نوعية ومرفولوجية مع الصناعة التي وضعها كوبرت في (سيدي زين) قرب الكهف في الشمال اواسط تونس. فقد وجد هناك بقايا عدة من المتبخرات، ومجموعات من اللب وادوات كبيرة من الصوان والحصى الكلسي مع سلسلة من ادوات دقيقة من صوان لاشكال لها وشظايا الصوان البلوري، وكانت الفؤوس اليدوية اجمل شكلا.

انظر : 1 . ح . اي وبروس هاو - التنقيبات الاستكشافية في (به رده به لكه) - سومر - الجزء الثاني 1961 - المجلد السابع - ص 210.

6 - طه بالقر مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة - ج 1 - الوجيز في تاريخ حضارة وادي الرافدين - ط 1 - ص 175.

في هذا البحث . ويتبين هنا بوضوح ان اقتصاده طفيليا بحثاً ذات نزعة فوضوية الذي يعيش افراده يوما بيوم^(١) . وكان ذلك الانسان يعيش في صراع من اجل البقاء ولفترة طويلة مع الفيلة والكركدن في ربوع (به رده به لكه) حيث كانت تختلف عما هي عليه الان من خلو من النباتات والاشجار، ففي زمانهم كانت المنطقة تـعم بالغابات والحشائش الخضراء^(٢) . والانسان في ذلك العصر قلما كان يقيم في مكان مالمدة طويلة حيث ان التغيرات الموسمية في منطقة ماتودي بالانسان ان ينتقل من تلك المنطقة . وبذلك لا يمكنه ان يعرف معنى للوطن كما ان الرابطة بين افراد اسرهم تكون واهية لان كل فرد يسعى الى الحصول على رزقه دون التفكير بالآخرين^(٣) . ونستنتج من هذا انه لم يكن هناك مجتمع بالمعنى الصحيح بل نوع من التجمع وسطا يوصف بكونه دافئاً ورطباً بشكل ساهم في توفير مصدر رزقه . وان المشاعية الجنسية كانت هي السائدة^(٤) . ويتبين من هذا ان العائلة ليس لها وجود بل الحياة فردية أي ان الفرد يعيش لوحده وعاطفة الامومة كافية لتربية الطفل . ونقطة اخرى لابد ذكرها وهي ان السبب الذي ارغم الانسان القديم على التفكير لصنع فؤوسه اليدوية هو انه صنعها في بادئ الامر لحفر الارض واستخراج ما في داخلها من جذور النباتات حيث ان حياة الانسان وشعوره بالجوع الدائم ووجود غطاء نباتي واسع اجبره ان يخترع هذه الالة ليس لتقطيع الحيوانات وقتلها كما يتصور الآخرون حيث ان هذا يأتي في المرتبة الثانية . وبطبيعة الحال فالانسان لم يكن صيادا بالمعنى الصحيح الا في المناطق التي حبتها الطبيعة بوفرة من حيوانات الصيد، وكميات الطعام من الخضروات قليلة او معدومة، وفي معظم ارجاء العالم كان الانسان يعتمد على البذور وعلى جذور وثمار النباتات اكثر من اعتماده على اللحوم^(٥) . وكانت تتحكم ظروف البيئة في التقدم الاقتصادي والاجتماعي للانسان . واخيرا يبدو ان الحضارة الاشولية كانت قد ظهرت في اوربا اولا ثم ظهرت في منطقة (به رده به لكه) ومنها انتقلت الى باقي مناطق شرق بحر الابيض المتوسط بسبب هجرة الصيادي من امثال صيادي (به رده به لكه) . وهذا يعلل وجود تشابه كبير في صناعاتهم الحجرية وبالاخص الفأس اليدوية، وهذا التشابه فسر الباحثون بان جميع هذه المناطق توازي خط الهجرة الجغرافي الذي ربما كان اكثر وضوحا في عصور البلايستوسين منه في الوقت الحاضر^(٦) .

- 7- هربت رايت وبروس هاو - سومر الجزء الثاني 1951 - المجلد السابع - ص 207.
- 8- صه باقر وفؤاد سفر - المرشد الى مواطن الاثار والحضارة - الرحلة الرابعة - بغداد - كركوك - السليمانية - ص 14.
- 9- كيوي موكاياي - قاموس مهاباد - ط' - اربيل 1961 - ص 84
- 10 - الدكتور ناجي الاصيل - جولة استطلاعية في مواطن الاثار في الالوية الشمالية - سومر - الجزء الثاني - المجلد الخامس - 1949 - ص 313.
- 11 - نفس المصدر العاشر - ص 313.
- 12 - الدكتور فرج بصمه جي - العصور الحجرية في العراق على ضوء الاكتشافات جديدة - سومر - الجزء الثاني - المجلد الحادي عشر 1955 - ص 117.
- 13 - الدكتور شاكر خصباك - العراق الشمالي - دراسة لنواحيه الطبيعية والبشرية - بغداد - 1973 - ص 113.
- 14 - الدكتور خطاب العاني - جغرافية العراق الزراعية 1972 - ص 37.
- 15 - رزوق عيسى - كتاب مختصر جغرافية العراق - ط' - بغداد 1922 - ص 296, 297
- 16 - نفس المصدر الثالث عشر - ص 81.
- 17 الدكتور محمد السيد غلاب، الدكتور يسرى الجوهرى - الجغرافيا التاريخية - عصر قبل التاريخ وفجره - ط' - 1968 - ص 30.
- 18 - نفس المصدر السابعة عشر - ص 23.
- 19 - نفس المصدر الثانية عشر - ص 118.
- 20 - نفس المصدر العاشر - ص 313.
- 21 - نفس المصدر العاشر ص 314.
- 22 - نفس المصدر السابع - ص 207.
- 23 - نفس المصدر السابع ص 207, 208.
- 24 - نفس المصدر السابع - ص 208, 209, 210.
- 25 - نفس المصدر السابع ص 210
- 26 - نفس المصدر السابع عشر - ص 310
- 27 - طه الهاشمي - مفصل جغرافية العراق - ط' - بغداد 1930 - ص 303, 304
- 28 - نفس المصدر السابع عشر - ص 312.
- 29 - نفس المصدر العاشر - ص 314.
- 30 - كلايد كلاكهون - ترجمة وعلق عليه الدكتور شاكر مصطفى سليم - الانسان في المرأة (علامة الانثروبولوجي بالحياة المعاصرة) - ص 95
- 31 - نفس المصدر السابع عشر - ص 264.
- 32 - جريدة الجمهورية - صفحة تحقيقات عالمية - 14 - (العلم وتطور الانسان) - ترجمة ميسون ابو الحب - 1983/1/16.
- 33 - نفس المصدر السابع - ص 210.

- 34 المصدر السادس - ص 177.
- 35 - طه الهاشمي - تاريخ الاديان وفلسفتها - بيروت 1963 - ص 188.
- 36 - ارنولد هاويز - ترجمة د. فؤاد زكريا - الفن المجتمع عبر التاريخ - ج ١ - ط ٢ - 1981 - بيروت - ص 23.
- 37 - نفس المصدر السادس والثلاثون - ص 23.
- 38 - احمد زكي بدوي - فجر التاريخ - اسكندرية - ص 69.
- 39 - احمد زكي بدوي - تاريخ التطور الديني - ص 12.
- 40 - دائرة المعارف الاسلامية - ج 10 - ص 197.
- 41 - نفس المصدر التاسع والثلاثون - ص 12.
- 42 - نفس المصدر الثاني عشر - ص 116.
- * - عاش هذا الانسان خلال الزحف الجليدي الاخير وكان قصير القامة متين البنية كبير الجمجمة وعظامه غليظة ولاسيما عظام حواجه الضخمة كأنها المظلمة تشرف على فجوات العين الواسعة العميقة. والحنك يكاد يكون معدوما، وله محفظة دماغية شبيهة بمثيلاتها عند الانسان الحالي والانسان كبيرة نسبياً. هذا الانسان بصفاته العامة لم تكن قامته عاملة الانتصاب وكان بارعا في الصيد. لزيادة المعلومات انظر ! عادل حاتم جوزي - الجيولوجيا للجمع - ص 48 وما بعدها.
- و : الجغرافيا التاريخية - ص 204, 205, 206, 207, 208
- ازال الانسان العاقل هذا الانسان البائد المعروف بالنيندرتال الذي سبقه في العيش قبل حوالي 35 ألف سنة ومرجعه تفوق الانسان العاقل بجسمه وذكائه وتكنولوجياه (أي تفوق الشفرات على الشظايا المستيرية). لزيادة المعلومات انظر : الدكتور عبد الجليل جواد - سومر 1971 - الجزء الاول والثاني - المجلد السابع - ص 28 وما بعدها.
- و : عبد الجليل جواد - سومر 1972 - المجلد الثامن والعشرون - الجزء الاول والثاني - ص 42.
- ومن المحتمل ان تلك السلالة من الانسان العاقل قد حوت صفات طبيعية من العنصرين الزنجي والمغولي اضافة لبعض الصفات الاسترالية. وهذا الانسان يعيش على الارض الان.
- انظر : المصدر الثلاثون - ص 161.
- والسؤال الذي طرح نفسه بهذا الخصوص الان هو هل يكون الانسان العاقل هو آخر ضيف تستقبله كرتنا الارضية أم هل سيخرج لنا في احد الايام نوع جديد يلفينا من على وجه البسيطة ؟؟
- 43 - نفس المصدر السادس والثلاثون - ص 29.
- 44 - فؤاد حمه خورشيد - جريدة العراق - ص 25 - العدد 601 - 1978/2/18
- 45 - لويس اسكندر - الانسان والبيئة - ص 12.
- 46 - نفس المصدر السادس - ص 613.
- 47 - عادل ابو النصر - تاريخ الزراعة القديمة - ط' - 1980 ص 14
- 48 - سيتون لويد - ترجمة الدكتور سامي سعيد الاحمد - اثار بلاد الرافدين - ص 21.

نقد جبروك بدويماهي نهمايت

قراءة نقدية في

القصص الكردية التي لم تكتب

سامي سليمان حاجي

النقد - لانها هي في المقدمة الآن - ولكن يجب أن لا يكون تقليدينا أعمى ويقف عائقاً أمام تقدمنا بل يجب أن يكون حافزاً لتطويرنا وتقدمنا في هذا المجال»^(١)

ولهذا أحاول هنا أن لاكون مقيداً بهذه (الاسس)، (والقوانين) الغربية بل أحاول أن أكون أكثر مرونة في هذه القراءة النقدية لقصص المجموعة أمل أن يستفاد منها قراء القصة الكردية القصيرة لان القصة القصيرة لها شروطها وعناصرها التي لا يمكن اهمالها أبداً، والعمل الأدبي [قصة شعر ... الخ] يجب أن يتبع القوانين والاسس الفنية أولاً وقبل كل شيء، وأن المعنى والهدف والموضوع وحدها لاتصنع قصة بل يجب تسخير هذه العناصر وصيغها في قالب أدبي فني جميل^(٢) لكي يتقبلها القارئ شكلاً ومضموناً.

وقبل أن أبدأ قراءتي أود أن أذكر هنا بأن الاخطاء اللغوية كثيرة فلا تكاد تخلو أية صفحة من الكتاب من اخطاء لغوية ولست هنا في مجال النقد اللغوي لذلك اكتفي بالقول : أن هذه الاخطاء اكبر من أن يتجاوزها المهتمون باللغة وأنصار المحافظة عليها وتطويرها لانه اذا كانت اللغة مادة الفن الأدبي - بأنواعه - وإذا كان نبوغ الاديب وتفوقه يرتبط

١-مقدمة : صدرت قبل فترة المجموعة القصصية الاولى للقصص [انور محمد طاهر] الموسومة [هذه القصة لم تكتب]، يحوي الكتاب على سبع قصص قصيرة متنوعة المواضيع، واحتلت مساحة (57) صفحة من الحجم المتوسط. كتبت هذه القصص على مدى خمس سنوات [1977 - 1981]

وهذه قراءة نقدية لقصص المجموعة هذه، أرجو أن أوفق في كشف بعض الامور التي - قد - تكون خافية على بعض قراء القصة الكردية المعاصرة ولست أنوي بأي حال من الاحوال الحط أو الاقلال من قيمة العمل الادبي هذا ولكنها محاولة لتقييم هذه المجموعة القصصية ولانه أولاً وأخيراً اضافة جديدة الى القصة الكردية، ولان النقد يمكن اعتباره المرآة الصادقة التي تنعكس عليها نتائج الشباب الادباء خصوصاً اذا كان هذا الانتاج المحاولة الاولى للكاتب في مجال القصة القصيرة^(٣) ويقول أحد نقادنا الشباب «ونحن إذ نتبع أسس وقوانين النقد الغربي يجب أن لاتقف عند حدودها مقيدين بهذه الاسس والقوانين ولكن يجب أن نحاول بأن يكون نقدنا الادبي نابع من تربة واصالة شعبنا، ونحن لسنا ضد الاشكال والمضامين الاوربية في

بطريقته في استخدام اللغة والتعامل معها فإن على الناقد أن يولي هذه الاداة عنايته ويصرف اليها جهده واهتمامه ليكون ذلك كفاء لاهميتها في الادب ومكانها منه، ومعنى ذلك أن الموضوع الاول للنقد هو اللغة، لان اللغة هي الحقيقة الاولى في الفن الادبي، أما موضوعات النقد الاخرى وقضاياها المتعارفة المشهورة فهي لاترقى من حيث الاهمية الى قضية اللغة. (٤) وأنا أذ أقدم هذه القراءة النقدية فإن قصدي الاول والاخير هو فائدة المجموع.

2- وحدة الانطباع والشخصيات في القصة القصيرة

الوصف «التصويرية» في بعض قصص انور محمد طاهر تفتقر الى الدقة وربط هذا الوصف والتصوير مع شخصية القصة الرئيسية «البطل» واحداثها حيث يضطر القارئ الى مراجعة ماقرأه عندما يصل الى قراءة حدث جدير في القصة أو عندما يأتي القاص الى ذكر شخصية البطل.

بمعنى آخر أن بعض قصص المجموعة تفتقر الى مايسمى ب(وحدة الانطباع) وهو شرط اساسي من شروط القصة القصيرة يجب توفره والآ تشئت ذهن القارئ في اللحظات القلائل التي يقرأ فيها القصة ولم تحقق له هذه الوحدة الشعورية التي هي الهدف الاول للقصة القصيرة (٥)، وفي سبيل تحقيق هذا الهدف فمن المستحسن في القصة القصيرة ألا تتعدد الشخصيات أو الامكنة أو الازمنة [واهمها تعدد الشخصيات التي سنتناولها بالنقد] ومن هنا جاءت بعض قصص المجموعة مبهمة بعض الشيء تحيط بها هالة من الغموض والتي كان من الممكن ألا تحدث أو حاول القاص الاهتمام بشخصياته اكثر وأعطائها الحركة المطلوبة والضرورية في أحداث قصصه.

ففي القصة الاولى «سنة الاولى من الدراسة» يأتي المؤلف في بداية القصة الى وصف جو القرية الخريفي [الخريف كان قد حط الرحال، ووراق الاشجار تساقطت، اغل القرية خزنوا أقواتهم، السحب السوداء المظلمة قد خيمت على سماء القرية، حركة الكسب والعمل بدأت تتلاشى رويداً رويداً] فهذا الوصف لاجواء القرية لا يخدم هدف ومعنى القصة الاساسي، وهي قصة الصراع النفسي للطفل «بطل القصة» بين ذكريات الماضي - فيما يتعلق بالمقبرة - ووقائع الحاضر المتمثلة بمدرسة المقبرة ذاتها.

وأنا لا أقول لو جاءت أحداث القصة هكذا أو قال القاص هذا ولكن أقول أنه كان من الاجمل لو أستغل القاص هذه البداية الوصفية للدخول الى موضوع القصة واستخدمها

في سرد أحداث ماضي الطفل أو عائلته أو المدرسة بشكل عام لكي تأتي أحداث القصة مترابطة مع شخصياتها ومندمجة مع بعضها في وحدة واحدة مترابطة الافكار وتتكون بذلك لدى القارئ وحدة شعورية عند قراءته للقصة.

أما في القصة الثانية «لاخيمة ولا دار» فإن القاص لم يضع لقصته شخصيته الرئيسية «البطل» فكل شخصياته تتحرك وتتحاور بنفس المستوى وعلى الرغم من تعدد الشخصيات هذا [وهو ضعف في بناء القصة] فإن القاص لم يأت الى تصويرها «وصفها» وتوضيح بعض ابعادها النفسية أو الاجتماعية أو الاقتصادية سوى شخصية الرجل العجوز المعمر الذي ماينفك عن تدخين غليونته ونفث دخانه الابيض الكثيف في المكان فتعدد الشخصيات هذا وعدم وجود شخصية رئيسية للقصة (بطل) وعدم وضوح ملامح هذه الشخصيات وابعادها (كما أسلفنا) كل هذا أدنى الى فقدان المعنى والهدف - الذي يبغيه القاص - للقصة وجعلها مجرد حوار غير مترابط الافكار والمعاني، لهذا فإن مايطالب به القصصي هو نفخ (بعث) الحياة في أبطاله فلا يدعم كالدُمى متشابهة الخطوط مموهة الصور، وحيوية الاشخاص مرتبهة بمعرفة الكاتب لدقائق النفس وطبائعها وانفعالاتها، وعليه - انسجاماً مع غرض القصة وطبيعتها - أن يرسم دواخل النفوس بالتصرفات المسلكية، بالحركات، والاشارات، والكلمات حيث تظهر براعة القاص هنا (٦)، وقد نجح القاص في تصوير شخصيات بعض قصصه كما في قصة [جاء دليز] ، [اليوم موعداً] ، [لصوص الليل]، وسواء كان هذا التصوير عن طريق السرد والتقرير أو الحوار فقد جاء موفقاً.

ففي قصة [جاء دليز] يصور لنا القاص في البداية حالة (الخالة خه ج) القلقة المنتظرة والتي تأبى أن تصدق قصة موت ابنها - لم يوضح القاص كيف حدث ذلك - فتبقى في انتظاره [قابعة أمام الشباك واضعة يدها على حافته مشرفة على الشارع تراقب كل شخص يمر من أمامها متفحصه من قمة رأسه حتى أخمص قدميه، عيونها مسمرة على الشارع، وآذانها ملتصقة بالباب :-

- هه ... والله هو ... استغفر الله ... كان يشبهه
ملابس تشبه ملابس دليز

مرقَ رجل من أمامها ... قطع الشارع باربع خطوات :
- مَنْ هو؟ اعرفه؟ لا اعرفه؟ ... اقترب ... أخذ يطرق

الباب انفتح الباب ... دخل]

فهذا الوصف ... وهذه الجمل القصيرة المتتابعة وضحت (أظهرت) لنا نفسيه (الخالة خه ج) وحالتها القلقة غير المستقرة بسبب وحيدها، ثم تتتابع الاحداث طبيعية .. مترابطة ... متسلسة - يستطيع القارئ أن يخرج منها بانطباع معين - لتصل الى نهايتها الطبيعية المتوقعة وهو اختلال عقل (الخالة خه ج) :[لن يأتي دليز

(الخالة خه ج) تجوب أزقة المدينة وتحكي قصتها لكل مَنْ هَبَّ ودَبَّ، كل اهل المدينة سمعوا بقصتها، والذي لم يسمعها مرتين فمؤكد أنه سمعها مرة واحدة

- لن ياتي دليز شوارع وازقة المدينة تردد صدئ هذا الصوت كل يوم]

أما في قصة (اليوم موعدا) والتي تصوّر لنا حالة الشاب (بطل القصة) الذي يذهب للقاء حبيبته في القرية ولكنه يتأخر في الطريق بسبب الركاب ونقطة التفتيش فيتأخر عن الموعد ولايلقى حبيبته فتنتهي القصة على نحو درامي جميل، وفق المؤلف في ترتيب احداث القصة بشكل جيد وجميل.

وقد استخدم القاص اسلوباً جديداً في وصف احداث القصة وشخصياتها وهو اسلوب التداخل الزمني والمكاني لبيان حالة الشاب المتلهف للقاء حبيبته ومعاناته بسبب الركاب والطريق وترى ذلك واضحاً عندما نقرأ هاتين الجملتين المتتابعتين : [هذه المرة أيضاً ستخدر يدي في يدها ... سترتجف الشفاه] تفكير فيما سيحدث : [ها ... لماذا لم تأتِ يوم الخميس ... انتظرتك طويلاً] حبيبته (ماضي) :[أواه .. ياخوتي وسقي لي مكاناً .. نفسي يكاد ينقطع] في السيارة (حاضر) ونقرأ في مكان آخر :

[ها ... لماذا لم تأتِ ... عيوني تعبت من مراقبة الطريق] تفكير فيما سيحدث

[اعتقد أن صلاة العصر قد فات أوانها ... هيا لنصل العصر] احد الركاب (حاضر)

[لا والله لقد جئت مبكراً ولكن ماعساى أن أفعل وقد تأخرت في الطريق] عودة الى التفكير فيما سيحدث مرة اخرى

ومتكرر لنا هذه المشاهد في عدة اماكن، حيث نرى أن الشاب قد قطع الطريق بالتفكير في الماضي والحاضر والمستقبل حيث اللقاء، وهكذا استطاع القاص بهذا الاسلوب الجديد أن يبين للقارئ حالة اللااستقرار النفسي للشباب (البطل) وغرقه في تلك

التأملات والافكار.

ونرجع مرة أخرى الى ظاهرة تعدد الشخصيات في القصة ففي القصة الطويلة والتي حملت المجموعة اسمها (هذه القصة لم تكتمل) فإن القاص قد أضعف بناء قصته عندما جاء بهذا الحشد من الشخصيات الرئيسية والثانوية، فالقصة القصيرة تدور أحداثها حول شخصية رئيسية واحدة أما الشخصيات الاخرى فانها تكون في خدمتها فنياً فاذا جاز تعدد الشخصيات الرئيسية في الرواية فإن هذا غير جائز في القصة القصيرة^٧. ولدى قراءة القصة نرى أن هذه الشخصيات الثانوية قد برزت في احداث القصة اكثر من الشخصية الرئيسية (البطل) نفسها فالشخصية الرئيسية أو البطل الذي لانعرف عنه حتى اسمه سوى عمله (كماً مور) لم يكن دور فعال في هذه القصة الطويلة نوعاً ما، ويتضح هذا اذا قلنا بان الشخصيات الثانوية قد شاركت في الحوار اكثر من (57) مرة بينما لم تشارك الشخصية الرئيسية سوى 18 مرة أو اكثر قليلاً.

فالحوار شيء بالنسبة للشخصيات الرئيسية وبواسطتها يستطيع القاص احضار شخصياته ويساعده على احياءهم والحوار هو الوسيلة المثلى التي تضعك وجهاً لوجه مع الابطال، وجهاً لوجه مع صورتهم الكلامية^٨ ولنقرأ هذا الحوار بين الشخصية الرئيسية (البطل)، ورفاق الرحلة الاولى :- (البطل) :[أخوان ... ماذا بقي لنا كي نصل الى المكان

المنشود؟]

[كلا يا أستاذ ... ماتزال أمامنا مسافة أخرى].

[اعتقد يا جماعة أننا نسرع في المسير!].

[يجب أن نبطي في السير من اجل الاستاذ فهو لم يتعود على هذا!].

[حقاً ... لاتؤاخذنا يا أستاذ].

ويتكرر نفس الشيء في اماكن أخرى فما أن يقول الاستاذ (البطل) جملة حتى يجابه بعدة جمل من الشخصيات الثانوية ... فلا أدري لماذا اختار القاص هذه الوضعية لبطل قصته؟ هل هو يتعامل مع الكبت والهزيمة أم أنه لم يدرك بان بطل القصة يجب أن يأخذ نصيبه الكافي من الاهتمام وان يكون اكثر تأثيراً وأثارة في الاحداث؟.

وهذا التعدد في الشخصيات وأخذها اهتماماً اكثر من اللازم من قبل القاص جعلت القصة طويلة من غير داع وجعلت في الوقت

نفسه - القاري يزيغ بذهنه عن القصة وان يراجع مايقره عدة مرات، ونقول مرة أخرى أن هذه القصة تفتقر الى (وحدة الانطباع).

مما تقدم يتبين لنا بان الشخصية الرئيسية في القصة هي التي وضعت في خدمة الشخصيات الثانوية فنياً وليس العكس كما هو مطلوب في القصة القصيرة، ففي عدة اماكن نرى أن البطل لا يكاد يفتح فمه بالكلام حتى يبدأ سيل الكلام من الشخصيات الثانوية التي ترافقه في الحدث.

أما في القصة الاخيرة [أنهضوا جاء الجراد] فالفكرة الاساسية للقصة هي غزو الجراد لحقول إحدى القرى النائية، ولكن مانعجب له هو عدم وجود شخصيته رئيسية فيها بشكل واضح سوى شخصيه (العم حسين) - ولا يمكن اعتباره بطل القصة - الذي يظهر فجأة وبدون مقدمات ويُعرف اهل القرية بحقيقة هذا العدو الرهيب وهو (الجراد).

وفي بداية القصة يصوّر لنا القاص الطبيعة التي تحيط بالقرية والجبال الشاهقة والتي تؤخر في طلوع الشمس على القرية [ولكن القرويون لا ينتظرون حتى تصحبهم الشمس الدافئة من النوم] وكذلك بُعد القرية عن طرق المواصلات، ثم ينتقل الى ذكر تجربة انشاء مدرسة في القرية وفشلها بعد رحيل المعلم بسبب الظروف الطبيعية القاسية للقرية.

فهذا الوصف والسرد والتقرير لا يخدم معنى القصة وهدفها الاساسي ولا يخدم احداثها وشخصياتها، لانه لا رابط بين ما يهدف اليه القاص في فكرته هذه وبين ما يصفه لنا من هذه الطبيعة المنيعه و

فبداية القصة شيء ضروري ومهم حيث يجب أن تكون مدخل الى موضوع القصة الاساسي لكي لاتأتي الاحداث مفاجئة للقارئ دون سابق انذار ويجب أن تكون بداية القصة شيقة تثير اهتمام القارئ وتشدّه الى القصة، فالبداية الوصفية تقتل عنصر التشويق لدى القارئ. وقد وصف «تشيكوف» القصة الجيدة بانها قصه محدوفة مقدمتها أي أننا نواجه بالاحداث مباشرة بلا مقدمات قد تصرف القارئ عن متابعة القراءة.

وقد اهتم (بو) ببداية القصة إلى درجة انه قال انها هي التي تحدد نجاح القصة أو فشلها، وأقول هنا انه كان من الأفضل لو استغل القاص هذه البداية الوصفية الطويلة - والتي تمثل فترة زمنية طويلة كما هو واضح عند قراءتها [في السنوات الاخيرة

جاء الى قريتنا بعض موظفي الحكومة، ودار الحديث حول انشاء مدرسة للقرية ... كان ذلك قبل عشر سنوات ... حتى الاطفال الذين سجلوا أسماءهم للدراسة في ذلك الحين .. اصبحوا الآن رجالاً يقومون بما يقوم به الرجال من أعمال] أقول كان من الافضل لو استغلها القاص بشكل يخدم معنى القصة وهدفها الاساسي (غزو الجراد)، ونقول مرة أخرى أنه يجب أن تكون بدايه القصة مدخلاً للاحداثها ولا تتبعد عنها لكي تأتي القصة وحدة واحدة مترابطة الافكار والمعاني

ونتيجة لهذا السرد والوصف الطويل فقد أوقع القاص نفسه - بقصد منه أو بغير قصد - في تناقضان وهفوات صغيرة يُلام عليها وسوف نستعرضها في مكان آخر.

3- الصدفة في قصص المجموعة

يتضح لنا من قراءة قصص المجموعة ان القاص قد أدخل عامل الصدفة في أغلب قصصه وقد نجح في بعضها [سنة أولى مدرسة، اليوم موعداً، هذه القصة لم تكتمل] فجاءت بشكل طبيعي وأخذت مكانها الصحيح والمناسب بحيث أدّت الغرض المطلوب وهو خدمة احداث القصة وشخصياتها، بينما أخفق في البعض الآخر [لاخيمة ولا دار، أنهضوا جاء الجراد] فجاءت هذه الصدفة دخلية في القصة بحيث لم تخدم احداثها، بمعنى آخر جاءت بشكل مصطنع تقنع القارئ بجدوى ما يحدث أو ما حدث.

فالصدفة في القصة (سواء كانت طبيعية أم مصطنعة) يجب أن تأتي بشكل يقنع القارئ بضرورة حدوثها وتصبح هذه الصدفة مسألة طبيعية في القصة وهي تخدم القاص في اظهار سمات شخصياته الرئيسية والمشاكل التي تعترض طريقها^(٣).

وفي قصة (سنة أولى مدرسة) عندما يستغرق التلميذ الصغير (بطل القصة) في تأملاته واسترجاعه لذكريات الماضي :

[أنهض يا ولد يا أبلّيس ... دجّال ... وربط قدميه الى خشبة الفلقة] الملاً

[لاتبكي والآ فسوف ارميك في المقبرة] والدته

وبينما هو في هذه الحال يُصَحِّيه القاص على صياح التلاميذ (ودشتهم) ليُعلمنا بانتهاء الدرس، فهذه صدفة طبيعية جاءت في محلها لتؤدي الغرض الذي سبقت من اجله وهو انتهاء القصة، ولكن ما يعيبها هو وصفة السرد والتقرير التي أضفاها القاص على

هذه النهاية، والنهاية لاتقل أهمية عن البداية.

وكان من الاجمل لو جاءت على شكل حوار أو حوار داخلي (منولوج) على لسان بطل القصة، ولكنها جاءت على لسان القاص حيث يقول:

[ماذا يقول الاستاذ؟ لم يعرف أنما سمع صياحاً وصراخاً أذن لقد أنتهى الدرس .. وسيذهبون الى النبع ليشربوا الماء ... في الدرس القادم ساعلمكم القَد من الواحد الى العشرة ... ركض مُسرِعاً ليلحق بوالدته ويقول لها بأنه سوف لن يذهب الى مدرسة المقبرة بل سيدرس (جزء عمّه) عند مُلا القرية].

فهذا السرد والتقرير (تقرير لما حدث وما سيحدث) أفقد القصة نهايتها المشوقة والتي هي شيء مهم في القصة القصيرة. كذلك في قصة (اليوم موعداً) عندما يصل الشاب (بطل القصة) الى القرية فيصادف البنت الصغيرة ذات الشعر الذهبي (شيرين) في الطريق فتقول له: [- استاذ لقد ذهبت - تقصد حبيبته - انتظرتك طويلاً ولم تأت]

ولو ان هذه الصدفة مصطنعة - بمعنى انه كان بالامكان ألا يصادف (شيرين) في الطريق - ولكنها جاءت موفقة وناجحة حيث تنتهي بعدها القصة على نحو جميل فيصاب الشاب بخيبة أمل ويرتبك ولا يعرف طريق العودة.

اما في قصته (هذه القصة لم تكتمل) فقد أجاد القاص ايضاً في استخدام الصدفة حيث تغير [الطائرات عليهم - بضمنهم البطل بعد عبور النهر الى الجانب الآخر واستقرارهم في أحد الكهوف!] ثم الوصف المسهب لحالة المهاجرين القلقة داخل الكهف وخوفهم المشروع من هذه الطائرات والدقائق العvisية التي عاشوها ممتلئين بالخوف والرعب. فهذه الصدفة الطبيعية - والتي جاءت نتيجة حتمية للاحداث التي تدور حولها القصة - جاءت موفقة وجميلة حيث يستأنف المهاجرون الرحيل بعد خروجهم من الكهف وتنتهي القصة بذلك حيث يقول بطل القصة:

[الطريق لا يزال امامنا طويلاً... وقصتنا لم تنته بعد] وكان بإمكان القاص أن يستغل هذه الصدفة لجعل احداث قصته اكثر درامية مما هي عليه، فلو جاءت الطائرات المغيرة قبل عبور القافلة للنهر أو اثناء ذلك لحدثت المأساة وكانت القصة مشوقة ومثيرة ولاستطاع القاص أن يكسر الجمود الذي أصاب القصة من البداية الى النهاية، فالقصة القصيرة بالمعنى الحديث ليست

مجرد خبر أو مجموعة اخبار بل هي حدث ينشأ بالضرورة من موقف معين ويتطور بالضرورة الى نقط معينة يكتمل عندها معنى الحدث⁽¹⁰⁾.

وأذا كان القاص قد نجح في هذه القصص فانه أخفق في قصص أخرى ففي قصة [لا خيمة ولا دار] نرى شخصية البوليس (عريف الشرطة) تحشر حَشراً في الاحداث (صدفة مصطنعة) بدون سابق انذار بحيث لم تؤد أية خدمة تذكر، ولنقرأ الفقرة التالية على لسان أحد افراد العائلة - لا نعرف من هو - [الشرطي العريف كان يتحدث بلغته كلاً لم أفهمه أبداً، ولم أعرف ماذا قال بالضبط ولكن وجهه كان يَنم عن الغضب والشر يتطاير من عينيه] فلا ادري لماذا اختار المؤلف هذه الصدفة لانهاء قصته وهي لا علاقة لها بهما سبق من الاحداث ولا رابط بينهما وكذا الحال بالنسبة لنهاية القصة حيث قال الاب [أو الأم]: - [يا ولدي.... ما فائدة تغطية سطح الدار بالتراب... لا تلك خيمة ولا هذه دار!] فالصدفة (طبيعية، مصطنعة) يجب أن تخدم معنى القصة وتأتي مكمله للاحداث وترتبط معها من خلال تأثيرها على الاحداث وعلى شخصيات القصة الرئيسية أو الثانوية...

أما في القصة الاخيرة [انهضوا جاء الجراد] فان القاص قد سَرَد عدة حوادث وصدف لم تؤثر في الاحداث وهدفها الاساسي وهو (غزو الجراد للقرية) فنقرأ:

[ولكن هذه المرة جاء الى القرية معلمٌ محملاً بالكتب والدفاتر... وبدأ بالتعليم واسرع يجمع اطفال القرية في أحد البيوت.... ولم يكن هذا الحادث هو الوحيد الذي شهدته القرية فبعد عدة سنوات! أستيقظ اهل القرية على صوت هدير المكائن وهي تشق الطريق الى القرية] فلا ادري ما هو غرض القاص من سرد هذه الحوادث - الصدف التي لا تخدمه في الدخول - كما يبدو - الى موضوع القصة الاساسي. فهذه الصدف لا هي اظهرت لنا بعض سمات شخصياته ولا هي وضحت لنا بعض ما يعترى طريقهم من صعوبات ومشاكل كما قلنا سابقاً.

4- ملاحظة أخيرة

ساحاول أن أستعرض فيما تبقى من هذه القراءة بعض الامور التي لم ينتبه اليها القاص - بقصد أو بغير قصد - وهي وأن كانت بسيطة فانها تؤثر في بُنية القصة وجمالها.

ففي قصة [لصوص الليل] عندما يصف لنا بطل القصة

ذلك الرجل الذي يراقبه منذ زمن بعيد إكان ينظر بالعين الاخرى الى ذلك الرجل الذي أنغرز في تلك الزاوية كالعمود... شخص قصير مضغوط يرتدي قميصاً أبيضاً تركه ينسدل على (بنطرونه)...] فالقارئ لهذا المقطع يظن أن الوقت صيف أو أواخر الربيع (يرتدي قميصاً أبيضاً) ولكن عندما يأتي ابن الجيران ليطلب بعض الثلج من صاحبة الدار الذي يسكن فيه يقول (البطل):

: [ثلج؟ وفي مثل هذا البرد؟] فهل أن البطل يهذي أم أن القاص قد نسي ما قاله قبل قليل؟ وهنا نرى التناقض الذي أوقع القاص نفسه فيه.

وفي قصة (اليوم موعداً) وبالذات في بدايتها حيث ينتظر ركاب السيارة اكتمال عددهم لكي تنطلق بهم السيارة نحو القرية وبعد اكتمال عددهم يقول أحدهم [يا الله.... استأذن تعال لقد اكتمل عدد الركاب] ثم ينتقل القاص الى وصف حالة الركاب فيقول: -

[سيارة (لاندروفر) ذات سعة ستة ركاب... يتزاحم فيها عشرة ركاب وو... يتدافعون باكتافهم المترصة كما أعواد الكبريت] فكيف ربط القاص بين هاتين الفقرتين المتناقضتين؟ وكيف ينتظر ركاب السيارة حتى يكتمل عددهم المقرر (ستة ركاب) ثم إذا أنطلقت السيارة بعد ذلك نرى ذلك الازدحام غير المعقول فيها:

[:- يا أخي أفسح لي مكاناً... لقد هشمت اضلاعي!] أما في قصة (أنهضوا جاء الجراد) فقد وقع القاص في هفوة أخرى عندما قال: [القرية كانت نائية وبعيدة عن طرق المواصلات... بحيث أن أية قافلة أو شرطي الحكومة إذا لم يكن لديهما مهمة أو قيامهما بمطاردة المهربين لم يكونا ليأتيا الى القرية أبداً] حسناً... حتى إذا لم تكن القرية بهذه العزلة التي يصفها المؤلف فان (شرطي الحكومة) لا يأتي الى القرية إذا لم يكن لديه مهمة رسمية (مطاردة المهربين)..... ولا تأتي القافلة الى القرية إذا لم يكن لديها مهمة (للتجارة)... ثم هل أن مطاردة المهربين هومن مهام القوافل؟ [لان القاص استعمل صفة الجمع في الفعل (قيامهما)]. وفي مكان آخر من القصة وعندما يزداد حديث القرويين عن [ذلك الطائر الاسود الذي يشبه (الجير) والذي أتى على البراع والازهار قبل تفتحها]

فلا أدري كيف عرف هؤلاء القرويون (الجير) الاسود - وقريرتهم

بهذه العزلة ولم يعرفوا أن هذا الطائر الاسود هو الجراد الذي طالما يغزو قرى الفلاحين. وكما هو واضح أن أحداث القصة تدور في فصل الربيع عندما تفتح البراع والازهار، ولكن يظهر ان القاص قد نسي ذلك عندما يصف لنا اجتماع اهل القرية حيث يقول [في أحد بيوت القرية كان القرويون مجتمعين في غرفة واسعة.... ومدفئة خشبية تلتهب ويصدر منها صوت احتراق يحطب كصوت الرعود... والرجال جلسوا مصطفين بجانب بعض فتخالهم واقفين الى صف الصلاة... والغرفة غارقة في الدخان].

فلا أدري كيف أجاز القاص لنفسه استخدام هذا الوصف في مثل هذا الوقت في أوقات السنة حيث ترتفع درجات الحرارة وتصبح فيه إمكانية جلوس مثل هذا العدد الضخم من الرجال في غرفة وقد أشتعت النار في المدفئة؟

5- خاتمة : وفي الختام فأنني اعتقد بان القاص سوف يكتب لنا قصصاً أجمل وأكثر فائدة لو حاول الاهتمام بشخصيات قصصه وابرازها وأعطائها أبعادها المميزة الضرورية لكي يكون ارتباطها بأحداث القصة أكثر قوة وأعمق تأثيراً، ويتخلص من هالة الغموض التي تحيط بشخصياته وبالتالي قصصه ونتمنى له التوفيق

6- المصادر والهوامش
(1) جعفر ابراهيم حاجي - جريدة العراق - 29 - 11 - 1979 - قراءة نقدية في المجموعة القصصية «كومر»
(2) سالم سليمان حاجي - مجلة به يان - العدد 1980/67 - ص
(3) نفس المصدر السابق.

(4) النقد اللغوي عند العرب - د. نعمة رحيم العزاوي/بغداد 1979 من المقدمة.
(5) القصة القصيرة نظرياً وتطبيقاً - يوسف الشاروني - مجلة الهلال العدد (316) ص 1977 - القاهرة
(6) الفن والادب - ميشال عاصي - ص 1963 - بيروت
(7) القصة القصيرة - يوسف الشاروني ص 68 و69.
(8) الفن والادب - ميشال عاصي ص 193.

* (أدجار الآن بو) الأمريكي، قاص لقب ب(أبو القصة القصيرة) عاش في الفترة (1809 - 1849) وهو من أهم من طوروا القصة القصيرة وأشاعوا مفهومها الحديث
* أنطون تشيكوف الروسي وهو أيضاً من الرواد الاوائل في مجال القصة القصيرة وله باع طويل في تطويرها وأشاعها مفهومها الحديث عاش في الفترة (1860 - 1904) وكان طبيباً بارعاً
(9) سالم سليمان حاجي - مجلة به يان - المدرسة الواقعة (كومر) ص
(10) القصة القصيرة - يوسف الشاروني - ص

* هفا، يهفو، هفوة أي زلة - مختار الصحاح ص 111.

بطاقة شخصية

اعداد
جعفر البرزنجي

الفنان ظاهر محمد

وبعد رجوعه الى كردستان تمكن من إعادة الحياة الى (فرقة باواجي) الموسيقية واصبح رئيساً لها مدة اكثر من 9 سنوات، حيث قدمت هذه الفرقة روائع من الفن الفولكلوري الكوردي...

النتائج الفنية التي قدمها الفنان ظاهر عبارة عن تلحين وتآليف أغاني كثيرة يصل عددها الى اكثر من (70) سبعين اغنية البعض منها مسجلة للاذاعة الكردية والبعض الاخر لتلفزيون التأميم.... ومن نتاجات الادبية: -

- 1- باقة من القصائد للاغاني -
 - 2- جمع وتآليف كتاب باسم (رهنگاورهنگک) (الالوان...)
 - 3- ترجمة كتاب (النظرية الموسيقية) من تأليف أرولن دانهاوزار
 - 4- تأليف كتاب عن سفرتين الى (برلين) لحضور المؤتمر العالمي ضمن الوفد العراقي عام 1973.
 - 5- تأليف كراس عن تاريخ مراحل تكوين فرقة باواجي الموسيقية..
 - 6- تأليف كتاب النوتات الموسيقية للاغاني وقطع موسيقية متنوعة غير مطبوع...
- وكتب مقالات فنية ونقدية في الجرائد والمجلات الكردية، منها (هاوکاری) و (ژین) وجريدة الثورة ومجلة الثقافة الجديدة.....

ولد الفنان ظاهر محمد ابراهيم في قضاء كويسنجق عام 1943. اكمل دراسته الابتدائية في مدرسة كويسنجق الاولى الابتدائية في نفس المدينة، ثم متوسطة كويسنجق.. بعدها التحق بمعهد الفنون الجميلة - قسم الموسيقى. حصل على شهادة (دبلوم) بدرجة جيد جداً مختصاً بالعزف على آلة الكمان، ثم عين معلماً في محافظة (الکوت). وفي سنة 1962 نسب الى ملاحظة النشاط المدرسي في الكوت لتعليم الموسيقى والانشيد المدرسية وبقي فيها مدة ثلاث سنوات..

تمكن الفنان ظاهر خلال تلك المدة من تكوين فرقة موسيقية تابعة للنشاط الفني واصبح رئيساً لها، وقامت الفرقة بتقديم العديد من النشاطات الفنية في الكوت وناحية العزيزية والصويرة.

وفي سنة 1965 نقل الى محافظة اربيل وعين معلماً في مدرسة (زانست) الابتدائية للبنين في مدينة كويسنجق ثم مدرساً للانشيد في عدة مدارس فيها ولا يزال مستمراً على ذلك. تعود البداية الفنية للفنان ظاهر محمد الى سنوات الدراسة في متوسطة كويسنجق حيث انضم الى الفرقة التي فيها حينذاك الفنان (باکوري) واصبح عازفاً على الناي ثم على آلة الكمان وذلك في سنوات 1957 - 1958. وخلال دراسته في المعهد اتصل الفنان بدار الاذاعة الكردية وتمكن من تقديم عدد من الالحان والاغاني للمطربين الاكراد..

KARWAN CARAVAN

Monthly Cultural Magazine Issued in Kurdish
and Arabic languages by the General Secre-
tariat for Culture and youth .

كاروان المسيرة

مجلة ثقافية شهرية
تصدرها الامانة العامة لادارة الثقافة والشباب
باللغتين الكردية والعربية

نرخى (200) فلسه

ژماره‌ی سپاردنی به کتبخانه‌ی نیشتمانی (١٩٨٢/٨٣) ٥

طبع دار آفاق عربية - بغداد